

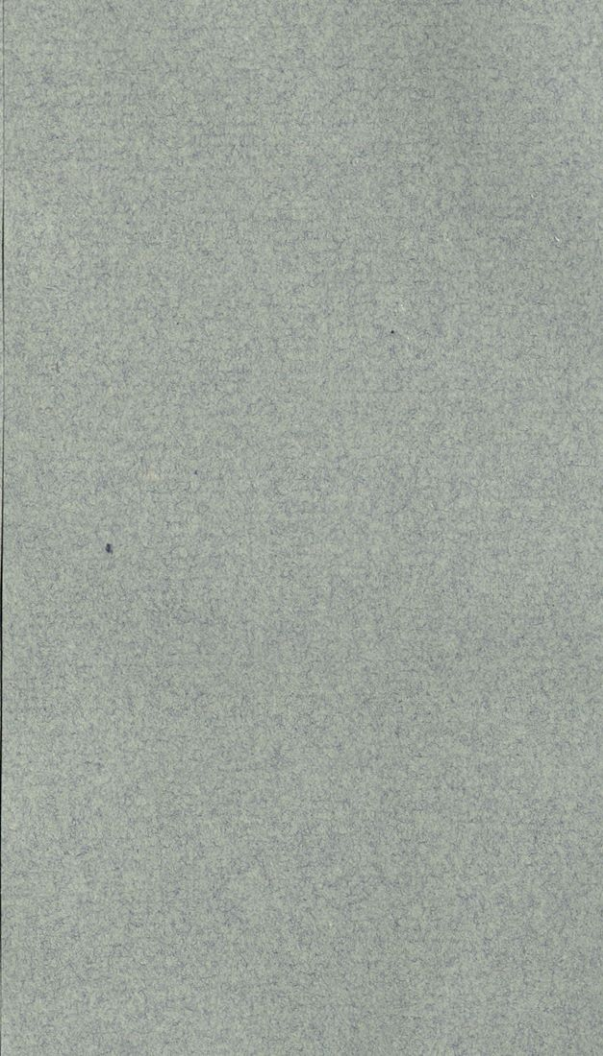
HRVATSKA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

33 147

CDR 147 4

33147, H.C.F.

Jaz sem dobri pastir. *Jan. X. 11.*

Dušna paša

za

kristjane,

kteri želé v duhu in v resnici
Boga moliti.

Spisal

FRIDERIK BARAGA,

bivši škof v severnej Ameriki.

Deveti natis.

Z dovoli vis. past. knezoškof. Ljubljanskega.

V LJUBLJANI 1886.

Naprodaj pri založniku J. Klemenzu, bukvovezu.

IN=030002924

Vvod.

Naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus nas uči, da je Bog duh, in naj ga v duhu in resnici molijo oni, ki ga hočejo prav moliti. (Jan. 4, 24.) Moli tedaj tudi ti, o kristijan, vselej v duhu in resnici, in tvoja molitev bode Bogu dopadljiva, in tvoji duši v zveličanje. Moli v duhu! Bodi pri molitvi zbranega duha; nikar se ne mudi radovoljno v mislih, ki ne gredó v molitev. Povzdigni k Bogu svojo dušo in misli, kedar moliš. Tako bodeš molil v duhu! Moli pa tudi v resnici! Pokaži v dejanji, da v resnici želiš od Boga.

prejeti z njegovo milostjo in pomočjo to, česar ga prosiš. Če ga prosiš lepih čednosti, ljubezni, ponižnosti, poterpežljivosti, pokorščine, čistosti ali časnih dobrot, prizadevaj se tudi v dejanji, da to dosežeš. Sicer bi bila tvoja molitev nasproti tvojemu dejanji, in toraj ne resnična, ampak hinavska.

Spominjaj se pa tudi mene v svojih molitvah, jaz pa se bodem spominjal tebe pri daritvi sv. maše. „Molimo eden za drugega, da bomo izveličani.“

Jutranja molitev.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in † sv. Duha. Amen.

Bodi češena in hvaljena vekomaj, o presveta Trojica! Bog Oče, ki si me vstvaril, Bog Sin, ki si me odrešil, Bog sv. Duh, ki si me posvetil. — O, dobrotljivi nebeški Oče! iz vsega serca se ti zahvalim, da si me ohranil to noč še zdravega in živega. Odvernil si od mene vse hudo; varoval si me tako skerbno, kakor varuje dobra mati svojega otroka, da se mu ne pripeti kaj hudega. O kako neskončno dober si ti do mene, jaz pa tako nehvaležen do tebe! —

Vsaki dan te razžalim tolikokrat, prelomim tolikokrat tvoje svete zapovedi, zaslužim tolikokrat tvojo pravično jezo, ti pa mi deliš še vedno novih milosti in dobrot, vsaki dan se ponavlja tvoja neskončna milost do mene. Z obilnostjo svojih dobrot hočeš premagati in omečiti moje nehvaležno srce. Golo ljubezen mi skazuješ, da bi me primoral ljubezen povračati z ljubeznijo. — O, ljubi Oče nebeški! priserčno me veseli tvoja neskončna ljubezen. Iz vsega serca ti sedaj terdno obljubim, da si te ne bom več skazoval tako nehvaležnega za tvoje dobrote. Ker po tvoji dobroti začnem zopet nov dan, terdno sklenem, da hočem s tvojo pomočjo in milostjo prav zvesto spolnovati tvoje svete zapovedi, varovati se skerbno vsacega, tudi najmanjšega greha, ogibati se vseh priložnosti v greh, posebno pa slabe tovaršije. Vse svoje prednike ho-

čem zvesto ubogati, vsa svoja dela in opravila pridno opravljati; vse težave in zopernosti, katere mi boš, o Bog, znabiti danes poslal, hočem voljno prenašati v duhu pokore in sprejeti v zadostenje za svoje grehe. Res te hočem danes prav preserčno ljubiti, ker si sam na sebi vse ljubezni vreden, in ker se skazuješ tudi do mene tako dobrotljivega. Tebi sedaj prinesem v dar svoje serce, le tebi hočem služiti, le tebi želim dopasti. Tebi darujem vse svoje misli, besede, dejanje in nehanje, in vse svoje dušne in telesne moči. Vse hočem danes storiti po tvojem dopadajenji, v vseh rečeh počastiti le tebe.

Pa kaj mi pomagajo vsi ti moji sklepi, če me ti, o Bog, ne podpiraš s svojo milostjo! Brez tvoje pomoči ne morem storiti nič dobrega. Ponižno te toraj prosim v Jezusovem imenu, daj mi danes svojo milost, da izpolnim, kar

sem sklenil. Podpiraj mojo slabost; brani me vseh sovražnikov moje duše; bodi ti z menoj, da ne bode nihče zoper mene. V skušnjavah mi pomagaj, da premagam srečno vse tebi na čast in moji duši v zveličanje. — O nikar ne pripusti, nebeški Oče, da te danes razžalim s kakim grehom in zgubim tvojo milost! Pusti raje vse druge nesreče nad mé priti, kakor le-to največjo nesrečo.

Sedaj te pa tudi prosim, o moj Bog! naj postanem deležen vsega zasluženja, katero si bodo zadobili vsi kristijani s svojimi dobrimi deli. — Bodi mi milostljiv, ubogemu grešniku, o Bog! in usliši moje prošnje po neskončnem zasluženju svojega ljubega Sina Jezusa Kristusa. Amen.

Prosim te pa tudi za vse svoje prednike, za vse svoje sorodnike, za svoje prijatelje in sovražnike, za bolnike in umirajoče, za vse verne duše v vicah. Vse priporo-

čim danes tvoji neskončni milosti; usmili se vsacega po njegovih potrebah in po svoji neizmerni milosti. Amen.

Prosi pa tudi ti, o prečista devica Marija, Boga za nas! Ker si naša ljubeznjiva mati in najmočnejša pomočnica, prosi ga, naj nas varuje danes in vselej vse nesreče dušne in telesne; da ne pademo v greh, tem več z vsemi svojimi mislimi, besedami, dejanjem in nehanjem dopolnujemo njegovo sveto voljo, in zaslužimo večno krono v nebesih. Amen.

Tudi tebi, moj sveti angel varh se priporočim! Varovaj me zvesto danes, kakor si me varoval do sedaj. Vodi me po pravi poti proti nebesom; svári me pred vsem hudim in napeljuj k vsemu dobremu. Zvesto hočem poslušati tvoj glas in po njem se ravnati, le sprosi mi milost od Boga. Saj vem, da me tvoj glas, ki ga slišim v svoji vesti, kliče le v večno izveličanje. Amen.

**Oče naš ... Češena Marija ...
Verujem ...**

Tudi med dnevom povzdigni večkrat svojega duha k Bogu! Pred delom reci tako:

**O moj Bog! to delo začnem v
tvojem svetem imenu; tebi ga daru-
jem in te ponižno prosim, daj mi
milost, da ga prav opravi, tebi
na čast in svoji duši v zveličanje.
Amen.**

**O Marija, čista devica!
Bodi moja pomočnica;
Prosi za me ti Boga,
Da mi svojo milost dá.**

Po storjenem delu pa se Bogu zahvali tako:

**Moj dobrotljivi nebeški Oče!
ponižno se ti zahvalim, da si mi
dal moč in milost, to delo dover-
šiti. Prosim te pa tudi, odpusti
mi, če sem te kaj razžalil pri tem;
če se nisem ravnal popolnoma po
tvoji volji, ali če sem med delom
preveč pozabil na te. Odpusti mi,
prosim te, o moj Bog! Daj mi mi-
lost, da srečno dokončam delo svo-**

jega izveličanja, in vživam enkrat večno plačo pri tebi v nebesih. Amen.

Kedar slišiš uro biti, zdihni k Bogu:

O moj Bog! zopet je pretekla ena ura mojega življenja. Oj, kako hitro teče moje življenje! Skoraj bode prišla zadnja ura! O moj Bog, daj mi srečno zadnjo uro! Daj mi pa tudi milost, da preživim vse ure svojega življenja tebi dopadljivo in prijetno. Po Jezusu Kristusu. Amen. — Češena Marija. Bog naj se usmili vseh vernih duš v vicah. Amen

Pred jedjo.

O Gospod, blagoslovi te jedi, katere nam tukaj daješ, in daj nam milost, da jih uživamo s hvaležnim srcem, in častimo tebe, ki daješ vsem v obilnosti. Amen.

Po jedi.

O Gospod, tebi se zahvalimo za te jedi, katere si nam dal sedaj,

in te prosimo, naj nam teknejo v zdravje, da bomo zamogli dopolnovati vse svoje dolžnosti po tvoji sveti volji. Amen.

Oče naš . . . Češena Marija.

Večerna molitev.

O moj Bog! zopet sem srečno dokončal en dan po tvoji neskončni dobroti. Koliko ljudi je danes zadela kaka nesreča na duši ali pa na telesu! Koliko jih je umerlo nagle neprevidene smrti, da so stopili znabiti nepripravljeni pred tvojo ostro sodbo. Mene si pa zopet danes obvaroval vsake nezgode, pustil mi zdravje in življenje, in me še nisi poklical pred svoj sodnji stol. Vedno me še čakaš in mi prizanašaš; ker nočeš smrti grešnika, ampak da se spreobrne, spokori in večno živi. Oj, kako neskončno si dober in usmiljen! Jaz pa sem ti še vedno nehvaležen in te ne neham žaliti. Vsaki dan se

pregrešim. Ali sam iz sebe ne morem spoznati vseh grehov. Pomagaj mi, tolažnik sv. Duh! Razsvetli me, in daj mi milost, da spoznam vse, s čimur sem se danes pregrešil. Daj, da se sam ostro sodim, potem ne bom zavržen pred tvojo sodbo.

Izsprašuj sedaj ob kratkem svojo vest. Če nisi ta dan grešil z mislijo, besedo ali v dejanji? Če nisi opustil kaj dobrega, kar bi bil lahko storil? Izsprašuj se, v kakih priložnostih si bil danes, s kom si se družil, kako si ravnal s svojim bližnjim, kako si opravil svoje molitve, kako si se vojskoval zoper svoje vsakdanje pregreške i. t. d. Potem pa moli s skesanim srcem tako-le:

O dobrotljivi nebeški Oče! Glej, zopet sem te razžalil; nisem več vreden tvoj otrok biti. Velikokrat sem ti že terdno obljubil, da ne bom več grešil, da ti bom zvesto služil in čez vse ljubil. Pa zopet sem prelomil, kar sem ti tolikokrat obljubil. O Gospod, imej poterpljenje z menoj. Nikar me ne zaverzi; odpusti mi vse

moje grehe, s katerimi sem te žalil danes in ves čas svojega življenja. Iz srca so mi žal vsi moji grehi, ne ker sem z njimi nebesa zgubil in pekel zaslužil, ampak ker sem razžalil tebe svojega nebeškega Očeta, ki si sam na sebi vse časti, ljubezni in hvale vreden. Odpusti mi, o moj Bog, vse moje grehe. Tega te prosim po neskončnem zasluženju tvojega ljubega Sina Jezusa Kristusa, našega usmiljenega Odrešenika. Sedaj trdno, trdno sklenem, da se hočem s tvojo milostijo in pomočjo za naprej še bolj skrbno ogibati vsacega greha in slabih priložnosti. Nikdar več te nočem razžaliti, ker si zgolj ljubezen in svetost.

Nikar me ne pokliči nepripravljenega iz tega sveta! Daj mi brez mojega zasluženja to veliko milost, da se loči moja duša iz tega sveta očišena vseh grehov in previdena z Jezusovim Rešnjim telesom, in da tako stopi z zau-

panjem pred tvojo sodbo. — Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo! Tvoj želim biti živ in mrtev, tvoj želim biti sedaj in vekomaj! Amen.

O Gospod! usmili se pa tudi vseh tistih, za katere sem posebno dolžan prositi. Stori z njimi po svoji dobroti; odpusti jim, kar so se pregrešili; daj jim srečno zadnjo uro, in vzemi jih po tem revnem življenji v večno veselje.

O Marija, moja najmogočnejša pomočnica za Bogom, bodi moja dobrotljiva mati; varuj me to noč, kakor varuje skrbna mati svojega otroka. Prosi za me Boga, da odverne vse hudo od mene, ter me ohrani v svoji sveti milosti.

Sveti angelj varh in vsi svetniki božji! prosite za me Boga, da pridem enkrat v vašo družbo in z vami vred Boga hvalim vekomaj. Amen.

Oče naš . . Češena Marija . . .
Verujem . . .

. Sveta. maša.

Da bodeš bolj pobožno in spodobno pri sveti maši, pomisli vselej, kaj je sveta maša. Je nekrvava daritev novega zakona v vedni spomin tiste krvave daritve, katero je opravil Jezus Kristus na sv. križi svojemu nebeškemu Očetu, da nas reši večnega pogubljenja. — Kedar si pri sv. maši, misli si, da si na gori Kalvariji pred križanim Jezusom. Vêdi se, kakor bi bil pod križem. Nikar se ne oziraj, posmehuj ali razgovarjaj, ampak zvesto pazi na štiri dele sv. maše. Pred mašo se skleni z mašnikom tako-le:

Priprava.

O moj Bog darujem ti to sv. mašo v tvojo božjo čast, ker si moj Bog in največji Gospod, v odpusčenje svojih in grehov vesolnega sveta, da jih izbriše Jezusova

presveta kri; v zahvalo za vse milosti in dobrote, katere brez prenehanja prejeman od tebe; v zadobljenje novih milosti in dobrot, katerih potrebujem vsaki dan. Pri tej sveti maši ti darujem samega Jezusa Kristusa, tvojega ljubega sina, nad katerim imaš svoje dopadajenje. Moj srednik in besednik je, naj prosi za me. Darujem pa tudi to sveto mašo za vse žive in mrtve. Sosebno pa še za one, za katere sem dolžan posebno moliti, za svoje starše in sorodnike, za duhovsko in deželsko gosposko, dobrotnike, prijatelje in sovražnike, za vse, katere sem znabiti kaj pohujšal, in za vse verne duše v vicah. Daj mi, o Gospod, milost, da bodem prav pobožno pri tej sv. daritvi. Amen.

Od začetka do evangelija.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in sv. † Duha. Amen.

Stopil bodem pred božji altar;
Pred Boga, ki razveseljuje
mojo mladost.

(Psalm 42). Sodi me, o Bog! in
razsodi mojo reč zoper nezvesto
ljudstvo; reši me krivičnega in
zapeljivega človeka.

Ker ti, o Bog, si moja moč,
zakaj si me odvrigel, in zakaj hodim
žalosten, ko me sovražnik stiska?

Pošlji svojo luč in svojo res-
nico, da me peljete in pripeljete na
tvojo sveto goro, in v tvoje šotore.

In stopil bodem pred božji
altar, pred Boga, ki razveseljuje
mojo mladost.

Hvalil te bodem s citrami, o
Bog, moj Bog!

Zakaj si žalostna, moja duša,
in zakaj me motiš?

Zaupaj v Boga, zakaj še ga
bom hvalil, on je pomoč mojega
obličja in moj Bog.

Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu
in svetemu Duhu.

Kakor je bilo od začetka, in sedaj in vselej in od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Očitna spoved). Spovem se Bogu vsegamogočnemu, Mariji vselej devici, svetemu Mihaelu arhangelu, svetemu Janezu kerstniku, svetima aposteljnomu Petru in Pavlu, in vsem svetnikom, in tebi, oče, da sem veliko grešil z mislijo, z besedo in dejanjem. Kriv sem, kriv sem, silno sem kriv. Zato prosim sveto Marijo, vselej devico, svetega Mihaela arhangelu, svetega Janeza kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in tebe, oče, molite za me pri Gospodu našem Bogu.

Usmili se nas vsegamogočni Bog! odpusti nam naše grehe, in nas pripelji v večno življenje. Amen.

Milost, odvezo in odpuščenje naših grehov nam dodeli vsegamogočni in usmiljeni Gospod. Amen.

Odvzemi nam, prosimo, o Gospod, naše pregrehe, da bodemo

vredni stopiti s čistim srcem k najsvetejšemu.

Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

Čast Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji, ki so sv. volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te. Zahvalimo se ti zavoljo tvoje časti, Gospod Bog, nebeški kralj, Bog vsegamogočni Oče! Gospod edinorojeni sin Jezus Kristus, Gospod Bog! Jagnje božje! Sin Boga Očeta, ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo prošnjo; ki sediš na desnici Boga Očeta, usmili se nas! Zakaj sam ti si svet; sam ti Gospod! ti sam si najvišji, Jezus Kristus s svetim Duhom v časti Boga Očeta. Amen.

Berilo iz pripovedi modrega kralja Salomona.

Moder sin razveseljuje očeta, nespameten sin pa je žalost svoje matere. Kjer je veliko govorjenja, ne mine lahko brez greha; kdor

pa je gospodar svojega jezika je najbolj pameten. Lažnjivi žnablji so Gospodu gnjusoba; kdor pa zvesto ravna, dopade mu. Kdor z modrimi hodi, bode sam moder, kdor je pa prijatelj nespametnih, bode njim enak. Kdor zaničuje svojega bližnjega, greši; srečen pa bode, kdor se usmili svojega bližnjega. Poterpežljivega človeka vodi velika modrost; kdor je pa nepoterpežljiv, razodeva svojo neumnost. Krotâk odgovor potolaži jezo, terdo govorjenje pa vzroči jezo. Kdor vzame kaj očetu ali materi, in pravi, da to ni greh, je tovariš ubijavcev. Nespameten človek se posmehuje svarjenju svojega očeta, kdor pa rad posluša svarjenje, bode vedno modrejši. Duh pravičnega misli na pokorščino; usta hudobnih so pa polna hudega. Gospod je daleč od hudobnih, uslišal pa bode molitev pobožnih. Izroči svoje delo Gospodu, in dobro bode izpeljal tvoje misli.

Evangelije sv. Janeza v 6. pogl.

Tisti čas je Jezus rekel Judovski množici: Jaz sem živi kruh, ki je prišel iz nebes. Če kedo jé od tega kruha, bode živel vekomaj; in kruh, katerega bodem jaz dal, je moje meso za življenje sveta. Judje so se tedaj med seboj prepirali, rekši: Kako nam zamore ta dati svoje meso jesti? Jezus jim je pa rekel: Resnično vam povem, ako ne bodete jedli mesa Sinu človekovega, in pili njegove kervi, ne bodete imeli življenja v sebi. Kdor jé moje meso, in pije mojo kri, ima večno življenje; in jaz ga bodem obudil poslednji dan.

Kedar po evangeliji mašnik postoji sredi altarja, in moli vero, moli ti apostolsko vero.

Molitev pred pridigo.

O tolažnik sv. Duh, ki si razsvetlil in poterdil Jezusove aposteljne, da so popolnoma vedeli in umeli njegov nauk, in ga ozna-
novali z veliko gorečnostjo, ravno

tako razsvetli tudi tega Jezusovega namestnika, ki nam bode sedaj oznanoval njegov božji nauk. Položi mu na jezik tudi take besede, ki nam bodo najbolj segale v serca, in katerih naj bolj potrebujemo po slabostih svojih serc, da se bomo zamogli ogibati hudega, in delati dobro. Daj mu tudi prijeten glas, da omeči naša serca, ter pravične poterdi v dobrem, trdovratne grešnike pa pripelje na pot prave pokore. Nam pa daj milost, da ga poslušamo s tako pobožnostjo in gorečnostjo, kakor bi nam sam Jezus oznanoval svoje nebeške nauke.

O Marija, prosi za nas Jezusa, da poslušamo in v serci ohranimo vselej njegovo sveto besedo tako zvesto, kakor si jo ti; da obrodi v naših sercih sad prave keršanske pobožnosti, da rastemo vedno bolj in bolj v božjem strahu in ljubezni, in zadobimo enkrat večno plačilo. Amen.

Molitev po pridigi.

O Gospod Jezus Kristus! zahvalimo se ti, da si nam sedaj po tem svojem namestniku oznanoval svoje svete nauke. Daj nam milost, da poboljšamo s pomočjo tvoje milosti, kar smo še pomanjkljivega in pregrešnega našli na sebi. Tako bomo svojo vest očiševali bolj in bolj, in ostali vedno v tvoji milosti, dokler nas ne vzameš k sebi, kjer bomo večno gledali, kar tukaj verujemo; večno uživali, kar tukaj upamo, večno ljubili tebe, vse ljubezni vrednega Boga. Amen.

Sveta Marija mati božja, in vsi sv. aposteljni, prosite za nas Boga, da pridemo enkrat izpolnovaje zvesto božjo besedo v vašo družbo. Amen.

Od darovanja do povzdigovanja.

Sprejmi sveti Oče, vsega-močni večni Bog! le ta čisti dar, katerega jaz, tvoj nevredni slu-

žabnik darujem tebi svojemu živemu in pravemu Bogu za svoje brezštevne grehe, zamere in zanikernosti, za vse pričujoče, pa tudi za vse verne kristijane, žive in mrtve. Daj, da bode meni in njim v izveličanje in večno življenje. Amen.

O Bog, naš stvarnik in odrešenik! daj nam po skrivnosti te vode in tega vina, da se bomo vdeležili božje nature Jezusa Kristusa ravno tako, kakor se je ponižal on, vzeti na se našo človeško natoro.

Darujemo ti, o Gospod! kelih izveličanja, in prosimo tvoje milosti, da naj pride s prijetnim duhom pred obličje tvojega božjega veličastva za naše in vsega sveta izveličanje. Amen.

O Gospod! vzemi z dopadanjem ta dar, katerega ti darujemo v duhu ponižnosti in s žalostnim srcem, očisti naša serca vseh madežev greha, da ti vselej služimo

s čistim srcem, in vedno ostanemo v tvoji milosti.

Vzemi, sveta Trojica, ta dar, katerega ti darujem v spomin trpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, Gospoda našega, in na čast sv. Marije vselej device in vseh svetnikov. Naj bode njim k časti, nam pa v izveličanje, in naj v nebesih prosijo za nas, katerih spomin obhajamo na zemlji. Amen.

Povzdignimo k Bogu svoja serca, in hvalimo Gospoda svojega Boga!

Spodobi se in je prav, da te vedno in povsod hvalimo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! kateri si s svojim Sinom in s svetim Duhom en Bog, en Gospod, ne v edinosti ene osebe, ampak v trojici enega bitstva. Kar od tvoje časti po tvojem razodenju verujemo, to tudi od tvojega Sina in sv. Duha brez vsega razločka mislimo; tako da v spoznanju pravega

in večnega Boga molimo tri resnične osebe in eno edino bitje in enako veličastvo. Katero hvalijo angeli in arhangeli, tudi kerubi in Serafi, ter ne jenjajo prepevati vsaki dan, in z enim glasom klicati:

Svet, svet, svet si o Gospod Bog Sabaot! Nebo in zemlja je polna tvoje slave. Čast tebi na višavah! Hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Čast tebi na višavah!

O usmiljeni nebeški Oče! darujemo ti ta presveti dar, in te ponižno prosimo v imenu Jezusa Kristusa, tvojega Sina, za tvojo sv. katoliško cerkev, za našega papeža I., za našega škofa I., za našega cesarja I., za vse verne kristijane, za vse navzoče, in te prosim tudi za vse tiste, za ktere sem še posebno dolžan moliti, zlasti pa za (Tukaj imenuj tiste, za katere hočeš in si dolžan se posebno moliti.

Zdaj se sklenemo z vsemi svetniki božjimi, posebno z visoko

častljivo Marijo devico, materjo božjo, in te prosimo, dodeli nam po njih zasluženji in njih prošnji vedno in povsod svojo mogočno pomoč. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Od povzdigovanja do zavživanja.

Pri zadnji večerji je vzel Jezus kruh v svoje svete roke, zahvalil je svojega nebeškega Očeta, blagoslovil je kruh, prelomil ga in dal svojim učencem, rekši: „Vzemite in jejte vsi od tega; Zakaj to je moje telo.“

Po večerji je vzel Jezus kelih z vinom v svoje svete roke, zahvalil je svojega nebeškega Očeta, blagoslovil vino in dal svojim učencem, rekši: „Vzemite in pijte vsi iz njega. Zakaj to je kelih moje krvi, novega in večnega zakona, skrivnost vere, katera bo za vas in za njih veliko prelita v odpu-

ščenje grehov. Kolikorkrat bode to delali, storite v moj spomin.“

O presveta rešnja kri Jezusova, ki si bila za nas prelita na sv. križi, bodi sto tisočkrat češčena. Operi mojo omadeževano dušo vseh grehov, kateri jo gnjusijo pred Bogom. Očisti moje serce, stori je Bogu dopadljivo, da ne bodeš zastonj prelita za me, tem več da me pripelješ v večno življenje. Amen.

Ker je Jezus zapovedal delati to v njegov spomin, zato ti darujemo, o moj Bog, v spomin presvetega terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, ta prečisti in presveti dar, ta sveti kruh večnega življenja, in ta kelih večnega izveličanja.

Poglej z milostljivim in prijaznim obličjem na ta naš dar, o Gospod! in ga sprejmi ravno tako dobrotljivo, kakor si sprejel dar svojega pravičnega služabnika

Abeljna, dar očaka Abrahama in velikega duhovna Melkizedeka.

Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog! reci si ta dar po rokah svojega svetega angela prinesi na svoj nebeški altar pred svoje božje obličije, da bomo z nebeško dobroto in milostjo napolnjeni vsi, kar nas bode vžilo presveto Jezusovo telo in njegovo presveto kri.

Sedaj te pa tudi prosimo, dobrotljivi nebeški Oče! usmili se vseh vernih duš v vicah, posebno te pa prosim za te duše . . (Tukaj se spomni onih duš v vicah, za katere hočeš ali si dolžan posebno moliti.)

Pa tudi na nas, uboge grešnike, se milostljivo ozri, o Gospod! ker zaupamo na tvojo neskončno milost; in vzemi nas po tem revnem življenji v družbo vseh izvoljenih, ne zavoljo našega zasluženja, ampak iz svoje prizanesljive milosti in po neskončnem zasluženji Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Oče naš, kateri si v nebesih itd.

Odreši nas, usmiljeni Oče, vsega hudega po svoji neskončni milosti, in na prošnjo prečiste device Marije in vseh svetnikov nam daj mir v našem življenji, in brani nas pred vsemi sovražniki, da nas ne zapeljejo v zmote, in ne odvrnejo od tebe. Amen.

Od zavživanja do konca.

O Jezus, nedolžno jagnje božje, usmili se nas! usmili se nas! in daj nam mir! Daj nam srečni mir, daj nam tisti mir, katerega svet ne more dati. Ohrani tudi svojo cerkev v miru in edinosti.

O Jezus, sin božji, ki si po volji svojega Očeta s pomočjo sv. Duha s svojo smrtijo oživel svet, ponižno te prosimo, očisti vselej moje srce vseh grehov, preden prejmem tvoje sv. rešnje telo; daj mi milost, da se nikdar ne ločim od tebe in tvojih svetih zapovedi.

O moj Jezus! obvaruj me, da te nikdar nevredno ne prejmem; Obvaruj me, te največe nesreče, da ne bodem sam sebi jedel sodbe in pogubljenja, tem več, da ohrani tvoje presveto telo mojo dušo za večno življenje. Amen.

O Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho; ampak le reci z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

(Med mašnikovim obhajilom obhajaj se tudi ti po duhovno in reci:)

O Jezus, moj usmiljeni odrešenik! kako neizrečeno ljubiš svoje nehvaležne stvari! V strašnih bolečinah si dal svoje življenje za nas; do zadnje kapljice si prelil za nas svojo drago kri. Sedaj pa prebivaš v tem presvetem zakramentu vedno med nami; daruješ se vedno za nas svojemu razžaljenemu nebeškemu Očetu in živiš naše revne duše za nebesa. O neskončna ljubezen! O Jezus, preljubi ženin moje duše! moja duša

hrepeni po tebi, kakor žejen jelen
po mrzli vodi! O pridi, moj Je-
zus s svojo milostjo in ljubeznijo
v moje srce; razveseli, potolaži
in oživi me zopet. Nasiti mojo
dušo s svojim presvetim rešnjim
telesom, napoji jo s svojo presveto
rešnjo krvjo. O nikar ne glej
mojih grehov, s katerimi sem te
že tolikokrat razžalil! Glej le
moje goreče želje, s katerimi je
napolnjeno moje srce, in potrebo
moje duše, katera je tako revna
in slaba, če ni sklenjena s teboj.
Pridi tedaj, o Jezus, presladka
nebeška mana! Pridi v moje srce,
ostani v meni, in jaz v tebi, in
ohrani mojo dušo v večno življenje.
Amen.

Duša Kristusova, posveti me!
Telo Kristusovo, izveličaj me!
Kri Kristusova, napoji me!
Voda iz desne strani, operi me!
Trpljenje Kristusovo, potrdi me!
O, dobrotljivi Jezus! usliši me!
V svoje svete rane skrij me!

Od tebe ločiti se, ne pusti me,
 Sovražnika peklenškega varuj me,
 Ob uri moje smrti pokliči me,
 K tebi priti zapovej mi,
 Da s tvojimi angeli hvalim te
 sedaj in vekomaj. Amen.

Naj ti bode, o sveta Trojica,
 prijeten ta dar, katerega smo ti
 tukaj darovali, in dodeli nam,
 svojim nevrednim služabnikom po
 tem sv. daru milostljivo odpuščenje
 vseh naših grehov. Po Jezusu
 Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi nas, prosimo te,
 sveta Trojica: Bog Oče, Bog Sin
 in Bog sv. Duh, in tvoj blagoslov
 naj ostane vselej pri nas. Amen.

Zadnji Evangeliji.

V začetku je bila Beseda, in
 Beseda je bila pri Bogu, in Bog
 je bila Beseda. Ta je bila od za-
 četka pri Bogu. Vse reči so po
 njej vstvarjene. V njej je bilo
 življenje, in življenje je bila luč

ljudi. Ta je bila prava luč, ki razsvetli vsacega človeka, ki pride na svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, pa svet ga ni spoznal. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala, in videli smo njeno čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta, polna gnade in resnice.

Češena Marija . . . (trikrat.)

Češena bodi kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad svojega telesa, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

R. Da bodemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

O Bog, naše pribežališče in moč, poslušaj pobožne prošnje svoje Cerkve in dodeli, da na priprošnjo častitljive in brezmadežne Marije Device, Božje porodnice, svetega Jožefa, tvojih svetih aposteljnov Petra in Pavla in vseh svetnikov, kar v sedanjih stiskah ponižno prosimo, v resnici dosežemo, po ravno tistem Kristusu Gospodu našem. Amen.

300 dni odpustka po vsaki sveti maši.
Leon XIII. 6. pros. 1884.

Molitev po sv. maši.

Dobrotljivi nebeški Oče! zahvalim se ti iz vsega srca za veliko milost, da sem bil pri tej daritvi sv. maše, pri katerej se ti je daroval sam tvoj ljubi sin Jezus, tebi na čast in nam v zveličanje. Odpusti mi, o moj Bog, če nisem bil pri tej daritvi z

ono pobožnostjo, ki gre daritvi, v kateri se daruje sam Jezus Kristus. Prosim te, daj mi milost, da bodem v bodoče pri vsaki sv. maši s pravo pobožnostjo in gorečnostjo ter se vedno bolj vdeleževal Jezusovega zasluženja.

O Marija, prečista devica, zahvali se ti mesto mene dobrotljivemu Bogu, ker je preslaba moja zahvala, da mi je nevrednemu grešniku pustil biti pri tej sveti daritvi. Prosi ga, naj mi je ta daritev v zveličanje. O mati Jezusova, prečudna mati in devica, prosi za me svojega ljubega Sina, ki je prelil za nas svojo sveto kri, da bi je ne bil prelil za me zastonj. Amen.

Druga sv. maša.

Premišljevanje Kristusovega trpljenja.

Prvi del.

Za pripravo moli molitev, ki se nahaja pri prvi sveti maši stran 16.

O moj Jezus, moj dobrotljivi Odrešenik, koliko si vendar pretrpel iz ljubezni do nas! Na Oljski gori se je pričelo tvoje bitko trpljenje. Ondi si prevedel v duhu po svoji božji natori, da te čaka strašno trpljenje in smrt na križi. Vendar se nisi prestrašil tega. Hotel si trpeti in umreti, da bi bili le mi izveličani in večno živeli v nebesih. Na Oljski

gori so te obšle tolike britkosti in težave, da ti je bilo umreti, in da je tekla tvoja presveta kri kakor pôť iz tvojega sv. trupla na zemljo.

O neizrečena tvoja ljubezen, dobrotljivi Jezus! Kako zamoreš biti tako dober in ljubeznjiv do nas, ko smo tako nehvaležni in hudobni do tebe! — Res, brez našega zasluženja nam deliš po svoji presveti, do zadnje kapljice prelite krvi, svoje odrešenje.

O Jezus, kako grozoviten je bil že pričetek tvojega trpljenja! V svojih velikih težavah si prosil trikrat svojega nebeškega Očeta, naj vzame kelih trpljenja od tebe, da bi ga ne pil; pa podvr-gel si se božji volji. Želel si le, naj se zgodi, kar Bog hoče, naj je tudi še tako težavno. Potem ti je pa Bog poslal angela, ki te je potolažil in pokrepčal.

O kako lep zgled mi daješ. Daj mi pa tudi milost, da bodem

zamogel posnemati tvoj zgled, in da bodem v vseh svojih dušnih in telesnih težavah in potrebah prosil Boga pomoči ter se popolnoma udal njegovi sveti volji.

Kedar mašnik k altarju gre, poljubi ga, in potem na desni strani moli.

Toliko si, o Jezus za nas trpel; povračamo ti pa le nehvaležnost. Še eden tvojih učencev, Judež, ti je bil nehvaležen. Storil si mu toliko dobrega, bil si njegov prijatelj; on pa je le mislil, kako bi te izdal tvojim najhujšim sovražnikom. Hinavsko pride k tebi na vrt Gecemani, poljubi te in s tem izda tvojim sovražnikom, ki te zgrabijo, neusmiljeno zvežejo in peljejo pred krivične sodnike.

O Jezus, mi grešniki smo sedaj tvoji sovražniki, tvoji izdajavci! Oj, kolikokrat delamo s teboj grdo in nehvaležno! Kolikokrat te prodamo za majhen časen dobiček, za kratko posvetno veselje! Kolikokrat te zaničujemo

po tvojih namestnikih, katerih nočemo slušati, če tudi nam oznanjujejo tvoje večne resnice. Daj nam, o Jezus, svojo milost, da te od sedaj toliko bolj ljubimo, ker smo bili do sedaj le v svet in greh zaljubljeni.

Pa tudi še drugi učenec je ranil tvoje srce s svojo nehvaležnostjo. Peter te trikrat zataji iz strahu pred ljudmi, rekši, da te ne pozna. Vendar si bil njegov največji dobrotnik, njegov gospod in učenik. Njega si tudi postavil za svojega namestnika na zemlji. Preveč je zaupal sam na-se; zato je padel tako globoko. Ko si ga pa milo pogledal, hitro je spoznal svoj greh, skesal se ga in zaupal v tvojo neskončno milost. Zadobil je odpuščenje svojih grehov ter s pomočjo tvoje milosti ostal stannoviten v resnični pokori do konca.

Tudi nam daj svojo milost, o Jezus, da zaupamo v tvojo neskončno usmiljenje in ostanemo v njej do konca.

Kedar mašnik bere list in evangelije.

Strah me obhaja, o moj Jezus, kedar premišljujem, kako krivično in zaničljivo so s teboj ravnali hudobni Judje. Neskončno svet in nedolžen si, — in vendar si pripustil zavoljo nas, da so te peljali pred krivičnega sodnika Pilata in te tožili, kakor bi bil največi hudodelnik. Ne vstavljaš se, ampak prenašaš z veliko potrpežljivostjo vse. Pred svojim hudobnim sodnikom si govoril le toliko, kolikor je potrebno v spričevanje resnice in nam v zgled.

O nedolžni Jezus! mi grešniki zaslužimo, da nas trdo sodiš, obsodiš v smert, večno smert. Tožili so te, da se vzdiguješ zoper deželsko gosposko in cesarja, in da še druge napeljuješ v nepokorščino; da si tudi si bil ves svet in nedolžen. Le zaradi nas si hotel prestati vse to; le zavoljo nas si pripustil, da so te sodili tako hudo, da bi mi lože obstali

pri ostri sodbi božji, ker se tolikokrat vzdigujemo zoper tebe, in še druge pohujšujemo in od tebe odvracujemo s svojim slabim zgledom. O neskončno usmiljeni Jezus, kedo bi zapopadel tvojo neskončno ljubezen! Da zljajšaš sodbo revnemu, nehvaležnemu hlapcu, pustiš se sam, Gospod nebes in zemlje, neusmiljeno soditi. Da smo opravičeni mi grešniki pred večno pravico, vzel si na-sé naše grehe in hudobije ter si pripustil, da so te tožili kot največega hudodelnika. Z nezapopadljivo potrpežljivostjo si prenašal vse krivične sodbe, da nam zapustiš zgled potrpežljivosti. Daj nam milost, o Jezus, da se ti vredno zahvalimo za tvoje velike dobrote, in da nam, posnemovaje tvoj zgled, ne bode zastonj tvoje neskončno zasluženje.

Ni bilo dovolj tvojim sovražnikom, da so te gnali pred Pilata; peljali so te še pred hudobnejšega

sodnika Heroda. Zaničuje in zasramuje te še bolj kakor Pilat. S sramotnim pljaščem ogrnenega te pošlje kot norca k Pilatu nazaj. Ti pa o moj Jezus, vse voljno trpiš in ne zineš besedice. Večna modrost in resnica se pustiš zasramovati! Nam hudobnim in nes-pametnim se zdi britko, če nam nasprotujejo, če nas preganjajo ali nam ne izkazujejo dolžne časti. Hitro nas zapelje lastna ljubezen v jezo in sovražtvo. — O Jezus, daj nam milost, da vselej premagamo svojo slabo nagnenje in sebičnost, in da prenašamo s krščansko potrpežljivostjo in ponižnostjo vse zaničevanje in trpljenje.

Darovanje.

Očitna je bila krivica, ki so ti jo delali tvoji sovražniki, o mili Jezus. Vsi tvoji krivični sodniki so morali spoznati, da ne najdejo nič hudobnega in kazni

vrednega nad teboj. Vendar te hudobneži niso hoteli izpustiti, temveč te obsodili v sramotno smrt na križi.

Tebe tedaj, o nedolžni Jezus, so obsodili v smrt! Oh, grešne stvari so obsodile svojega stvarnika v smrt! Tebe, ki si Gospod življenja in smrti, ki daješ vsem časno in večno življenje, ki iz čiste ljubezni deliš vse, kar je kedaj kak človek prejel na svetu. Tebe so tedaj kot največjega hudodelnika obsodili v smrt!

Ne morem se načuditi tej nezapopadljivi slepoti in hudobiji tvojih sovražnikov. Ti pa voljno prenašaš vse in le molčiš! Oj, kaj bode z nami, ki smo precej razžaljeni, če se nam pripeti le najmanjša krivica. Daj nam, o Jezus, svojo milost, da po tvojem svetem zgledu le molčimo in vse voljno pretrpimo, ko nas svet zaničuje, krivično sodi in lažnjivo govori vse hudo zoper nas. Naj

bi bila le tvoja sodba, o Jezus, na strašni sodni dan milostljiva, sodbe tega sveta pa naj bodo še tako hudobne! Saj ne bodo obstale, tvoja sodba pa ostane vekomaj. — Oj, nikar nas ne pogubi pri svoji strašni sodbi! —

Najkrivičnejšo sodbo so tedaj sklenili zoper tebe. Ko so te tvoji sovražniki obsodili na smrt, prizadevali so si še po vsej moči, da bi te zasramovali in mučili. Strgali so s tebe tvoje oblačilo, bičali te po vsem životu, da si bil ves krvav in razmesarjen. Pa s tem še ni bila nasitena hudobija in srditost tvojih sovražnikov! Izumijo si še drugo, novo muko. Strašno trnjevo krono ti postavijo na glavo. Oj, kolika krivica, koliko zasramovanje, kolike bolečine! In vse to trpiš iz ljubezni do nas, nam v izveličanje in v zgled. Tvoji sovražniki so ti slekli najpotrebnejše oblačilo, mi grešniki pa nosimo toliko nepotrebne in

prevzetne obleke, s katero žalimo tebe, sebe pa povišujemo ter bližnjega pohujšujemo. Neusmiljeno te bičajo in razmesarijo po vsem tvojem nedolžnem telesu; mi grešniki pa, ki te tolikokrat žalimo s hudobnimi željami svojega mesa in z vživanjem prepovedanega posvetnega veselja, hočemo se le razveseljevati, in smo nejevoljni, če nas zadene kako trpljenje.

Na glavo ti denejo zaničljivo trnjevo krono, da je s krvjo oblit ves tvoj sveti obraz, vnovič te zasramujejo in po glavi bijejo. Mi grešniki pa se povzdigujemo čez svojega bližnjega, in hočemo, da bi nas le hvalili in častili.

Oj, ali tako posnemamo tvoj zgled! Daj nam milost, o Jezus, da bomo iz srca krotki in ponižni, da bomo potrpežljivi in udani v tvojo sveto voljo. Daj, da radi trpimo zaničevanje za voljo tebe, da bomo povzdignjeni enkrat pri tebi. —

O Jezus! nedolžno jagnje božje, po nedolžnem si trpel vse. To so dobro vedeli tvoji sodniki in sovražniki. Pa iz jeze in nevošljivosti ti niso hoteli pravice skazati; temveč so želeli le tvoje trpljenje in tvojo smrt. Posebno dobro je spoznal Pilat tvojo nedolžnost, ter ni hotel biti kriv tvoje nedolžno prelite krvi. Umil si je pred vsem ljudstvom roke, rekši: „Jaz sem nedolžen nad krvjo tega pravičnega.“ Prizadeval se je sicer, da te reši, pa premalo iz strahu pred ljudmi. Iskal je sicer vzbuditi usmiljenje do tebe pri tvojih sovražnikih. Ogrnenega z rudečim plajščem, vsega razbičanega in s trnjem kronanega te je pokazal Judom, rekši: „Glejte človek!“ Judje so pa le še huje vpili: „Križaj ga, križaj ga!“ In tako so ti, o najsvetejši in najdobrotljivši Izveličar, sprosili najgrozovitejšo kazen. Oj, kako preslepi greh

človeka! Varuj nas, o Jezus, vsega greha; varuj nas sosebnost sovražstva, jeze in nevošljivosti, da ne oslepimo na duši, in ne zaidemo v večno pogubljenje.

Sveto.

O Jezus Kristus, kralj večne časti! sedaj angeli in arhangeli, kerubi, serafi, in vsi izvoljeni duhovi v nebesih vedno pojó: „Svet, Svet, Svet!“ Ko si pa bil na svetu, vpili so ti hudobni Judje: „Križaj ga, križaj ga!“ kakor zoper najhujšega hudodelnika. In tvoji krivični sodniki so slušali to vpitje in te obsodili v smrt na križu. Na to so ti naložili težek križ, da si ga moral nesti sam na tvojih krvavih ramah. O usmiljeni Jezus! vidim te obloženega s tako težkim križem, da omaguješ pod njim. Trikrat si padel pod težo križa, preden si ga prinesel na goro Kalvarijo. Le naše pregrehe so

ga delale tako težkega. O, daj nam milost, da tudi mi tebe ljubimo nad vse, svojega bližnjega pa kakor sam sebe. (Tukaj se spomni onih, za katere hočeš posebno moliti.)

Povzdigovanje.

Čast in slava ti bodi, o Jezus, Sin božji, ker si nas rešil večnega pogubljenja, in spravil z razžaljenim nebeškim Očetom. O, le zavoljo prevelike dobrote, ki si jo nam skazal, moral si dati svoje življenje. Rad daš svoje življenje, da le nas rešiš večne smrti. Pustil si, da so te pribili na križ; neusmiljeno prebodli tvoje roke in noge z žebli. Tako na križi razpet se daruješ, o nedolžno Jagnje, svojemu nebeškemu Očetu za nas grešnike. Vsi bi bili večno pogubljeni, ko bi ne bil plačal naš dolg na sv. križi za nas.

O križani Jezus, kako teče tvoja presveta rešnja kri iz tvojih

svetih ran! O, pusti, naj teče na naša mlačna, nehvaležna srca, da se vnamejo ljubezni do tebe, da ti služimo z večo gorečnostjo tudi v britkosti in zapuščenosti, in da se ti s svetim življenjem hvaležne skazemo za tvojo neskončno ljubezen.

O, Jagnje božje, še dan-danes daruješ pri vsaki sv. maši na altarju svojo presveto kri nebeškemu Očetu za naše odrešenje in izveličanje. O, daj nam milost, da se vselej prav vdeležimo te daritve, in tvoja kri izbriše naše grehe.

Usmili se tudi vseh duš v vicah; daj, da postanejo deležne te presvete daritve.

(Tukaj se spomni vseh duš v vicah, zlasti onih, za katere si posebno dolžan moliti.)

Pa ne le tvoje britko trpljenje, o Jezus, ampak tudi tvoj zgled na križi nam pomaga v večno izveličanje, če ga bomo le prav posnemali. Iz srca od-

pustiš vsem svojim sovražnikom; še moliš za nje, da bi jim Bog tega v greh ne prištel. O dobrotljivi Jezus, daj tudi nam tako ljubezen do bližnjega. Daj, da bomo vsakemu želeli in storili le dobro; kolikor je le v naši moči. Stori, da z vsemi v miru in ljubezni živimo, in po tvojem zgledu tudi molimo za svoje sovražnike in dobrote skazujemo. — Desnega razbojnika, Dizma, ki nate zaupa, in išče pri tebi pomoči, potolažiš ter mu obljubiš, da bode še tisti dan s teboj v raji. O usmiljeni Jezus, daj nam milost, da bomo mi, ubogi grešniki, tudi le pri tebi iskali tolažbe in pomoči, kedar nas stiskajo križi in težave, ali nas spomin storjenih grehov sili k obupanji. Daj nam milost, da v vseh dušnih in telesnih težavah pribežimo pod tvoj sv. križ, objamemo ga in z zaupanjem zremo nate, ki zavoljo našega izveličanja visiš na njem.

Svojo preljubo mater izročiš
 svojemu ljubemu učencu Janezu,
 svojo dušo pa v roke nebeškega
 Očeta. Potem nagneš svojo glavo
 in izdihneš svojo dušo. O Jezus,
 spreobrne naša srca, da skrbimo
 tudi mi s toliko ljubeznijo za svo-
 jega bližnjega, in da ostanemo
 stanovitni v dobrem do konca.
 Kako sveto je bilo tvoje življenje,
 kako sveta tvoja smrt! Kakoršno
 življenje, taka smrt. Daj nam mi-
 lost, da bomo tebi podobni v
 življenji, pa tudi v smrti. Pridi
 nam s svojo milostjo na pomoč
 zadnjo uro. Varuj nas hudobnega
 sovražnika, ki želi naše pogublje-
 nje. Daj nam zadnjo uro misel, da
 priporočimo svojo ubogo dušo v
 roke nebeškega Očeta in v tvoje
 svete krvave rane. Dodeli nam to
 milost, da se ločimo iz tega sveta
 prevideni s tvojim presvetim reš-
 njim Telesom. — O križani Jezus,
 ki si za nas umrl na sv. križi, daj
 nam vsem srečno smrt.

Zavživanje.

O Jezus, moral si sicer umreti na križi, kakor največi hudodelnik. Ali že takrat je nekaj Judov spoznalo, da si resnično Sin božji, in da po nedolžnem trpiš. Žalostni in skesani so trkali na prsi in se domov vrnili. Tudi jaz trkam žalostnega in skesanega srca na svoje prsi, in kličem : O Gospod, jaz ubogi grešni človek, ki sem te tolikokrat žalil s svojimi grehi, nisem vreden tvojih milosti in dobrot; še manj pa, da bi te kedaj prejel v presvetem zakramentu. — Oh, pa moja duša potrebuje tebe. Jezus, pravi živi Bog, pridi tedaj, prisrčno te prosim, pridi v moje srce, kakor si prišel v Cahejevo hišo, in ga spreobrne, da postane pravično, čisto, ponižno in potrpežljivo! Ker te sedaj ne morem v sv. zakramentu prejeti, prejmem te duhovno. Pridi, o Jezus ! Moja duša zdihuje po tebi; moje srce po tebi hrepeni. Le ti

zamoreš izpolniti vse moje želje. Ko je moja duša lačna, zamoreš jo nasititi le ti, o nebeški kruh angelov, ki ima vso sladkost v sebi. Le ti, studenec večnega življenja, zamoreš jo napojiti. Le ti o večni zaklad božjih milosti, jo zamoreš obogateti. Žalostno le ti, o veselje vseh izvoljenih, razveseliš. Bolno le ti nebeški zdravnik, ozdraviš. In ko jo je svet zavrgel, zapustil in jo zaničuje, prideš pa ti nebeški ženin in jo vzameš za svojo prijateljico in nevesto.

O dobrotljivi in usmiljeni Jezus, pridi tedaj v moje srce; izpolni vse želje moji duši, ki le po tebi hrepeni in le pri tebi najde veselje, tolažbo in pomoč. O Jezus! ostani v meni, in jaz v tebi vekomaj. Amen.

(Kedar moli mašnik zadnje molitve na desni strani in potem blagoslovi ljudi.).

S ponižnim srcem se ti zahvalimo, o dobrotljivi Izveličar, za vse, kar si storil in trpel za nas. Svoje

življenje si dal za nas, da si nam pridobil večno življenje, katerega bodeš dal vsakemu, ki se bode hotel s tvojo milostjo vdeležiti tvojega neskončnega zasluženja. Tretji dan si vstal častitljivo od mrtvih, in sedaj živiš in kraljuješ na desnici svojega nebeškega Očeta. Obljubil si tudi nam, da nas poslednji dan obudiš k večnemu življenju, če bomo živeli in umrli v tvoji milosti.

O Jezus, ki si nas s svojo smrtjo rešil večnega pogubljenja, ter s svojim vstajenjem od mrtvih tudi nam zadobil vstajenje od mrtvih, daj nam vsem milost, da srečno vstanemo iz groba svojih pregreh k novemu življenju v krščanski pravičnosti in pravi svetosti. Kedar pa nas pokličeš iz tega revnega sveta, imej z nami usmiljenje, ne pripusti, da bi nam bilo v pogubljenje tvoje trpljenje, tvoja britka smrt, in tvoja presveta do zadnje kapljice prelita kri. Marveč pri-

pelji nas iz te doline solz v srečno prebivališče, katero si nam pripravil pri nebeškem Očetu, da se bomo tam veselili s teboj in z vsemi izvoljenimi na vekomaj. Amen.

Molitev po sv. maši glej na 35. in 36. strani.

Sv. maša za mrtve.

Prvi del.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina in † sv. Duha. Amen.

Stopil bodem pred božji altar.

Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

Naša pomoč je v Gospodovem imenu;

Kteri je vstvaril nebo in zemljo.

(Očitna spoved.) Spovem se Bogu vsegamogočnemu, Mariji vselej devici, svetemu Mihaelu arhangelu, svetemu Janezu krstniku, svetima aposteljnoma Petru in Pavlu, in vsem svetnikom, in tebi, oče, da sem veliko grešil z mislijo, z besedo in dejanjem. Kriv sem, kriv sem, silno sem kriv. Zato prosim sveto Marijo, vselej devico, svetega Mihaela arhangela, svetega Janeza krstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike in tebe, oče, molite za me pri Gospodu našem Bogu.

Usmili se nas vsegamogočni Bog! odpusti nam naše grehe, in nas pripelji v večno življenje. Amen.

Milost, odvezo in odpuščenje naših grehov nam dodeli vsegamogočni in usmiljeni Gospod. Amen.

O Bog, ko se bodeš ozrl na nas, bomo oživljeni, in tvoje ljudstvo se bode v tebi veselilo.

Skaži nam, o Gospod, tvoje usmiljenje, in dodeli nam svoje izveličanje.

Odvzemi nam, prosimo, o Gospod, naše pregrehe, da bomo vredni stopiti s čistim srcem k najsvetejšemu.

(Kedar moli mašnik na desni strani).

O Gospod! daj vsem vernim dušam v vicaah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Gospod, usmili se jih! Gospod usmili se jih!

Molimo.

O Bog, ki deliš odpuščenje, in ljubiš naše duše, prosimo tvoje milosti, da dodeliš po prošnji Marije device in vseh svetnikov našim bratom, sestram in sorodnikom, dobrotnikom in vsem vernim kristijanom, ki so se ločili iz tega sveta, priti v družbo izveličanih. — O Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da dosežejo po pobožnji prošnji milostljivo odpuščenje, katero so vedno želeli. Amen.

Berilo iz lista sv. apost. Pavla do Kor. 15.

Bratje! skrivnost vam povem:
Vsi bomo sicer vstali, toda spre-
menjeni ne bomo vsi. Naglo, ko
bi z očmi trenil, na poslednjo tro-
bento, ker zapela bo trobenta, in
mrtvi bodo vstali nestrohljivi, in
mi se bomo spremenili. To troh-
ljivo mora namreč obleči netroh-
ljivost, in to umrjoče mora obleči
neumrljivost. Kedar bo pa to umr-
ljivo obleklo neumrljivost, takrat
se bodo spolnile besede, katere so
pisane: „Požrta je smrt v zmagi.
Smrt! kje je tvoja zmaga? Smrt!
kje je tvoje zelo?“ Zelo smrti pa
je greh, moč greha pa postava.
Bogu pa bodi hvala, kateri nam
je dal zmago po Gospodu našem
Jezusu Kristusu.

O Gospod, daj vsem vernim
dušam v vicah večni mir in pokoj,
in večna luč naj jim sveti. Očisti
jih, o Gospod, vseh madežev greha,
zavoljo katerih še ne morejo v ne-

besa, kamor ne pride nič omadeževanega.

Evangelij sv. Janeza v 5. pogl.

Tisti čas je Jezus rekel Judom : Resnično, resnično vam povem, da pride ura, in je že zdaj, ko bodo mrtvi slišali glas Sinu božjega; in kateri bodo slišali, bodo živeli. Kakor ima namreč Oče življenje sam v sebi, tako je tudi Sinu dal imeti življenje v samem sebi. In mu je oblast dal tudi sodbo delati, ker je Sin človekov. Ne čudite se temu; ker ura pride, ob kateri bodo vsi, ki so v grobéh, slišali glas Sinú božjega. In bodo prišli, kateri so dobro delali, v vstajenje življenja, kateri so pa hudo delali, v vstajenje obsojenja.

Drugi del.

O Gospod Jezus Kristus, kralj večne časti, reši duše vseh vernih

mrtvih vseh kazni; reši jih iz temote, in reci svetemu arhangelu Mihaelu, naj jih pripelje v sv. luč, katero si nekdam obljubil Abrahamu in njegovemu zarodu. Pusti, o Gospod, verne duše, za katere ti danes daritev in molitev opravljamo, priti v večno življenje.

Sprejmi sveti Oče, vsegaogočni večni Bog! le ta čisti dar, katerega jaz, tvoj nevredni služabnik, darujem tebi svojemu živemu in pravemu Bogu za svoje brezštevne grehe, zamere in zanižanosti, za vse pričujoče, pa tudi za vse verne kristijane, žive in mrtve. Daj, da bode meni in njim v izveličanje in večno življenje. Amen.

O Bog, naš stvarnik in odrešenik! daj nam po skrivnosti te vode in tega vina, da se bomo vdeležili božje nature Jezusa Kristusa ravno tako, kakor se je ponižal on, vzeti na se našo človeško natoro.

Darujemo ti, o Gospod! kelih izveličanja, in prosimo tvoje milosti, da naj pride s prijetnim duhom pred obličje tvojega božjega veličastva za naše in vsega sveta izveličanje. Amen.

Vzemi, o Gospod, ta sv. dar iz rok mašnika v svojo božjo čast in v naše izveličanje; posebno pa za vse duše v vica. Prikrajšaj jim njih trpljenje, in vzemi jih po svoji neskončni milosti v večni mir in pokoj.

Prosim te, o Gospod, ozri se milostljivo na dar, katerega ti darujemo za duše tvojih služabnikov in služabnic; ker si jim na tem svetu dodelil milost kerščanske vere, daj jim tam večno plačilo.

Bodi milostljiv, prosim te, o Gospod, vsem vernim dušam v vica, za katere ti darujemo ta sv. dar, in tvojo božjo visokost ponižno prosimo, in dodeli, da te uboge duše, s teboj spravljene po tej mogočni daritvi, zaslužijo biti

vzete k vživanju večnega miru in pokoja. Za vse to te prosimo v imenu Jezusa Kristusa. Amen.

Povzdignimo k Bogu svoja srca in hvalimo Gospoda svojega Boga!

Spodobi se in je prav, da te vedno in povsod hvalimo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog, po Kristusu Gospodu našem. Po katerem tvojo božjo visokost hvalijo angeli, molijo nebesa in nebeške moči in sveti serafi tvoje veličastvo z združenim veseljem povikšujejo. Prosim te, pripusti, da tudi mi svoj glas sklenemo z njimi, in ti s ponižnim spoznanjem kličemo: Svet, svet, svet si Gospod Bog Sabaot! Nebo in zemlja ste polni tvoje časti! Čast tebi na višavah. Češčen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Hozana na višavah!

O milostljivi Oče, v imenu Jezusa Kristusa tvojega Sina te prosimo, da dopadljivo sprejmeš in blagosloviš ta sv. dar, katerega ti

darujemo posebno za tvojo sv. katoliško cerkev, za našega papeža I., za našega škofa I., za našega cesarja I., in za vse verne kristijane, in za vse, za katere veš, da nam je posebno moliti treba, zlasti pa za . . . (Tukaj se spomni onih živih, za katere si dolžan moliti.).

Sklenjeni posebno s prečastljivo vselej devico Marijo, materjo Gospoda Jezusa Kristusa, in z vsemi tvojimi svetniki, prosimo te, dodeli po njih zasluženji in priprošnji, da bomo v vseh rečeh s tvojo pomočjo obvarovani in podpirani. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Tretji del.

Daj nam, prosimo te, o Bog, da ta sveti dar posvetiš, da je tebi dopadljiv in prijeten, da nam bode spremenjen v telo in kri tvojega ljubega Sina Jezusa Kristusa, kateri je pred svojim trpljenjem tisti

dan vzel kruh v svoje presvete in častite roke, zahvalil te, posvetil ga, razlomil, in dal svojim učencem, rekši: „Vzemite in jejte vsi od tega: Zakaj to je moje Telo.“

O Jezus, v presvetem rešnjem telesu, pravi živi Bog! O, presveto Telo Jezusovo, bodi tisočkrat česeno! O, živi kruh angeljski, molimo te, kakor svojega pravega živega Boga. O, Jezus v presvetem rešnjem telesu, bodi zadnjo uro moja tolažba in moja popotnica, in daj tudi vsem vernim dušam v vicah večni mir in pokoj.

Ravno tako je vzel Jezus po večerji kelih z vinom v svoje svete in častite roke. Zahvalil je zopet svojega nebeškega Očeta, posvetil vino, in dal svojim učencem, rekši: „Vzemite in pite iz njega: Zakaj to je kelih moje krvi, novega in večnega zakona, — skrivnost vere, katera bode za vas in za njih mnogo prelita v odpušanje grehov. Kolikor-

krat bode to delali, storite v moj spomin.“

O bodi sto tisočkrat češena, presveta rešnja kri Jezusova, prelita iz njegovih svetih ran, in iz njegovega prebodenega srca v odpušanje vesolnega sveta. Očisti mojo dušo vseh madežev greha, in stori moje srce Bogu dopadljivo. Potolaži in pogasi ogenj vic, in pripelji vse verne duše v večno veselje. Amen.

Po povelji Jezusa Kristusa, tvojega Sina, obhajamo tedaj, o Gospod, spomin njegovega presvetege življenja in trpljenja, in darujemo tvojemu prečudnemu veličastvu ta čisti, sveti in brez madežni dar, sveti kelih večnega življenja, in kelih večnega izveličanja.

Ozri se milostljivo in prijazno na ta sveti dar, in naj ti bode, prosimo te, tako prijeten, kakor ti je bil prijeten dar tvojih najpravičnejših služabnikov starega zakona.

Pošlji, o Gospod, svojega svetega angela iz nebes, da nese ta sveti dar pred obličje tvoje božje visokosti; in posveti nas, da vselej vredno prejmemo Jezusa v pre-svetem zakramentu. Amen.

Usmili se tudi, o Gospod, vseh vernih duš v vicah, in zavoljo Jezusovega zasluženja jim daj večni mir in pokoj. Posebno te pa prosimo za . . . (Tukaj imenuj one, za katere želiš posebno moliti).

Ravno tako pa tudi nam, ubogim grešnikom, ker zaupamo v velikost tvoje milosti, dodeli delež in družbo z vsemi tvojimi svetniki. Ne sicer zavoljo našega zasluženja, ampak zavoljo neskončnega zasluženja Jezusa Kristusa Gospoda našega. Amen.

Oče naš itd. (Moli ga z mašnikom).

O Gospod, reši nas vsega zlega na duši in telesu, in daj nam mir na prošnjo svete in prečiste device Marije in vseh svetnikov v našem življenji, da bodemo s po-

močjo tvoje milosti obvarovani
greha in vseh zmot. Amen.

Četrty del.

O Jezus, nedolžno Jagnje božje,
ki odjemlješ grehe sveta, daj vsem
vernim dušam v vicah večni mir
in pokoj.

Gospod Jezus Kristus, sin ži-
vega Boga, ki si po volji svojega
Očeta s pomočjo svetega Duha oži-
vel svet s svojo smrtjo: reši me
s tem presvetim telesom, in svojo
presveto krvjo vseh grehov in vsega
zlega. Daj mi milost, da stanovitno
spolnjujem tvoje zapovedi; in ne
pusti, da bi se kedaj ločil od tebe.

O Gospod! nisem vreden, da
greš pod mojo streho, pa reci le
eno besedo, in ozdravljena bo moja
duša. (Kedar se obhaja mašnik, obhajaj se tudi
ti duhovno).

Tudi jaz želim sedaj, o Jezus,
prejeti tvoje presv. rešnje telo in

tvojo presv. rešnjo kri, da bi pa bil tega vreden, želim imeti angelsko čistost, serafinsko popolnost in tako ljubezen do tebe, o Jezus, kakoršno ima tvoja preljubeznjiva mati Marija. Želim pa tudi imeti tako presrčne želje po tebi v sv. zakramentu, kakoršne so imeli izvoljeni, kedar so prejeli ta najsvetejši zakrament. Ker je pa to meni, ubogemu grešniku, nemogoče, prosim te ponižno, o Jezus, ozri se milostljivo na mojo slabost in nizkost. Pridi sedaj in razveseli mojo dušo, ki želi na večno biti zedinena s teboj! Pridi s svojo milostjo in ljubeznijo v moje srce, in pripravi me za vredno prejemo tvojega telesa in tvoje krvi.

Usmili se pa tudi, o Jezus, vseh vernih duš v vicah, ki toliko trpé, ker so ločene od tvojega obličja. Očisti jih, o Jezus, vseh madežev, katere še imajo na sebi; in pripelji jih skorej v svoje nebeško kraljestvo. Amen.

Nebeška luč naj jim sveti, o milostivi Gospod, v družbi tvojih svetnikov na vekomaj. — O Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen.

Dodeli, prosimo te, o Gospod, da bodo duše tvojih služabnikov in služabnic, ki so se ločile iz tega sveta, po tvojem neskončnem zasluženji in po tej sveti daritvi očišene vseh svojih grehov, in vzete v večno veselje. Amen.

Zadnje evangelije.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila od začetka pri Bogu. Vse reči so po njej vstvarjene. V njej je bilo življenje, in življenje je bila luč ljudi. Ta je bila prava luč, ki razsvetli vsacega človeka, ki pride na svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, pa svet ga ni spoznal. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala, in videli smo njeno

čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta, polno gnade in resnice.

Češena Marija ... Češena bodi kraljica itd. (Glej stran 35 in 36).

Spovedne molitve.

Molitev

pred izpraševanjem vesti.

Moj dobrotljivi nebeški Oče, glej, zopet sem grešil zoper tebe, in nisem več vreden tvoj otrok imenovan biti. Ali še smem pred tebe stopiti, o Bog, pravični sodnik! Bil sem ti zopet nezvest, ter se pregrešil zoper tvoje zapovedi. Pri svoji zadnji spovedi sem trdno obljubil, da se hočem poboljšati;

svoje pregrešne navade opustiti, in se vsacega, tudi najmanjšega greha skrbno ogibati in varovati. Pa kako slabo sem spolnil, kar sem ti tako trdno obljubil! Moja ranjena in omadeževana vest me zeló teži in peče. Težka butara grehov leži na moji nemirni vesti! Komaj si še upam povzdigniti svoje objokane oči proti tebi, o vsega-mogočni večni Bog. Gotovo bi se ne upal pred té stopiti, ko ne bi vedel, da si dobrotljiv in usmiljen Oče, ki se vsacega usmiliš in mu prizaneseš; ko ne bi vedel, da je tvoje usmiljenje večje, kakor vse moje hudobije. Saj vem, da si tisti Oče, ki z veseljem zopet sprejme svojega zgubljenega sina, kedar se povrne k tebi nazaj. Saj nočeš smrti grešnika, marveč, da se spreobrne, spokori in večno živi.

O, to me navdaja s tolikim zaupanjem, da se hočem vzdigniti, in povrniti k tebi, moj dobrotljivi Bog! Glej, pripravljen sem sedaj

storiti vse, kar le hočeš, da le še enkrat zadobim odpuščanje grehov in tvojo milost, in postanem tvoj otrok.

Na tanko se hočem sedaj izprašati, kar sem se pregrešil od zadnje spovedi. O moj Bog, ti veš vse, kaj, kako in kolikokrat sem grešil. Pomagaj mi tedaj s svojo vsegamogočno milostjo, da čisto in natanko izprašam svojo vest. Pošlji mi svojega sv. Duha, da me razsvetli, in da bodem zamogel prav spoznati velikost in število svojih grehov. Te milosti te prosim v imenu Jezusa Kristusa. Amen.

Prosim pa tudi tebe, o prečista devica Marija, preljuba mati Jezusova! Ker si pribežališče skesanih grešnikov, stoj mi sedaj na strani; pomagaj mi s svojo mogočno priprošnjo pri Bogu, da me razsvetli sv. Duh, da zamorem preiskati vse skrite kote svojega srca, vse svoje grehe prav spoznati, ob-

tožiti se jih božjemu namestniku in milostljivo odpuščenje zadobiti. Amen.

Izpraševanje vesti.

a. Božje zapovedi.

1. Veruj v enega samega Boga. — Ali nimam vraž ali praznih vër? Ali trdno verujem, da je Bog gospodar vsega sveta, življenja in smrti? Ali ne verujem na čaranje, da zamore človek hudo uro ali pa bolezen pri živini vzročiti? Ali sem na sanje in druga vražna znamenja kaj držal? Ali sem radovoljno dvomil o kaki resnici sv. vere? Ali sem si prizadeval, da se dovolj podučim v naukih sv. vere? Ali nisem premalo ali predrzno na Boga zaupal? Ali ga nisem premalo ljubil? i. t. d.

2. Ne imenuj po nemarnem božjega imena. — Ali nisem Jezusovega imena večkrat brez potrebe izrekoval, ali Boga brez potrebe imenoval?

Ali sem iz nemarnosti raztreseno molil, in božje imé brez premisleka izrekoval? Ali se nisem nikoli zaklel ali zarotil, ali pridušal? Ali sem katerikrat zaničljivo govoril o božji previdnosti, pravici, dobroti in modrosti, ali o sv. zakramentih? ali o svetnikih in svetnicah božjih? ali sploh o svetih rečeh? Ali kolnem iz jeze ali navade? Ali sem kako obljubo storil in ne izpolnil? Ali vprašam svojega spovednika za svèt, preden storim kako sv. obljubo? ali sem jo storil? in zvesto držim? Ali se nisem iz božje besede in drugih sv. reči norčeval? i. t. d.

3. Posvečuj praznik. 1. in 2. cerkvena zapoved: Posvečuj zapovedane praznike. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sv. maši. — Ali nisem ob nedeljah in zapovedanih praznikih sv. maše po nemarnosti opustil, ali zamudil? Ali sem pazil na vse štiri dele sv. maše? Ali nisem popol-

danske božje službe iz nemarnosti opuščal? Nisem šel nikoli med pridigo iz cerkve? Ali sem med božjo službo zahajal v krčme in slabe družbe? Ali nisem pri božji službi dremal, bil radovoljno zamišljen, ali se razgovarjal? Kako sem se sploh vedel v cerkvi pred živim Bogom? Ali sem svojo lepo podobo in zalo obleko skazoval, ali pa radovedno in pazljivo se okoli sebe oziral? Ali sem posvečeval svete dni z dobrimi deli, da sem kaj več molil, bral sv. bukve, kakega bolnika obiskal, ali kaj drugega storil? Ali sem tudi svojega bližnjega, če mi je dolžnost, priganjal k posvečevanju praznikov? Ali nisem nobenega zadrževal od božje službe in posvečevanja praznikov, ali pa še zapeljeval v igro, krčmo ali drugo slabo priložnost? Ali sem brez potrebe in dovoljenja opravljal hlapčevska dela? Ali nisem pred prazniki čez polnoč delal, ali drugim zapovedal, da so delali?

4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in ti bode dobro na zemlji. — Ali sem vselej svoje starše ubogal, častil, ljubil in jim pomagal? Sem jim odgovarjal, bil nepokoren, ali celo priimke dajal in jih zmerjal? Ali sem jih celó zaklel? — ali slabo o njih govoril? Sem jih zaradi starosti ali slabosti zaničeval? Ali sem jih sovražil? Sem jim li rad pomagal in postregel, posebno v bolezni? Sem li za-nje molil? Ali sem se tako spozabil, da sem jih udaril, sunil, jim žugal ali kaj poškodoval? Ali sem jim vzročil z nepokorščino in razuzdanostjo žalost in jezo? Sem staršem smrt želel? Ali sem izpolnil, kar so mi na smrtni postelji ali v slednji oporoki naročili? Ali sem do namestnikov staršev izpolnoval ravno te dolžnosti? Kako sem se vedel do svojih predstojnikov, gospodarjev in gospodinj? Sem jih vselej vbogal in spoštoval? Sem li pridno delal, če

me tudi niso videli? Ali nisem slabo govoril o njih? jih opravljal? Nisem li iz hudobije kake škode naredil? Kako sem se vedel do duhovske gosposke? Sem o njej slabo govoril in jo zaničeval? Ali nisem o deželski gosposki nepošteno govoril, in skazoval dolžno pokorščino? Sem li vselej pošteno odrajtal, kar gre deželski in duhovki gosposki? — Ali nisem starih, betežnih ljudi zaničeval in zasramoval?

(Starši in gospodarji naj se še izprašajo.)

Kako sem skrbel za otroke? Sem jih li premalo ali preveč kaznoval? Sem jim li dal, kar jim je treba za živež in obleko? Sem li vse jednako ljubil? Sem skrbel za potrební poduk v krščanskem nauku? Sem jih k molitvi, božji službi in prejemanju sv. zakramentov priganjal? Sem pazil kako se vedejo v cerkvi in drugod? Sem jim branil v slabe družčine? Nisem li v pričo otrok klel, pohujšljivo

govoril ali kaj nespodobnega storil? Sem jim lep zgled dajal? Ali molim za svoje otroke, jih ne kolnem in hudobnemu duhu izdajam? Sem pazil, da niso delali nevarnega znanja? Sem skrbel za nje v bolezni? Nisem bil kriv, da je kateri otrok umrl, — še znabiti brez sv. krsta? Kako sem se vedel do poslov in podložnih? Sem jim dal zaslužen plačo? Ali sem skrbel, da so opravljali svoje vsakdanje molitve, in hodili k božji službi? Sem skrbel, da so se spodobno vedli? Sem jih posvaril, kedar je bilo treba? Jih nisem silil k hlapčevskemu delu ob zapovedanih praznikih? Kako sem skrbel za-nje v bolezni? i. t. d.

5. Ne ubijaj. — Sem li sam sebe ali bližnjega poškodoval iz hudobije ali lahkomišljenosti na zdravji ali življenji? Nisem li svojega ali bližnjega življenja brez potrebe postavil v nevarnost? Sem bil nezmeren v jedi in pijači ali plesu?

Sem druge k nezmernosti nape-
ljeval? Sem sam sebi ali bližnjemu
smrt želel? — zakaj? Sem kriv
smrti kakega človeka? Sem li pri-
krajšal življenje komu z jezo, so-
vraštvom, tepenjem, pobojem? Sem
li v bolezni za sè in bližnjega dovolj
skrbel? Sem rabil zdravila maza-
čev? Se nisem iz lahkomišljenosti
na telesu poškodoval? — Sem si
s preveliko žalostjo škodoval na
zdravji? Sem koga pohujšal? Sem
se li skrbno ogibal pohujšljivih
priložnosti? Sem si prizadeval, da
pohujšanje popravim? i. t. d.

6. in 9. Ne prešestvaj. — Ne želi
svojega bližnjega žene. — Ali sem ra-
dovoljno imel nečiste misli? Ali
jih izbijam skrbno iz glave? Ali
niso iz teh misli radovoljne nečiste
želje prišle v srce? Ali sem rad
kaj nečistega govoril ali poslušal?
ali nespodobne pesmi pel? Sem li
v pričo nedolžnih nesramne besede
govoril in pohujšljive pesmi pel?
Sem koga k nečistosti prigovarjal

ali silil? Sem kedaj sam s seboj ali z drugim nečisti greh storil? Sem li iskal drugim priložnost k temu grehu? Sem bil sramožljiv z očmi? — in se ogibal radovednih pogledov, ki bi vzbujali nečiste misli in želje? se nisem osebam drugega spola nastavljal, ali z nespodobno obleko oči drugih na se obračal? — znabiti še celo v cerkvi? Sem se li ogibal krajev in družčin, kjer je čistost v nevarnosti? Ali se nisem nikdar nespodobno vedel? Ali sem imel do zakonskih oseb nespodobne misli in želje, ali še v dejanji storil? sem se znabiti nečistih grehov hvalil? Sem jih pri spovedi zmanjševal ali celo zamolčal? i. t. d.

(Zakonski naj še pomislijo).

Sem li držal zakonsko čistost? Ali ne strežem željam, kakor neumna živina? Ali držim natanko zakonsko zvestobo? Neomadeževam li zakonske postelje?

7. in 10. Ne kradi. — Ne želi svojega bližnjega blaga. — Sem li bližnjega poškodoval na premoženji, kaj ukradel ali s silo vzel? sem li kaj še celo v cerkvi ali na kakem drugem sv. kraji vzel? sem li koga goljufal pri kupčiji, meri, delu, s ponarejenim denarjem, s slabim blagom? sem li kupil kaj ukradenega? sem li z igro sebi in drugim škodoval? Sem li najdene reči nazaj dal? — in si prizadeval izvedeti, čegave so? Imam li kaj krivičnega blaga v svojem imetji? Sem li deželsko gosposko kaj goljufal? Sem li koga poškodoval na polji, travniku, v gozdu, vinogradu, ali pohištvu? Sem li varoval svojo živino v škodo? Sem želel ptujega blaga? Sem vsako krivico, kakor mi je bilo rečeno pri spovedi, tudi poravnal?

8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega. — Sem se zoper koga kaj zlagal? mu dobro imé odvzel, škodoval? Sem mu li povrnil dobro imé in škodo? Imam li navado lagati

iz potrebe, šale ali dobička? Ali rad o bližnjem slabo govorim? Ali sem svojega bližnjega slabo sodil, mu slabe namene podtikal? Sem v pričo mnogo ljudi to storil? Sem li skrivnosti razglašal? Sem li druge napeljeval, da so obrekovali ali opravljali? Sem po krivem prisegel?

b. Cerkvene zapovedi.

3. Posti se zapovedane postne dni i. t. d. — Ali sem se postil tiste dni, ob katerih sv. cerkev zapoveduje, in se le enkrat na dan najedel do sitega? Ali sem se zdržal mesnih jedi tiste dni, ob katerih cerkev zapoveduje? Sem li one dni, ob katerih sem se posluževal cerkvenega polajšanja, tudi zvesto in natanko izpolnil to, kar je naložila cerkvena oblast? Sem se li šalil z onimi, ki so postno zapoved natanko spolnovali? Sem koga zapeljal ali mu dal priložnost, da je prestopil postno zapoved? — Sem

se postil tudi po duhovno: z očmi, odvrtače jih nepotrebnih, pregrešnih pogledov? z ušesi, varovaje jih poslušanja pregrešnega, zapeljivega ali opravljivega govorjenja? i. t. d.

4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku vsaj enkrat v letu in o velikonočnem času prejmi sveto rešnje telo. — Sem li bil vsako leto o velikonočnem času pri spovedi in sv. obhajilu? Nisem li nevrednih in pomanjkljivih spovedi opravil? Sem natanko izprašal svojo vest? Sem povedal tudi število smrtnih grehov? Sem imel vselej pravo in resnično kesanje? Sem zavoljo sramote ali časne škode obžaloval svoje grehe, in ne, ker sem ž njimi Boga razžalil? Sem svoj kes pokazal tudi v dejanji z resničnim poboljšanjem? Sem trdno sklenil, da se hočem poboljšati? Sem sklep tudi izvršil? — Sem li vselej opravil dobro in čisto spoved? Sem li kak smrten greh nalašč, iz zanikernosti, —

sramožljivosti ali strahú zamolčal? Sem ga potem pri prvi spovedi povedal? sem povedal, pri koliko spovedih sem ga zamolčal? sem te nevredne spovedi popravil? — Kolikokrat sem šel v takem stanu k svetem obhajilu? sem v tem stanu prejel še kak drug sveti zakrament? Sem li opustil sveto obhajilo, če sem se spomnil kakega smrtnega greha, katerega se še nisem spovedal? Sem li greh iz strahú zmanjševal, ali pa okoliščine zamolčal? Sem naloženo pokoro vselej na tanko, zvesto in o pravem času opravil? Sem povrnil, kar mi je bilo naloženo? Sem škodo, pohujšanje popravil, kar mi je bilo moči? Sem zapustil priložnost in osebo, kakor mi je bilo rečeno? Če nisem dobil odveze, sem li šel precej k drugemu spovedniku? Sem pri spovednici poslušal, kar se drugi spovedujejo? Sem to kar sem slišal, tudi drugim pravil? Sem se pri spovednici ne-

spodobno zadržal, suval, kregal i. t. d. — Sem se za sv. obhajilo vselej, kar mi je bilo moči, spodobno pripravil? Ali sem šel k sv. obhajilu, dasiravno mi spovednik ni privolil? Ali sem po sv. obhajilu precej šel iz cerkve domov ali kam drugam, brez zahvale po sv. obhajilu? Kako sem se vedel na dan sv. obhajila? Ali nisem kmalo po sv. obhajilu zopet v grehe nazaj padel? i. t. d.

5. Ne obhajaj ženitve ob prepovedanem času. — Sem se li ob takih priložnostih pregrešil z nezmernostjo v pijači, jedi, ali s pregrešnim plesom? sem li ob prepovedanih časih plesal? i. t. d.

Poglavitni grehi.

1. Napuh. — Sem li prevzetnega srca? Se nad druge povzdigujem zavoljo svojih dobrih lastnosti in zmožnosti? Išem li hvalo ljudi za dobra dela? se li v dejanji in besedi kažem prevzetnega? Sem pre-

vzeten v obleki, in se preveč lišpam? sem bil li s tem, drugim v pohujšanje? i. t. d.

2. Lakomnost. — Želim li nezmirno bogastva ter nanj navezujem svoje srce? Ali sem iz lakomnosti kaj pridržal? Ali pomagam svojemu bližnjemu, kakor mi je moči? Ne iščem li pri kupčiji, obrestih prevelikega dobička? itd.

3. Nečistost. (Glej 6. in 9. božjo zapoved na 81. strani).

4. Nevošljivost. — Sem komu nevošljiv? sem vesel nesreče bližnjega? sem iz nevošljivosti o bližnjem slabo govoril? — ga ob službo, zaslužek, dobro ime pripravil? sem škodo že popravil? Mi li škoduje nevošljivost tudi na zdravji? itd.

5. Požrešnost. — Sem bil požrešen v jedi in pijači? sem se li vpijanil, — znabiti postni dan? Kaj sem storil v pijanosti? sem li svojo družino, ali koga družega poškodoval s pijančevanjem? —

otroke pohujšal? se li zdržim jedi in pijač, ki mi škodujejo? i. t. d.

6. Jeza. — Se nad svojim bližnjim jezim? imam jezo v srci do katerega? — kako dolgo že? Ali z vsakim rad in prijazno govorim? Ali kateremu iz jeze kaj hudega želim? se za vsako majhno stvar hitro razjezim? sem se li jezil čez križe in nadloge, bolezen, — slabo vreme? i. t. d.

7. Lenoba. — Sem len in zani-kern v božji službi, in sploh v dobrem? Molim vsaki dan zjutraj, zvečer, pred jedjo in po jedi? kedar angelovo češčenje zvoni? sem se zaradi ljudi sramoval moliti? i. t. d.

Grehi zoper sv. Duha.

1. Predrzo v božjo milost grešiti. — Sem li preveč zaupal na božjo milost? sem si znabiti kedaj mislil: če tudi grešim, saj je Bog milostljiv, mi bode že odpustil, saj se bodem spovedal? sem dolgo živel v takej predrznosti?

2. Nad božjo milostjo obupati. — Sem premalo zaupal na božjo milost? sem mislil, da mi Bog ne bode odpustil grehov, če se tudi poboljšam in spokorim? sem li mislil, da mi ni moči spokoriti se? sem bil dolgo v tej obupnosti? Zaupam li v neskončno zasluženje Jezusovo?

3. Spoznani kerščanski resnici se ustavljati. — Sem se li ustavljal spoznanim kerščanskim resnicam? sem si dovolj prizadeval spoznati resnice sv. vere? sem si prizadeval spoznati dolžnosti svojega stanú, in sploh kristjana?

4. Svojemu bližnjemu zavoljo božje milosti nevošljiv biti. — Sem bil komu zavoljo božje milosti nevošljiv? Ali mi je težko delo, če sem videl, da bližnji lepo živi, pobožno moli, rad sv. zakramente prejema? sem rad čez njega govoril kaj slabega, raznašal njegove slabosti? sem se premagoval, če so mi take misli prišle?

5. Do lepega opominovanja otrpnjeno srce imeti. — Ali se nisem zmenil za lepa opominovanja? sem celo zaničeval in sovražil one, ki so me učili, opominovali in svarili? Ali se jih nisem ogibal, ali pa nalašč nasproti ravnal?

6. V nespokornosti trdovraten ostati. — Sem še vedno stari, nespokorjen grešnik? sem še vedno v starih navadnih smrtnih grehih? Ali nočem svojih pregrešnih navad in priložnosti zapustiti? Odlašam li spreobrnjenje in poboljšanje?

V nebo vpijoči grehi.

1. Radovoljni uboj. — 2. Mutasti ali sodomski greh. (Glej 5. in 6. božjo zapoved na 80. in 81. strani).

3. Zatiranje ubožcev, vdov in sirot. — Ali sem ubožce in vdove zatiral, poškodoval na premoženji? sem jim rad pomagal po moči? sem sirotam rad pomagal? sem skrbel za-nje, ko je bila moja dolžnost?

4. Delavcem in najemnikom zaslužek zadrževati ali utrgovati. — Ali sem delavcem in najemnikom plačilo o pravem času odrajtal? Jim nisem nič utrgal? Nisem nikogar goljufal ali poškodoval? — in če sem: sem že povrnil?

Tuji grehi.

1. V greh svetovati. — Ali sem komu v greh svetoval, postavim, naj se zlaže, bližnjega goljufa, poškoduje, se nad njim maščuje, kakov drugi greh stori, — naj je svojim staršem in prednikom nepokoren, jim kaj ukrade? sem znabiti tudi takim v greh svetoval, ali jih učil greh delati, na katere sem bil dolžan paziti in za-nje skrbeti?

2. Grešiti veleovati. — Ali sem komu zapovedal, naj stori kaj pregrešnega? sem podložnim velel kra-
sti ali bližnjega poškodovati? sem komu velel iti v slabo priložnost, družčino?

3. V družih greh privoliti. — Sem v greh družih privolil? sem precej slušal one, ki so me v greh vabili? sem se li zapeljevanju in skušnjavam dovolj ustavljal? Nisem li otrokom ali podložnim kaj pregrešnega dovolil?

4. V greh napeljevati. — Sem bil kriv, da je kedo opravljal, nesramno govoril, se jezil, klel i. t. d.? sem li koga v nečistost zapeljal ali nagovarjal? sem koga v nezvestobo, nezmernost, v pregrešno igro, nepokorščino ali v kak drugi greh napeljeval ali silil?

5. Družih greh hvaliti. — Sem koga hvalil zavoljo greha — rad imel? sem se li lastnih grehov hvalil? in s tem koga pohujšal?

6. K grehu molčati. — Posvarim one, katere mi je dolžnost? Pomislim li, da bom moral tudi za grehe teh odgovarjati? Ali sem povedal staršem in predstojnikom o otrocih ali podložnikih, če sem

vedel, da goljufajo, kradejo, nesramno med seboj živé?

7. Greh pregledati. — Nisem li bil premehak do svojih otrôk in podložnih? Bi li bil z modro ostrostjo lahko greh odvrnil?

8. Greha se vdeležiti. — Sem se vdeležil kakega greha? — opravljanja, zaničevanja, zapeljevanja, i. t. d. — Se nisem vdeležil kake krivice? — tatvine, goljufije, poškodovanja na premoženji, duši? sem ukradene reči hranil, kupoval? sem škodo poravnal?

9. Greh zagovarjati. — Sem li koga zagovarjal, da ni bil kaznovan? — svarjen, ko je zaslužil? sem otrokom dajal potuho, in zakrival njih pregrehe, da jih starši niso kaznovali ali posvarili? spoznam li, da sem jim s tem škodoval?

Molitev po izpraševanji vesti.

O moj Bog, kako sem živel; koliko grehov zopet storil in svojo

vest omadeževal! — O moj dobrotljivi nebeški Oče, kako se sramujem pred teboj! Žalostnega srca spoznam zdaj svoje grehe. Spoznam, kako sem bil nehvaležen. Odrekel sem tebi, svojemu stvarniku, pokorščino, kakor da nisi moj gospod! Dobro sem vedel, da si vsegaveden, da veš naše najskrivnejši misli; slišiš vse naše besede; vidiš vsa naša dela; da pred teboj ni nič skritega. Dobro sem vedel, da si najsvetejši, ki sovražiš, kar je hudega, in ljubiš le dobro. Vedel sem, da si najpravičnejši, ki dobre plačuješ, hudobne pa kaznuješ, in da nas bodeš enkrat ostro sodil, in nam bode treba dati odgovor od vsake nepotrebne besede. Spoznal sem, da si vsegamoččen, in zamoreš nad menoj spolniti, kar žugaš grešniku, in me v večni ogenj pahniti. Vse to sem dobro vedel; in vendar sem mislil, govoril in storil marsikaj, kar sovražiš, in kar bi si ne bil upal v

pričo pobožnih in pravičnih ljudi. — O neizrečena slepota in hudobija! O, da sem mogel biti tako nehvaležen in hudoben, ter grešiti tolikokrat zoper svojega Boga in Gospoda! O, zaslužil sem, da bi me bil ostro kaznoval in večno zavrzel izpred svojega obličja! Bil si do mene vedno tako dobrotljiv; vsak dan, vsako uro in minuto si mi delil novih dobrot in milosti. Kar sem, in kar imam, je vse tvoj dar. Zapovedal si mi le to, kar je moji duši v izveličanje; prepovedal mi le to, kar me zamore večno nesrečnega storiti. Le ljubezen, o dobrotljivi Oče, si mi izkazoval. Pa za vso tvojo veliko ljubezen sem se le malo zmenil; nisem si k srci vzel tvojih svetih besed, in živel po slabih in pregrešnih željah svojega srca. — Oh, kolika je moja nehvaležnost! Za res več nisem vreden tvoj otrok imenovan biti! Oh, kolika je tudi škoda, katero mi je greh vžročil. Pripravil

me je ob pravo srečo in večno izveličanje, ker me loči od tebe. Zakaj le v tebi, o moj Bog in Gospod, je vse izveličanje.

Res se mi včasí zdi, da mi dela greh večé veselje, kakor pa dopolnovanje tvojih svetih zapovedí; pa to je le zmota. Greh je podoben sladkemu strupu, ki je v ustih sladak in prijeten; pa komaj ga zavžiješ, že ti vzročí strašné bolečine in te umori. Ravno to je meni storil greh. O kolike bolečine občutim, kedar premislim svoje hudobije! Kako nemirno je moje srce, kako ranjena moja vest! Pač res, da grešnik nima mirú.

O moj nebeški Oče, s kako veselím srcem sem ob času svoje nedolžnosti povzdigoval svoje oči in roke k tebi in molil. Zdaj pa, ker me teži nepokojna in z grehi omažeževana vest, upam si komaj še otožnega srca k tebi zdihovati in te odpuščenja prositi. Popred sem bil tvoj otrok in prijatelj, in moje

srce je radostno vživalo tvojo sveto prijaznost. Zdaj pa me je greh ločil od tebe, storil tvojega sovražnika in bati se mi je tvoje ostre sodbe. Bil sem v tvoji sv. milosti, brez katere ne morem nič dobrega storiti, in veselo je živela moja duša. Greh pa me je oropal tvoje milosti, največega zaklada, ter mi umoril dušo, da ostane mrtva, dokler je ti po svoji neskončni milosti zopet ne obudiš k novemu življenju. To mi je tedaj storil greh, ta strašni dušni strup! O sedaj še le prav spoznam, da je ni več nesreče na svetu, kakor greh, pa tudi ne več škode, kakor je ta, katero stori greh naši duši. — Sedaj spoznam to, in se tresem pred nevarnostjo, v katero so me pripravili. Oj, kaj bi bilo z mojo ubogo dušo, ko bi me bil, o pravični sodnik, poklical v mojih grehih iz tega sveta pred svoj sodni stol, kjer zadostuje en sam greh, da bi bil obsojen v večno pogubljenje.

O večna čast in hvala ti bodi! Tisočkrat se ti zahvalim, nebeški Oče, da si še potrpel z menoj in mi dal čas spokoriti se. Ljubeznjivo me kličeš nazaj, in tako dolgo iščeš zgubljeno ovčico, dokler je ne najdeš, in k svoji zvesti čedi nazaj ne pripelješ. Iz vsega srca se ti zahvalim za neskončno dobroto, da si mi dodelil spoznanje svojih grehov in me pripeljal zopet na pravo pot. Iz srca mi je žal, da sem grešil in te razžalil, da sem zgubil tvojo milost in se ločil od tebe. Hočem se vzdigniti in s presrčnim zaupanjem povrniti nazaj k tebi, o nebeški Oče! Saj me bodeš zopet sprejel za svojega otroka; saj nočeš smrti grešnika, temveč da se spokori in večno živi. Saj si nam milostljivo obljubil, da nam hočeš odpustiti vse naše grehe; ko bi jih bilo tudi kakor peska ob morji, in rudeči, kakor škrlat. Postali bodo beli, kakor sneg, če jih le zapustimo in se v pravi pokori k tebi spreobrnemo.

Z zaupanjem padem tedaj k
 nogam tvojega usmiljenja, o Bog!
 Z žalostno Magdaleno kličem k tebi
 in te prosim odpuščanja svojih
 grehov. Po presveti, za naše grehe
 preliti krvi Jezusovi, in v imenu
 njegovih presvetih ran te ponižno
 prosim, bodi mi grešniku milost-
 ljiv, in nikar me ne pogubi! —
 Poglej, o nebeški Oče, milostljivo
 na moje skesano srce, ali veliko
 več: Poglej prebodeno srce usmi-
 ljenega Jezusa in očisti z njegovo
 presv. rešnjo krvjo mojo omade-
 ževano dušo. O moj Bog, prav iz
 srca se kesam vseh svojih grehov,
 znanih in neznanih, s katerimi sem
 te kedaj razžalil. O moj Bog, iz
 vsega srca so mi žal, ker sem ž
 njimi razžalil tebe svojega do-
 brotljivega nebeškega Očeta, svo-
 jega usmiljenega Odrešenika in
 največega dobrotnika, svojega
 Boga in Gospoda, ki si sam na
 sebi vse hvale, časti in ljubezni
 vreden.

O, ko bi te nikdar ne bil razžalil! Naj bi me bila kaka druga, še tolika nezgoda zadela, da bi le tebe, o najdobrotljivši Oče, z nobenim grehom ne bil razžalil! O, kedo bode dal britko žalost mojemu srcu in potoke solzá mojim očem, da obžaljujem in objokujem svojo veliko nehvaležnost, hudobijo in smrt svoje duše! O moj Bog, v moji žalosti me tolaži le še misel na tvojo neskončno milost, ki zopet sprejme vse skesane grešnike, če se le resnično vrnejo k tebi. Odpustil si skesanemu Petru in Mariji Magdaleni in veliko drugim. Ravno tako odpusti tudi meni, ker se presrčno kesam vseh svojih grehov.

Moj Jezus! ozri se tudi na mé z ravno tako milim pogledom, kakor si se ozrl na svojega apostelja Petra, — in vnel v njegovem srci britko žalost in gorečo ljubezen. Daj tudi v mojem srci slišati tiste ljubeznjive besede, s katerimi si

potolazil skesano Magdaleno, rekši: „Tvoji grehi so ti odpuščeni“.

Sedaj pa spoznavši hudobijo in nesrečo greha, o nebeški Oče, trdno sklenem s tvojo milostjo in pomočjo poboljšati svoje življenje, ter se skrbno ogibati vsacega greha in grešne priložnosti. Kakor je Peter, spoznavši svoj greh, brzo zapustil nevaren kraj, — tako se hočem tudi jaz skrbno ogibati s tvojo pomočjo in milostjo vseh grešnih priložnosti, slabih tovaršij in sploh vsega, kar me je zape-ljalo v greh. Posihmal nočem več ljubiti nevarnosti, da se v njih ne pogubim. O moj Bog, sedaj te hočem iz vsega srca ljubiti, ker sem te do sedaj vse premalo ljubil. Sedaj hočem iz ljubezni do tebe vse tvoje zapovedi natanko spolnovati, naj me stane še toliko premagovanja, saj mi bodeš pomagal. Sedaj hočem delati pravo pokoro in zadostiti tvoji pravici, kolikor mi bode moči. V duhu prave pokore

hočem prenašati vse križe in težave. Vsako krivico, ki sem jo storil, hočem natanko poravnati. Z vsemi ljudmi hočem v ljubezni in spravi živeti. Vse hočem storiti, da le zopet zadobim tvojo milost, ki sem jo z grehom zgubil. V bodoče hočem raje vse pretrpeti, kakor tebe, preljubeznjivega Očeta, še rado-
voljno razžaliti. Gotovo, nebeški Oče, nič me ne bode več ločilo od tvoje ljubezni, ki je v Jezusu Kristusu Gospodu našem.

Ker pa čisto nič ne premorem brez tvoje milosti in pomoči, prosim te ponižno v Jezusovem imenu, pridi mi s svojo mogočno milostjo na pomoč. Pomagaj mi, da ostanem stanovit en do konca svojega življenja. Vstvari v meni čisto srce in ponovi mi pravega duha, da nikoli več ne zgubim tvoje milosti in ljubezni, — da nikdar več ne ponovim s svojimi grehi Jezusovega trpljenja. O Gospod! bodi milostljiv ubogemu grešniku, da

ostanem do konca stanoviten in dosežem večno izveličanje. O moj Bog, tebi se izročim, tvoj želim biti živ in mrtev; tvoj želim biti sedaj in na veke. Amen.

O Marija, pribežališče grešnikov, svoje največje zaupanje stavim na te, ker si mati milosti. Prosi za mé nebeškega Očeta, da me sprejme zopet za svojega otroka in dá svojo milost. Prosi Jezusa, svojega ljubega sina, da me zopet sprejme v srečno čredo svojih ovčic, in mi ne bode njegovo trpljenje v pogubljenje. Prosi za mé tolažnika sv. Duha, da v moje srce vlije obilno milost in ljubezen božjo, da mi dá svoje sv. darove, in me stori trdnega in stanovitnega v dobrem. O Marija, bodi moja usmiljena pomočnica in ljubeznjiva mati! Glej, saj sem tvoj otrok, in te za Bogom ljubim čez vse in iz vsega srca! — Amen.

Molitev pred spovedjo.

O moj Jezus, kakor se je Marija Magdalena spoznala pri tvojih nogah skesanega srca za veliko grešnico, tako hočem sedaj tudi jaz ponižno in odkritosrčno spoznati pred tvojim namestnikom, da sem grešnik, in ravnal zoper tvoje sv. zapovedi. O Jezus, bodi sedaj v mojem srci in v mojih ustih, da se tako čisto spovem vseh svojih grehov, kakor bi se tebi samemu spovedoval. Razsvetli pa tudi mojega spovednika, daj mu svojo sv. milost, njega srce napolni s svojim sv. Duhom; dodeli mu modrosti, milosti in ljubezni, da prav spozna revni stan moje duše, in me, zgubljeno revno ovčico, pripelje po poti resnične pokore, zopet k tebi, o Jezus, mojemu najljubeznjivšemu pastirju. Amen.

(Kedar pride na-te vrsta, da se pričneš spovedovati, moli tako-le):

Prosim, duhovni oče! svetega blagoslova, da se svojih grehov prav in čisto spovem.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in sv. † Duha. Amen.

Jaz, ubogi grešnik, se spovem Bogu vsegamogočnemu, Mariji, materi božji, vsem ljubim svetnikom, in Vam, častitljivi mašnik in namestnik božji! da sem po svoji zadnji spovedi, ki sem jo opravil (se pové, kedaj?) — velikokrat in obilno grešil v mislih in željah, z besedo in dejanjem; posebno se pa obtožim, da sem (Sedaj se obtoži svojih grehov, smrtnih povej tudi število, kedar se nobenega več ne spomniš, reci:) — Sedaj se pa nobenega več ne spomnim. (Potem pa skleni spoved).

Ti in vsi moji drugi grehi, ki jih vem in ki jih ne vem, ki sem jih sam storil, ali pa kriv bil, da so jih drugi storili, so mi iz srca žal, ker sem Boga njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto, z njimi razžalil. Trdno sklenem, nič več

ne grešiti, in vseh priložnosti v greh se varovati. Prosim duhovni oče! zveličavne pokore in svete odveze.

(Kedar ti spovednik daje odvezo, moli tako-le kes):

O moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz srca žal, ker sem tebe svojega preljubeznjivega Boga, tebe, vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz vsega srca ljubim, z njimi razžalil. Trdno sklenem s tvojo pomočjo svoje življenje poboljšati, in vse tudi smrt raje pretrpeti, kakor tebe, svojega Boga, tebe neskončno svetost in dobroto, še kedaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi pomoč, spolniti ta svoj sklep! Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega božjega sina, našega Gospoda in Izveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Molitev po spovedi.

O moj usmiljeni nebeški Oče! res je tvoja milost neskončna. Ve-

seli se, moja duša, in hvali Gospoda svojega Boga! Velike čudeže svoje milosti je storil nad teboj; vse tvoje grehe ti je odpustil, vse tvoje rane zacelil, rešil te večnega pogubljenja, in zopet vzel v svojo sveto milost. — O moj Bog! nezapopadljiva in neskončna je tvoja dobrota in milost, ki preseže naš um. Zdaj sem tedaj zopet tvoj otrok, zdaj te smem zopet imenovati svojega ljubega Očeta; smem zopet z veseljem svoje oči proti tebi povzdigovati. Vsi angeli nebeški, vsi izvoljeni prijatelji božji, pomagajte mi svojega največega dobrotnika, usmiljenega Očeta častiti, hvaliti in moliti; veselite se z menoj, zakaj Bog je storil velike reči nad menoj. Kakor se vsmili oče svojega otroka, usmilil se je mene, in očistil z lastno krvjo svojega Sina mojo dušo.

O moj nebeški Oče! kako se ti zamorem dovolj zahvaliti za neizrečeno dobroto, da si mi po

Jezusu Kristusu dodelil odpuščenje grehov, da me nisi v grehih poklical iz tega sveta, ampak zopet vzel za svojega otroka. Pa tudi za naprej me nikar ne zapusti s svojo milostjo! Moji sovražniki vedno čujejo in iščejo, kako bi pogubili mojo dušo. Moja popačena natora me vedno odvrča od dobrega in napeljuje v greh; dobra dela mi dela zoprna in težka, greh pa prijeten. Zapeljivi svet me vedno slepi, obeta veselje in vžitek, da bi me premotil, odvrnil od tebe in večno pogubil. Hudobni duh tudi vedno okoli hodi, kakor rujoveč lev, in išče požreti mojo dušo. O Gospod, če mi ne pomagaš s svojo milostjo, ne bom se mogel dolgo ustavljati svojim sovražnikom. Kmalo bom zabredel v svoje stare grehe. Le s tvojo pomočjo jih bom premagal; le če si ti z menoj ne more biti nihče zoper mene.

Zatoraj te ponižno prosim v Jezusovem imenu, dodeli mi mi-

lost, da останem odsih dôb stanovit-
viten v dobrem, da se ogibljem
skrbno vsake priložnosti, čujem in
molim, da ne padem v skušnjava.
Varuj me, da v stare grehe ne
zaidem, da moj poslednji stan ne
bode hujši, kakor je bil prvi. Va-
ruj me, da ne pride s sedmimi
hujšimi duhovi v moje srce hu-
dobni duh, ki je sedaj izgnan iz
mojega srca. Sedaj si me očistil,
o Gospod; daj mi tudi milost, da
zopet ne grešim in se mi ne pri-
peti kaj hujšega.

O Marija, prečista devica, ti
si najlepši zgled prave stanovit-
nosti v dobrem. Bila si vedno zvesta
Bogu in ostala na poti stanovit-
nosti. Prosi za mé Boga, da mu
ostanem vedno zvest in srečno pre-
magam vse skušnjave in sovražnike
duše. Sprosi mi milost in moč, da me
nobena reč več ne odvrne od Boga in
njegovih zapovedi. To mi sprosi od
Boga, o usmiljena, o dobrotljiva,
o blažena mati Marija. Amen.

Molitev papeža Urbana VIII.

V pričo tebe, o Gospod, spoznamo grehe, ki smo jih storili in kazni, ki smo jih ž njimi zaslužili, imamo pred očmi. Če premislimo grehe, ki smo jih storili, spoznamo, da je veliko manjše tukajšnje trpljenje, kakor smo ga s svojimi grehi zaslužili. Čutimo kazni za stare grehe, pa je v našem srci še vedno veselje do novih. Tvoje kazni nas zadevajo zavoljo naših grehov; pa vendar ne premagajo naših hudobij. Žalost tare naše srce, pa ne premaga prevzetnega grešnega duha. Grenki kes krajša naše življenje, pa ga ne poboljša. Kedar nam milostljivo prizaneseš se ne zmenimo; če nas pa tepeš, ne moremo prenašati. Ob času nadlog spoznamo svoje pregrehe; pa komaj nam jih odvzameš, že pozabimo, kar smo obževali. Kedar nam žugaš s šibo, obetamo poboljšanje; komaj jo pa

deneš z roke, zopet pozabimo, kar smo obljubili. Kedar nas tepeš, vpijemo k tebi: „Prizanesi nam!“ Ko si nam prizanesel smo zopet stari grešniki.

O Gospod, vsi smo grešniki pred teboj; in to tudi spoznamo. Vemo, da ne odidemo tvoji pravici, če se nas ne usmiliš po svoji milosti. Vsegamogočni Oče, daj nam brez našega zasluženja, kar te prosimo. Iz nič si nas ustvaril, daj nam milost, da prav molimo k tebi. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Spokorne litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Bog, Oče nebeški,

Bog Sin, odrešenik sveta,

Bog sv. Duh, tolažnik in posvečevalec,

Sveta Trojica, en sam Bog,

O Bog, ki nočeš smrti grešnika, temveč da se spokori, in večno živi,

O Bog, ki svojo mogočnost in dobroto z usmiljenim zanašanjem skazuješ, usmili se me!

O Bog, ki tako potrpežljivo spreobrnjenja grešnikov čakaš, usmili se me!

usmili se nas!

0 Bog, ki grešnike tako ljubeznjivo k pokori vabiš,

0 Bog, ki kakor usmiljeni pastir svojo zgubljeno ovčico tako dolgo iščeš, dokler je ne najdeš,

0 Bog, kateri se spreobrnjenega grešnika bolj veseliš, kakor devet in devetdeset pravičnih,

0 Bog, dobrotljivi Oče, ki svojega zgubljenega sinu, kedar nazaj pride, z veseljem sprejmeš,

0 Bog, ki si svojega edinorojenega Sina na svet poslal, da je trpel in umrl v odpuščenje naših grehov,

Da sem grešil,

Da sem tolikokrat in tako hudo grešil,

Da sem velikokrat vedoma in radovoljno grešil,

Da sem z mislijo, z besedo in z dejanjem grešil,

usmili se me!

kesam se iz vsega
serca, o Gospod!

Da sem z zamudo in z opuščanjem veliko dobrih del grešil,
 Da sem tvoje svete zapovedi tolikokrat prestopil,
 Da se tvoje strašne sodbe nisem bal,
 Da se tvoje vsegamogočnosti nisem bal,
 Da na tvojo vsegamogočnost nisem mislil,
 Da sem tvojo milost in ljubezen tako malo čislal,
 Da sem tvojo dobroto in tvoje dolgo zanašanje tako malo čislal,
 Da sem rane in bolečine tvojega ljubega Sina Jezusa s svojimi grehi ponavljal,
 Da sem ga novič križal,
 Da sem tolažnika sv. Duha s svojimi grehi žalil,
 Da sem ga iz svojega srca, ki je njegov tempelj, pregnal,
 Da sem se svoje pravične kazni na tem in na onem svetu vrednega storil,

Ker sem tebe, svojega stvar-
nika in najboljšega Očeta
razžalil,

Ker sem tebe, svojega dobrot-
ljivega odrešenika in izve-
ličarja razžalil,

Ker sem tebe, svojega posve-
čevalca, pomočnika in de-
livca vseh božjih milosti
razžalil,

Ker sem tebe, o moj Bog, ki
si sam na sebi vse časti,
hvale in ljubezni vreden, s
svojimi grehi razžalil,

Ker sem tvojo milost in ljube-
zen zgubil,

S tako sveto ljubeznijo in
presrčno žalostjo, ki sta
jo imela sv. Peter in sv.
Magdalena,

S tako grenko žalostjo, s ka-
koršno so vsi sveti spo-
korniki svoje grehe ob-
žalovali,

zato mi je žal, da sem grešil!

želim obžalovati
svoje grehe!

želim obžalovati
svoje grehe!

prosim te, usliši me, o Gospod!

S takim gnjušenjem nad naj-
manjšim grehom, ki ga je
imela presveta devica Ma-
rija,

S takim žalostnim srcem, ka-
kor je Jezus na oljski gori
naše grehe obžaloval,

Jaz ubogi grešnik,

Da mi odpusti,

Da mi zanesi,

Da me k pravi pokori pripelji,

Da mi s svojo milostjo pomagaj

Da bi starega človeka slekel

in novega oblekel v pravici

in pravi svetosti,

Da bi se vsemu pregrešnemu

posvetnemu veselju odpo-

vedal,

Da bi zanaprej vedno v tvojem

strahu živel,

Da bi se zanaprej vseh slabih

priložnosti prav skrbno va-

rovati zamogel,

Da bi svojo hudobno natoro

ukrotil in tvoji sveti postavi

podvrgel,

Da bi svoje meso z grehi in
željami vred križal,

Da bi zanaprej bolj želel tebi
služiti, kakor svetu do-
pasti,

Da bi na govorjenje in posme-
hovanje posvetnih ljudi ni-
koli nič ne porajtal,

Da bi zamogel s popolno lju-
beznijo do tebe obilno šte-
vilo svojih grehov zakriti,

Da bi vedno s strahom in tre-
petom delo svojega izveli-
čanja opravljal,

Da bi v pokori do konca zvest
in stanoviten ostal,

Da bi enkrat po poti resnične
in stanovitne pokore v ne-
besa prišel,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta; zanesi nam o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta; usliši nas, o Gospod!

prosim te, usliši me, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste usliši nas!

Oče naš . . . Češena Marija . . .

Razložen očenaš

spokornega kristijana.

Ogovor.

Oče naš, kateri si v nebesih.

Oče vseh ljudi, ali te smem
še imenovati svojega Očeta! Sem
tvoj najhudobnejši in nehvalež-
nejši otrok. Kolikokrat sem te že

zapustil, in ravnal zoper tvojo sv. voljo. Če premišljujem svojo hudo-bijo, — in pa tvoje veličastvo in neskončno pravico, prešine me strah in groza; — skoraj si ne upam stopiti pred te. — Pa tolaži me tvoje neskončno usmiljenje. Ostaneš tudi zgubljenemu sinu usmiljen in dobrotljiv oče. Pripravljen si vedno, da ga sprejmeš, kakor hitro se vrne k tebi nazaj. O moj dobrotljivi nebeški Oče, žal mi je iz vsega srca, da sem tolikokrat razžalil tebe, svojega dobrega Očeta. Oj, kako sem te zamogel žaliti in zapustiti, ker si vse ljubezni in hvale vreden. Spoznal sem te le premalo, zato sem te žalil. Odpusti mi, usmiljeni Oče, odpusti mi vse grehe; daj mi milost, da prav spoznam tebe in sebe, ter vedno ostanem tvoj zvest otrok, in da me nikdar več ne loči greh od tebe.

Prva prošnja.

Posvečeno bodi tvoje ime.

O presveti Bog, večni nebeški kralj, kako mogočno, sveto, neizrečeno je tvoje ime. Oj, kolikokrat sem s svojimi grehi delal nečast tvojemu presvetemu imenu! O da bi ga vsaj od tega časa zamogel prav častiti! Moje presrčne želje so sedaj, da bi zamogel tvoje najsvetejše ime prav častiti in posvečevati. Sedaj sem pripravljen posvetiti dušo in telo v to, da bode tvoje ime bolj češčeno. Pripravljen sem tvojemu presvetemu imenu na čast in v izveličanje svoji duši voljno prenašati vse trpljenje in težave. Daj mi milost, da v bodoče toliko bolj častim in posvečujem tvoje sveto ime, kolikor več nečast sem mu do sedaj delal s svojimi grehi. Daj mi milost, da posvečujem tvoje presveto ime s sveto molitvijo v duhu in resnici, da ga posvečujem z živo vero, s trdnim

zaupanjem, z gorečo ljubeznijo in s stanovitno resnično pokoro; da ga posvečujem z lepim zgledom, ker je bilo popreje pohujšljivo moje življenje. Daj mi milost, da ga posvečujem z gorečim, nepremagljivim trudom za tvojo božjo čast in za izveličanje svoje duše. — Presveti Oče nebeški! posvečeno bodi tvoje ime, ki je čez vsa imena, vredno večne hvale in časti. O, da bi te prav spoznali vsi ljudje po vesolnem svetu, in katerega si nam poslal, Jezusa Kristusa, s sv. Duhom vred! O, naj te spoznajo vsi grešniki in prično iz vsega srca ljubiti, ter te iz ljubezni nikdar več ne žaliyo! Posvečeno bodi tvoje ime od vseh stvari. Posvečeno bodi z vsemi mojimi mislimi, besedami in dejanji; posvečeno z novim spokornim življenjem.

Druga prošnja.

Pridi k nam tvoje kraljestvo.

O Gospod, tvoja je oblast, kraljestvo in čast na vekomaj! — Večni nebeški kralj, vsegamogočni Bog, kako slabo častimo in molimo tvoje gospodstvo čez vse! Kolikokrat se vstavljamo tvojim zapovedim, in se vzdigujemo zoper tvojo postavo. O, kolikokrat sem prestopil tvoje zapovedi, in bolj ljubil slabe stvari, kakor tebe vsegamogočnega stvarnika! Oj, kolikokrat sem v srci govoril z brezbožnimi: „Ne bodem pokoren Gospodu; nočem, da bi kraljeval čez me“. Če tudi tega nisem izrekoval z besedo, skazoval sem ti pa v dejanji še toliko hujšo nepokorščino. Tvoje svetelj zapovedi nisem hotel biti pokoren; nisem hotel razširjati tvojega svetega kraljestva, temveč sem s svojim slabim zgledom odvracal še druge od tebe. — Oh, Gospod, nebeški kralj, usmiljeni

Oče! odpusti mi, ponižno te prosim, mojo veliko hudobijo in nehvaležnost, ker sem pustil raje greh čez me kraljevati, kakor pa tebe, svojega dobrotjivega Boga. Od sedaj bodi pa le ti moj Gospod in kralj! Tebi izročim popolnoma svoje srce, svojo dušo, svoje telo in vse. Le ti sam kraljuj sedaj v meni s svojo milostjo in ljubeznijo; podvrzi me popolnoma svoji najsvetejši volji. Prosim pa tudi, o Gospod, še za vse one, ki te za svojega najvikšega Gospoda ne spoznajo ali nočejo spoznati; ki se ne zmenijo za tvoje svete zapovedi, in niso še v tvojem sv. kraljestvu. Prosim te, da razsvetliš njih um, omečiš njih srce, premagaš jih s svojo milostjo in ljubeznijo, ter pripelješ v svoje kraljestvo. Pridi k nam tvoje kraljestvo, bodi razširjeno in utrjeno po vsem svetu; kraljestvo greha in hudobije pa bodi zatrto po vsem svetu. O nebeški kralj, daj mi milost, da se

spokorim za vse grehe, in vedno v duhu prave pokore živim tebi dopadljivo, in zaslužim večno življenje v tvojem kraljestvu.

Tretja prošnja.

Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji.

Moj nebeški Oče, kolikokrat sem do sedaj delal tvoji presveti volji nasproti; živel sem le po nagnenji svojega zlobnega srca in po željah svoje popačene nature. Spolnoval sem le svojo lastno ali pa posvetnih ljudi voljo iz nepravilnih namenov. O moj Bog, tvoja volja je najpopolnejša, zgolj svetost, pravica in ljubezen. Sama na sebi je vredna vsega češčenja in zvestega izpolnovanja. Meni pa se je zdela le pretrda, preostra in pretežavna, ker sem hotel živeti le po hudobni volji svetá. Še moja

dobra dela, katera sem včasih storil,
 bila so ognjušena z mojo lastno
 voljo in s skritim napuhom ali hi-
 navščino, ker sem hrepenel bolj
 svetu dopasti, kakor izpolniti tvojo
 sveto voljo. Še takrat sem služil
 le sebi in svetu, kedar je bilo na
 videz videti, da služim tebi z do-
 brimi deli. Oj, kedaj bode že ko-
 nec vsega tega! Kedaj se popolnoma
 podam v službo svojega dobrotlji-
 vega nebeškega Očeta! — Oj, to že
 zdavnaj želim; duh je voljan, pa
 meso je slabo. Ne delam dobrega,
 kar želim, temveč hudo, česar ne
 želim več, — še delam. — O, spre-
 obrni in poboljšaj mojo voljo, stori
 jo močno v dobrem; pomagaj mi,
 o nebeški Oče, ker si sam ne mo-
 rem pomagati. Dodeli mi svojo
 milost, da zamorem premagovati
 svojo slabo voljo in jo popolnoma
 podvreči tvoji sveti volji. Daj mi
 milost, da se moja volja popolnoma
 sklone s tvojo in v njej zgubi, ka-
 kor se zgubi kaplja vode v morji.

Daj nam vsem pomoči, da izpolnujemo tukaj na zemlji z jednako pokorščino, zvestobo in ljubeznijo tvojo sveto voljo, kakor jo izpolnjujejo v nebesih vsi angeli in izvoljeni. Tvoja volja naj se zgodi, kakor v nebesih, tako na zemlji. Tvoja volja naj bode dopolnjena v vseh naših okolščinah; po tvoji sveti volji naj se nam zgodi vse. O moj nebeški Oče, edine moje želje so sedaj, da vedno in povsod dopolnim tvojo sveto voljo. — Raje hočem po tvoji sveti volji na vekomaj biti pogubljen, kakor pa brez tvoje volje (ako bi mogoče bilo) priti v nebesa. — Daj mi milost, da tvojo sveto voljo tudi vedno prav spoznam. Razsvetli moj um, stori me vernega, kedar poslušam tvoje svete besede, katere nam oznanjujejo tvoji namestniki. Potrди me s svojo milostjo, da ti ostanem do konca zvest in popolnoma udan s tvojo voljo v življenji in smrti.

Četrta prošnja.

Daj nam danes naš vsakdanji kruh.

Dobrotljivi nebeški Oče! v svoji pregrešni slepoti sem te prosil le obilnosti, premoženja, sreče in le časnih reči. Obračal pa sem jih le v tvoje žalenje. Danes te pa le tega prosim, česar potrebujem po tvoji previdnosti. Zraven pa te prosim še milosti, da bi zamogel vse, kar mi daš, po tvoji sveti volji obračati, kakor je najbolje tebi v čast in moji duši v izveličanje. Daj mi danes le moj vsakdanji kruh. — Če pa hočeš, da trpim pomanjkanje, naj se zgodi tvoja sveta volja. Vse hočem pretrpeti v duhu pokore, kakor zaslužen kazni za svoje grehe, in sprejeti kot pripomoček v izveličanje. — Daj pa tudi, nebeški Oče vsakdanjega kruha moji duši, — tvojo milost in resničnega duha prave pokore, da odsihdôb le tebi živim in zvesto držim tvoje zapovedi.

O da bi bile od sedaj spokorne solze, grenka žalost in ostra spokorna dela vsakdanji kruh moji duši! O da bi nikdar ne pozabil, kako velika nesreča je greh, ker loči dušo od tebe in jo umori. Daj meni in vsem grešnikom vsakdanji kruh naših duš. Oj, jaz, tvoj zgubljeni sin, nisem vreden kruha tvojih rok, preživi me le s kruhom svojih najmanjših služabnikov. O Gospod! pusti mi le, da pobiram drobtinice, ki padajo s tvoje mize. Dodeli mi le nekoliko svoje božje ljubezni, katero deliš pravičnim v tako obilni meri. Iz vsega srca obžalujem svoje grehe, in skesane in potrtega srca te prosim odpuščanja. Trdno sem sklenil, da te nikdar več ne razžalim. Sedaj pa te še prosim, o Gospod, za kruh, ki pride iz nebes, in ima vso sladkost v sebi, in ki je kruh življenja. Daj, da vselej vredno uživam tvoje presveto telo, o moj Jezus, da imam pravo življenje v sebi.

Obudi me poslednji dan k večnemu življenju, da živim vedno le tebi, kakor ti živiš zavoljo Očeta, ostanem vedno v tebi, in ti v meni v edinosti večne ljubezni.

Peta prošnja.

Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom.

O moj Bog! moji dolgovi, s katerimi sem se pred teboj zadolžil, so tako veliki, da mi jih ni moči ves čas svojega življenja in tudi vso neskončno večnost poplačati. Oh, če bodeš tirjal odgovor od mojega hiševanja, kako bom obstal? Le edino to me tolaži, da je pri tebi odpuščenje grehov, usmiljenje in odrešenje. Dá, moj nebeški Oče, usmiljen si do mene, odpustiti mi hočeš ves dolg, če sem li tudi jaz usmiljen do svojih sovražnikov in razžalnikov; če le odpustim iz srca

vsem, ki me sovražijo in mi hudo delajo. O, kako slep in nespameten bi bil, ko bi vsem ne odpustil iz srca. O, kako strašno bi obsodil samega sebe, ko bi ne odpustil svojemu bližnjemu iz vsega srca, pa molil tako: „Odpusti mi, o Bog, ravno tako, kakor odpuščam jaz svojemu bližnjemu“. Ali bi te ne prosil, da mi nikar ne odpusti? — da tirjaj oster odgovor od vseh mojih hudobij, da me pahni v večni ogenj? Prav iz srca hočem toraj odpustiti vsem, ki so me kedaj razžalili, da odpustiš tudi meni vse. Res je, da me je moj bližnji močno razžalil; oj, jaz pa sem razžalil celó tebe, svojega Gospoda in Boga! Kaj je moje razžaljenje proti tvojemu! Oj, kedar pomislim velikost razžaljenja, ki ti ga delam z grehi, izgine vse razžaljenje, ki ga meni delajo ljudje. Res je, da ravná moj nasprotnik in sovražnik zlobno in krivično, ker me žali in sovraži. Pa v tem spoznam tvojo

božjo pravico, ki to pripusti za kazen mojih grehov. Vse razžaljenje hočem tedaj voljno prenašati, vsem iz srca odpustiti, in vzeti za pokoro svojih grehov vse, kar so mi ali bodo hudega vzročili. Oj, saj sem še tisočkrat več trpeti zaslužil! Odpusti mi vse moje grehe, o dobrotljivi Oče, kakor tudi jaz odpustim vsem, sprejmi me zopet v svojo sveto milost, in dodeli, da v njej živim in umrjem.

Šesta prošnja.

In nas ne vpelji v skušnjava.

O Gospod! veš, kako sem nag-njen k hudemu; poznaš moč mojih hudobnih navad in mojih skušnjav; poznaš tudi mojo slabo voljo, ki se le malo ustavlja slabim navadam in skušnjavam. Veš, da je človeško življenje polno skušnjav, s katerimi se nam je vojskovati.

Karkoli človek vidi ali sliši, skoraj vse mu je skušnjava. Zdaj nas zapeljuje naše popačene natore nagnjenje in poželenje, ki je po podedovanem grehu prišlo v našo natoro, sedaj nas vabi zapeljivi svet k vživanju svojega goljufivega veselja; sedaj nas zopet moti in skuša hudobni duh, ki hodi vedno okoli, kakor rjoveč lev, in išče, koga bi požrl. Oj, koliko hudih skušnjav, koliko nevarnega vojskovanja! O Bog, ki veš, da nam v tolikih nevarnostih ni obstati za- voljo človeške slabosti, daj nam svojo pomoč in milost, da vse skuš- njave srečno premagamo. O Gospod, bodi mi ubogemu grešniku milost- ljiv! Brez tvoje pomoči se ne mo- rem ubraniti silnim skušnjavam. Reši me, če je tvoja volja, mojih ve- likih skušnjav, da ne bodem vedno v taki nevarnosti, kjer bi zamogel tebe razžaliti in svojo dušo pogu- biti. Če pa je tvoja volja, da me nadlegujejo hude skušnjave za po-

koro in kazen svojih grehov, prosim te, daj mi svojo moč in milost. Bodi ti moj pomočnik in odrešenik, da se bodo vsi vrnili in sramovali, ki mi hudo želé.

O Gospod! preveč sem do sedaj zaupal sam na sé, na te pa premalo. Za to me je tolikokrat premagala skušnjava. Sedaj pa hočem le na-te zaupati, o Gospod! in na vekomaj ne bodem zapuščen. V vseh nevarnostih hočem le pri tebi iskati pomoči. Rešil me bodeš skušnjav. O moj nebeški Oče! daj mi milost, da vedno čujem in molim, in ne padem v skušnjava, da ne privolim v greh in ne zgubim tebe na večno.

Sedma prošnja.

Tem več reši nas hudega. Amen.

O moj Bog! jaz reven grešnik moram spoznati, da ne zaslužim družega, kakor da me hudo in večno kaznuješ; zakaj hudo sem storil

pred teboj in te razžalil. Prosim te, — kakor sam hočeš — da me rešiš vsega zlá, ki sem ga zaslužil za svoje hudobije. Ponižno te tedaj prosim, o dobrotljivi Oče, usmili se me po svoji veliki milosti. Nikar me ne kaznuj po zasluženju in povračuj po mojih hudobijah. Usliši mojo presrčno prošnjo in obvaruj me in vse ljudi vseh nesreč, ki smo jih zaslužili s svojimi grehi. Ako si pa sklenil, o pravični Bog, da nas hočeš tukaj tepsti zaradi naših hudobij, zahvalimo se ti za toliko ljubezen, katero nam s tem skazuješ. O, le tukaj nas tepi, le tukaj nas žgi in reži, da nam tamkaj prizaneseš! Samo to te prosimo, daj nam milost, da sprejmemo za kazen svojih grehov vse nesreče in težave, katere nam pošiljaš; pretrpimo voljno v duhu prave pokore, in prestanemo že tukaj tiste časne kazni, katere bi morali pretrpeti v vicah. — Posebno pa te prosim, o Gospod, obvaruj nas vseh

dušnih nesreč in nevarnosti. Varuj nas vseh slabih priložnosti; obvaruj nas soseбно smrtnega greha, ki je največe zló na svetu. O Gospod, pusti me raje vse svoje življenje v največi revščini in trpljenji živeti, kakor da te razžalim s kakim grehom. Ker si nas pa ustvaril za nebesa, o dobrotljivi Bog, reši nas večnega zlá, večnega pogubljenja. Vzemi nas v svoje večno stanovanje, kjer te bomo z vsemi izvoljenimi gledali, ljubili in vživali na večne čase. Amen.

O usmiljeni nebeški Oče! jaz ubogi grešnik, ki nisem vreden tvoj^o otrok imenovan biti, prosim te za vse te milosti v imenu Jezusa Kristusa, tvojega ljubega sina, ki s teboj in sv. Duhom živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sedem spokornih psalmov.

I. Psalm (6).

Grešna duša zdihuje k Bogu za odpuščenje
grehov.

Gospod ne strahuj me v svojem
srdu, in ne tepi me v svoji jezi.

Usmili se me, o Gospod, ker
sem slab; ozdravi me, o Gospod,
ker moje kosti se tresejo.

In moja duša je vsa omam-
ljena; in ti, o Gospod, doklej še
(odlašaš?)

Obrni se k meni o Gospod, in
reši mojo dušo; pomagaj mi za-
voljo svojega usmiljenja.

Ker ga ni ob smrti, ki bi na te mislil; v peklu pa kdo bo tebe hvalil?

Utrudil sem se v svojem zdihovanji; vse noči na svoji postelji pre jokam, in s svojimi solzami močim svoje ležišče.

Od žalovanja so moje oči otemnele; postaral sem se med vsemi svojimi sovražniki.

Poberite se spred mene vsi, ki hudo delate; zakaj Gospod je glas mojega joka uslišal.

Gospod je mojo prošnjo uslišal; Gospod je sprejel mojo molitev.

(Zato) se bodo sramovali in silno prestrašili vsi moji sovražniki; na mah bodo odstopili in na sramoti ostali.

Čast bodi Očetu itd.

II. Psalm (31).

Blaženi stan spokorjenega grešnika.

Blagor jim, katerim so hudo bije odpuščene, in katerih grehi so (od Božje milosti) pokriti.

Blagor človeku, kteremu Gospod greha ni zarajtal; in v kterega duhu ni zvijače.

Dokler sem molčal, so moje kosti slabele; (zavolj znotranje bolečine) sem stokal celi dan.

Zakaj noč in dan me je težila tvoja roka; v britkosti sem se obračal sem ter tje, ker me je zbadal trn (hude vesti).

Svojo pregreho sem ti naznanil in svoje krivice nisem skrival.

Rekel sem; spoznal bom zoper sebe svojo krivico Gospodu; in ti si mi odpustil hudobijo mojega greha.

Za to naj te prosi vsak pobožni pravi čas; in (če tudi tvoje kazni prigromijo), kakor naliv velikih vodá, — njega ne bodo zajele.

Ti si moje pribežališče v nadlogi, ki me je obdala; ti, moje veselje, reši me (sovražnikov), ki so me obsuli.

(Bog pravi:) Dal ti bom modrost in te učil na potu, po kterem hodi; moje oči bodo vedno nad teboj.

Ne bodite kakor konj in mezeg,
ki pameti nemata; kterima je treba
z uzdo in brzdo čeljusti krotiti, da
se ti (voljno) približata.

Veliko šib (pride) nad grešnika;
kdor pa v Gospoda zaupa, njega bo
usmiljenje obdalo.

Veselite se v Gospodu in ra-
dujte se, pravični; in ukajte vsi,
ki ste ravnega srca.

Čast bodi Očetu itd.

III. Psalm (37).

Spokorni grešnik spozna, da je vse hudo,
kar ga zadeva, zaslužena kazen greha, in
kliče Boga na pomoč, da bi ne onemagal
v trpljenji.

Gospod! ne strahuj me v svo-
jem srdcu, in ne tepi me v svoji jezi.

Ker tvoje puščice globoko v
meni tičijo; in tvoja roka težko
na meni leži.

Ni zdravja v mojem mesu pred
obličjem tvoje jeze; ni ga mirú v
mojih kosteh zavoljo mojih grehov.

Moje hudobije so mi čez glavo zrasle, in me tlačijo kakor težko breme.

Moje rane gnjijejo in so se usmradile zavoljo moje neumnosti.

Reven sem in ves pobit; prežaljen hodim celi dan.

Zakaj moje ledje je polno zmotnjav; in nič zdravega ni na mojem mesu.

Potrt sem ves in hudo ponižan; rjovem zavolj bolečine svojega srca.

Gospod! znane so ti vse moje želje; in moje zdihtovanje ti ni prikrito.

Moje srce je zbegano, moja moč me je zapustila; in luč mojih oči, tudi ona ni več z menoj.

Moji prijatelji in bližnji pri-
dejo, pa se zoper mene ustavijo;
in kateri so sicer blizo mene bili,
so se daleč umaknili.

In s silo pritiskajo, kateri po
moji duši strežejo. In kateri mi
hudo želijo, nečimerno govoré in
na zvijače mislijo celi dan.

Jaz pa, kakor da bi gluh bil, ne slišim; sem kakor mutec, ki svojih ust ne odpre.

Sem kakor človek, kateri ne sliši, in nema ugovora v svojih ustih.

Ker v tebe, o Gospod, zaupam; ti me boš uslišal, Gospod, moj Bog!

Zakaj rekel sem: Ne dopusti, da bi se kedaj moji sovražniki nad menoj veselili; vsaj že ošabno zoper mene govoré, če se le kolikaj spotaknejo moje noge.

Vsaj sem pripravljen na šibe; in moja bolečina mi je vedno pred očmi.

Kajti očitno hočem spoznati svojo hudobijo; in iz misli mi ne sme moj greh.

Kajti moji sovražniki še živé, in so močnejši kakor jaz; namnožili so se, ki me črté po krivem.

Kteri dobro s hudim povračujejo, me opravljajo; ker si za dobro prizadevam.

Ne zapusti me, Gospod, moj Bog! ne odstopi od mene.

**Hiti mi na pomoč, o Gospod!
 Bog mojega zveličanja.
 Čast bodi Očetu itd.**

IV. Psalm (50).

Ta psalm se v kat. cerkvi največkrat moli; je tudi zares izgledna molitev popolnega kesanja in trdnega sklepa spreobrnjenja.

Usmili se me, o Bog, po svoji veliki milosti; in po obilnosti svojega usmiljenja izbriši mojo hudobijo.

Umij če dalje bolj moje krivice; in očisti me moje pregrehe.

Ker spoznam svojo hudobijo in moj greh je vedno pred menoj.

Tebi samemu sem grešil, in v pričo tebe sem storil hudo; zato boš pravičen spoznan v svojih besedah (če me boš sodil), in boš zmagal, če boš (zavoljo mene) sojen.

Zakaj glej! v hudobiji sem spočet, in v grehih me je spočela moja mati.

Glej, vsaj resnico ljubiš; razodevaš mi neznane skrivnosti svoje modrosti.

Pokropi me s hisopom (sv. Rešnje krvi), in bom očiščen; umij me, in bom bolj bel, ko sneg.

Daj mi slišati veselo in prijetno besedo (odpuščenja); in (moje) potrte kosti bodo veselja poskakovale.

Obrni svoj obraz od mojih grehov, in izbriši vse moje krivice.

Čisto srce vstvari v meni, o Bog! in obnovi v mojem osrčju pravega duha.

Ne zavrzi me spred svojega obličja; in svojega svetega Duha mi nikar ne vzemi.

Daj mi zopet veselje svojega zveličanja (po Jezusu, tvojem Sinu); in z duhom moči potrdi me.

Potem bom krivične učil tvoje poti, in hudobni se bodo k tebi spreobrnili.

Reši me dolgov krvi, o Bog,
Bog mojega zveličanja; in moj
jezik bo povelil tvoj pravico.

Gospod! odpri moje ustnice;
in moja usta bodo oznanovale tvojo
hvalo.

Zakaj ako bi bil daritev hotel,
prav rad bi ti jo bil dal; ali nad žgav-
nimi darovi nemaš dopadajenja.

Bogu (prijeten) dar je preža-
ljen duh; skesanega in ponižanega
srca, o Bog, ne boš zavrzel.

Po svoji dobrotljivi volji, o
Gospod! izkaži milost Sionu (sv.
cerkve); da se Jeruzalemski zidovi
zopet postavijo.

Takrat boš sprejemal daritev
pravice, darove in žgavne daritve;
tedaj bodo pokladali klavne žrtve
(jagnje Božje) na tvoj altar.

Čast bodi Očetu itd.

V. Psalm (101).

Molitev grešnika, ki ostro pokoro dela in s trd-
nim zaupanjem svojega izveličanja pričakuje.

Gospod! usliši mojo molitev,
in moje vpitje naj k tebi pride.

Ne obračaj svojega obličja od
mene; kadarkoli bom v nadlogi,
nagni svoje uho k meni.

Kterikoli dan te bom klical,
naglo me usliši.

Ker moji dnevi zginjajo, ka-
kor dim, in moje kosti se sušijo
kakor rožje.

Zadet sem, kakor trava (od
kose) in moje srce se suši; ker
zavolj prevelike žalosti (jesti) po-
zabim svoj kruh.

Od prevelikega žalovanja me
ni družega, kakor kost in koža.

Enak sem pelikanu v puščavi;
sem kakor sôva v (starem) zidovji.

Čujem (po noči) in sem kakor
samoten vrabec na strehi.

Celi dan me zasramujejo moji
sovražniki; in kateri so me hvalili,
se zoper mene rotijo.

Ker pepel (žalosti) jem, kakor
kruh, in svojo pijačo s solzami
mešam,

Zavoljo tvoje jeze in tvojega srda, ker si me vzdignil in ob tla treščil.

Moji dnevi so se nagnili kakor senca, in kakor trava se sušim.

Ti pa, o Gospod, ostaneš vekomaj; in tvoj spomin od roda do roda.

Vstal boš in se Siona usmilil; zakaj čas je, se ga usmiliti; dá, čas (usmiljenja) je prišel.

Zakaj z dopadenjem mislijo tvoji hlapci na (Siona razdrto) kamenje, in milujejo prah (njegove groblje).

In bala se bodo ljudstva tvojega imena, o Gospod! in vsi kralji zemlje tvojega veličanstva.

Zakaj Gospod bo (zopet) sèzidal Sion, in prikazal se bo v svojem veličanstvu.

Gledal bo na molitev ponižnih, in ne bo zaničeval njih prošnje.

Zapiše naj se to prihodnjemu zarodu; in ljudstvo, ki bo vstvarjeno, bo hvalilo Gospoda,

Da se je ozrl s svojega visokega svetišča; da je Gospod z nebes na zemljo pogledal,

Da bi slišal zdihovanje jetnikov, in k smrti obsojene rešil.

Naj bi oznanovali v Sionu ime Gospodovo, in njegovo hvalo v Jeruzalemu,

Kadar se bodo narodi zedinili in kralji, da bi služili Gospodu.

V polni moči svojega življenja je nagovoril (Gospoda): Kratkost mojih dni mi naznani.

Ne pokliči me v sredi mojih dni; (vsaj) so tvoja leta od roda do roda.

V začetku si ti, o Gospod, zemljo vtrdil, in delo tvojih rok so nebesa.

One preidejo, ti pa ostaneš; in vse se starajo, kakor obleka, in kakor oblačilo jih spreminjaš in so spremenjene;

Ti pa si ravno tisti in tvoja leta se ne manjšajo.

Sinovi tvojih hlapcev bodo stanovali (na Sionu), in njih zarod bo obstal na vekomaj.

Čast bodi Očetu itd.

VI. Psalm (129).

Akoravno grešnik ostro pokoro dela, vendar ne stavi zaupanja v svoja spokorna dela, ampak le v usmiljenje Božje in v zasluženje Kristusovo.

Iz globočine (svoje revščine) vpijem k tebi, o Gospod! — o Gospod, usliši moj glas!

Naj poslušajo tvoja ušesa glas moje molitve.

Gospod, ako boš na pregrehe gledal, kdo bo obstal, o Gospod?

Toda pri tebi je sprava, in zavolj tvoje postave čakam tebe, o Gospod!

Moja duša čaka (na dopolnjenje) njegove besede; moja duša upa v Gospoda.

Od jutrnje straže do noči naj upa Izrael v Gospoda.

**Ker pri Gospodu je usmiljenje,
in pri njem je obilno odrešenje.
In on bo rešil Izrael vseh nje-
govih hudobij.**

Čast bodi Očetu itd.

VII. Psalm (142).

**Spokornik prosi slednjič Boga, naj bi ga
v prihodnje podpiral v vojski zoper greh
in skušnjave, in ga po milosti sv. Duha
vodil na stezi sv. čednosti.**

**Gospod! usliši mojo molitev;
poslušaj mojo prošnjo po svoji re-
snici; usliši me po svoji pravici.**

**In ne hodi v sodbo s svojim
hlapcem; ker pred tvojim obličjem
ni pravičen nijeden človek.**

**Zakaj sovražnik preganja mojo
dušo, tlači k tlam moje življenje.**

**Obdal me je s temo, kakor nje,
ki so že zdavnaj umrli; zato je
moj duh v meni prestrašen in moje
srce v meni trepeče.**

**Spominjam se nekdanjih časov,
premišljujem vsa tvoja dela, in
preudarjam naredbe tvojih rok.**

Svoje roke proti tebi stegujem;
moja duša je kakor suha zemlja
pred teboj.

Hitro me usliši, o Gospod! moj
duh omaguje.

Ne obračaj svojega obličja od
mene; sicer bom enak njim, ki v
grob gredó.

Daj mi že skoraj slišati tvoje
usmiljenje; ker v te zaupam.

Naznani mi pot, po katerem naj
hodim; ker k tebi povzdigujem
svojo dušo.

Reši me mojih sovražnikov;
Gospod! k tebi pribežim: uči me
spolnovati tvojo voljo, ker moj
Bog si ti.

Tvoj dobri duh naj me vodi
po ravnem poti zavoljo tvojega
imena; o Gospod! oživljaj me po
svoji pravici.

In pokončaj vse, kateri mojo
dušo stiskajo; ker tvoj hlapec sem.

Čast bodi Očetu itd.

Ne spominjaj se, o Gospod, našega in naših staršev zadolženja, in ne maščuj se nad našimi grehi.

Ÿ. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

R. V tebe zaupamo, usmili se nas!

Obhajilne molitve.

Molitev pred sv. obhajilom.

O moj Jezus, večna ljubezen! glej, jaz, uboga nevredna stvar se približam k tvoji sveti mizi, nehvaležni služabnik k svojemu dobrotljivemu Gospodu, grešni človek k svojemu živemu Bogu. O Jezus, pomagaj mi s svojo milostjo, da te danes vredno prejmem. Vžgi v mojem srci pravo živo vero, trdno

zaupanje in gorečo ljubezen, da ti bode dopadljivo moje srce. — O kako imenitno je opravilo, katero nameravam zdaj izvršiti! Ne kakemu imenitnemu človeku, ampak tebi, svojemu vsegamogočnemu Bogu, hočem zdaj pripraviti stanovanje. O Gospod! od vekomaj do vekomaj je tvoje nezapopadljivo bitje! Nebo in zemlja te ne obsežeta! — in jaz revna, grešna stvar se predrznem zdaj te prejeti.

Kakor nekdam v hišo srečnega Caheja, hočeš tudi k meni priti. Ali prosim te, očisti me poprej, ker sem omadežvan. Odstrani iz mojega srca vse, kar me dela pred teboj nevrednega; obdaruj me s svojo sveto milostjo in ljubeznijo in z vsemi lepimi čednostimi. Kakor je dobrotljivi oče svojega zgubljenega vrnivšega se sina prijazno sprejel, obdaroval in preskrbel z vsem, kar je potreboval, ravno tako me obdaruj, o Jezus, danes, in preskrbi z vsem potreb-

nim, da te vredno sprejemem. Daj, da mi to sv. obhajilo ne bode v sodbo in pogubljenje, ampak v življenje moje duše. Podari mi zopet, o Jezus, lepo oblačilo nedolžnosti, katero sem prejel pri sv. krstu. Oj, z grehi sem ga zgubil, ti pa, o moj usmiljeni Jezus! povrni mi ga zopet z milostjo svete pokore. — Daj mi moč, da zanaprej vedno hodim po potu tvojih svetih zapovedi, in da se ne bojim tudi težav in trnjeve poti, ki pelje v nebesa. — Obdaruj me s pristanom svoje svete ljubezni, da vedno ostane moja duša tvoja ljuba nevesta, da te ljubi čez vse, in prebiva z vsemi svojimi mislimi in željami pri tebi v nebesih na desnici tvojega Očeta.

O moj Jezus! koliko veselje je za me, da hočeš danes zopet k meni priti, obiskati mojo dušo, jo potolažiti in razveseliti, in da prineseš s seboj toliko milosti in dobrot, s katerimi hočeš obdarovati

mojo dušo. — O večna ljubezen, kralj večne časti! ti sam prideš obiskat mene, svojega nevrednega in nehvaležnega služabnika. Tvoja ponižna in neizmerna ljubezen te žene tako daleč, da se mi popolnoma daruješ, da se z menoj skleneš in se mi zavžiti daš, ter poživiš mojo dušo za večno življenje. O, kako si dobrotljiv, da mi skažeš danes zopet to veliko milost in me povabiš k svoji sv. mizi! Oh, močno me straši tisti nevreden človek, katerega je velel kralj vreči v zunanje teme, ker je prišel brez svatovskega oblačila na ženitovanje njegovega sina. O Jezus, kaj bode z mojo dušo, če jo kedaj najdeš brez svatovskega oblačila pri svoji sv. mizi! Oj, obvaruj me te strašne, največe nesreče! Ljubezen, sveta ljubezen je prelepo svatovsko oblačilo, s katerim morajo biti ozalšane tvoje neveste, kedar jih povabiš k svoji sveti mizi. Daj mi iz neizmerne bogastva svojega

usmiljenja gorečo ljubezen do tebe in do bližnjega, da se bojim iz ljubezni do tebe greha bolj, kakor vsake druge nesreče; da sveto spolnujem tvoje sv. zapovedi in ti v djnanji skazujem ljubezen; da ljubim svojega bližnjega zavoljo tebe, kakor samega sebe, in mu storim vse, kar bi si sam želel v takih okoliščinah. Prosim te, o Jezus, potrdi me v tej ljubezni, ohrani jo gorečo v mojem srci, potem bodem tebe, ki si večna ljubezen, vselej vredno prejel, in moje srce bode vedno ostalo tvoje dopadljivo prebivališče. O, da bi te zamogel prav ljubiti, da bi mi bilo veliko odpuščenega, ker sem zeló in hudo grešil!

Daj mi pa tudi, ponižno te prosim, pravi kes nad mojimi grehi, da mi bode resnično in iz srca žal, da sem tebe, svojo največo dobroto, ki si sam na sebi vse ljubezni vreden, s svojimi grehi razžalil. O, da bi pač nikoli ne bil grešil!

nikoli razžalil svojega dobrotljivega Boga! O moj Jezus! če pre-mišlujem svoje pregrehe in hudobije, obide me strah; skoraj si ne upam pristopiti k tvoji mizi in te prejeti. Pa tvoja nezmerna ljubezen mi jemlje strah in daje zaupanje, ker te slišim ljubeznjivo klicati: „Pridite k meni vsi, ki ste s težavami obloženi, jaz vam jih bodem polajšal“.

Na tvoje ljubeznjivo vabljenje si upam tje pristopiti. Glej, res reven sem, in z dušnimi težavami obložen; potolaži me, moj Odrešenik in jedina tolažba. Slab in bolan sem; ti pa, o Jezus, si moj zdravnik; s svojo milostjo in ljubeznijo me bodeš zopet ozdravil.

O Gospod, nisem sicer vreden, da greš pod mojo streho; malo je, menim, tako nevrednih! Pa vendar pridi, o moj Jezus, prosim te ponižno. Stori me vrednega, pripravi si prijetno bivališče v mojem srci. Saj si iz srca ponižen in prišel v

Betlehemski hlevec; pridi tudi v moje revno srce. Prišel si tudi v Betanijo in obudil k življenju Lazarja, ki je ležal že štiri dni v grobu. O, pridi tudi k meni, in obudi me iz groba pregreh k novemu pobožnemu življenju! Prišel si k Marti in Mariji. Marta ti je prijazno postregla; Marija pa si je po tvojem razsvetljenju izvolila najboljši del. Poslušala je pri tvojih nogah tvoje svete nauke. O pridi tudi k meni, moj usmiljeni Jezus! Obišči me prijazno! Z ničemur ti sicer ne morem postreči; le svoje srce ti popolnoma darujem. Trdno ti obljubim, da bom sedel k tvojim nogam, ko prideš k meni. Zvesto hočem poslušati tvoje nauke in jih ohraniti v srci. Saj je tvoje veselje, da bivaš v svetem zakramentu mej človeškimi otroci, ki poslušajo zvesto tvoje ljubeznjive nauke. O kako lepo me učiš vselej ljubezen do Boga in bližnjega, ponižnost, potrpežljivost, pokorščino,

čistost in vseh svetih čednosti.
Saj želiš tudi z menoj biti!

Pridi tedaj skoraj moj Jezus!
Komaj te že čaka moja revna duša.
Kakor hrepeni žejen jelen po mrzli
vodi, tako hrepeni moja duša po
tebi. Le pri tebi so moje želje; le
pri tebi mi je dobro. Moje srce je
vstvarjeno za-te, in je nepokojno,
dokler ne počiva v tebi. — Pridi
tedaj, moj Jezus! moj ljubeznjivi
učenik! Uči me svojo sveto postavo,
ki je ljubezen. Uči me, da storim
tvojo sveto voljo.

Pridi, o Jezus, presveta po-
doba božjega bitja in moj zgled.
Daj mi milost, da si prizadevam
od sedaj le tebi enak postati in
tvoje zglede posnemati v vsem svo-
jem vedenji.

Pridi, o Jezus, moj večni Go-
spod in kralj! Vzemi tako moje
srce v svojo oblast, da za naprej
kraljuješ le ti v njem.

Pridi, o Jezus, moja najvišja
daritev! Vzemi tako moje srce

v oblast, da kraljuješ le ti v njem.

Pridi, o Jezus, moj najvišji mašnik! Daj mi milost, da te prejmem tako vredno in s tako gorečnostjo, kakor so te prejeli tvoji aposteljni pri zadnji večerji, pri kateri si postavil to sveto daritev, v kateri se daruješ samega sebe svojemu nebeškemu Očetu za naše odrešenje in življenje.

Pridi, o Jezus, moj najmogočnejši sodnik in besednik! Govori za-me pred nebeškim Očetom, da mi dá presrčno žalost, da mi odpusti vse moje grehe in mi dodeli milost, da te vredno prejmem.

Pridi, moj Jezus, moj dobrotljivi Izveličar! Očisti mojo dušo, da ohrani to sveto obhajilo mojo dušo za večno izveličanje.

Pridi, o moj Jezus, moj usmiljeni Odrešenik! Reši in očisti mojo dušo vsega, kar ne najdeš tebi dopadljivega. Daj mi milost, da te prav vredno prejmem.

Pridi, o Jezus, moj najboljši pastir! Nesi me, svojo zgubljeno ovčico, zopet k svoji zvesti čedi. Pelji me na najboljšo pašo k svoji sveti mizi, kjer nasituješ iz svoje neizmerne ljubezni svoje ovčice s svojim lastnim mesom in krvjo.

Pridi, o Jezus, moj usmiljeni zdravnik! Ozdravi mojo dušo, ki je padla mej razbojnike in je hudo ranjena. Daj se ji za zdravilo samega sebe. Ozdravela bode in se okrepčala.

Pridi, o Jezus, moj gospod! Podvrzi si moje srce, da sem podložen tebi s popolno pokorščino, ponižnostjo in ljubeznijo.

Pridi, o Jezus, moj najzvestejši prijatelj in brat! Daj mi milost, da spoznam tvojo ljubezen in prijaznost kot največo srečo, in da se ne bojim zgubiti nobene reči tako, kakor tvoje ljubezni in prijaznosti. O, pomnoži s tem svetim obhajilom v meni svojo ljubezen.

Pridi, o Jezus, moj prihodnji sodnik! Usmili se moje uboge duše, da bode zamogla obstati pred tvojo sodbo. Očisti moje srce vseh grehov. Daj mi resnično žalost, živo vero, trdno zaupanje in gorečo ljubezen, da ne zavžijem pri tem svetem obhajilu sam sebi sodbe in pogubljenja. O dodeli mi, da te prav vredno prejmem, da ostaneš vedno v meni in jaz v tebi, in da me obudiš poslednji dan k večnemu življenju. Amen.

O Marija, preljubeznjiva mati mojega Jezusa, glej! zdaj hočem prejeti tvojega ljubega sina v presvetem zakramentu. O prečista devica Marija, ko bi pač sedaj imel tisto prečudno čistost srca in tisto presveto ljubezen, s katero si ti spočela Jezusa od sv. Duha, o obiskvanji sv. Elizabete ga nosila in vselej ljubila! O Marija, moja preljuba mati, ki vse zamoreš s svojo prošnjo pri svojem ljubem Sinu, prosi ga tedaj za-me, da mu pri-

pravim danes prav čisto in prijetno stanovanje. Sprosi milost, da z dopadanjem pride v moje srce, v njem ostane in ga napolni z vsemi čednostmi ter ohrani mojo dušo za večno izveličanje. Amen.

Molitev po sv. obhajilu.

O Jezus! usmiljeni Jezus! moj dobrotljivi Odrešenik! moj Bog in moj Gospod!

Hvali Gospoda moja duša, in poveličuj svojega Izveličarja! Zakaj neizrečene čudeže je storil nad teboj. Hvali Gospoda! Nikdar ne pozabi velike dobrote, katero ti je skazal ravno sedaj. O nezapopadljiva dobrota! o neskončna milost! o večna neizrekljiva ljubezen! Bog je prišel k meni. Kralj večnega veličastva, obdan od milijonov čistih duhov, spustil se je s svojega nebeškega sedeža, in se podal v revno prebivališče mojega slabega

života. Nebeški Gospod, spremljan od veliko trum kerubinov in serafinov, ki mu strežejo, prišel je obiskat v svoji sveti ponižnosti in ljubezni svojega nevrednega služabnika. Sedaj ti, o Jezus, živiš v meni! S čim ti bodem povrnil tvojo nezapopadljivo dobroto! Neskončno me ljubiš. Toliko si trpel za-me; tako strašne bridkosti in žalosti si prestal za-me, da je tekel krvavi pot s tvojega presvetega obraza na zemljo. Od svojih hudobnih sovražnikov si bil sojen krivično; neusmiljeno bičan; nazadnje si končal svoje sveto življenje na svetem križi v neizmernih bolečinah. Svojo sveto rešnjo kri si prelil za-me do zadnje kapljice. Pa vse te dobrote še ne zadostujejo tvoji neskončni ljubezni. Vrh vsega tega mi skažeš še to neizrečeno dobroto, da se mi daš v presvetem zakramentu samega sebe, da te zavžijem, in ohranim svojo dušo za večno življenje.

O moj Jezus, kako si mi vendar dober! Živo občutim velikost tvoje dobrote do mene; in tolikanj bolj živo jo občutim, kolikor bolj spoznavam, da je nisem prav nič vreden. O Jezus, kako zamoreš še biti tako dobrotljiv do mene? Ali ne veš več, kolikokrat sem te izdal, kakor Judež, za kako kratko pregrešno veselje, za kak majhen dobiček? Ali ne veš več, kolikokrat sem te zatajil, zasramoval, bičal in s trnjem kronal, ker sem bolj čislal svet, kakor tebe; ker sem se bolj bal razžaliti ljudi, kakor tebe? Ker sem tepel bližnjega s svojim strupenim jezikom, ker sem se čez njega poviševal v prevzetnosti in napuhu! Ali ne veš, kolikokrat sem te na novo križal, ker sem delal take grehe, zaradi katerih so te hudobni Judje na križ pribili, da bi nas rešil za službenih večnih kazni. O moj Jezus, ali o vsem tem ne veš nič več? O vse to dobro veš; saj si vsegavedni

Bog. Pa prizanašaj mi milostljivo, in obračaj svoj obraz od mojih grehov, ker me neizmerno ljubiš.

O moj Jezus! skoraj bi rekel s svetim Petrom: „Gospod pojdi od mene, zakaj grešnik sem!“ Toda kaj bom začel, če me zapustiš, ker si le ti moje upanje in moja edina tolažba? Torej iz vsega srca kličem k tebi s tvojima učencema: „O Gospod! ostani pri meni; zakaj mračí se, in dan se je že nagnil.“ — Strašne teme me obdajajo, kedar sem ločen od tebe. Dan zgine, in obide me tista grozna noč, v kateri ne morem več delati dobrega. O Jezus, sedaj si popolnoma sklenjen z menoj; o nikar, nikar ne pri-pusti več, da bi me kak greh ločil od tebe, da bi te pregnal iz mojega srca. Kako sem zamogel biti tako nehvaležen, hudoben in pre-slepljen, da sem razžalil tebe, svojo največo dobroto, da sem bolj ljubil svet in njegovo pregrešno veselje, kakor tebe, svojega Boga, Gospoda

in usmiljenega odrešenika! Da sem raje služil hudobnemu duhu za večne peklenške muke, kakor pa tebi, o Jezus, za večno nebeško veselje! O nezapopadljiva slepota in hudobija! Od sih dôb se ne sme to nikdar več zgoditi! Trdno sklenem in obljubim, o moj Jezus, sedaj ko živiš v meni, da te bodem bolj ljubil za naprej, spolnoval bolj stanovitno tvoje zapovedi, in obračal bolj zvesto tvojo sveto milost, v prid svoje duše. O Jezus, daj mi milost, da nikdar ne pozabim, kar sem ti danes obljubil, ko imam to neizrečeno srečo, da sem te prejel.

O moj Jezus! od sih dôb se ti hočem popolnoma darovati, ker si se mi dal tudi ti popolnoma. Spodobi se, in moja dolžnost je, da sedaj živim le tebi, ker si tudi ti umrl za-me na svetu, in živiš sedaj mojo dušo s presvetim rešnjim Telesom. Popolnoma se ti tedaj darujem, vsega se ti izročim.

Darujem ti svojo dušo, katera je sedaj s tvojim presvetim rešnjim Telesom obdarovana in posvečena, da bi ti ostala vedno zvesta, vedno le tebi živela.

Darujem ti svoj um in svojo pamet, da bi premišljeval za naprej le to, kar je k tvoji časti in k mojemu izveličanju; da bi se nikdar več ne pomudil v nobeni pregrešni misli.

Darujem ti svoj spomin, da bi se vedno spominjal tvoje neskončne ljubezni, ki jo imaš do mene, posebno mi jo pa skazuješ v onih srečnih urah, kedar me obiščeš v presvetem zakramentu in v meni živiš.

Darujem ti svojo voljo in svoje srce. Sovražiti hočem od te dôbe greh in hudobijo. Tebe pa hočem nad vse ljubiti in natanko splovnati tvoje svete zapovedi. Iz ljubezni do tebe hočem ljubiti svojega bližnjega, kakor samega sebe. Svojo voljo hočem skleniti vselej

s tvojo presveto voljo. V vseh okoliščinah svojega življenja, v vseh zopernostih in težavah hočem se podvreči popolnoma tvoji najsvetejši volji.

Darujem ti pa tudi, o moj Jezus, svoje telo, katero si sedaj posvetil, ker sem prejel tvojo presveto rešnje Telo.

Darujem ti tudi svoje oči. Naj beró tvojo sveto voljo v svetih knjigah. Naj gledajo čudeže tvoje modrosti, mogočnosti in dobrote, s katerimi je napolnjen ves svet. Naj se skrbno odvrčajo od vsega, kar ti ni dopadljivo, da bi nikdar več ne gledale kaj radovednega ali nespodobnega.

Darujem ti svoja ušesa, da bi poslušala le tvoje besede, in kar ti je dopadljivo; vselej pa se zaprla opravljivim in nespodobnim besedam.

Darujem ti svoj jezik, da ga nikoli ne omadeževam z opravlja-

njem, kletvino ali drugim pregrešnim govorjenjem. Naj bi bil vedno čist greha, ker si ti, o Jezus, ležal na njem pri sv. obhajilu. Naj od sedaj le tvojo čast in slavo oznanjuje, povišuje tvoje usmiljenje, ker si storil velike čudeže svoje milosti nad menoj.

Darujem ti svoje roke. Naj doprinašam ž njimi le dobra dela, delam pridno in zvesto dopolnjujem dolžnosti svojega stanú. Naj nikoli več ne omadežvam svojih rôk s krivičnim blagom ali kakim drugim grehom.

Darujem ti svoje noge, da bi hodile le po pravičnih potih, da bi me ne nosile nikoli v nevarne in pregrešne kraje. Dà, moj ljubi Jezus, darujem se ti vsega z dušo in telesom, ker se tudi ti nam daš vsega v presvetem zakramentu. Stori z menoj, karkoli hočeš. Glej, tvoj sem popolnoma. Le tvoja najsvetejša in najljubeznivša volja naj se zgodi z menoj.

O Jezus, kako srečen sem sedaj, ker živiš ti v meni, moja edina tolažba, moj Odrešenik, moj največi prijatelj in dobrotnik, ženin moje srečne duše! Srečna in vesela je sedaj moja duša, ker te sliši, da jo vprašaš ravno tako, kakor si slepega reveža: „Kaj hočeš, da ti storim?“ Dà, moj dobrotljivi Jezus, vem, da si sedaj pripravljen, storiti mi vse, ker si mi dal celó samega sebe. Stavim toraj vse zaupanje na-te in prosim to-le: Potrди me v živi veri, v trdnem zaupanju in goreči ljubezni. Daj mi pristrčno žalost, da obžalujem vse grehe, s katerimi sem te kedaj razžalil. Daj mi trden, stanoviten sklep, da za naprej raje vse zgubim in pretrpim, kakor da bi te še kedaj razžalil. Spreobrne in prenaredi moje revno srce. Loči ga od vsega posvetnega, nakloni ga na vse to, kar je tebi dopadljivo. O Gospod, vstvari v meni čisto srce in ponovi pravega duha. Ostani o

Jezus, s svojo sveto milostjo v meni, in daj, da останem tudi jaz z dopolnjevanjem tvojih svetih zapovedi vedno v tebi. Dodeli mi sploh, kar potrebujem tukaj in tam za dušo in telo.

Usmili se pa tudi, prosim te, o preljubi Jezus, usmili se vseh vernih kristijanov, za katere si prelil svojo sveto rešnjo kri. Usmili se vseh mojih sorodnikov, prijateljev in dobrotnikov, pa tudi vseh mojih sovražnikov in nasprotnikov. Skaži milost vsem, ki so se mojim prošnjam posebno priporočili, in za katere sem posebno dolžan prositi. Ozri se milostljivo tudi na vse poglavarje in oblastnike; vódi in ohrani jih na pravi poti in napolni jih s svojim svetim duhom. Vódi in razsvetli vse duhovne pastirje, svoje namestnike, da pripeljejo k tebi vse, katere si jim izročil. Daj vsem pravičnim stanovitnost do konca, grešnikom pravo spoznanje in resnično spreobrnjenje. Vsem

ubogim dušam v vicañ pa podeli večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Za vse to, o moj usmiljeni Jezus, te presrečno prosim v tej srečni uri, ker imam milost, da ti, o moj pravi in živi Bog, v meni živiš. O moj Jezus, popolnoma zaupam na-te! Nikdar ne bode zapuščen, kdor zaupa na-te. O Jezus, ti si za mé trpel in umrl, prelil za mé svojo sveto kri, odkupil me drago; živiš me s svojo lastno krvjo, neizmerna in nezapopadljiva je tvoja ljubezen do mene. Daj mi tudi milost, o Jezus, da te bodem vžival tako, kakor te sedaj tukaj vživam, tudi tamkaj v nebesih. Amen.

O Marija, prečista devica, glej, kako srečnega me je storil danes tvoj ljubeznjivi Sin Jezus. Povabil me je k svoji mizi, da sem ga prejel z dušo in telesom, s krvjo in z mesom, po božji in človeški natori. O kako se mu zamorem, grešni človek, dovolj zahvaliti za njegovo

nezapopadljivo dobroto! Ko bi mu klečé pel ves čas svojega življenja noč in dan z vsemi angeljci zahvalne pesmi, ne zamogel bi ga po vrednosti zahvaliti za eno samo sv. obhajilo. Zatoraj te prosim, moja preljubeznjiva mati Marija, pomagaj mi, kakor pri prošnji, tako tudi pri zahvali. Pomagaj mi, zahvaliti se Jezusu, mojemu največemu dobrotniku. Sprosi mi od Boga hvaležno srce, da bodem skazoval z besedo in v dejanji svojemu Jezusu ravno tako hvaležnost in ljubezen, kakoršno mu skazuješ ti, presveta mati Jezusova. Povišuje naj moja duša, kakor tvoja, Gospoda svojega Boga, ki je storil neizrečene čudeže svoje milosti. Kar bode manjkalo moji hvaležnosti, dopolni ti, preljuba mati Marija! Ti daj Jezusu vso čast in hvalo, katero bi mu jaz dati imel in hotel, ko bi mi bilo mogoče. O Marija! sprosi mi milost, da pridem po vrednem prejemanji

svetih zakramentov pred božje obličje, kjer bodem dajal našemu ljubemu Jezusu v tvoji družini in vseh izvoljenih večno čast in hvalo. Amen.

Razne lepe molitve pred in po svetem obhajilu.

I. molitev pred sv. obhajilom.

O vsegamogočni in neskončni Bog! o Bog, katerega molijo angelji s trepetanjem, in pred katerim skrivajo angelji svoje sveto obličje, glej, jaz tvoj nevreden služabnik, ki sem te tolikokrat razžalil, hočem priti sedaj pred tvoje obličje. O Jezus, pred katerim še Serafini niso zadosti čisti, oj, kako se smem predrzniti pred té priti,

ker je moja duša še le oprana gr-
dobe greha.

O milostljivi Bog, če smem
reči: Kako se zgubiš v svoji lju-
bezni! Zakaj veliš meni nevred-
nemu služabniku, da ne bodem
živel s teboj, če te ne bodem vžil?
O Jezus, neizrečena dobrota! kaj
mi je storiti? Brez tebe ne smem
in ne morem živeti; pred tvoje
obličje si pa ne upam stopiti. O
kako naj se upam tebe živega Boga
prejeti! O Jezus! dobrotljivi in
usmiljeni Jezus! glej trdno veru-
jem, da si pravi živi Bog v presve-
tem rešnjem telesu, jaz pa revna
stvar, ki nisem vreden, da me nosi
zemlja, in solnce obseva; in vendar
hočeš sedaj priti v moje revno srce,
o Jezus, pravi, živi, vsegamogočni
Bog! Oh, ves se zgubim spoznanja
tvoje velikosti in svoje revščine.
Oh, še ne upam se na-te ozreti,
koliko manj pa prejeti! O Jezus,
le zaupanje na tvojo neizmerno
milost in ljubezen potolaži in po-

vzdigne moje revno srce, in mi prežene strah. Saj veš sam, da nisem vreden, da bi te prejel, pa mi vendar veliš. Zavoljo svoje velike potrebe se predrznem storiti, kar bi se sicer nikoli ne upal.

Oh, neizrečena dobrotā! daj mi milost, da vsaj nekoliko spoznam tvojo velikost in svojo revščino, uboštvo in nevrednost, da se zamorem popolnoma ponižati pred teboj. Čudim se, da zamoreš, o Jezus, biti tako dober, da se mi daš zavžiti, da si nisem vreden povzdigniti svoje oči le enkrat k tebi, o Jezus, večna dobrotā! O moj Jezus, namesti s svojo milostjo mojo nevrednost; vžgi z ognjem svoje ljubezni mojo mrzloto, in napolni moje pomanjkanje. Potem se predrznem, o usmiljeni Jezus, poln zaupanja tebe prejeti, tebe, o večna, neizrečena ljubezen, tebe neizmerna dobrotā!

Oh, želim, da bi zamogel le nekoliko ogreti svoje mrzlo srce!

Želim, da bi se prijela le ena sama iskra tvoje goreče ljubezni mojega ledenega srca. Tako upam, da se bode vžgalo popolnoma moje srce in začelo goreti v tvoji sveti ljubezni. O Jezus, večna ljubezen! O Jezus, ženin moje uboge duše!

Oh, strah me je, ker sem tako mrzel, suh in brez vse gorečnosti. K studencu hodim, pa vendar žejen ostanem; poslužujem se zdravnika, in sem vendar bolan. Pri ognji sem, pa sem vendar mrzel in ne začnem goreti! Oh, reven sem in ubog; Bog pomagaj mi! Jezus, če nisem vreden, da pristopim k angeljski mizi, daj, da preje umrjem, kakor tebe nevredno prejmem in s tem na novo žalim. Naj trpim, da te le ne žalim. Če pa tvoja milost noče tega, dodeli mi milost, da odvrneš mojo nevrednost, razsvetliš moj um in ogreješ moje mrzlo srce.

O Marija, prečista devica! o vsi svetniki in nebeški angeli! zadobite mi razsvetljenje, da vsaj

nekoliko spoznam, koga hočem prejeti. Sprosite mi duha pokore, da Jezusa prav vredno prejmem. Sprosite mi milost, da mi ne bode v pogubljenje in v sodbo, ampak v dušno življenje in večno izveličanje vsako sveto obhajilo. Naj mi je v očiščenje srca, v pomoč moji slabosti, k pobožnosti in k večnem posvečenju mojega življenja. O Marija, o vsi svetniki in angeli! pristopite k meni, da Jezusa vredno prejmem. Amen.

Druga molitev pred sv. obhajilom.

Pridi sedaj, o moj preljubi Jezus! Bog mojega srca, moja največa dobrota in vse. Glej, moje srce želi prejeti tebe, svojega Boga, stvarnika odrešenika in izveličarja. Kako zeló želim, da bi bil obdarován z gorečo ljubeznijo nebeških serafinov, ozalšan s čednostmi vseh svetnikov! O preljubeznjiva mati Marija! o moj sveti angel varh in

vsi svetniki božji, posebno ti, moj patron I., prosim vas, pomagajte mi s svojo mogočno priprošnjo, da prejmem in zavžijem sedaj vredno Jezusa.

O usmiljeni Jezus! darujem se ti sedaj popolnoma v tvoje svete roke. Le tvoja sveta ljubezen, volja in dopadajenje naj vodi za naprej mojo pamet, vlada mojo voljo, napolnjuje moj spomin, in naj gospoduje nad vsemi mojimi počutki in vsem mojim dejanjem. O moj Jezus, presladka nebeška mana, kedaj pride ona presrečna ura, da se bodem zamogel ves vnet z ognjem tvoje presvete ljubezni darovati popolnoma tebi, o moj preljubi Jezus, o večna ljubezen!

O moj Jezus, nebeška mana! kedaj mi postanejo zoprni vsi pozemeljski vžitki? Kedaj bodeš le ti, o moj presladki Jezus, najboljša in najljubša jed in pijača moji duši in telesu? O, vsegamogočni Gospod, očisti enkrat moje revno srce vsega

nespodobnega veselja do posvetnih reči in do vseh hudobnih želj. Ozalšaj me z vsemi lepimi čednostmi, s svetimi željami, in s stanovitno skrbjo, da storim vse tebi na čast, in dopadem le tebi samemu. To, moj Jezus, želim; zato ti odprem svoje srce, ter te ljubeznjivo vabim in prosim, pridi k meni, o Jezus, da bodeš storil brez odloga in zadržka in dodelil, kar sem vselej prosil in želel.

Oh, moj dobrotljivi Jezus! moja največa tolažba in moja pomoč! — O Jezus, ti največa ljubezen mojega srca, in preljubeznjivi ženin moje duše, iz ljubezni do tebe se sedaj kesam vseh svojih grehov iz vsega srca, ker sem ž njimi razžalil tebe, najpopolnejšo svetost in dobroto. O moj usmiljeni Jezus! s svojimi grehi sem te pribil na les svetega križa, da si umrl za me najsramotnejše smrti na križi. Iz ljubezni do tebe, moj Jezus, sovražim greh nad vse; ponižno te

prosim po tvojem neskončnem zasluženju, nikar me ne pusti brez svoje svete pomoči, da več ne grešim. Sedaj trdno sklenem iz ljubezni do tebe s tvojo pomočjo te nikdar več ne razžaliti. Raje hočem umreti, kakor storiti kaj, kar ti ne dopade. To je moja resnična volja in moj trdni sklep. Ti pa, o usmiljeni Jezus! mi pomagaj s svojo milostjo, da premagam in zatrem svoje grešnje nagnjenje, da svoj sklep zvesto dopolnim in tebi do konca ostanem zvest. Amen.

Tri prošnje

za poglobitne krščanske čednosti.

Prva prošnja za pravo ponižnost.

O Jezus, bil si res iz srca ponižen. Vse tvoje besede in vsa tvoja dejanja nam kažejo le ponižnost. Ti si večni Sin večnega Očeta, naš

Bog in Gospod, in kralj večnega veličastva. Vendar pa si se tako ponižal, da si se včlovečil; vzel na-se podobo hlapca ter postal pokoren svojim stvarjem. O iz srca ponižni Jezus, ker te bodem sedaj prejel, prosim te ponižno, stori me vsaj nekoliko tebi podobnega. Daj mi ponižno srce, da kažem v besedah in dejanji in v vsem vedenji le ponižnost. Ponižnost ti tako dopade, da si hotel biti rojen v revnem hlevu od najponižnejše device, ki je kedaj živila na svetu. Tvoje rojstvo je bilo najprej revnim pastircem na polji oznanjeno, ker si iskal v vseh rečeh le nizkost in revščino. Dodeli mi milost, o najponižnejši Jezus, da tudi jaz ponižnost ljubim, in ne želim in iščem časti pred ljudmi, da se ne srdim nad onimi, ki me zaničujejo, temveč spoznam, da sem kot revni grešni človek še večjega zaničevanja vreden. O Jezus, daj mi pravo ponižnost, da postanem vrednejši tudi

druzih milosti. Saj le ponižnim deliš svoje milosti. Daj, da ponižujem samega sebe, da bodem tako enkrat od tebe povikšan, in povzdignjen k večni nebeški časti. Amen.

Druga prošnja za potrpežljivost.

O Jezus, potrpežljivo jagne božje! zapustil si nam najlepši zgled potrpežljivosti. Bil si najnedolžnejši in najsvetejši; vendar si imel mnogo sovražnikov in preganjavcev. Vedno so ti stregli po življenji; pazili na vsako tvojo besedo in stopinjo, da najdejo priložnost, zatožiti te in na smrt obsoditi. Slednjič ti store strašno krivico ter obsodijo v grozovito smrt na križi. Kako si se pa ti vedel do svojih sovražnikov? Potrpel si ž njimi, prizanašal jim ter dobrote skazoval. Molčal si, ko so te zaničevali; umaknil si se, ko so te preganjali. Posvaril si svoje učence, ki so že-

leli ognja iz neba, da bi pokončal one, ki te niso hoteli sprejeti, češ, da učenci ne vedó, čegavega duha so. Kako nezapopadljivo potrpežljivost si kazal v svojem britkem trpljenji! Molčal si kakor jagnje, ki ga peljejo k smrti. Nisi odprl ust, da bi očital sovražnikom krivico, ki so ti jo storili. Dà, celo molil si za-nje. Prosil si odpuščanja njih grehov in to ob trenutku, ko si trpel najhujše muke. O, najpotrpežljivši Jagnje božje, katero hočem sedaj prejeti, prosim te, daj mi pravo potrpežljivost, da prenašam po tvojem zgledu voljno vse zoprnosti. Daj, da sklenem svoje trpljenje s tvojim britkim trpljenjem, in ga darujem za pokoro svojih grehov, da se tako vdeležim tvojega bridkega trpljenja in neskončnega zasluženja, dostanem kazni še tukaj za svoje grehe, in pridem tako iz tega kratkega trpljenja k tebi, o Jezus, v večno veselje. Amen.

Tretja prošnja za pokorščino.

O Jezus, sin božji! bil si svo-
jemu nebeškemu Očetu pokoren do
smrti na križi. Zategadelj ti je dal
ime, ki je čez vsa imena, da se v
tvojem imenu, o Jezus, priklanjajo
vsa kolena v nebesih, na zemlji in
pod zemljo. — Bil si pa tudi ljudem
svojim stvarjem pokoren. Bil si po-
koren oblastnikom in staršem. Za-
toraj te je ljubil tvoj nebeški Oče
in imel vse svoje dopadajenje nad
teboj, ker mu je ljubša pokorščina,
kakor daritev. O moj Jezus in Izve-
ličar, ponižno te prosim, preden te
prejmem, potrdi me s svojo milostjo
v tej tako potrebni čednosti, brez
katere ne morem nikakor dopasti
tvojemu nebeškemu Očetu. Oj, ko-
likokrat sem bil do sih dôb nepo-
koren! O kako malo sem ubogal
svoje starše! Kako leno sem spol-
noval zapovedi svojih prednikov!
Kako malo sem se zmenil za tvoje
zapovedi? Daj mi tedaj milost, o

Jezus, da dopolnujem od sih dôb po tvojem zgledu to sveto čednost prav zvesto, da bodem vsem prednikom pokoren zavoljo tebe. Daj mi milost, o Jezus, da bode moja pokorščina hitra, brez vstavljanja in odlašanja; radovoljna brez godrnjanja in natančna pri vseh dolžnostih mojega stanu. O moj Jezus, daj mi milost, da sem tukaj po tvojem zgledu rad podložen in pokoren, da enkrat kraljujem tamkaj v nebesih s teboj na veke. Amen.

Premišljevanje

pred svetim obhajilom.

1. Jezus je živež moje duše.

O Jezus! prijazno me vabiš k svoji božji mizi, kjer me živiš z nebeško mano, s svojim presvetim rešnjim Telesom za večno življenje. Kako veselo so pobirali Izraelci

mano v puščavi! Oj, s kolikim pristrčnim veseljem bi se imel tudi jaz približati k svetemu obhajilu, da prejmem tebe usmiljenega Jezusa, pravega živega Boga v podobi kruha! Oj, danes bodem večerjal s kraljem vseh kraljev, in jedel kruh angelov. K tako imenitni mizi sem povabljen! — O Jezus, kako dober si! Mana Izraelcev je bila le predpodoba tega angeljskega kruha, ki nam je potreben po izhodu iz sužnosti greha skozi rudeče morje pokore proti večnemu veselji; tudi nas podpira v vseh naših težavah in potrebah. — O kako sladka je ta nebeška mana. Telesni živež ohrani pri življenji telo, ravno tako dušo ta angeljski kruh. Živi in razveseljuje jo; prežene jej lakoto; daje jej moč k vsemu dobremu in pomnoži v njej prečudno milost božjo. — O moj Jezus, kako lačna je moja duša! O kako hrepeni po tej angeljski jedi! Prijazno me vabiš: „Pridite k meni vsi, ki ste

revni in s težavami obloženi, in bodem vam jih polajšal, bodem vas potolažil.“ O ljubi Jezus, potolaži me in pomagaj mi! V velikih potrebah in težavah sem, zlasti v dušnih, ki so ti najbolj znane, o vsegavedni Bog. Rekel si, o Jezus: „Nečem lačnih pustiti od sebe, da ne opešajo na poti.“ Ponižno te prosim, nasiti mojo revno dušo, da ne opeša na poti pokore; marveč da srečno dospé, kamor jo pelje le-ta težavna pot, namreč v večno nebeško veselje k tebi, o neskončno dobrotljivi Jezus, ki si dal svoje življenje, da si nam le pridobil večno življenje.

2. Jezus je studenec žive vode za mojo dušo.

O Jezus! vabiš nas: „Vsi žejni pridite k vodam.“ Kakor hrepeni jelen po mrzli vodi, tako hrepeni moja revna duša po tebi, ki si studenec žive vode, iz katerega se napije moja duša večnega življenja.

Kakor popotnik po leti v veliki vročini, kedar hodi po zapuščenih suhih krajih, zdihuje in gleda po mrzli vodi, da si ogási žejo; in ko zagleda studenec, hiti veselo tje, da se poživi: ravno tako hodim tudi jaz, reven popotnik v dolini solz po zapuščenih krajih, in trpim veliko dušno žejo, da omagujem. Takrat se pa spomnim tebe, o Jezus, v presvetem zakramentu. Ker si studenec žive vode, pritečem veselo in z zaupanjem k tebi, in napojiš mojo dušo z nebeško močjo in milostjo. O Jezus, večna ljubezen si! Hočeš nam vedno le dobro; kličeš nas ljubeznjivo k sebi. Britko pa se pritožiš, kedar zapustimo tebe studenec žive vode, in si skopljemo vodnjakov, ki vode ne drže (Jerem. 2. 13.) — O moj Jezus, oživi mojo dušo! Podobna je vrtu s cvetlicami zasajenemu, ki pa je vročine hudega nagnenja tako posušen, da v njem venejo in se suše vse cvetlice. Zatoraj te prosim, o Jezus!

poškropi mojo dušo z živo vodo tvoje svete milosti, da ne vsahnejo in omagajo lepe čednosti v mojem srci. Voda ima lastnost, da jo pijemo, da poškropi, da očisti in ogenj pogasi. Vsega tega potrebuje moja revna duša. Zatoraj te prosim, usmiljeni Jezus, studenec žive vode, ki me prijazno k sebi vabiš, napoji mojo žejno dušo; poškropi jo suho; očisti jo omadeževano. Pogasi ogenj hudega poželenja. Jezus! prečudni studenec žive vode, dodeli mi vse to pri svetem obhajilu po svoji neskončni milosti in ljubezni, katere so polne nebesa in vse pokrajine zemlje.

3. Jezus je solnce in prava luč moje duše.

O Jezus, ti mi veliš: „Vstani in bodi razsvetljen; zakaj tvoja luč je prišla.“ Oh, bil sem v veliki temoti; sedaj me pa razsvetljuje luč. Jezus, prava luč sveta, razsvetljuješ one, ki sede v temi in

smrtni senci; si velika luč v razsvetljenje nejevernikov. — O Jezus, ti si luč sveta! Kdor hodi za teboj, ne hodi po temi. Žalostno je biti v temi. Kako žalostni so bili Egipčani, ko so morali tri dni živeti v temi; pa še veliko bolj žalostno je biti v dušni temi. Ti pa, o Jezus, večno solnce pravice, preženeš vso temoto. Solnce nam sveti, nas greje in stori zemljo rodovitno. Ravno tako razsvetliš tudi ti, o Jezus, s svojo sveto milostjo moje temno srce, kedar te prejmem v presvetem zakramentu; ogreješ z ognjem svoje božje ljubezni moje mrzlo srce. S svojo vsegamogočno pomočjo storiš moje srce rodovitno, da se vko-
reninijo v njem lepe čednosti in obrodi tebi dopadljiv sad. Pridi tedaj, o moj Jezus, nebeško solnce in prava luč moje duše! pridi in razsvetli mojo dušo! O, kako dolgo sem taval po temi. Sedaj pa želim biti razsvetljen in hoditi v svetlobi. Sedaj vidim veliko luč, veliko

svetlobo. Oj, kako vesela je moja duša te svetlobe! O Jezus, nebeško solnce moje duše v presv. zakramentu! razsvetli mojo vest in pamet, da vedno bolj spoznam resni stan svoje duše. Vzemi iz mojega srca vso mlačnost, da ti služim z gorečnostjo, in iz ljubezni do tebe natanko izpolnjujem tvojo presveto voljo. Odvzemi mojemu srcu vso nerodovitnost, da obrodi vsaka tvoja beseda v meni obilen sad. — O Gospod, ti si moje razsvetljenje in izveličanje! Daj mi milost, da se nikdar ne ustavljam tvojemu razsvetljenju, da ne bodem v številu nesrečnih, ki bolj ljubijo temo, kakor svetlobo, ker so njih dela hudobna. O Jezus, luč tvojega svetega zgleda naj mi sveti po vseh mojih potih. Luč tvoje milosti naj mi sveti v vsem življenji, posebno ob zadnji uri. Luč tvoje božje ljubezni naj mi sveti vso neskončno večnost.

4. Jezus je oče moji duši.

O Jezus, usmiljeni Oče moje duše! glej, jaz, tvoj zgubljeni sin vstanem, in pridem nazaj k tebi. Oče, grešil sem zoper nebo in tebe; več nisem vreden, tvoj sin imenovan biti; stori me enega svojih najemnikov. O, s kakošnim veseljem bi bil pritekel zgubljeni sin, ko bi bil vedel, da ga bode oče sprejel tako dobrotljivo! Jaz pa dobro vem, kako ljubeznjivo me sprejmeš, o Jezus, kedar pridem s skesanim srcem k tvoji mizi. — O neizmerna ljubezen! O Jezus, večni Bog in Gospod! vendar me vzameš za svojega otroka in hočeš, da te imam za Očeta. Skrben oče dá kruha svojemu otroku, kolikor ga potrebuje, tako daš tudi ti, o Jezus, pri sv. obhajilu moji duši angeljskega kruha ter jo poživiš za večno življenje. Dà, moj Jezus, celó ime matere si daš, ker je materina ljubezen še bolj prisrčna.

Ljubeznjivo kličeš moji duši: „Ko bi tudi kaka mati pozabila svojega otroka in se ga ne usmilila, jaz tebe ne bodem pozabil.“ O Jezus, boljši si nam, kakor najboljši starši svojim otrokom. Iz ljubezni do nas si prelil svojo sveto kri do zadnje kaplje na križi; sedaj pa noč in dan prebivaš med nami v presv. zakramentu iz gole ljubezni! — O najdobrotljivi Oče moje duše, vzemi me, svojega nehvaležnega otroka zopet v svojo milost. Glej, s potrtem in skesanim srcem pridem k tebi. Trdno sklenem za naprej le tebi služiti in svet zapustiti. Saj vidim, da me le zapeljuje in goljufa, da me vedno le od tebe odvraca in večno pogubiti želi. O Jezus, moj milostljivi Oče! Ljubeznjivo mi prideš na proti v presv. zakramentu ter me prisrčno objameš. O kako mi je žal, da sem te žalil, ki si neizrečeno dober! Oh, moj dobrotljivi Oče si, jaz pa tvoj prav nehvaležni otrok! Prosim

te, o Jezus, daj mi za naprej bolj hvaležno srce. Ne glej na mojo nevrednost, ampak le na mojo potrebo in ohrani me vedno v svoji očetovski ljubezni.

5. Jezus je ženin moje duše.

O Jezus, kličeš me ljubeznjivo: Vstani moja nevesta in pridi! Jaz vstanem in grem naproti Jezusu, svojemu preljubemu ženinu; s presrčno ljubeznijo, z gorečimi željami ga iščem, dokler ga ne najdem v presv. zakramentu. O dobrotljivi Jezus, o večna ljubezen! posebno znamenje tvoje prijaznosti in ljubezni je, da se hočeš zvati moj ženin. — O kako srečna si, duša, ker imaš Jezusa za svojega ženina, pa si vsa nevredna te sreče. O kako je lep in imeniten, bogat, mogočen in dobrotljiv! Oh, kakšna si pa ti, njegova nevesta! O kako si grda, revna in hudobna v primeri ž njim! Le iz samega neskonč-

nega usmiljenja te je vzel za svojo nevesto, ne po tvoji vrednosti. — O moj Jesus, pri sv. obhajilu se zaročiš na novo z menoj, skleneš in združiš se popolnoma z menoj; zato tako hrepeni moja duša po tem presv. zakramentu. — O Jezus, moj ljubi ženin, velikokrat sem ti postal nezvest, vendar pa pridem sedaj z zaupanjem k tebi, ker me sam vabiš tako ljubeznjivo in me hočeš očistiti in zopet sprejeti v svojo prijaznost. Pridi tedaj moj ženin! Srčno hrepenim po tebi in željno te pričakujem. Daj mi milost, da sem vedno pripravljen na tvoj prihod in ti pridem naproti z gorečo svetilnico, kedar prideš k meni moj ženin, in te prejmem z ljubeznijo v svoje srce.

Molitve, katerih se poslužiš lahko pred
sv. obhajilom ali pa po sv. obhajilu.

Križev pot

na čast svetemu rešnjemu telesu.

Pripravljanje.

Bedi češeno, preljubeznjivo
in presladko ime našega
Gospoda Jezusa Kristusa
v presvetem zakramentu!
O moj Jezus! ponižno te
molim, ker si moj Bog in moj Go-
spod; trdno verujem, da si v za-
kramentu sv. rešnjega telesa z dušo
in s telesom, s krvjo in z mesom
po božji in človeški natori pričujoč.
Za to vero sem pripravljen dati
svoje življenje. O Jezus potrdi me
še bolj, in ohrani me do konca
mojega življenja v tej veri. — O
moj Jezus, studenec vseh gnad!

čakaš me tukaj, da bi me obda-
 roval z gnadami. Zatorej pridem
 k tebi s ponižnim zaupanjem, ka-
 kor otrok k svojemu ljubeznjivemu
 Očetu, da bi te prosil in zadobil,
 kar potrebujem na duši in na te-
 lesu. Prisrčno želim tvojo ljubezen
 vselej uživati, in ti prav iz srca
 in z zaupanjem svoje nadloge in
 težave potožiti. — Ali ena reč me
 straši, moj usmiljeni Jezus! to
 namreč, ker sem tebe, svojega Boga
 in zveličarja, tolikokrat razžalil,
 tvojo neskončno ljubezen zaničeval
 in zavrgel, in tako zavoljo svojih
 hudobij tvojih gnad nevreden po-
 stal. — Dà, zares nisem vreden, da
 bi govoril jaz s teboj ali ti z menoj.
 Pa to mi daje zaupanje, ker vem
 iz tvojega lastnega razodenja, kako
 dobrotljiv in milostljiv si, in kako
 rad si s takimi grešniki v družini,
 kateri se želé resnično poboljšati.
 Jezus! ti si večna ljubezen, tudi
 mene prisrčno ljubiš; presveti za-
 krament sv. rešnjega telesa zadosti

pričuje tvojo nezapopadljivo ljubezen! — O večna ljubezen! pokri moje velike in ostudne grehe; obrni svoj obraz od mojih grehov in zbrši vse moje krivice, poglej milostljivo na moje skesano in potrto srce, in stori z menoj po svoji neskončni ljubezni. Tvoja ljubezen naj očisti mojo dušo in z ljubeznijo napolni moje srce. — Zdaj te želim slišati, moj Jezus! pokaži, da si moj milostljivi Bog in ljubeznjivi ženin moje duše.

I. postaja.

Jezusa obsodijo po nedolžnem k smrti.

Jezus v sv. zakramentu duši govori.

Ljubezen je močna kakor smrt. Smrt se ne boji nobene oblasti, ne gleda ne na premoženje, ne na uboštvost, ne na mladost, ne na starost, ne na hvalo in prilizovanje, ne na lepoto in spoštovanje, — umreti se

mora! Ravno tako tudi prava ljubezen. Ona se ne da v strah pripraviti, ne premotiti, ne pridržati: — ljubiti se mora! — Premisli, o duša! kako te ljubim. Zavoljo tebe sem v smrt obsojen, vendar te še ljubim. Ljubezen me je v ta presveti zakrament skrila, dasiravno sem že previdel, da bom malo ljubezni, ampak več nehvaležnosti in zaničevanja prejel; vendar se nisem dal odvrniti, da bi svojim nehvaležnim stvarjem ljubezni ne skazal. — O ljubi tudi ti mene, ljuba moja duša! povračuj mi vsaj ti čast in ljubezen, katero mi posvetni ljudje jemljejo, ker me vse premalo časte in ljubijo v presvetem zakramentu. Ljubi me, ker te tudi jaz ljubim, moja preljuba duša.

Duša Jezusu odgovori.

O moj dobrotljivi Jezus! tako močna je tedaj tvoja ljubezen, da se ni dala premagati od naše hudobije, temveč da je le še bolj go-

reča postala, bolj ko smo mi revni in usmiljenja vredni. Ne zaničevanje, ne sovraštvo, ne smrt, nič te ni moglo odvrniti od ljubezni. — O Jezus, o večna ljubezen skrita v presvetem zakramentu! o kako sem ti do zdaj nehvaležna bila! kolikokrat sem te razžalila! kako slabo sem te častila! kako malo ljubila! Oh! iz srca mi je žal, da te nisem čez vse ljubila, ker si vse ljubezni vreden, o večna ljubezen! — O Jezus moj usmiljeni Odrešenik! ti ostaneš pri nas v sv. zakramentu, ne da bi nas kaznoval, kakor zaslužimo, temveč da bi nas ljubil, kakor ljubi oče svoje otroke. O Jezus, moj ženin! bodi mi milostljiv, in odpusti mi veliko, da bom veliko ljubila. — O večna ljubezen, kedo bi te ne ljubil!

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi ...

II. postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Jezus v sv. zakramentu duši govori.

Vrni se, ljuba duša! od hudobne poti, in spoznala bodeš mojo ljubezen, vrni se od poti nečimernega in posvetnega veselja; bodi ponižna, in vzemi s potrpežljivostjo svoj križ na rame, in hodi za menoj po poti križev z molitvijo, postom, čuvanjem in z zvestim dopolnovanjem vseh svojih dolžnosti, da vredno vžiješ moje sveto rešnje telo in mojo ljubezen zaslužiš. Odpovej se svojemu napuhu, zapusti nečimernost, premaguj jezo, poravnaj krivice; sicer ti ne morem v sv. zakramentu nobene gnade skazati. Nehaj od svoje nehvaležnosti in mlačnosti, ljubi in objemi moj križ, prenašaj voljno slabosti svojega bližnjega, obiskuj in moli me z večo ponižnostjo in ljubeznijo v sv. zakramentu; pri-

pravi se vselej dobro, da me vredno prejmeš in ostaneš v meni in jaz v tebi.

Duša Jezusu odgovori.

O moj Jezus! nezmerna je tvoja ljubezen! kako dolgo imaš že z menoj potrpljenje! Oh jaz pa tako malo tvojo ljubezen spoznam! Kedar si me klical s strašne poti mojih hudobij, te moje srce ni zastopilo; in čas, ki si mi ga odločil po svoji neskončni milosti k poboljšanju in k pokori, pretekel mi je večí del v lenobi in v mlačnosti. — O moj Jezus! koliko si ti za-me storil, in kako malo jaz za-te storim, in kako malo posnemam tvoje svete zglede! Ti si težek križ s potrpežljivostjo na svojo ramo vzel, in ga voljno nesel, jaz pa vse, kar mi pošlješ, z nevoljo trpim, in se še pritožujem čez tvojo božjo previdnost. — O Jezus v presvetem zakramentu, o potrpežljivo jagnje božje! ker mi daješ

najlepši zglede potrpežljivosti, daj mi tudi gnado, da te v tej tako potrebni čednosti prav posnemam. Usliši me, o Jezus, moj preljubez-njivi ženin!

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi ...

III. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

Jezus v sv. zakramentu duši govori.

Vstani, moja prijateljica! in pridi k meni, vstani iz svojega pregrešnega spanja, vstani iz svoje lenobe in mlačnosti. Ali ne vidiš, kako je tvoje srce še na svet navezano in kako je včasih pobito zavoljo časnih reči? — Živi kruh sem močnih, ki daje moč in pravo življenje. — Vstani, moja ljuba duša, ki si tako oslabela, in hiti k meni s prisrčnimi željami, z go-

rečo ljubeznijo. Kolikor veči bodo tvoje želje in ljubezen do mene, toliko večja gnada, ljubezen in moč od mene bode tvoje plačilo. Zateri v sebi hudobne želje, da bodo imele svete želje v tvojem srcu prostor; izprazni in očisti svoje srce vsake druge ljubezni, ki mi je zoprna, potem ga bode moja ljubezen vsega napolnila.

Duša Jezusu odgovori.

Iskala sim ga, katerega ljubim; pa ga nisem našla, ker še nisem imela prav resničnega sklepa iz pregrešnega spanja vstati, in nimam še zadosti močnih želj, od njega nikdar več se ne ločiti, in ga vselej prisrčno ljubiti. — Zdaj pa hočem vstati, in se k tebi podati, moj Jezus! Zadosti je že moje dušne dremote in pregrešne mlačnosti. Z velikim zaupanjem pridem k tebi in kličem: O Jezus, sin Davidov! usmili se me; potrdi me z močjo svojega sv. Duha, o vsega-

mogočni Jezus! To mi bo zadosti, da srčno premagam vse svoje sovražnike in zapeljivce. — O kako strašni in globoki bi bili moji padci, ko bi me ti, o Jezus v presvetem zakramentu ne bil čudno varoval. Potrdi me še bolj, o presveto rešnje telo, da v tvoji ljubezni popolnoma ostanem, da nikdar več ne padem, in v noben greh ne privolim.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Jezus v sv. zakramentu govori.

Kedo je ta, ki gori gre iz pušave, polna žalosti, na svojega ljubega naslonjena? O moja ljuba duša! ti delaš s svojimi grehi ne le meni, ampak tudi moji preljubi materi veliko žalost. O nehaj tedaj

od greha; nehaj žaliti mene in mojo preljubno mater, katera je tudi tvoja dobrotljiva mati; premagaj z mojo gnado svojo popačeno natoro. Eva tvoja prava mati, je popačila človeško natoro z vživanjem prepovedanega sadu. Ali jaz sem ti na lesu sv. križa drugi sad zadobil, ker sem te odrešil večnega pogubljenja; in da bode tebi ta sad v večno življenje, dajem se ti vžiti v presvetem zakramentu. S tem potrdim in močno storim tvojo slabo natoro. Jaz sem ti kruh iz nebes dodelil, kateri ima vse razveseljenje v sebi; in to razveseljenje ti dam, moja ljuba duša, če vse pregrešno posvetno veselje zapustiš, če se nepotrebne kratkočasnosti in slabe družine za vselej znebiš in iščeš le pri meni in pri moji ljubi materi svojega veselja.

Duša Jezusu odgovori.

Pri babilonskih potokih, med posvetnim veseljem, sem sedela,

in vender žalovala, ker sem pomislila: Oh, kako nezapopadljivo veselje uživajo otroci božji pri angeljski mizi od ljubeznjivega Jezusa! O moj Jezus! odpusti mi vso žalost, katero sem storila kedaj tebi in tvoji presveti materi, ker sem posvetnemu veselju svoje srce odprla; vzemi iz mojega srca popolnoma vse nečimrno veselje sveta in dodeli mi za naprej le tebe in tvoje neskončne ljubezni v presv. zakramentu se veseliti. — Daj mi gnado, o Jezus, vselej kedar k mizi božji pristopim, prav vredno prejeti tvoje presveto rešnje Telo; daj mi vselej pokusiti, kako sladak si, o Gospod, moj Bog!

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi ...

V. postaja.

Simon Cirenejski nese križ za Jezusom.

Jezus v sv. zakramentu duši govori.

Odpri mi, ljuba duša, moja ljuba nevesta! odpri mi svoje srce, da bodem v njem prebival, in ti gnado in pomoč delil. Ti velike pomoči od mene potrebuješ, ljuba duša; zakaj če hočeš v meni pobožno živeti, moraš veliko zasramovanja in preganjanja od sveta prestat, pa vse ti bo lahko, če v presvetem zakramentu moč najdeš. Kedar me vredno prejmeš, v tebi živim; tedaj ti je lahko vse zoprnosti voljno pretrpeti, svoj križ za menoj nositi, in vse sovražnike premagati. „Le nikar ne pozabi tega kruha jesti, da tvoje srce ne bo pobito, in suho kakor seno. (Ps. 101, 5.)

Duša Jezusu odgovori.

Oh to je glas mojega Jezusa, mojega preljubega ženina, kateri

trka na duri mojega srca! O moj Jezus! z veseljem ti odprem svoje srce. Pridi in napolni me z ljubeznijo svojega sv. Duha. Glej, moj Jezus! zdaj ti vse dam: svoje srce, svoj spomin, svoj um in svojo voljo. Stori z menoj po svoji božji volji kakor ti dopade. — O moj Jezus! kako me v mojih križih in težavah tvoja ljubeznjiva dobrota tolaži! Ti vidiš mojo slabost, kako pešam in omagujem na poti proti nebesom, in iz zgolj usmiljene ljubezni tudi mene k sebi povabiš, ko praviš: „Pridite k meni vsi, ki ste revni in s težavami obloženi, in jaz vam jih bom polajšal, vas bom potolažil.“ — Da, moj Jezus! z velikim zaupanjem pridem k tebi, ker me sam vabiš; ti sam želiš, o Jezus, da te prejmem, da te vžijem, da se popolnoma s teboj sklenem. — O moj Jezus! Pridi v moje srce, in vsega s svojo sveto ljubeznijo napolni, da od zdaj zamorem tebe vselej resnično in stanovitno lju-

biti, z ljubeznijo tvoj križ objeti,
in za teboj nositi.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu
v svetem zakramentu, zdaj in na
vekomaj. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ...
Čast bodi ...

VI. postaja.

Veronika poda Jezusu potni prt.

Jezus v sv. zakramentu duši govori.

Lepa si moja prijateljica! in
prijetna je tvoja podoba, ker si z
mojo krvjo očišena, katero sem za-
te prelil; lepa si, kadar si s sve-
timi čednostmi olepšana; z ljubez-
nijo, s ponižnostjo, s pokorščino, s
potrpežljivostjo, s sramožljivostjo.
Taka lepota pride od mene, in pri-
čuje, da si moja prijateljica, moja
ljuba nevesta, nad katero imam
svoje dopadajenje. Tako lepoto za-
dobi, kdor me z dobro pripravo, z
ljubeznijo in z gorečnostjo prejme

v presvetem zakramentu. Jaz mu vtisnem svojo podobo v njegovo srce, da ima vedno moj zgled pred očmi, in po tistem živi.

Duša Jezusu odgovori.

O moj Jezus! sram me je, ko slišim tvoj glas, ker sem revna v čednostih, ker sem se tako ognjusila s pregrehami. — O Jezus! očisti me bolj in bolj po vrednem prejetmanji tvojega presvetega rešnjega Telesa. Ti pokažeš svojo sveto obličje le njim, kateri so čistega srca, oni te gledajo, njim se ljubeznjivo razodevaš. — O moj dobrotljivi Jezus! kateri si me vzel iz zgoljgnade in ljubezni za svojo nevesto, daj mi tisto lepoto, ki tebi dopada! olepšaj me s svojo ljubeznijo, in z vsemi lepimi čednostmi, ktere ima ljubezen v sebi. Očisti moje srce, moj Jezus, in obvaruj me s svatovskim oblačilom pravice in svetosti, da vselej vredno pristopim k svetimizi svojega nebeškega ženina.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu
v svetem zakramentu, zdaj in na
vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija...
Čast bodi . . .

VII. postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

Jezus v sv. zakramentu duši govori.

Srce moje neveste mora biti
polno ognja in plamena. Ta ogenj
je pa goreča ljubezen do mene, ki
vse požge, kar je moji svetosti zo-
prnega; ki le tega želi, da bi bil
od vseh ljudi češen in ljubljen. —
O kako prava ljubezen žaluje, kadar
sem zaničevan, in pri nevrednih
obhajilih tako rekoč z nogami su-
van in teptan, kakor takrat, ko sem
na tla padel pod svojim težkim kri-
žem. — Ti ljuba duša, moja ljuba
nevesta! moraš biti polna goreče
ljubezni, da me boš vselej vredno
prejela, razveselila, in od mojega

padca zopet vzdignila. — Tako naj sveti tvoja luč, da se bodo učili drugi iz tvojega lepega zadržanja, kako se morejo padca obvarovati in k vrednemu prejemanju svetega rešnjega Telesa se pripravljati.

Duša Jezusu odgovori.

O preljubi Jezus! ti si na svet prišel, ogenj večne ljubezni, skrit v presvetem zakramentu. O božji ogenj! vžgi se v meni, vžgi moje srce, daj mi tisto gorečo in svetlo svetilo, da bodo vse moja dela tebi prijetna, in pripravna tudi druge v gorečnosti vneti, in hudega obvarovati. O moj Jezus! koliko moje srce trpi, ker vidim, kako te zaničujejo nehvaležne duše, z nogami sujejo s strašnimi božjimi ropi! Ker vidim tolikanj drugih neumrjočih, za nebesa vstvarjenih, s tvojo presveto krvjo odrešenih duš naravnost v večni ogenj hiteti! O Jezus! ponižno te prosim, varuj me vsakega greha, posebno pa nevred-

nega obhajila! Varuj tudi vse kršanske duše, ker si jih tako drago odkupil s svojo presveto rešnjo krvjo, varuj jih grozovitnega greha božjega ropa! Vžgi in ohrani v njih ogenj svoje ljubezni, da peklen-skemu ognju odidejo. — O Jezus! ti si nas odrešil večnega pogubljenja; daj nam gnado, da tvojega neskončnega zasluženja popolnoma deležni postanemo. —

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi ...

VIII. postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Jezus v sv. zakramentu duši govori.

Lepa so tvoja lica, moja prijateljica, moja nevesta! in rudeče so solz tvoje žalosti. Jokaš se zavoljo mojih bolečin, zavoljo mojega za-

ničevanja; jokaš se zavoljo svojih grehov in zavoljo grehov vsega sveta. Da, vsega usmiljenja in objokovanja so vredne moje bolečine in moje neizrečeno trpljenje; pa še večega usmiljenja in objokovanja so vredne grešne duše, katere so krive vsega mojega trpljenja. Take solze mi veselje delajo, tvoje srce zmivajo in čistijo, ter najlože novi greh obvarujejo, in te vrednega store, s skesanim srcem mene prejeti v presvetem zakramentu. Jokaj se, ljuba duša! sama nad seboj in nad svojimi grehi, da boš enkrat potolažena in razveseljena v nebesih.

Duša Jezusu odgovori.

O moj Jezus, moj trpéči Odrešenik! kedo bi ne jokal in ne žaloval! — Tvoj prelepi obraz — ognjušen in zapljuvan! tvoje nedolžno truplo razbito, raztepeno, vse krvavo, tvoja sveta glava s trnjem kronana, vsa razbodena. O Jezus! ti iščeš usmiljenih in resnično ske-

sanih src, pa kako malo jih najdeš! Oh! kako revno in slabo je tudi še moje srce! — O Jezus v presvetem rešnjem Telesu! ti večna ljubezen, daj mojim očem potoke solz, da tukaj pred stolom tvoje milosti objokujem svojo slepoto in vse nehvaležnosti, da veselje tvojega zveličanja sebi, in gnado tvoje sprave vsem grešnikom zadobim.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

IX. postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

Jezus v sv. zakramentu duši govori.

Ljuba duša, moja nevesta! bodi iz srca ponižna, in bodi rada zaničevana; nikdar ne išči časti in hvale sveta, temveč želi le meni dopasti v vsem svojem zadržanji. Ti me

vidiš pod križem ležati, zaničevanega, z nogami suvanega; in tukaj v presvetem zakramentu me vidiš, iz zgolj ljubezni in ponižnosti, pod majhno podobo kruha skritega, in malo spoznanega, malo češenega. Ti pa, ljuba duša! me z očmi žive vere tukaj na sedežu glej, z zaupanjem se k meni bližaj, da usmiljenje in gnado najdeš, kedar ti bode pomoči treba. Če te obilnost in velikost tvojih poprejšnjih grehov hoče v obupanje pripraviti; če te peče tvoja ranjena vest; povzdigni svoje oči s skesanim srcem, z zaupanjem in z ljubeznijo proti meni, in pomisli, da sem nedolžno jagnje božje, katero grehe sveta odjemlje. Tudi tebi jih bom odvzel, ljuba duša, moja ljuba nevesta! če se le resnično k meni spreobrneš, in do konca v meni ostaneš.

Duša Jezusu odgovori.

O usmiljeni Jezus, moj prelju-beznjivi ženin! kedar imam srečo,

prejeti tebe, ki si iz srca ponižen, je tudi moje srce vse bolj k ponižnosti nagnjeno! Kedar te pod križem ležečega in zaničevanega, v presvetem zakramentu z veliko ponižnostjo skritega premišljujem, zdi se mi sveta ponižnost še ljubeznjivša. Preljubeznjivi, iz srca ponižni Jezus, kako me je tebe sram! Ti si vsegamogočni večni kralj nebes in zemlje, jaz pa slaba grešna stvar; ti si večna luč, jaz pa nagnjusna grda temota; ti si večna ljubezen, jaz pa tolikokrat hudobna in sovražna proti tebi in svojemu bližnjemu. Oh, ti vendar še k meni prideš, se mi zavžiti daš, z menoj skleneš in v meni živiš. O moj Jezus! zdaj hočem po tvojem zgledu, s tvojo gnado in pomočjo, prav ponižna biti, da te vselej prav vredno prejmem v presvetem zakramentu tvoje ponižne ljubezni.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ...
Čast bodi ...

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu dajo grenkega
žolča piti.

Jezus v sv. zakramentu duši govori.

Moj vrt je srce moje neveste, kjer morajo lepe rožice rasti, posebno lepa lilija svete čistosti, katera je v mojih očeh najlepši rožica; in skrita vijolca pristrčne ponižnosti, ktera ima prijeten nebešk duh. Moja nevesta mora biti kakor lilija med trnjem, samotna v sredi hudobnega sveta. — Moja ljuba duša! podaj mi vselej iz svojega srca sveto čistost, katera mi je tako sladka. Oh, moji sovražniki me le z grenkim žolčem napajajo, ker imajo srce polno posvetnih nečistih misel in želja, katere so mi grenkejši, kakor žolč in pelin. Ljuba duša! ljubi ponižnost, sramožljivi-

vost, in samoto, varuj se radovednih pogledov; ogibaj se zapeljive, posvetne družine; potem bodem jaz prebival v tvojem srcu, bodem tvoje veselje v svetem zakramentu, in tvoje plačilo v sveti nebeški družini.

Duša Jezusu odgovori.

O moj Jezus! kako slabo pre-skrbljen in obdelan je tvoj vrt v mojem srcu, katerega si mi izročil, da ga obdelujem. Oh, koliko hudobnega, nagnjusnega plevela in kako malo lepih žlahtnih rožic je v njem! O! kakošna je tista lepa lilija, katero si vsadil pri sv. krstu v moje srce, in katero tako rad ne-omadežvano vidiš! Oh! koliko jih je izruvalo in tje vrglo lepo dišečo vijolico ponižne sramožljivosti, katera ti tako prijetno diši! Oh! kako usahnjeno in zapušeno je vse to po tvojem vrtu! O moj usmiljeni Jezus! naj teko potoki spokornih solz iz mojih oči, in naj zmiijejo in očistiijo moje nagnjusno srce! Naj teko

potoki tvoje svete gnade iz tvojega ljubeznjivega srca, in naj store rodovitno moje mlačno in suho sree, da se bodo vse lepe rožiče v njem spet oživele po tvojem dopadajenji, da najdeš prijeten, lep dišeč vrt, kadar me prideš obiskat v presvetem zakramentu.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ...
Čast bodi ...

XI. postaja.

Jezusa na križ pribijejo.

Jezus v sv. zakramentu duši govori.

Truma hudobnih me je oblegla, roke in noge so mi prebodli in prešteli vse moje kosti. O ljuba duša! poglej z milimi in žalostnimi očmi na hrib Kalvarijo, kjer dela truma hudobnih strašno hudobijo. Oh, nehvaležne stvari! Moje dobrotljive

roke, ktere so vam delile tolikanj dobrot; moje dobrotljive noge, ktere so me nosile k vašemu zveličanju in k pomoči revnih in nadložnih po zemlji, zdaj pribijate neusmiljeno na križ! O neizrečena nehvaležnost! Oh! vsaj ti, ljuba duša! vsaj ti spoznaj in moli mojo ljubezen; varuj se greha, kateri me bolj zbada, kakor žeblji, s kterimi so me pribili na križ; posebno se pa varuj nevrednega obhajila, ki me križa bolj neusmiljeno, kakor so me hudobni Judje.

Duša Jezusu odgovori.

O moj dobrotljivi Jezus! raje ne pristopim nikoli več k tvoji sveti mizi, kakor da bi te imel le en samkrat po nevrednem prejeti, in vnovič križati. Oh! ali svojega Jezusa hočem križati, kateri je večna ljubezen? O Jezus! varuj me leté največe nesreče! Raje precej tamkaj nagle smrti umrjem, preden te prejmem, če vidiš, da te bom ne-

vredno prejel. O daj mi gnado, da vselej, kedar me k svoji mizi povabiš, pristopim s čistim in s skesanim srcem, in te vselej (kolikor je moji slabosti mogoče), vredno prejmem.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi ...

XII. postaja.

Jezus umrje na sv. križi.

Jezus v sv. zakramentu duši govori.

O ljuba duša, moja nevesta! poglej, kako pred tvojimi očmi na križi visim! Roke in noge sem voljno podal, da so jih hudo ranili in na križ pribili; glava s trnjem kronana, ponižno in žalostno nagnjena! krvav po vsem životu, s prebodenim srcem, bled, mrtev! — Tebi v zgled, ljuba duša! da moraš viseti tudi ti s svojim

ženinom na križi. Daj tedaj voljno svoje roke in noge v mojo službo, če se ti zdi tudi še tako težavno; trpi z menoj stanovitno in ponižno, in ne žaluj toliko nad svojim trpljenjem, ampak veliko bolj nad svojimi grehi, kateri so krivi mojega in tvojega trpljenja; in kedar imaš toliko trpeti, ljuba duša! da meniš, da ti ni mogoče vsega prestati, takrat pribeži pod moj križ v mojo prebodeno stran, in premisli, koliko sem za-te trpel; vse trpljenje ti bode veliko lažje postalo. Preljuba duša! kedar me prejmeš pri mizi božji, spomni se vselej, da sem tukaj ravno tisti tvoj Jezus, kateri sem za-te na križi visel in umrl; in vselej skleni, da hočeš tudi za mé vse voljno pretrpeti, in ko bi bilo treba, tudi raje umreti, kakor me razžaliti.

Duša Jezusu odgovori.

O moj križani Jezus! o neizmerna ljubezen! oh, koliko si trpel,

da bi nas izveličal, kakošne muke si prestal, kakošne bolečine občutil, da bi le nam pripravil večno veselje! Kako voljno si grenko smrt storil, da bi zadobil le nam večno življenje! Oh, križani Jezus! kako nevredni smo tvoje neskončne ljubezni! Kako malo si tudi prizadevamo, da bi tebi podobni postali! O Jezus, moj preljubi ženin! kako močno me spomni ta presveti zakrament vsega, kar si za nas storil in trpel, in ravno v ta spomin si nam ga dal! Oh! koliko si moral trpeti, da si se nam v tem preljubeznjivem zakramentu zapustil! Iz nebes si moral na revni svet priti; veliko let v zaničevanji in v revščini živeti, strašne muke in grenko smrt prestati, da si se nam zamogel zapustiti v presvetem zakramentu. O dobrotljivi Jezus! najlepši zgled ljubeznjive potrpežljivosti! za teboj hočem vsak dan svoj križ nositi, ker vidim, kako voljno trpiš svoje neizrečeno

trpljenje. O ljubi Jezus v presvetem rešnjem telesu! potrdi nas v pravi potrpežljivosti, katera nam je potrebna, če hočemo deležni postati tvojih obljub. — Daj nam pa tudi, o Jezus! ki si za nas na svetem križi umrl, daj nam srečno zadnjo uro, in daj veliko gnado, da te še na koncu svojega življenja prav vredno prejmemo, in tako s teboj sklenjeni pred sodbo pridemo.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

XIII. postaja.

Jezusovo truplo položé v naročje njegove žalostne matere Marije.

Žalostna mati Marija duši govori.

Oh! ljuba duša, ljuba nevesta Jezusova! pridi k meni in poglej

v mojem naročji svojega ljubeznjivega ženina; poglej, kaj so mu njegovi hudobni sovražniki storili. Poglej globoke rane na njegovih rokah in nogah; poglej njegovo sveto glavo, kako je prebodena in ranjena od trnjeve krone; poglej njegovo prebodeno stran, kako široka in globoka rana je vbodena. Oh! premisli, ljuba duša! koliko je za-te trpel moj prelubeznjivi Sin Jezus! — Oh! kako žalostno je moje srce! z ojstrim mečem je prebodeno, če premislim, koliko je mogel moj preljubi Sin trpeti, in kako malo jih je, ki si njegovo britko trpljenje prav v zveličanje obrnejo. O ljuba duša! varuj se take grozovitne nehvaležnosti; varuj se greha, ki je mojega Jezusa tako strašno ranil in umoril; oh, posebno se pa varuj, da po nevrednem ne prejmeš svetega obhajila, da mi Jezusa vnovič ne položiš ranjenega in križanega v naročje!

Duša odgovori žalostni materi Jezusovi.

O ljuba mati mojega preljubeznjivega ženina Jezusa! oh, v kakošno morje britke žalosti si vtopljena! Tvoje ljubeznjive oči se hočejo vtopiti v grenkih solzah! v tvojem žalostnem srcu živo občutiš tisti ojster meč, in vse bolečine, v katerih je tvoj Jezus svoje življenje končal. — Dà, zares si kraljica vseh mučenikov, zakaj toliko še nobeden ni trpel! — Žalostna mati Marija! prosi Jezusa za mé, da mi gnado dá, da nikdar več ne ponovim njegovega trpljenja in tvoje žalosti, da se vsakega greha prav skrbno varujem, Jezusa pri sv. obhajilu vselej prav vredno uživam, in do konca svojega življenja njemu in tebi zvesto služim.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija...
Čast bodi ...

XIV. postaja.

Jezusa položé v grob.

Angeli duši govore.

Oh, ljuba duša! žalostna in objokana prideš k grobu gledat, kam so položili tvojega preljubega ženina Jezusa. — Velika je tvoja žalost pri Jezusovem grobu. Pa zaupaj in veseli se, ljuba duša; glej, grob je prazen; ni ga obdržal, častitljivo je vstal iz svojega groba, zopet živi, in zdaj ostane vedno pri tebi v presvetem zakramentu.

Duša angelom odgovori.

O nezmerna ljubezen Jezusova v presvetem zakramentu! O angeli božji, izvoljeni nebeški duhovi! kateri ste okoli svetega rešnjega telesa, okoli svojega nebeškega kralja, kateri tukaj na stolu svoje milosti sedi, prijazen, dobrotljiv, in pripravljen, nam gnade deliti; o vi srečni nebeški angeli, ki ste vedno pri ljubem Jezusu, povejte

mu, kako neizrečeno ga želim s tako ljubeznijo ljubiti, s kakoršno vidim, da me on ljubi. Oh! moja duša je vedno tako slaba in mlačna, da ga še prav goreče ljubiti ne morem. — Prosite tedaj, o nebeški angeli, prosite vi ljubelega Jezusa za mé, da bi me obdaroval s svojo sveto gnado in ljubeznijo, in z vsemi čednostmi, katere pri meni želi, kedar pridem k njegovi sveti mizi; zlasti pa, da mi dodeli skesano, ponižno in čisto srce, v katerem bo veselo prebival. O sprosité mi od Jezusa to gnado in veselje, da bi ga vsi ljudje skorej tako ljubili, da bi nikdar ne ravnali več zoper njegovo presveto voljo.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi ...

Končanje.

O Jezus, ženin vseh duš, katere te resnično ljubijo, čast in hvala ti bodi, da si hotel toliko za nas storiti, nas tako ljubiti, da si se nam zapustil v zakramentu sv. rešnjega telesa, v katerem vedno pri nas ostaneš, in naše duše za večno življenje hraniš. O moj Jezus! iz srca mi je žal, da te nisem bolj ljubil, da sem te tolikokrat razžalil, da sem toliko velikih gnad zamudil, katere pobožni kristijani zadobé v vrednem prejetju presvetega rešnjega telesa. Od zdaj za naprej bo pa moja največja skrb, tebe, o Jezus! prav spoznati, častiti in ljubiti, in te v presv. zakramentu prav vredno prejemati. Daj mi le svojo sveto gnado, da spolnim svoj sklep, zakaj brez tvoje pomoči ne zamorem nič dobrega storiti. Potrди me, o Jezus! v svoji gnadi in

Ljubezni, in ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

(Ljubi moj, kristjan! pred sv. obhajilom ali pa po sv. obhajilu (če čas pripusti), je tudi dobro krstno obljubo ponoviti, in vero, upanje in ljubezen moliti.)

Krstna obljuba.

Verujem v Boga Očeta, Sina in sv. Duha; verujem v Jezusa Kristusa, sinú božjega edinega, kateri je Bog in človek skupaj, kateri je s svojim trpljenjem in s svojo smrtjo človeški rod odrešil. Verujem vse, kar je Bog razodel, kar je Jezus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev verovati zapoveduje, katere ud želim do smrti biti. Odpovem se iz vsega srca hudobnemu duhu, njegovemu napuhu in vsemu njegovemu djanju; odpovem se tudi vsem grehom, napuhu in vsem zapeljivim naukom sveta. Pripravljen sem kršansko živeti.

Bog! potrdi me v mojem sklepu s svojo mogočno gnado. Amen.

Tri božje čednosti.

Vera.

Verujem v tebe pravega trojedinega Boga, Očeta, Sina in svetega Duha, kateri si vse vstvaril, vse ohraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin božji učlovečil, da nas je s svojo smrtjo na sv. križi odrešil, in da nas sv. Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in spoznam vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev verovati ukazuje. Vse to verujem zato, ker si ti o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog, stori še močnejšo mojo vero.

Upanje.

Upam in se zanašam na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da boš meni po neskončnem zasluženji svojega edinega Sina Jezusa Kristusa v življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smrti pa večno zveličanje dal, in dodelil tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si to obljubil, kateri si vsega-mogočen, zvest, brez konca dobrotljiv in milostljiv. O Bog potrdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega srca, nad vse, ker si največa dobrota, brez konca popolnoma, in vse ljubezni vreden. — Ljubim te tudi zato, ker si do mene

in vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega srca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te ljubili tvoji najzvestejši služabniki, in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen, pomnoži jo v meni najdobrotljiviši Gospod! čedalje bolj in bolj. Ker te tedaj iz srca in čez vse ljubiti želim, in si to trdno prizadevam, mi je iz srca žal, da sem tebe, svojo največo dobroto, katero nad vse ljubim, tebe svojega stvarnika, odrešenika in posvečevalca razsrdil; žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta razžalil. Trdno sklenem vse grehe in slabe priložnosti opustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikoli več ne ravnati zoper tvojo presveto voljo. Vzemi me zopet za svojega otroka, in daj mi gnado k spolnenju mojega sklepa. To te prosim po neskončnem zasluženju

tvojega božjega Sina, našega Gospoda in zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

(Drugače.)

Vera.

Moj Bog! verujem v tebe, pravega živega Boga, edinega v natori in trojnega v osebah: Očeta, Sina in sv. Duha. Verujem, da je Sin božji, druga oseba v sv. Trojici, za nas človek postal, trpel in umrl, da je tretji dan od smrti vstal, in da po svojem vnebohodu sedi na desnici Boga Očeta, in bo prišel soditi žive in mrtve. Verujem, da je Jezus Kristus svete zakramente postavil, da nobeden brez vere in krsta, in po tem, kedar v greh pade, brez pokore zveličan ne bo. Verujem, da je gnada božja vsem potrebna; verujem, da ti o Bog! vse dobro z dobrim in vse hudo s hudim plačuješ, da nam naše

zasluženje samo po tvojem pomaga. Verujem, da je človeška duša ne-
umrjoča; verujem zadnjič tudi vse,
kar si po svoji sveti katoliški
cerkvi zapovedal verovati; in da
brez nje nobeden zveličan ne bo.
Vse to pa zato verujem, ker si ti
to razodel, ki si večna modrost in
resnica, ki ne moreš ne goljufati
ne goljufan biti. V tej in za to ka-
toliško vero želim živeti in umreti.
O Bog! potrdi me s svojo sv. gnado
v tej sveti veri.

Upanje.

Moj Bog! trdno upam po za-
služenji, trpljenji in smrti svojega
Gospoda in zveličarja Jezusa Kri-
stusa zadobiti odpušenje vseh svo-
jih grehov; upam s tvojo gnado
in pomočijo tvojo voljo dopolniti,
greha se varovati, in tako večno
veselje in izveličanje doseči. In vse
to upam zato, ker si ti, moj Bog!
to obljubil, ker si vsegamogočen,
neskončno dober in zvest v svojih

obljubah. Moj Bog in Gospod! stori še večje moje upanje.

Ljubezen.

Ljubim te, moj Bog! iz vsega srca in nad vse, zato ker si sam na sebi največa, vse ljubezni in časti vredna dobrota in lepota. Zavolj te ljubezni do tebe so mi močno žal vsi grehi mojega celega življenja, ker sem z njimi tebe, svojega Boga, razžalil; in sklenem od zdaj na dalje tebe svojega Boga nikoli več ne razžaliti; tebi samemu želim služiti, tebi v vseh rečeh dopasti, svojega bližnjega hočem zavoljo tebe kakor sam sebe ljubiti, in tako želim v tej ljubezni živeti in umreti. O Bog! vžgi v meni ogenj svoje ljubezni, da bom v svojem srcu gorečo ljubezen do tvoje dobrote vedno ohranil. Amen.

Molitve po svetem obhajilu.

Prva molitev po svetem obhajilu.

O Jezus! o usmiljeni Jezus! —
O Jezus! neizrečena dobrota! O moj
preljubeznjivi Jezus! — Oh! kako
neizrečena dobrota se mi je zgodila!
Kako sem postal nevreden človek
tvoje ljubezni vreden? kdaj sem
jo zaslužil? Oh, začudi se zemlja
in nebo; začudite se angeli! — Kri-
stus je v meni! — Oh! kar noben
angel ni dosegel, to sem jaz zdaj
zadobil. — Kako ti hočem to neiz-
rečeno gnado povrniti, in se ti za-
dosti zahvaliti? — O Jezus! ti si se
mi vsega dal, ne vem drugače, ka-
kor da se tudi jaz tebi popolnoma
dam.

O dobrotljiva mati in prečista
devica Marija! o vsi ljubi svetniki;

o angeli nebeški! pomagajte mi, da se zahvalim. — O vsi jeziki! pomagajte mi Boga častiti. — O vsa srca! pomagajte mi Jezusa ljubiti. — Jezus! o Jezus! kako me ti ljubiš, in jaz sem te žalil! — Oh! jaz sem vsemu drugemu bolj služil, kakor tebi, in bolj ljubil, kakor tebe; ti pa me tako neizrečeno ljubiš! — O kako se kesam iz srca, da sem bil tako nehvaležen! in ne vem kaj začeti, da bi ti vsaj nekoliko povrnil to neizrečeno dobroto in gnado. Ne vem drugzega, kakor to, da te hočem nad vse drugo ljubiti, in kar bode mogoče častiti; dà, vse storiti, kar hočeš, kakor hočeš in kadar hočeš ter zate živeti in zadovoljno umreti. To ti popolnoma obljubim, tvoje je moje srce, tvoja moja duša, tvoje moje truplo; stori zdaj z menoj, kakor ti dopade, pri meni si zdaj in jaz pri tebi; zdaj popravi, kar nočeš imeti; poboljšaj, kar ti ne dopade; odvrni, karkoli te žali, stori vse po svoji sveti volji!

Ti si Gospodar mojega trupla in moje duše; ukaži, zapovej, kaznuj z dobrim ali s hudim, s srečo ali nesrečo, s pomočjo ali z zapuščenjem, z zdravjem ali boleznijo, z življenjem ali s smrtjo; kakor boš storil, mi bo prav, da bom le mogel storiti, kakor ti hočeš, in v tvoji sveti gnadi živeti in umreti.

Tedaj, o moj Jezus, ker si prišel k meni, k nevredni in grešni stvari, ne pustim te od sebe, dokler me ne blagosloviš in ne dodeliš posebnih gnad, dokler ne ogreješ mojega srca, ne razsvetliš moje pameti, k dobremu ne obrneš moje hude volje, in dokler ne potolažiš moje revne duše. Saj veš moje veliko pomanjkanje, veš mojo silno potrebo, vidiš moje želje, poznaš mojo voljo, da želim, kar je tebi dopadljivo. Nič dobrega ne morem brez tebe storiti; hočem storiti, pa se precej upeham; trudim se, pa kmalo zgubim srce, ko vidim, da dolgo ne morem priti, kamor moja

duša želi, to je: tebe nikoli več ne razžaliti, iz vsega srca in moči te ljubiti. Vse storiti, kar ti najbolj dopade.

Tebe tedaj pri meni zdaj pričujočega Boga, prosim z vsem zaupanjem, da mi dodeliš te gnade ... če je tebi k časti in moji duši v zveličanje; ali kako drugo, ki mi je najbolj potrebna. Zlasti pa te prosim za to gnado, da tebe nikoli več ne razžalim. Prosim te le samo to, kar ti od mene hočeš; to želim, kar mi ti storiti zapoveduješ; tedaj upam v tvojo milost in dobroto, da me boš uslišal, o Jezus! Amen.

Druga molitev po svetem obhajilu.

O vsegamogočni večni Bog! kako velika je tvoja ljubezen, kako neizrečena tvoja milost, da si nasitil mene ubozega grešnika, brez vsega mojega zasluženja, le samo po tvoji ljubezni in milosti s svo-

jim presvetim rešnjim telesom. O največa dobrota božja! o usmiljeni Bog! kako si se mogel tako ponižati, da si prišel obiskat mene ubozega grešnika! — O neizmerna je tvoja ljubezen, moj usmiljeni Jezus! — Zatorej se vržem pred tvoje noge, najviši Bog in Gospod! in te molim s ponižnostjo in častjo. Zahvalim te tisočkrat iz vsega srca za neizrečeno veliko gnado in ljubezen, ki si mi jo zdaj dodelil v prejemanji presvetega telesa.

Ker je pa moja zahvala premajhna in preslaba, in ker te za to veliko gnado in ljubezen ne morem po svoji dolžnosti zadosti zahvaliti; zatoraj združim svojo slabo zahvalo s tvojim neskončnim zasluženjem, o Jezus! in z zahvalo in molitvijo, ktero ti brez prenehanja presveta devica Marija, vsi svetniki v nebesih, in vsi pravični na zemlji skazujejo za vse prejete gnade. Zatoraj vzemi, o Gospod! slabi dar moje zahvale od mene svojega ne-

vrednega služabnika, in daj, da tekne presveti zakrament, kterega sem zdaj prejel, k zveličanju moje duše. Očisti s svojim sv. rešnjim Telesom mojo dušo vseh madežev greha. Dodeli mi gnado, da premagam in opustim vse grehe, da vse hudo nagnenje k grehu zatrem, in se skrbno ogibljam vsake grešne priložnosti, da bi zamogel v pravi veri, v trdnem zaupanju, v goreči ljubezni tebi služiti, v tvoji gnadi živeti in umreti, in enkrat, po časnem življenju v večno nebeško veselje priti. Amen.

Zdihovanje k Jezusu po svetem obhajilu.

O presladki Jezus! kako srečen sem, ker sem te prejel! — Zemlja in nebo te ne zamoreta obseči, angeli trepečejo pred tvojim obličjem, in ti vendar prideš k meni. Že tolikokrat sem te razžalil, in se odločil od tebe, in vendar me vabiš k sebi, približaš se k meni in skle-

neš z menoj. — O neskončna ljubezen! kaj hočem še več! ker imam in uživam tebe, v katerem so vsi zakladi dobrote in milosti. — Oh, kako se ti skažem zadosti hvaležnega, o večni Bog, za vso tvojo ljubezen in obilne dobrote, ktere sem prejel od začetka do sedanje ure od tebe? Veš, da sem revna stvar, da nič nimam, in da sem tebi toliko dolžan. O nebeški Oče! vzemi zahvalni dar za vse meni nevrednemu grešniku skazane dobrote, vzemi svojega preljubega Sina Jezusa. Njega in njegovo zasluženje ti darujem kakor svojo lastno reč, ker se mi je vsega dal, in zdaj v meni prebiva. Njegova vrednost naj nadomesti mojo nevrednost in slabost; njegova sv. rešnja kri naj opere vse madeže moje duše; njegova svetost naj zakrije mojo pregreho; njegovo neskončno zasluženje naj zbriše moj dolg pred teboj. — O Jezus! ti si moja pomoč in moje upanje;

kdor v tebe zaupa, ne bo vekomaj zapušten, in ne bo v sramoti ostal. Usmili se me tedaj, o Jezus! in poglej z milostljivimi očmi na mojo slabost, na revščino moje duše, in na vse moje notranje in zunanje potrebe; bodi moja bramba v vseh mojih skušnjavah, in zatri hudobno nagnenje moje pregrešne nature. Ti imaš vso oblast v nebesih in na zemlji, v tvojih rokah je moje zveličanje; če mi ti na strani stojiš, ne morem omagati. Tedaj te ponižno prosim, pomnoži v meni živo vero, trdno zaupanje in gorečo ljubezen do tebe in varuj me, o Jezus! da te z nobenim grehom več ne razžalim. Z velikim zaupanjem te za to prosim! Kaj mi zamoreš zdaj odreči, ker si se mi vsega dal? Tedaj te prosim še k sklepu za posebno gnado, da bi tvoje presveto rešnje Telo vselej vredno prejel in zadnjo uro, s to nebeško popotnico previden, iz sveta se ločil. — Tvoji neizmerni

ljubezni, moj dobrotljivi Jezus! priporočim zdaj tudi vse duhovne pastirje, vse svoje sorodnike, svoje dobrotnike, prijatelje in sovražnike, vso keršansko cerkev; zlasti pa vse trdovratne grešnike, da bi se k tebi vrnili, in tebe iz vsega srca ljubiti začeli. — Tudi te prosim za vse duše v vicah, daj jim o Gospod! večni mir in pokoj. — O Jezus! v tvoje svete rane se položim, tvojih svetih kolen se oklenem, in te ne spustim, dokler me ne blagosloviš. Ohrani me v svoji sveti gnadi, tvoj želim biti živ in mrtev. Amen.

Tretja molitev po svetem obhajilu.

Poglej, o dobrotljivi presladki Jezus! pred tvojim obličjem se vržem na kolena, te molim in prosim z največo gorečnostjo svoje duše, da bi vtisnil v moje srce živo vero, upanje in ljubezen, pravo pokoro za moje grehe, in resno voljo

se poboljšati, ker z velikim srčnim zdihtovanjem in žalovanjem tvoje svete petere rane v srci preudarjam, in imam pred očmi, kar je govoril prerok David: „Prebili so moje roke in noge. Vse moje kosti so prešteli“.

Zadnja molitev po svetem obhajilu.

O moj dobrotljivi Jezus! ker zdaj svojo molitev sklenem, prosim te tvojega blagoslova, kateri me bo obvaroval vsega hudega. Blagoslovi mi oči, ktere so te v presvetem zakramentu videle; blagoslovi usta, ki so te prejela; jezik, na kterega si bil položen; blagoslovi mi roke, ktere sem proti tebi povzdigoval; kolena, ktere sem pred teboj priklonil; blagoslovi moje srce in mojo dušo, ktero si prišel razveselit. — Izročim ti sveto obhajilo, ki sem ga danes prejel, in vse molitve, ki sem jih opravil. Ponižno te prosim, da bi ti, o moj Jezus!

vse to dobrotljivo sprejel, in da mi odpustiš vse pomanjkanje in raztresenje pri molitvi. — O Jezus! ki si nasitil danes mojo revno dušo s svojim presvetim rešnjim Telesom in s svojo presveto rešnjo krvjo, daj mi gnado, da ostane vedno s teboj sklenjen, da me ne loči nikdar noben greh več od tebe. — Zdaj se moram sicer po truplu od tebe ločiti, moj Jezus! ali moje srce naj ostane vedno pri tebi. Amen.

Krajše molitve

za spoved ali za sveto obhajilo.

Ljubi moj kristjan! če ti čas in prilika ne pripustita, dolgih molitev opravljati, ko k spovedi in k sv. obhajilu greš, opravi vsaj te kratke prav pobožno, in veliko bolj s srcem, kakor z ustmi.

Molitve pred izpraševanjem vesti.

O Gospod, moj Bog! Jezus Kristus, prava luč, ki razsvetli tiste

ki so v temotah; razsvetli zdaj mojo vest s pomočjo gnade tolažnika sv. Duha, da spoznam natanko vse svoje grehe, se vseh prisrčno kesam, čisto spovem in resnično spokorim in tako zopet tvojo gnado in prijaznost zadobim in tvoj ljubi otrok postanem. Amen.

O Marija! pribežališe vseh skesanih grešnikov, prosi za-mé Jezusa svojega ljubeznjivega Sina, da mi dodeli zdaj tako spoznanje mojih grehov, kakoršno bodem imel pred njegovo oestro sodbo. Amen.

(Zdaj pa na tanko izprašaj svojo vest, da spoznaš, kaj si od svoje zadnje spovedi grešil z mislijo, z besedo, z djanjem in z zamudo dobrih del.)

Molitev po izpraševanju vesti.

O moj Bog in moj Gospod! moj dobrotljivi nebeški Oče! zdaj spoznam, da sem veliko grešil, da sem te velikokrat razžalil, in tvoji božji ljubezni nasproti ravnal. — O moj

dobrotljivi Bog! dolžan sem te iz srca nad vse ljubiti, ker si sam na sebi vse časti in ljubezni vreden, in ker si moj največi dobrotnik. Pa nisem te resnično ljubil, in ljubezen do tebe kazal v spolnovanju vseh tvojih zapovedi, ampak sem ravnal tolikokrat tvoji sveti volji nasproti, in te žalil. — Oh moj Bog! iz srca mi je žal, da sem ti bil tako nehvaležen. Iz srca se kesam vseh svojih grehov, s katerimi sem omadežval zopet svojo vest. O ko bi jih nikoli storil ne bil! o ko bi te ne bil nikdar razžalil! — Oh! hočem se pa vsaj za naprej vsacega, tudi majhnega greha skrbno varovati, in tudi vsake grešne priložnosti skrbno se ogibati. Daj mi svojo sveto gnado, prosim te, o Gospod! k izpolnjenju mojega sklepa.

O milostljivi Bog! o usmiljeni Jezus! ozri se v svoji milosti na mé ubozega grešnika, in daj mi gnado, da se spovem zdaj tukaj

pred tvojim namestnikom vseh svojih grehov tako na tanko, resnično in odkritosrčno, kakor bi klečal pred teboj, o Jezus! Amen.

O Marija, usmiljena mati Jezusova! sprosi mi od Jezusa skesanost, ponižnost in spokorno srce, kterega Bog nikdar ne zavrže, da se zamorem zopet spraviti po resnični pokori s svojim razžaljenim nebeškim Očetom. Amen.

Molitev po spovedi.

Moja duša! hvali Gospoda; in vse, kar je v meni, naj hvali njegovo sveto ime! Hvali Gospoda, moja duša, in nikar ne pozabi njegovih dobrot. On je, ki odpušča vse tvoje pregrehe, in ozdravlja vse tvoje slabosti, ki reši tvoje življenje smrti, skazuje tebi obilno milost in usmiljenje. — On je, ki te obdaruje po tvojih željah z dobrotami. Gospod je usmiljen in milostljiv, dolgo zanašljiv in

poln usmiljenja. On ne ravna z menoj po mojih pregrehah, in mi ne povračuje po mojih hudobijah. Zakaj kakor je visoko od zemlje do nebes, tako veliko je njegovo usmiljenje do mene; kakor daleč je solnčni vzhod od zahoda, tako daleč je djal od mene moje pregrehe; kakor se oče usmili svojih otrok, usmilil se je Gospod mene, ker vé, kako slaba stvar sem. (Iz. 102. Ps.).

O Jezus, moj usmiljeni odrešenik! ponižno te prosim, naj ti bo prijetna ta moja spoved, po neskončni vrednosti tvojega svetega trpljenja. Kar mi še manjka prave žalosti in trdnega sklepa, prosim, da dopolniš, o Jezus! vso mojo pomanjkljivost in mi veliko gnado dodeli, da skrbim v prihodnje z večo gorečnostjo za zveličanje svoje duše, in da pretrpim rajše vso časno škodo, dà, tudi grenko smrt, kakor pa tebe kdaj več s kakim grehom razžalim. O

Jezus! daj, da останem stanoviten v svojem dobrem sklepu.

O ljubeznjiva mati Marija! ki si brez vsega greha živela, in do konca svojega življenja Bogu zvesta ostala; sprosi tudi meni gnado, da se bom zdaj, ko so mi grehi odpuščeni, novih grehov bolj skrbno varoval kakor dozdam, in da останem v pobožnem krščanskem življenji do konca zvest, in tako dosežem večno življenje. Amen.

Molitev pred svetim obhajilom.

O Jezus, Sin božji, kralj večne časti, pred katerim se tresejo nebesa in vse druge oblasti, o Jezus! svetnik vseh svetnikov! o prečudna neizrečena svetost! če se ji vse druge stvari primerjajo, ne najde se nobena, da bi bila čista in brez madeža! Pridi zdaj k meni ubogi revni stvari, ker te želim tako vredno prejeti, kakor so te tvoji najzvestejši prijatelji prejemali.

O dobrotljivi Jezus! daj mi zdaj tako gorečo ljubezen do tebe, kakoršno si ti do mene imel, ker si toliko za-mé trpel. Iz ljubezni do mene in do vseh ljudi si bil zaničevan, suvan, tepen in križan. O moj Jezus! za-mé si bil umorjen, da bi mi pridobil večno življenje; in v tem presvetem zakramentu preživiš in ohraniš mojo dušo za večno življenje.

O Gospod! nisem vreden, da bi te prejel, ker sem te že tolikokrat razžalil, in še nisem zadosti, kakor bi imel, svoje grehe obžaloval in se spokoril.

O Gospod! nisem vreden te prejeti, ker še nisem zadosti očišen nagnenja do vsakdanjih grehov.

O Gospod! nisem vreden te prejeti, ker se še nisem zadosti vdal v tvojo sveto voljo, in podvrgel popolnoma tvoji pokorščini.

Oh, moj Jezus! spoznam, da sam iz sebe nisem vreden, da bi te prejel v presvetem rešnjem telesu. O vse-

gamočni Bog, moj usmiljeni zveličar, ki me sam vabiš, da naj k tebi pridem in te prejmem, očisti moje srce, in me stori z močjo svoje božje ljubezni vrednega, da z živo vero, s trdnim zaupanjem, z gorečo ljubeznijo, s prisrčno žalostjo in s stanovitnim sklepom tebe prejmem, tebe o Jezus, svojega pravega živega Boga.

O Marija, katero je izvolil Jezus za svojo deviško mater, prosi za-mé Jezusa, da bi ga zamogel zdaj s tako čistim srcem prejeti, kakoršno je bilo tvoje preljubo srce; in s tako sveto ljubeznijo, kakoršno si imela vedno do njega. Amen.

Molitev po svetem obhajilu.

O Jezus, moj dobrotljivi odrešenik! čast in hvala ti bodi, da si me povabil k svoji sveti mizi, in mi zavžiti dal svoje presveto rešnje telo. — O usmiljeni Jezus! kolikokrat sem te že prejel, pa sem

še vedno tako slab in pomanjkljiv pri vseh rečeh, in popolnoma nevreden gnad, ki mi jih daješ. — O Jezus! odpusti mi mojo pomanjkljivost, mojo nevrednost. Iz vsega srca želim tako živeti, da bi te zamogel vselej prav vredno prejeti, kedar k sv. obhajilu pristopim; da bi vselej ta nebeška jed moji duši to storila, kar telesna jed truplu stori; da bi jaz, ker ta sveti nebeški kruh uživam, tudi sveto živel, in enkrat večno nebeško življenje dosegel. — O kako bi imela moja duša v svetosti in v božji ljubezni vedno rasti, ker tebe uživam, o Jezus! ki si večna ljubezen in svetost. Daj mi gnado, o Jezus! da te prejmem vselej prav vredno, da bo prejemanje tvojega presvetega rešnjega telesa, moji duši vedno bolj in bolj k dobremu pomagalo, da se ne prigodi tudi meni, kar je od Judeža pisano: da je šel po tem grižljivi satan v njega. O Jezus! obvaruj me največe

nesreče, nevrednega prejemanja svetih zakramentov. — Jezus! bodi moje največe veselje in sladkost, moje upanje in prebižališe, moj potrdnik in moja pomoč. Tebi se zdaj popolnoma izročim; stori z menoj po svoji sveti volji. Pomagaj mi s svojo sveto gnado, da bom vedno bolj prisrčno Boga ljubil, mu vedno zvesto služil, in na tanko dopolnoval iz ljubezni do njega vse njegove zapovedi. Za vse to te prosim, o Jezus! po tvojem neskončnem zasluženji. Amen.

O Marija, prelubeznjiva mati Jezusova! prosim te, ker se ne morem sam Jezusu zadosti zahvaliti za njegovo neskončno dobroto, daj mu ti za-mé čast in hvalo, ker je povabil mene, ubozega grešnika k svoji mizi. Prosi ga pa tudi, da mi dodeli gnado, da bi ga, kakor ga tukaj večkrat vžijem, vžival v nebesih na vse večne čase. Amen.

Slovó od Jezusa po sv. obhajilu.

O moj ljubeznjivi Jezus! glej, zdaj te moram zapustiti, in se od tebe ločiti. Pa le po telesu se ločim, v duhu pa hočem vedno pri tebi ostati. Dà, moj preljubi Jezus, daj mi gnado, da ostanem tukaj vedno v pristrčni ljubezni s teboj sklenjen, tamkaj pa večno pri tebi v nebesih prebivam. Amen.

Molítve

ob zapovedanih praznikih in posebnih
časih cerkvenega leta.

Cerkveno leto se začne prvo adventno nedeljo. Adventni čas je od matere katoliške cerkve za pripravljanje h Kristusovemu rojstvu odločen, in je svet čas; sveto ga tedaj preživi; moli, če ti je mogoče, molitev, ki jo tukaj najdeš, vsak dan adventa, ali pa vsaj ob adventnih nedeljah, in očisti svojo vest z vrednim prejemanjem svetih zakramentov, in s pobožnim spokornim življenjem, da dosežeš veliko gnado, Jezusa v svojem srcu tako rekoč vnovič roditi, in vedno ohraniti.

I.

Molitev o Gospodovih praznikih.

Molitev v adventu.

Dobrotljivi nebeški Oče! v tem svetem adventnem času obhajamo spomin tistih časov v katerih so ljudje, ki so s podedvanim grehom večno zveličanje zgubili, s prisrčnimi željami pričakovali tistega, kterega si že prvim staršem in potem svojemu izvoljenemu ljudstvu odrešenika poslati obljubil, kterega si pa, po svoji božji previdnosti, še le čez štiri tisoč let poslal. — O kako žalostno je bilo takrat na svetu, preden je prišel odrešenik! Razun tvojega izvoljenega Izraelskega ljudstva je bilo vse v nevednosti, v nejeveri in v grehih; celo tvojemu izvoljenemu ljudstvu so bila zaprta nebeške vrata. — Oh! s kakošnjimi gorečimi željami so pravični tvojega ljudstva tistega

pričakovali, kateri je imel priti, in veselje, tolažbo, odrešenje in zveličanje prinesti. Kako srečnega bi se bil marsikteri štel, ko bi bil rojstvo svojega zveličarja dočakal! Kako vesel in Bogu hvaležen je bil pravični Simeon, da so vidile njegove oči zveličarja, kterega je Bog poslal vsem ljudem, luč v razsvetljenje nevernikov in čast ljudstva Izraelskega! Kako veseli in Bogu hvaležni bi morali biti tudi mi kristijani, da v teh srečnih časih živimo, ko je Jezus, naš dobrotljivi odrešenik, že zdavnaj na svetu bil, in nam zapustil svoje nebeške nauke in svoje svete zakramente, po katerih zamoremo priti v večno nebeško kraljestvo.

Ponižno se ti zahvalimo, o dobrotljivi Bog! za vse te gnade, in te prisrčno prosimo, da bi bile te gnade nam vsem k zveličanju. — Očisti v tem svetem adventnem času naša srca in razsvetli zmoto našega duha z gnado svojega ob-

iskovanja, da pripravimo tvojemu edinorojenemu Sinu pot v svoje srce, in vedno z njim sklenjeni ostanemo. Amen.

Adventni rožni venec.

- I. Jezus, kterega so preroki veliko sto let naprej oznanovali.
- II. Jezus, kterega so pravični staroga zakona z gorečimi željami pričakovali.
- III. Jezus, kterega si, o prečista devica v Betlehenskem hlevcu rodila.
- IV. Jezus, kterega rojstvo so angeli revnim pastircem oznanili.
- V. Jezus, kteri bo še enkrat k nam prišel, sodit žive in mrtve.

Molitev na sveti dan.

Danes se spomnim tistega srečnega in veselega dneva, ko si, o Jezus, Sin božji! v človeški natoro rojen bil. Ta dan si bil rojen v revnem hlevcu, vsegamogočni kralj

nebes in zemlje, brez kterega ni nič vstvarjeno, kar je vstvarjenega. Ta dan si bil rojen od prečiste device Marije, večni Sin božji, kateri si rojen od Boga Očeta od vekomaj. Ta dan so nebeški angeli veselo peli: „Čast bodi Bogu po višavah, in mir ljudem na zemlji, kateri so prave volje!“ In bogaboječi pastirci na polji so ta dan tako srečni bili, da so najprvi to veselo novico zaslišali, da je danes rojen zveličar sveta. — O Jezus! koliko vzroka imam tudi jaz se danes prisrčno veseliti tvojega rojstva, kterega so se prebivalci nebes in zemlje razveselili. O moj Jezus! kako bi se ne razveselil tvojega rojstva, ker si prinesel take dobrote iz nebes: gnado božjo, ki ima vse dobro v sebi, in svete nauke, ki nam kažejo pravo pot v nebeško kraljestvo. O Jezus! v veliki revščini si za-mé prišel, da bi zadobil večne nebeške zaklade; človeški otrok si za-mé postal, da bi postal jaz božji otrok.

Večna hvala ti bodi, o dobrotljivi odrešenik! za vse obilne gnade, ktere si meni in vsem ljudem dodelil, ker si prišel v človeški nator na svet. Daj nam pa tudi to gnado, da se poslužujemo vseh tvojih dobrot tako, da prejmemo enkrat od tebe večno plačilo. Amen.

O prečista devica Marija! prečudna mati in devica! tudi ti bodi danes posebno počešena, ker si nam ta dan rodila usmiljenega Jezusa, našega preljubega odrešenika, brez kterega bi bili mi vsi večno pogubljeni. — O Marija, prosi za-mé svojega ljubeznjivega Sina, kterega si, prečista devica! z veseljem rodila; prosi ga, da naj očisti moje srce vseh madežev greha, da naj ima v mojem srcu dopadljivo prebivališče. — O ljuba mati Marija! kakor si ta dan svoje sveto dete v jaslice položila, tako ga položi danes tudi v moje srce, da se navzame moje srce njegove ljubezni in njega in tebe večno ljubi. Amen.

Molitev na novega leta dan.

O moj Bog! zopet je eno celo leto preteklo, in po tvoji previdnosti nastopimo danes zopet novo leto. Danes je za nas vse velik in premišljevanja vreden dan. Kdor danes z veseljem in s hvaležnostjo ne misli na-té, o Gospod! ima grozno neobčutljivo srce. — O moj dobrotljivi nebeški Oče! Iz vsega srca se ti zahvalim za vse gnade in dobrote, ktere si mi skazal v pretečenem letu; nikdar se ti ne morem dosti zahvaliti za vse, kar mi daš, zakaj tvojih darov ni števila ne mere.

Kdo je vladal celo leto vse moje stopinje po nevarni poti mojega pozemeljskega popotovanja? Kdo me je varoval v tolikih nevarnostih, v kterih bi bil lahko zdravje ali življenje zgubil? Kdo mi je dal moč v strašnih skušnjavah, da sem zamogel srečno premagati hudobnega sovražnika, ki

želi mojo dušo v večno pogubljenje spraviti? Kdo je dal mojemu srcu marsiktero dobro misel, Bogu k časti, in meni ali mojemu bližnjemu k zveličanju? Kdo mi je dal zdravje in priložnost toliko svetih maš, toliko božje besede slišati, po kateri vedno bolj in bolj spoznavam pravo pot, ki pelje v nebesa? — Kdo me je tolikokrat povabil k sveti božji mizi, kjer sem samega Jezusa Kristusa, večnega Boga, prejel? — Kdo mi je dal celo leto tudi moj vsakdanji kruh? — Kdo mi je dal toliko veselih ur in dni, toliko mirnih noči? Kdo mi je dal dobre zveste prijatelje, kateri so me z ljubeznjivim opominjevanjem in z lepimi zgledi od hudega odvračevali, in k dobremu napeljevali? Kdo me je z vsemi dobrimi darovi tako obilno obsul? Kdo je tisti usmiljeni dobrotnik, od katerega imam vse, kar sem v pretečenem letu prejel na duši in na telesu dobrot in gnad?

Ti si tisti usmiljeni dobrotnik, o moj dobrotljivi nebeški Oče! od kterega pridejo vsi dobri darovi. Pač res, moj Bog! zopet si mi celo leto tolikanj dobrot dodelil, da nisem v stanu zapopasti, kako mi zamoreš, nevrednemu, še tako dober biti. — O kako prisrčno me to veseli, da imam tako dobrotljivega Boga za svojega očeta! — Sto tisočkrat bodi zahvaljen za vso svojo neskončno dobroto in ljubezen!

Vesel sem zares, o moj Bog! kedar premislim dobrote, ktere si mi skazal v pretečenem letu; pa to me močno skrbi, ker sem grešen človek, vseh tvojih dobrot tako nevreden, in ker jih obračam tako slabo. — Oh! kolikokrat sem te zopet v tem letu razžalil! kolikokrat sem ti tvoje dobrote z nehvaležnostjo povračeval! kolikokrat sem tvoje velike dobrote tako nemarno vžival, in zraven še mislil nisem na svojega največjega do-

brotnika! Koliko lepih priložnosti sem zamudel, ko bi bil lahko kaj storil za božjo čast! Koliko dobrega sem opustil iz zanikernosti in lenobe, koliko pregrešnega storil iz nespameti in hudobije! O moj dobrotljivi Oče nebeški, nisem vreden tvoj otrok imenovan biti! Spoznam svojo hudobijo, in moji grehi so mi vedno pred očmi. — Pa zdaj mi je resnično žal, in se kesam iz vsega srca, da sem bil tako nehvaležen in hudoben. O Bog, kteremu je lastno vselej se usmiliti, usmili se tudi mene, in odpusti mi vse moje grehe zavoljo presvete krvi Jezusa Kristusa, tvojega ljubega Sina, ktero je prelil za naše odrešenje do zadnje kaplje! — O Bog! danes, ko začnem po tvoji dobroti novo leto, danes trdno sklenem tudi novo življenje začeti; danes te hočem pričeti ljubiti, da te nikdar več ne razžalim s kakim radovoljnim grehom. Ker pa ne morem brez tvoje pomoči nič

dobrega storiti, ponižno te prosim, pomagaj mi, da se zvesto držim trdnega sklepa do konca svojega življenja.

Z zaupanjem na tvojo pomoč in na tvojo neskončno dobroto pri-
čnem danes z veseljem to novo
leto. Trdno zaupam, da boš tudi v
tem letu moj dobrotljivi Oče; da
me boš varoval po svoji božji pre-
vidnosti vsega hudega; da mi boš
dal toliko gnade, kolikor mi je je-
k zveličanju potrebno; da mi boš
tudi moj vsakdanji kruh dajal, in
me ohranil zdravega in živega, če
bo tebi k časti in moji duši k zve-
ličanju. O moj Bog! popolnoma se
ti zdaj izročim za celo leto; stori
z menoj in z nami vsemi po svoji
sveti volji; z vsem zaupanjem se
podvržemo tvoji božji previdnosti.
Vsegamogočen, vsegavedoč, neskon-
čno moder in dobrotljiv si; toraj
se popolnoma lahko zanesemo, da
je, kar nam pošlješ, vselej naj-
boljše za nas. Tebi se tedaj po-

polnoma zročimo, in tvoji želimo biti in ostati, tukaj na tem svetu, in tamkaj v večnosti. Amen.

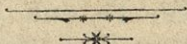
Molitve v praznik sv. treh kraljev.

Bog, kateri si današnji dan svojega edinorojenega nevernikom po zvezdi razodel, dodeli milostljivo, da bomo, kateri smo te že po veri spoznali, do gledanja lepote tvoje visokosti pripeljani. Po ravno tem Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

O Jezus, moj dobrotljivi odrešenik! kakor si poklical po zvezdi današnji dan tri modre iz jutrove dežele, da so te iskali, našli, spoznali odrešenika vsega sveta, in te molili svojega Boga; ravno tako si poklical tudi mene po luči in razsvetljenji svoje gnade k spoznanju tvoje svete vere. Iz vsega srca se zahvalim, o moj Jezus! za ta milostljivi poklic, in te prisrčno

prosim, o Gospod! pokliči tudi te, ki te zdaj še ne spoznajo, ki zdaj še v temoti in smrtni senci sede, pokliči tudi te skoraj, če je tvoja sveta volja, v svoj hlev, o nebeški pastir! da bo le ena sama čeda, kakor je le en sam pastir. — Prosim te pa tudi, o Jezus! obdrži nas, ki te po veri že spoznamo, vedno v svoji sveti gnadi, da ostanemo vedno tvoje zveste ovčice, in zvesto poslušamo tvoj prijeten glas, ki nas kliče na nebeško pašo. Daj nam gnado, preljubi Jezus! da ti bomo tudi mi dajali danes in vse dni svojega življenja dopadljive darove: mesto zlata, kterega so ti modri darovali, očišeno in spokorjeno srce, polno ljubezni do tebe; mesto kadila, pobožno srčno molitev, da se bo vzdigovala naravnost proti tebi; mesto mire, voljno prenašanje vseh dušnih in telesnih težav, v duhu pokore in v zatajevanji samega sebe. — O Jezus, kralj večne časti! daj nam

gnado, da se zvesto držimo vselej tvojih svetih zapovedi, da bomo v čednosti s teboj se veselili v tvojem nebeškem kraljestvu. Amen.

Molitev

v praznik presv. imena Jezusovega.

Rimski papež Inocencij XIII. so l. 1722 privolili, da bodo zadobili tisti kristijani popolnoma odpustek, kateri ta praznik prejmejo zakrament sv. pokore in sv. rešnjega telesa in molijo pri veliki maši za edinost kršćanskih oblastnikov, za zatretvo krivih ver, in povišanje svete matere katoliške cerkve.

Preživi ta dan sveto v dobrih delih in posvečuj presveto ime Jezusovo tudi z molitvijo.

Molitev

na čast sladkemu imenu Jezusovemu

O dobrotljivi Jezus! o usmiljeni Jezus! o sladki Jezus! Jezus, Sin prečiste device Marije, poln milosti in dobrote! po svoji veliki

milosti usmili se me! O usmiljeni Jezus, prosim te po tvoji presveti rešnji krvi, katero si za nas grešnike do zadnje kaplje prelil, operi vse moje grehe, in poglej na-mé revnega grešnika, ki te ponižno odpušenja prosim, in v tvoje ime z velikim zaupanjem kličem. O ime Jezus, ime sladko! Ime Jezus, ime veselo! Ime Jezus, ime mogočno! — Kaj je Jezus, družega kakor Zveličar? Zato, o Jezus! zavoljo svojega svetega imena mi bodi Jezus! in me zveličaj! Ne pusti da se pogubim, ker si me za nebesa vstvaril. — O milostljivi Jezus! usmili se me, dokler je čas milosti. O Jezus ne pogubi me sodnji dan.

O ljubeznjivi Jezus! o pohlevni Jezus! daj mi priti v število svojih izvoljenih! O Jezus, zveličanje vseh ki se s pravim zaupanjem k tebi zatekó. O Jezus, tolažba vseh žalostnih! O Jezus, pomoč vseh slabih! O Jezus, Sin prečiste device Ma-

rije! vlij v moje srce sveto gnado, pravo vero, trdno zaupanje in gorečo ljubezen, srčno kesanje in trden sklep poboljšanja, pristrčno ponižnost, čistost, potrpežljivost, in vse druge meni potrebne čednosti, da ti bom zamogel popolnoma služiti, in le v tebi svoje srce razveseljevati; in ravno tako stori vsem drugim, kateri v tvoje presveto ime kličejo, o Jezus. Amen.

Molitev sv. Bernarda na čast sladkemu imenu Jezusovemu.

O vsegamogočni večni Bog! Gospod, zveličar Jezus Kristus! ni ga pod nebom imena, v katerem bi mogli vsi zveličani biti, kakor le sveto sladko ime Jezus. — O Jezus! bodi moj Jezus, moj zveličar, dokler sem zdrav; bodi moj Jezus, kedar sem bolan; bodi moj Jezus, kedar bom v sreči; bodi moj Jezus, kedar bom v nesreči; bodi

moj Jezus, ko sem vesel; bodi moj
 Jezus, ko sem žalosten; bodi moj
 Jezus, ko bodem na smrtni postelji
 ležal; bodi moj Jezus, ko se bo
 moja duša iz tega sveta ločila;
 bodi moj Jezus, ko bom pred božjo
 sodbo stal. Zdaj in vselej in moj
 poslednji čas zapiši s svojo pre-
 sveto rešnjo krvjo v moje srce
 svoje sveto sladko ime Jezus, da
 ne bom več občutil ne tega sveta,
 ne tega mesa, temuč da v tebi
 ostanem, v tebi živim in umrjem.
 — O Jezus, moje največje bogastvo!
 če imam tebe, imam vse; če pa
 tebe nimam, nič nimam. — Bodi
 češeno in hvaljeno sveto sladko
 ime Jezus! — O Jezus, Marija in
 sv. Jožef! v vaše svete roke iz-
 ročim svojo ubogo dušo zdaj in vse
 večne čase. Amen.

Litanije

na čast najsvetejšemu Jezusovemu Imenu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica en sam Bog,

Jezus, Sin živega Boga,

Jezus, svetloba Očeta,

Jezus, lepota večne luči,

Jezus, kralj časti,

Jezus, solnce pravice.

Jezus, Sin Marije Device,

Jezus, ljubeznjivi,

Jezus, prečudežni,

Jezus, močni Bog,

Jezus, Oče prihodnjega veka,

Jezus, angelj Božjega sklepa,

Jezus, najmogočnejši,

usmili se nas!

Jezus, najpotrpežljivši,
 Jezus, najpokornejši,
 Jezus, krotek in iz srca ponižen
 Jezus, ljubitelj čistosti,
 Jezus, ljubitelj naš,
 Jezus, Bog miru,
 Jezus, začetek življenja,
 Jezus, zgled čednosti,
 Jezus, goreči ljubitelj duš,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, naše pribežališče,
 Jezus, Oče ubogih,
 Jezus, zaklad vernih,
 Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, pot in življenje naše,
 Jezus, veselje angeljev,
 Jezus, kralj očakov,
 Jezus, učenik aposteljnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč mučenikov,
 Jezus, luč spoznovavcev,
 Jezus, čistost devic,
 Jezus, krona vseh svetnikov,

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam
o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas
o Jezus!

Vsega hudega,
Vsega greha,
Svoje jeze,
Skušnjav hudičevih,
Duha nečistosti,
Večne smrti,
Zanemarjenja tvojih navda-
janij,

S skrivnostjo svojega svetega
včlovečenja,

S svojim rojstvom,

S svojo mladostjo,

S svojim Božjim življenjem,

S svojim trdom,

S svojo smrtno britkostjo in
s svojim trpljenjem,

S svojim križem in zapuše-
njem,

S svojimi bolečinami,

S svojo smrtjo in s svojim
pokopom,

S svojim vstajenjem,

reši nas, o Jezus!

Š svojim vnebohodom, { reši nas
 Š svojim veseljem, { o Jezus!
 Š svojim veličastvom.

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus usliši nas!

Oče naš... Češena si Marija...

Dvanajst lastnost Jezusa Kristusa.

- I. Jezus je naš učenik.
- II. Jezus je naša podoba in zgled.
- III. Jezus je naš Gospod in kralj.
- IV. Jezus je naš viši mašnik in daritev.
- V. Jezus je naš srednik in besednik.
- VI. Jezus je naš zveličar.
- VII. Jezus je naš odrešenik.
- VIII. Jezus je naš pastir.
- IX. Jezus je naš zdravnik.
- X. Jezus je naš poglavar.
- XI. Jezus je naš prijatelj in brat.
- XII. Jezus je naš prihodnji sodnik.

Molitev za odpustike.

O Bog! ozri se milostljivo na svojo sv. cerkev, ktero je tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus s svojo sveto krvjo pridobil; ohrani jo in obvaruj jo pred vsemi sovražniki, da vse peklenske moči nič zoper njo ne bodo premogle, in razširi jo po vsem svetu, da spoznajo vsi ljudje tvoje sveto ime, te molijo in v sv. kršanski veri večno življenje najdejo. Ohrani nas, o Jezus! v pravi sveti veri, ktero si ti učil, in ktero so tvoji sveti aposteljni po vsem svetu oznanovali. Prosimo te, zateri vsako krivo vero, ktera se hoče razširiti v tvoji sv. cerkvi; in nikdar ne priпусти, da bi nas krivoverniki kdaj zapeljali. Ohrani pa tudi, o Bog vsega miru! vse više poglavarje v kršanski ljubezni in edinosti med seboj, da bodo vsi skupaj tebi služili, in v nebesih kraljevati zaslužili. Ozri se tudi milostljivo, te prosimo, na našega s. očeta rimskega papeža I., na našega svitlega cesarja I., in na vse duhovske in deželske oblastnike. Ohrani jih v svoji gnadi, dodelil jim svojega svetega Duha, in pripelji jih v večno nebeško kraljestvo. Amen.

Litanije

v čast Kristusovemu trpljenju.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica en sam Bog,

} usmili
se nas!

Za nas trpeči in umirajoči
Jezus,

Do smrti vžaljeni Jezus,

Za nas zvezani Jezus,

Za nas zaničevani Jezus,

Za nas nedolžno obsojeni Jezus,

Za nas bičani Jezus,

Za nas s trnjem kronani Jezus,

Za nas s križem obloženi Jezus,

Za nas križani Jezus,

S svojo smrtno britkostjo na

oljski gori,

S svojim krvavim potom,

} reši nas!

S svojo trikratno molitvijo k
 Očetu,
S svojo potrpežljivostjo do spi-
 jočih učencev,
S svojo krotkostjo do Judeža,
 izdajavca,
S svojim častitim veličastvom
 pri prihodu beričev,
S trdimi vezmi in vdarci,
S predstavo pred Ana in Kaj-
 feža,
Z bolečo zaušnico,
S krivo tožbo in obsodbo,
S svojim skrivnostnim mol-
 čanjem,
S svojim slovesnim spričeva-
 njem resnice,
Z zaničevanjem svojega pre-
 svetega obličja,
Z zasramovanjem svojega kra-
 ljevega Imena,
S prestanim preklinjevanjem
 svoje Božje nature,
Z zaničevanjem pred Pilatom
 in Herodom,

Z čez te storjeno krivično smrt-
 no sodbo,
 S svojo pokoršino do smrti na
 križu,
 Z bolečimi ranami svojega pre-
 svetega Telesa,
 Z bolečim oropanjem svojih
 oblačil,
 S svojimi neznanskimi bole-
 činami pri nabitju na križ,
 S svojim tri ure trpečim trp-
 ljenjem na križu,
 S svojo predrago prelito krvjo,
 S svojo ljubo molitvijo za svoje
 sovražnike,
 S svojo Božjo ljubeznijo do
 skesanega razbojnika,
 S svojo premilo ljubeznijo do
 svoje Matere in sv. Janeza,
 S svojo bitko zapuščenostjo,
 S svojo hudo žejo,
 Z grenkim žolčem in jesi hom,
 kterega so ti ponudili,
 S svojim hudim smrtnim bojem
 Z zmagovalnim končanjem svo-
 jega trpljenja,

reši nas!

**Z milim nagnjenjem svoje umi-
rajoče glave,
Z odprtjem svoje svete strani,
S snemanjem s križa,
S svojim svetim pokopom.**

reši nas!

**Bodi nam milostljiv, zanesi
nam, o Gospod!**

**Bodi nam milostljiv, usliši
nas, o Gospod!**

Vsega hudega,

Vsega greha,

Nesrečne smrti,

Vse malovernosti,

Vse malosrčnosti v trpljenji,

Vse malomarnosti svojega sve-

tega trpljenja in svoje smrti,

S svojimi sv. peterimi ranami,

S svojo ljubeznijo do vseh

trpečih,

S svojim usmiljenjem do ske-

sanih grešnikov,

Z resničnostjo svojih obljub.

**Mi ubogi grešniki, prosimo te,
usliši nas!**

**Da nam pri premišljevanji tvojega
presvetega trpljenja in tvoje**

reši nas, o Gospod!

britke smrti svojo pomoč daš,
prosimo te, usliši nas!

Da nas v vsaki težavi s svojo
prestano britkostjo tolažiš,

Da v nas s svojim krvavim
potom vse nagnjenje k grehu
zamoriš,

Da nas vse jeze s svojo krot-
kostjo obvaruješ,

Da nam potrpežljivost dodeliš,

Da nas s svojim trpljenjem in
s svojo smrtjo vsega nag-
njenja do pozemeljskega ob-
varuješ,

Da nas s svojim trpljenjem v
vsaki, zlasti v smrtni stiski
podpiraš,

Da nas pred smrtjo s svojim
predragim mesom in s svojo
rešnjo krvjo nahraniš,

Da nas s svojim svetim križem
večnega pogubljenja rešiš,

Da nas s svojim svetim križem
v večno zveličanje vzameš,

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe
sveta, zanesi nam, o Jezus!

prosimo te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš ... Češena si Marija ...

**Molitev sv. Avguština na čast Kristu-
sovemu trpljenju.**

O ljubeznjivi Gospod Bog Jezus Kristus! ki si v odrešenje sveta iz neskončne ljubezni do človeškega rodu hotel rojen, obrezan, od Judov zavržen, od Judeža s kušlejem izdan, z vrvmi zvezan, kakor nedolžno jagnje k smrti peljan, in pred nevredno obličje Ana, Kajfa, Pilata in Heroda nespodobno postavljen, od krivih pričsojen, neusmiljeno bičan, zaničevan, zapljevan, s trnjem kronan, za uho udarjen, s trstom tolčen, čez oči zavezan, oblačila obropan, z žebli na križ pribit, s križem nakviško povzdignjen, med razboj-

nike postavljen, z žolčem in jesi-
 hom napojen, in s sulico preboden
 biti. — O preljubeznjivi Gospod!
 odrešil si me s tem svojim presve-
 tim trpljenjem, katero sem si jaz,
 ne ti zaslužil, pa iz ljubezni do
 mene si ga prestal. — Jaz nevredni
 grešnik tvoje sveto trpljenje po-
 častim, z največo pobožnostjo in
 zahvalo. Po svojem sv. križi in
 svoji britki smrti in svojem ne-
 dolžnem srcu, katero je bilo iz lju-
 bezni do nas prebodeno, obvaruj
 me peklenških muk in stori do-
 brotljivo, da tudi mene pripelješ,
 kamor si pripeljal spokorjenega
 razbojnika, ki je na tvoji desni
 strani križan bil. Kteri z Očetom
 in sv. Duhom živiš in kraljuješ Bog
 od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sveti križev pot

svetega Očeta Leonarda Porto-Mavriškega.

Darovanje sv. križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in neskončna milost. Žal mi je iz vsega srca, da sem kdaj tebe, o največi dobrota! razžalil. Darujem ti ta sveti križev pot tebi v čast, v spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene ubozega grešnika hodil. Vseh odpustkov se želim vdeležiti, kateri so za sveti križev pot podeljeni; torej tudi želim tako vse opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi svojo pomoč, da bi s sv. križevim potom v tem življenji tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje mogel zaslužiti. Amen.

(Zdaj daruj Bogu odpustke za tiste, za ktere mu jih darovati želiš, da bi jim v prid bili)

Pri nekterih štacijonih se zadobé popolnoma odpustki; ker pa nobeden ne more zase več kot en popolnoma odpustek zadobiti, torej prvi popolnoma odpustek sebi v prid obrni, druge pa za duše v vicah Bogu daruj; ali za dušo ranjcega očeta ali matere, brata, sestre, prijatelja ali ktereга družega.

Oh, pridite stvari!

Kaj, glejte, se godi!

On, ki nas vse živi,

Strašno za nas trpi.

I. postaja. Jezusa v smrt obsodijo.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je krivično sodbo brez vsega ugovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, katere so sodbo podpisale. Hudočnost tvojega jezika, s katerim

si se večkrat zoper Boga in bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa v smrt obsodil. Obrni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen do mene ubogega grešnika! Boš li tedaj za nevredno hudobno stvar ječo, verige, tepenje trpel? in v tako grozovito smrt obsojen? Oh! to je zadosti, da mi rani moje srce, da objokujem vse pregrehe, ktere sem s svojim jezikom storil. Tedaj jih obžalujem in kličem k tebi: O Jezus! usmiljenje; prosim te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas!

Razgajžlan zapeljevan,
In kronan, zasram'van,
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smrt izdan.

II. postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim srcem objame dobrotljivi Jezus sveti križ, in kako potrpežljivo prenaša tepenje in sovanje malopridnega ljudstva! Ti pa poln nevolje in nepotrpežljivosti bežiš pred križem kar je le

mogoče: Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci:

Ne tebi, o Jezus! ampak meni se spodobi križ. O težki križ! ki so ti ga moji grehi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi svojo pomoč, da bom objel vse križe, ktere sem s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom voljno objel svoj križ, in se tako ločil od sveta; daj mi tako ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služabnico, sveto Terezijo, vošil in želel: Trpeti ali umreti; umreti ali trpeti.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Glej križ mu naložé
Na ranjene ramé,
Oh! Jagnje Božje gré,
In nese vseh dolgé.

III. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus zavljo tolikanj prelite krvi ves oslabljen prvič na zemljo pade. Oh! kako ga s pestmi bijejo z nogami teptajo in sujejo! Vendar ni pritoževanja ali nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tarnaš in tožiš, če le majhen

križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepotrpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost. Zdihi k Jezusu :

O ljubeznjivi Jezus! poglej me preubozega grešnika pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat in v kako velike pregrehe sem padel! Kolikokrat sem se v globočine pregreh pogreznil! O Jezus! stegni in podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri tebi išem, da bi ves čas svojega življenja nikoli smrtnega greha ne storil, in bi tako v svoji zadnji uri zveličanja upati zamogel!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Opešal je v močéh,
Podre ga križ, naš greh;
Vtopljen v sveta dolgéh
Leži potrta na tléh.

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh! kako veliko žalost in bolečino je občutilo srce Jezusevo! Oh! s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino srce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin?“ ti kliče

Marija. „Kaj hudega ti je storila moja mati?“ te vpraša Jezus. „Oh, zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in britkost trpiva.“ O

Dušna paša.

grešnik! kaj praviš na to? Reci tedaj in zdihni v svojem srci:

O Božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa, ves skesan in ponižan klečim pri vajnih nogah. Jaz sem tisti izdajavec, s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je vajno srce ranil. Oh! iz srca mi je žal. Prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost o Marija! Po svoji veliki milosti mi dopustita, da nikdar več ne bom grešil, temuč da bom vajno grenko trpljenje in žalost noč in dan pre-mišljeval in objokoval.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Oh, žalosten spomin!
Ker sreča Mater Sin,
Nji gre meč bolečin
Do srca globočin.

V. postaja.

Simon Cirenejski pomaga Jezusu križ nositi.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves vdan, ki svojih križev ne nosiš radovoljno, ampak le, ker se jih braniti ne moreš, z veliko nevoljo. Oh! zbudi si že enkrat srce, in usmili se svo-

jega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo poslal tvoj ljubeznjivi Oče. Trdno skleni, ne samo vse zopernosti s potrpežljivostjo

prenašati, ampak tudi svojemu Bogu zanje hvaležnega se skazovati. Prosi ga tako-le:

O ljubeznjivi Jezus! hvalim te za toliko priložnost, ktero mi daješ, da bi za-te trpeti in za-se kaj zaslužiti mogel. Oh, moj Bog, daj mi, da bom vse, kar se mi bo v tem življenji težkega prigodilo, s potrpežljivim srcem prenašal, in potem večnega veselja se vdeležil. Stori, o Jezus! da bom tukaj s teboj jokal in trpel, potlej pa s teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simon, prosim te,
Ne brani križa se!

VI. postaja.

Veronika poda Jezusu potni prt.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in prevdari v tem prtju sveto obličje Zveličarjevo! Ljubi Jezusa! in po tej ljubezni si njegov obraz v srce vtisni. O kako srečen boš ako boš živel z Jezusovim obrazom v svojem srcu, in ž njim v večnost šel. Da bi tedaj to

milost zadobil, prosi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje srce sveti obraz

svojega obličja, da bom brez nehanja na-te mislil, noč in dan tvoje grenko trpljenje premišljeval in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruhom tvojega trpljenja hočem nasitovati svojo dušo, in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

S prtom Veronika
Obriše Jezusa
Spomin zato ji da
Trpljenja britkega.

VII. postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in tvoj Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslabljen od velike bolečine, utrujen in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da je tvoja prevzetnost Jezusa potrla in ga na zemljo vrgla, ker je prenesti ne more. Oh!

zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen. Spokori se in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

**O prečastitljivi Jezus! ako-
ravno vidim, da na zemlji pod
težo križa ležiš, vendar te molim
in častim, kakor svojega mogoč-
nega, večnega Boga. Prosim te,
poteri moj napuh; vzemi iz mo-
jega srca vso ošabnost, da bom
spoznal svojo nečimernost, da bom
vse zasramovanje sprejemal s to-
likanj tebi ljubo ponižnostjo, da
bom potem tudi s teboj povikšan
v nebeškem kraljestvu.**

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Slabosti ves prevzet,
Pod križem pade spet!
O jenjaj, grešni svet!
Ponavljat' greh preklet'.

VIII. postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli v svojem srci, kolikanj ti je vendar treba jokati in žalovati. Prvič, ker tvoj ljubeznjivi Jezus toliko zavoljo tebe trpi; drugič, sam nad seboj, ker si tako nehvaležen in ga ne nehaš žaliti. Kako moreš, premišljevaje

njegove grozovite bolečine, še trdovraten ostati! Poglej, kako milostljivega se Jezus revnim jeruzalemskim ženam skazuje! Zapaj tedaj vanj in zdihni s srcem:

O ljubeznjivi Jezus! oh! kako je to, da se moje srce ne raztopi v solzah velike žalosti? Solze, oh Jezus! prosim, solze prave pokore in srčnega obžalovanja mi daj, da bom z objokanimi očmi in s ske-sanim srcem zadobil tisto milost, ktero si ubogim ženam skazal. Oh! Jezus! ne obračaj od mene svojih milostljivih oči. Poglej me ubo-zega grešnika, da bom tudi jaz ves potolažen na zadnjo uro te viditi mogel.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas!

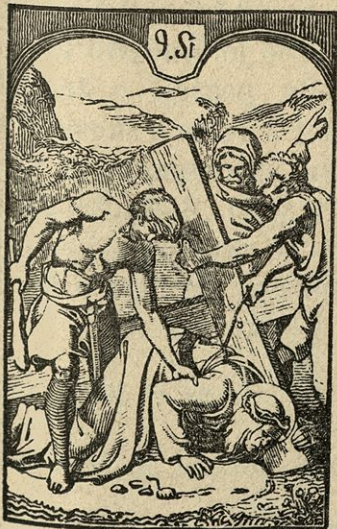
Usmiljene žené!
Ne jokajte za mé!
Točite za-se le
Spokornih serc solzé!

IX. postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh! s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli: Jezusa, krotko nedolžno ovčico, Judje, neverniki, kakor stekli volkovi tepó, sujejo, sem ter tje po trdih kamnih vlačijo! O nesrečni greh, ki samega Sinú

Božjega tako grozovito trpinčiš! O grešnik! ni morebiti tvoj ves potrti in krvavi včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh reci tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! ki nebo in zemljo z enim prstom držiš, kdo te je tako neusmiljeno vrgel? Oh! noben drugi ne, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padel. Moja hudoba ni jenjala grešiti, in zato se je množilo tvoje trpljenje. Toda poglej, o Jezus! pred teboj zdaj klečim s skesanim srcem, in trdno sklenem, svoji hudobi konec storiti. Z objokanimi očmi ti trdno in zvesto obljubim: Nikdar več nočem grešiti; o Bog! nikdar več, nikdar več ne.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas!

Oh, Jezus omedli,
Pod križem spet leži;
Naj vender se zbudi,
Kdor še v pregrehah spi.

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli o duša! kako Jezusu, ki je po svojem životu ves ranjen in stepen, še grenkega žolča piti dajo. Pogledj, kako on tvojo nesramožljivost, nesposobno obnašanje in nečimernost v obleki s svojo nagoto plačuje, z žolčem pa tvojo

požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez milovanja pogledati? Oh, vrzi se k nogam svojemu Jezusu in reci:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med teboj in med menoj! Ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s krvjo oblit; jaz pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh! jaz nisem na pravem potu. O Jezus! pelji me ti na pravo stezo. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, da bom namesto njih želel tvoje trpljenje občutiti; in da tako vreden postanem s teboj večno veselje uživati.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas!

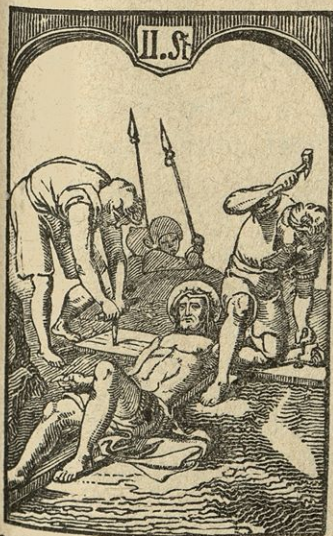
Ko pride na goró,
Ga slečejo grdó,
Pijačo mu dajó,
Ostudno in grenko.

Xl. postaja.

Jezusa na križ pribijajo.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino ktero je občutil dobrotljivi Jezus, kadar so mu rabeljni ude, kite in žile s žeblji prebodli. O kako je to, da tvoje srce kar žalosti ne počí, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno moré tvojega Zveličarja?

Saj zdaj toči solze, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje srce

strah in ljubezen do tebe! In, ker so moji grehi tisti žeblji, ki so tebe na križ pribili, stori s svojo pomočjo, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, da bom v življenji in ob smrti s teboj križan, tudi s teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas!

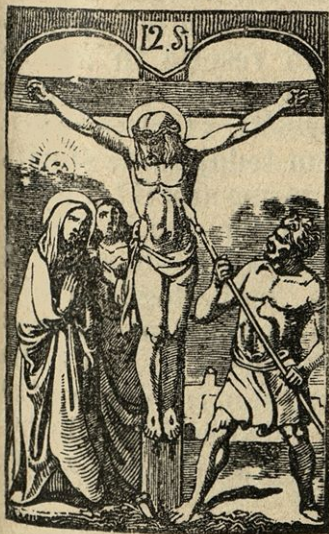
Na križ ga položé,
Razpnó roké, nogé,
Žeblji mu zdaj nové
Še rane naredé.

XII. postaja.

Jezus umrje na križu.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj oči in preišluj svojega na križ pribitega Jezusa. Poglej vse blede obličje Božje. Poslušaj kako prosi odpušnja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, svojo Mater izroči Janezu, svojo dušo

priporoči nebeškemu Očetu; poslednjič pa umrje z nagnjeno glavo. Tedaj je moj Jezus umrl! Res umrl je na križi in zavoljo mene. O duša moja! kaj boš zdaj počela? Oh, ne hodi proč, ako ne s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ in zdihni k Jezusu:

Duša naša.

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, da so moji grehisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kedar te slišim tudi za tiste prositi, kateri so te križali. Kaj hočem tedaj za-te storiti, ko si ti toliko za-me storil! Poglej, o Jezus! pripravljen sem in voljan, vsem odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsem iz srca in jih objamem, in jim želim vse dobro. In tako tudi upam ob svoji smrtni uri slišati vesele besede tvoje: „Še danes boš z menoj v raji.“

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas o Gospod, usmili se nas!

Na križu tam visi,
Oh, sveta teče Kri!
Za grehe vseh ljudi
Zveličar smrt stori.

XIII. postaja.

Jezusa s križa snamejo in ga Mariji v naročje položé.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, ki je prebodel srce žalostne Matere, ko je svojega mrtvega Sina v naročje vzela. Videla ga je vsega ranjenega in krvavega. Oh kakšno žalost in bolečino je ona takrat v svojem srcu čutila! — Kteri meč pa

je bil tako oster, da je prebodel njeno srce! Oh, greh je bil, ki je Jezusu življenje vzel in Marijno srce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozoviti greh.

Skleni svoje solze s solzami svoje žalostne Matere, in zdihni k nji tako :

O Kraljica vseh mučenikov!
 kdaj bom vreden, da bi prav zapopadel tvojo žalost in bolečino? Kdaj bom zadobil milost, tvojo žalost v svojem sreću nositi in s teboj trpeti!
O velika Gospa! sprosi mi, da bom noč in dan žaloval nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost napravili; da bom ves skesan in spokorjen v zaupanji in ljubezni do tebe umrl in po smrti s teboj večno živel.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
 Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Marija! k teb' hitim,
 Tvoj'ga Sinú častim;
 Z vama, dokler živim,
 Rad jokam in trpim.

XIV. postaja.

Jezusa v grob položé.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti pa si v srce vtisni težavo in grenko žalost Marije, njegove Matere, ko je iz svojega na-

ročja ljubeznjivega Sina dala. Premišljeva je njeno tedanjo žalost in njeno trpljenje se moraš res sramovati, da si pri obiskovanji tega križevega pota tako malo milovanja

občutil. Oh, zbudi svoje srce saj zdaj pri zadnji postaji. Poljubi s častjo kamen svetega groba; položi v duhu vanj srce, in reci svojemu mrtvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si po takem krvavem potu šel iz ljubezni do mene, častim te v grobu ležečega in te molim. Oh, v svojem srci te srčno želim zaprtega imeti, da bi s teboj sklenjen, po tem križevem potu k novemu življenju vstal, in se v tvoji milosti iz tega sveta ločiti mogel. Po zasluženji tvojega trpljenja, katero sem premišljeval, mi dodeli, da bo na zadnjo uro tvoje sveto Rešnje Telo moja popotnica, da bodo moje zadnje besede: Jezus! Marija! Jožef! in da svoje zadnje zdihtovanje sklenem s tistim zdihtovanjem, s katerim si ti na svetem križi svojo sveto dušo zdihtnil. Daj mi z živo vero, s trdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Za naš greh mrtvega

Molimo Jezusa,

In položimo ga

V grob svojega srca!

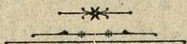
Molitev.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je on po svojem britkem trpljenji in grenki smrti mene odrešil, ti darujem ta sveti križev pot, kterega sem s tvojo pomočjo opravil. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene milosti, za odpušenje grehov vsega sveta, za pomoč revnim dušam v vicah; zlasti pa, za ktere sem v začetku prosil. O milostljivi nebeški Oče! poglej na obličje Kristusa svojega Sina, usliši

glas njegove svete Krvi, in bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus, in njegova žalostna Mati Marija!

O Jezus! hvala zdej
Ti bodi in vselej;
Skoz' svojo smrt nam daj!
Te ljubiti' vekomaj!

Premišljevanje po obiskANJI
sv. križevega pota.

Jezus pravi.

Premisli, o kristjan, ali bi te bil zamogel bolj ljubiti, ali iz ljubezni do tebe kaj več storiti, kakor sem storil? Iz ljubezni sem te, o grešnik iskal; v človeški natoriz bolečinami sem storil veliko krvavih stopinj za teboj; sem tvoj revni stan milo objokoval. Iz ljubezni do tebe sem svoje življenje za-te

dal, in sem na križi do zadnje kaplje za-te svojo kri prelil, le zato, da bi ti in ves svet pogubljen ne bil. In vender svet za-me ne mara; tolikanj kristjanov hiti brez zadržka proti peklenskemu brezdnu, kakor bi ne bil nič za njih večno zveličanje trpel! — Oh, to me bolj boli, kakor vse muke in bolečine na križi.

Oh, kaj pomaga vse moje zasramovanje, ktero sem s ponižnostjo prenesel, če se pa grešnik po napuhu in nečimrnosti večno pogubi! Kaj pomaga moja ubožnost, ktero sem radovoljno trpel, če pa grešnik zgubi z lakomnostjo večne nebeške zaklade! — Kaj pomaga moje neizrečeno trpljenje, moje velike bolečine, moja bitka smrt, ktero sem iz ljubezni in pokoršine do svojega nebeškega Očeta in iz usmiljenja do grešnika prestal: če pa grešnik živi v posvetnem in pregrešnem veselji, zavoljo kterega bo v večni ogenj vržen! — Oh ne-

umrjoča duša, ktero sem odkupil s svojo lastno krvjo, ktero sem tako dolgo iskal, ktero sem tako srčno ljubil; ta naj tedaj pride v roke peklenški hudobi v večno muko? — Oh! to me bolj boli, kakor vse moje trpljenje.

Spoznaj vender enkrat, o grešnik, svoj žalostni in objokovanja vredni stan! Spoznaj mojo ljubezen in svojo hudobijo in začni objokovati svoje grehe, dokler zamoreš še odpušenje zadobiti, da ne boš prisiljen, jih nekdaj v peklenškem brezdnu brez vsega zasluženja večno objokovati. — Če se zdaj k meni nazaj podaš, o grešnik, če svoje grehe zapustiš, iz srca obžaluješ in se jih skesaš, in resnično pokoro delati začneš, ti bodo vsi tvoji grehi odpušeni, boš pred večnim pogubljenjem obvarovan, moje trpljenje ti bo k večnemu zveličanju, moja smrt k večnemu življenju pomagala. Amen.

Razne molitve.

Molitev

pred božjim grobom veliki teden.

O Jezus Kristus, moj usmiljeni odrešenik! pred tvojim svetim grobom padem na svoja grešna kolena, in te molim v tem presvetem zakramentu. O Jezus, koliko si za me storil, koliko si za moje odrešenje trpel! Oh, s kako grenko smrtjo si svoje sveto življenje sklenil! O moj Jezus, kako se ti zamorem po vrednosti zahvaliti za vse tvoje dobrote, ktere si mi skazal od prvega začetka svojega svetega življenja do svojega groba? — Jaz ne vem boljše zahvale, kakor če storim po tvojem zgledu. Dà, moj Jezus! tudi jaz hočem s teboj umreti in se v tvoj

grob položiti, da bom s teboj tudi vstal. Umreti hočem sam sebi in zapeljivemu svetu in vsem grehom, da bom vstal k pobožnemu, tebi dopadljivemu življenju. O Jezus, vzemi me v svoj grob, da bom pustil v njem vse, kar me pred teboj omažežuje, da bom očišen s teboj iz groba vstal. — O moj Jezus, v tvoj grob položim svoj napuh, da bom posihmal v srčni ponižnosti vse svoje velike grehe in slabosti spoznal. — V tvoj grob položim svojo nepotrpežljivost in jezo, da bom zanaprej vse svoje težave in zopernosti, ktere mi iz ljubezni pošiljaš tako voljno prestal, da bo vse za pokoro mojih grehov, da bom še tukaj svoje časne kazni dostal. V tvoj grob položim svojo mlačnost v božji službi, da bom za naprej z večo gorečnostjo molil in z večo ljubeznijo svete zakramente prejemal, in le tebe iz vsega srca, čez vse ljubil. V tvoj grob položim vse svoje nepotrebne in hudobne misli

in besede, vso svojo opravljivost in pomankanje prave ljubezni do bližnjega, da bom posihmal mislil in govoril le to, kar je tebi k časti, kar bližnjiga ne razžali, in kar moji duši k zveličanju pomaga. — V tvoj grob položim vse svoje pregrešno djanje, da ti bom posihmal bolj zvesto služil, kakor do zdaj. — V tvoj grob, o Jezus, položim tudi vse počutke svojega slabega života; svoje oči, ktere imajo zdaj to neizrečeno srečo in čast, da tebe gledajo v presvetem rešnjem Telesu, da bodo posihmal gledale le, kar je tebi dopadljivo, od vsega pohujšljivega pa se kmalo proč obrnile! — svoja ušesa, ki slišijo tolikokrat tvoj ljubeznjivi nebeški nauk oznanovati, da bodo posihmal le dobro, keršansko govorjenje poslušala, opravljivim in pregrešnim besedam pa se hitro odtegnila; — svoj jezik, na kterega je bilo tvoje presveto rešnje Telo že tolikokrat položeno, da bo posihmal le tvojo čast in

hvalo oznanoval, in bližnjemu s prijaznim svarjenjem in podučevanjem k zveličanju pomagal; — svoje roke in noge, da bodo zmirom v tvoji službi ostale. — V tvoj grob, o Jezus, položim pa tudi vse svoje dušne moči; svoj um, da bom posihmal spoznal le to, kar od mene želiš, in kar k mojemu večnemu zveličanju služi; svoj spomin, da se bom posihmal na tvoje bitko trpljenje in na tvojo grozovitno smrt spomnil, in greh čedalje bolj sovražil, ker si ti le zavoljo greha moral toliko trpeti; — svojo voljo, da bom posihmal le to hotel in ljubil, kar je tebi dopadljivo, to pa sovražil in opustil, kar tebe razžali; — svoje srce, da bo posihmal le tebe čez vse ljubilo, in zmirom čisto ostalo. — O Jezus, moj dobrotljivi odrešenik, v tvoj grob položim svojo dušo in svoje telo. Odvzemi, kar je pregrešnega; potrdi, kar je ranjenega; očisti, kar je omadeževanega, da bom ves spre-

obrnjen iz groba svojih pregreh
vstal, in s tvojo gnado in pomočjo
do konca tebi zvest ostal.

Prosim te pa tudi, o dobrotljivi
Jezus, usmili se tudi ubogih duš,
ki so šle sicer v tvoji gnadi iz tega
sveta, pa zavoljo malih grehov,
ktere še na sebi imajo, še ne mo-
rejo v nebesa priti, in v vicah pri-
čakujejo v velikem trpljenji tistega
srečnega časa z neizrečenimi že-
ljami, da bodo prišle pred tvoje
božje obličje. — O usmiljeni Jezus!
ne pusti jih več dolgo od tebe od-
ločene biti; zakaj zaradi ločenja
od tebe grozovitno trpe, ker je njih
ljubezen do tebe tako goreča. —
O Jezus! kakor si takrat, ko je tvoje
sveto truplo v grobu ležalo, pred
pekel šel pravične starega zakona
potolažit in jim njih odrešenje
oznanit; ravno tako, te prosim tudi
danes, idi s svojo usmiljeno gnado
v vice k ubogim dušam, ktere te
že tako težko čakajo; potolaži jih,
da bodo lažje trpele, in vzemi jih,

če je tvoja sveta volja, s seboj v
nebeško kraljestvo. — Po tvojem
britkem trpljenji in grenki smrti
na križi in po tvojih svetih peterih
ranah, o Jezus! te prosim za vse
duše v vicah, zlasti pa za tiste, za
ktere veš, da sem posebno dolžan
moliti. — O, ljubi Jezus! naj bo
današnji dan za uboge duše v vicah
dan veselega odrešenja, dan sreč-
nega prihoda v večno zveličanje.
Amen.

Molitev in zdihovanje
k Jezusu v svetem rešnjem Telesu.

O moj dobrotljivi, najljubez-
njivši zveličar Jezus Kristus! jaz
ubog nevreden grešnik te tukaj v
tem presvetem zakramentu molim
z veliko ponižnostjo, ljubeznijo in
častjo, o živi kruh, o nebeški živež
vseh izvoljenih duhov! Od tebe,
kakor od pravega življenja, od
večne besede in ljubezni se živé
angeli v nebesih, ki te tamkaj od

obličja v obličje gledajo, ljubijo, in brez konca uživajo. — Ali ti si hotel tudi biti močen živež naših duš; zato si prišel iz nebes na ta revni svet in si postal najslajši kruh, kateri razveseljuje naša srca. O Jezus v presvetem rešnjem Telesu, s tvojo gnado in pomočjo trdno in živo verujem, da si tukaj pod podobo kruha pričujoč, pravi živi Bog in človek skupej; ravno tisti, kateri si na sv. križi s svojo smrtjo ves človeški rod večnega pogubljenja odrešil, in kateri zdaj častiljiv v nebesih na desnici Boga Očeta vekomaj kraljuješ. Ti sam, ki si večna resnica, si rekel: „To je moje telo.“ — „To je moja kri.“ — „To storite v moj spomin.“ — Tvojim besedam, o Jezus verujem popolnoma in z veseljem. Moja pamet sicer ne zapopade te neskončne skrivnosti; pa koliko tisoč drugih reči, ki jih storiš, tudi ne razumem; saj še ne razumem, kako najmanjša travica iz zemlje prirase. Toraj pod-

vržem rad svojo slabo pamet tvojim svetim besedam, o Jezus, vsegamogočni in resnični Bog! Molim te v tem presvetem zakramentu živo vero, kakor ko bi te z lastnimi očmi videl, in svoj prst v tvoje prebodene roke, in svojo roko v tvojo stran položil, o Jezus, moj Gospod in moj Bog! — Zares v tej veri na tvojo pričujočnost, v presvetem zakramentu sem po tvoji besedi še bolj potrjen, kakor ko bi jo moj um zapopadel, in moje oči to videle; zakaj moj um in moje oči me lahko prevarijo; ti pa, o Jezus, in tvoja sveta cerkev nas le resnico, večno resnico učita. — O Jezus, večna ljubezen! tukaj zakriješ svojo božjo natoro in svojo nebeško velikost in se skriješ pod majhno podobo kruha, le zato, da se brez strahu k tebi približamo, da te vžiti in se popolnoma s teboj skleniti zamoremo. Tukaj dopolnuješ svojo besedo, katero si svojim prijatljem govoril: „Jaz останem

pri vas vse dni do konca sveta.“
 O moj Jezus! molim te v tej nezapopadljivi skrivnosti in dasiravno te moje telesne oči ne vidijo, vidi te moja duša, in se pristrčno veseli, tukaj v pričujočnosti svojega ljubega zveličarja biti. — Zares, moj Jezus, pristrčno sem vesel, da se še pred taboj prikazati smem. O, kakošen sem že bil, in kakošen sem še! Sam najdem in spoznam veliko hudobnega nad seboj! o Gospod sveti vsegavedoči Bog, oh koliko pa še le ti nad menoj najdeš, kar ti ni dopadljivega, in kar mi tvojo gnado manjša. Brez britke žalosti ne morem na svoje življenje pogledati. Oh, koliko število grehov in hudobij! — Kolikokrat sem tebe, svojega največega dobrotnika razžalil! Kolikokrat mi je bilo posvetno veselje, majhen dobiček, nečimerna čast ljubši, kakor tvoja presveta zapoved! Kolikokrat so bile moje misli pregrešne; kolikokrat moje besede nepotrebne, ne-

spodobne, opravljive, sovražne. Kolikokrat je bilo moje djanje napčno in hudobno! In oh koliko najdem v svojem srcu še tiste skrite lastne ljubezni, ktera se v vse moje dela primeša in vse ognjusi! — O pre-sveti Jezus! kedar to premišljujem, moram z žalostnim glasom reči: „Učenik, pojdi proč od mene, zakaj jaz sem velik grešnik!“ Nisem vreden, da k tebi, o živi Bog, svoje oči povzdigujem. —

Oh, moj Jezus! pa vendar me nikar ne zapusti! Tudi jaz, dasi-ravno grešen človek, se ne dam od tebe odvrniti, in noben strah, nobena obupnost me ne bo od tebe ločila! Kakor trdno in živo verujem v tvojo pričujočnost v tem pre-svetem zakramentu, ravno tako trdno in prisrčno pa tudi zaupam v tvojo neskončno milost in ljubezen. — Saj še ni tukaj tvoj sodnji stol; saj nisi tukaj zato pričujoč, da bi me pogubil, temveč da bi me rešil in večno zveličal! Saj si o

Jezus, tukaj pričuješ ravno tisti, ki si žalostni Magdaleni milostljivo grehe odpustil, kateri si nezvestega Petra z milim pogledom k resnični pokori pripravil; kateri si na sv. križi spokornemu Dizmu nebeški raj obljubil, in kateri še dan današnji svojih zgubljenih ovčic tako dolgo s svojo gnado išeš, dokler jih ne najdeš in k svoji zvesti čedi zopet nazaj ne pripelješ. — Zatoraj, o Jezus, zaupam trdno nate, da se boš tudi mene ubogega grešnika usmilil, da boš svoj obraz obrnil od mojih grehov, in vse moje hudobije izbrisal. — Oh, saj mi je zdaj pristrčno žal, da sem ti tako nehvaležen in nepokoren bil, da sem tolikokrat razžalil mojega največjega dobrotnika. — O moj Jezus! tukaj v pričo tebe ti zdaj trdno obljubim, da se bom iz ljubezni do tebe vseh grehov, in tudi vseh pregrešnih priložnosti prav skrbno varoval, da se bodem skušnjavam precej od začetka zoprstaval; da

bodem delal pravo pokoro. Daj mi le svojo sveto gnado, brez ktere nič dobrega storiti ne morem. — Trdno tedaj zaupam o Jezus, da mi boš vse moje grehe odpustil, da boš mojo dušo s svojo presveto krvjo očistil, in jo vzel enkrat v nebeški raj. — Pa tudi v vseh drugih rečeh in v časnih potrebah trdno na-te zaupam, da mi boš vselej le to dal, kar moji duši k zveličanju pomaga, to pa odrekel in odvzel, kar je mojemu zveličanju škodljivo. V tem zaupanju se z mirnim srcem popolnoma tebi prepustim. Stori z menoj v vseh rečeh po tvoji sveti volji. Saj vem, da mi le dobro hočeš, ker si moj usmiljeni odrešenik in moj najboljši prijatelj. Na te bom zaupal, in vekomaj ne bom zapušten! In v tem zaupanju povzdignem svoje oči proti tebi, o dobrotljivi Jezus, v presvetem zakramentu in te pri-srčno prosim: Oh, nikdar me ne zapusti! Ostani s svojo sveto gnado in ljubeznijo vedno v mojem rev-

nem srcu, ktero le tebe želi in brez tebe živeti ne more.

O Jezus, večna ljubezen, v te verujem in zaupam, tebe ljubim v tem presvetem zakramentu večne ljubezni. O Jezus! kdo bi te ne ljubil, ker si sama ljubezen do nas! Iz ljubezni si se usmilil grešnega človeka, kateri je zavoljo greha zgubil nebeško kraljestvo. Iz ljubezni do nas si človek postal, si zapustil svoj nebeški tron, si k nam na svet prišel, in si nam prinesel nebeške nauke, ki nam kažejo pravo pot v večno življenje. Iz ljubezni do nas si na sv. križi tisti krvavi dar doprinesel, kterega je razžaljena božja pravica od nas tirjala v odpušenje grehov, in kterega bi mi nikdar ne bili mogli darovati, ko bi iz ljubezni do nas ne bil vseh naših pregreh na-se vzel, in s svojo presveto krvjo vseh naših dolgov izbrisal. Iz ljubezni do nas si pričujoč v tem presvetem zakramentu, da naše duše razveseljuješ, z ne-

beško mano živiš, ljubeznjivo tolažiš, pred peklenskim ognjem varuješ, in v nebeško kraljestvo vodiš. O dobrotljivi Jezus, koliko gnad in dobrot si nam iz ljubezni že skazal, in koliko nam jih še vsak dan skazuješ! — O Jezus! daj mi gnado, da ti bom tvojo veliko ljubezen tudi z ljubeznijo povračeval. Dà, posihmal hočem tebe, o moj preljubenzivi Jezus, iz vsega srca in čez vse ljubiti. Moje srce je polno hvaležnosti do tebe; le po tvoji sveti volji želim živeti, in vedno s teboj sklenjen biti. O ljubi Jezus, če le tebe imam, vse imam; če pa tebe nimam nič nimam. — Zdaj hočem zapustiti in zaničevati vse posvetno veselje, vso čast in bogastvo tega sveta. To bo zdaj moje veselje, moja čast, moje bogastvo, da bom tebi, o moj Jezus, zvesto služil, tebe čez vse ljubil, tebi v djanji hvaležnost skazoval, in kolikor bom le mogel, tvojo božjo čast množil. — O moj Jezus! dosti dolgo sem bil nezvest,

in te nisem ljubil! Zdaj pa, o Jezus, se tebi popolnoma izročim, in nikdar nobena reč me ne bode več od tebe ločila.

O moj dobrotljivi Jezus! najboljši prijatelj moje duše, potrdi me, ponižno te prosim, s svojo sveto gnado v tem trdnem sklepu, ktereга sem zdaj tukaj vpričo tebe storil, da bo tvoja milost v meni storila to, kar moja slabost ne zamore. Potrdi me pa tudi v živi veri, v trdnem zaupanju in v goreči ljubezni, da bom po teh treh, tebi tako dopadljivih stopinjah k tebi v nebesa prišel, kjer bom večno gledal, kar zdaj verujem, večno užival, kar zdaj upam, in večno ljubil, kar že zdaj čez vse ljubiti želim, tebe, o Jezus, svojega Gospoda in Boga. Amen.

Če ti pripusti čas, moli še križev pot, litanije in rožni venec sv. Rešnjega Telesa.

Molitev o veliki noči.

O Jezus! danes je tisti veseli dan, o katerem se tvojega častitlji-

vega od smrti vstajenja spominjamo; danes ti tvoji odrešeni po vsem svetu z veselim srcem čast in hvalo dajo! Tudi jaz, tvoja nevredna stvar, te dans posebno hvalim in častim, in se iz vsega srca veselim, da te grob ni obdržal, temveč, da si tretji dan častitljivo iz svojega groba vstal. Dà, moj Jezus, grob in smrt si premagal in iz lastne moči od mrtvih vstal, kakor si svojim učencem večkrat povedal. Z veselim srcem se ti danes zahvalim za tvoje častitljivo od smrti vstajenje! S tem si pred vsem svetom pokazal, da si več kakor človek, da si sin božji, ki si zamoreš življenje, ki si ga dal za odrešenje ljudi, sam zopet dati. Zdaj smo trdno prepričani, da je Bogu dar, katerega si na sv. križi za nas doprinesel, popolnoma dopadljiv, in da mi zdaj Bog ves dolg mojih grehov odpusti, če se tvojega zasluženja vdeležim. Zdaj smo tudi prepričani, da bo tista tvoja vesela

obljuba gotovo nad nami spolnjena, da nas boš k večnemu življenju obudil poslednji dan. — Zdaj se nimamo več smrti bati, če bomo le po tvojih zapovedih živeli. Ti si smrt in grob premagal in si častitljiv iz groba vstal; ravno tako boš tudi nas enkrat iz grobov obudil, in boš naša telesa svojemu častitljivemu telesu enaka storil. — Ti si vstajenje in življenje, in kdor v tebe veruje, bo živel, ko bi bil tudi že umrl. Ti si glava, mi pa udje; vekomaj ostanemo s teboj sklenjeni. Sam prosiš Očeta nebeškega, da bi tam, kjer si ti, tudi mi bili. O Jezus! kakošno veselo zaupanje se obudi ob današnjem častitljivem prazniku v mojem srcu! Po tem kratkem revnem življenji me boš, če bom tvoje zapovedi zvesto sploval, k večnemu življenju obudil, kjer se bom na vse večne čase pri tebi, o Jezus, v nebesih veselil, kjer ne bode nobene skušnjave in nobenega greha več. — O Jezus, daj

mi gnado, da s ponižnim in spokornim življenjem vreden postanem, k tebi v nebesa priti. Amen.

Molitev

v praznik Kristusovega vnebohoda.

Dodeli nam, prosimo te, vsega-mogočni Bog, da bomo, ki verujemo, da je tvoj edinorojeni Sin, naš odrešenik, današnji dan v nebesa šel, tudi s svojim duhom v nebesih stanovali. Amen.

Današnji dan si se o Jezus, vzdignil z veliko častjo od zemlje, in si v nebesa šel, kjer zdaj sediš na desnici svojega nebeškega Očeta. Tvoji ljubi učenci, ki so te prisrčno ljubili, so močno žalovali, ker so tebe, svojega najboljšega prijatelja, zgubili. Ali tvoje ljubeznjive besede so jih potolažile, ker si jim rekel: „Grem k svojemu očetu in k vašemu Očetu: k svojemu Bogu in k vašemu Bogu.“ — „Grem pred vami, da vam pripravim pri ne-

beškem Očetu stanovanje.“ — O moj dobrotljivi Jezus, te tvoje tolažljive besede si rekel tudi meni, če bom le tudi jaz tako, kakor tvoji zvesti učenci, tvoj sveti nauk trdno veroval, in po tvojih svetih zapovedih živel. — O kako me to veseli, da imam tebe, o Jezus, tako dobrotljivega prijatelja, tako mogočnega besednika in pomočnika v nebesih, kjer mi pripravljaš že večno stanovanje. Zdaj vem tedaj tisti kraj, kamor imam enkrat priti. V nebesih je moje duše dom! Tukaj na tem svetu sem le popotnik; torej ne bom zdaj več svojega srca na ta svet in na njegovo nečimrno veselje navezoval; temveč bom le iskal, kar je zgorej, kjer ti, o Jezus, na desnici Boga Očeta sediš. — Daj mi svojo sveto gnado, o Jezus, da bom na tanko po tvojem zgledu živel, da bom zvesto po tvojih stopinjah hodil, da srečno za teboj pridem v nebeško kraljestvo. Amen.

Molitve o binkoštih.

O Bog, ki si današnji dan srca vernih z lučjo sv. Duha razsvetlil in podučil, daj nam s pomočjo ravno tega Duha, kar je prav, misliti in ljubiti, in se vselej njegove tolažbe veseliti.

O tolažnik sv. Duh, resnični Bog, ki si današnji dan v podobi ognjenih jezikov nad aposteljne prišel, in jim svoje svete darove dodelil, ponižno te prosim, dodeli jih tudi meni, ker sem jih tako potreben, da brez njih celo nič dobrega storiti, in večnega zveličanja zaslužiti ne morem. Dodeli mi tedaj, o tolažnik sv. Duh, delivec vseh božjih gnad, dodeli mi, dar modrosti, da bom pri vsem svojem djnanji in nehanji imel dobre namene, in da se bom poslužil tudi vselej dobrih kršanskih pripomočkov, svoj namen doseči. — Dodeli mi dar zastopnosti ali uma, da bom vse nauke naše svete vere

dobro spoznal in zastopil, da bom tudi skrivnosti svete vere toliko zapopadel in trdno veroval, kolikor je k našemu zveličanju potrebno, in kolikor nam je Jezus Kristus razodel, in da podvržem v tem, kar zapopasti ne morem, svojo slabo pamet pokoršini Kristusovi. Dodeli mi dar svetovanja, da bom v dvomih kmalo na tanko spoznal, kaj mi gre storiti, da bo tebi najbolj dopadljivo; daj mi svojo sveto voljo v vseh okoliščinah na znanje, da bom vselej prav spoznal, kaj ti hočeš, da naj storim. Podeli mi dar moči; da se bom stanovitno tebe in tvojih svetih nauk držal, da bom tvojo sveto voljo, kakor mi jo boš ti na znanje dal, vselej zvesto dopolnil, in da me tudi največe britkosti in težave nikdar ne zamo-rejo odvrniti, da ne bi dopolnil tvoje svete volje. Dodeli mi dar znanja, da spoznam vse dolžnosti kristjanove popolnoma, in da tudi sam sebe prav spoznam, svoj znot-

ranji dušni stan, svojo slabost in pomankljivost, kolikor mi je k popoljšanju, k pokori in k zveličanju potrebno še spoznati. Dodeli mi dar pobožnosti, da bom vse, kar k božji službi gre, rad in z veseljem storil, iz ljubezni do tebe; daj mi gorečnost pri molitvi in pri vseh pobožnostih, da bom vedno z zbranimi mislimi v duhu in v resnici molil, in varuj me s svojo gnado mlačnosti, ktera je tako nevaren stan duše, ker človeka vedno bolj in bolj od tebe odvraca, dokler ga popolnoma od tebe ne odloči. Dodeli mi dar strahu božjega, da se bom bal le tebe razžaliti, in tvojo gnado zgubiti; da ne bom storil nikdar iz strahu pred ljudmi kaj, kar ti prepoveduješ, ali pa kaj opustil, kar ti zapoveduješ; in da bom pri vsem svojem djanji in nehanji le to vprašal: „Kaj bo Bog rekel? ne pa: „Kaj bodo ljudje rekli?“ Saj me boš ti, o Bog, sodil, ne pa ljudje. — O potrdnik sv. Duh,

resnični Bog, za vse te milosti in darove te prosim v imenu Jezusa Kristusa, našega ljubega odrešenika, kateri s teboj in z Bogom Očetom živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sad svetega Duha.

Ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, ljubeznjivost, dobrot, dolgo zanašanje, krotkost, vera, pohlevščina, zdržanost, čistost. (Gal. 4, 22, 23.)

Molitev v praznik sv. Trojice.

Visoko češena presveta Trojica! jaz, tvoja slaba stvar, ubogi grešnik te hvalim in častim iz vsega srca in iz vse moči. Trdno verujem v srcu, in spoznam z ustmi, da ti, o kralj nebes in zemlje, Bog Oče, Bog Sin, Bog sv. Duh, tri osebe v enem samem bitji, si pravi, živi, vsegamogočni, večni Bog. O presveti, neizrečeni Bog! jaz sem

le prah in pepel pred teboj, vendar pa smem s teboj govoriti, smem svoje srce proti tebi povzdigovati, in te smem imenovati svojega najboljšega prijatelja, svojega največjega dobrotnika, svojega stvarnika, odrešenika in razsvetljevavca; še svojega preljubega Očeta te smem imenovati. — O presveta Trojica! brezkončna v svojem večnem bitji, kakor brezkončna v svoji neizmerni dobroti! Zahvalim se ti iz vsega srca za vse gnade in dobrote, ktere sem nevredni človek, do zdaj tako obilno od tebe prejemal. Zahvalim se ti, moj dobrotljivi nebeški Oče! da si me ustvaril, da si mi dušo dal, ktera je po tvoji podobi vstvarjena, ktera je neumrjoča in namenjena, nekda s teboj sklenjena biti, in vse večne čase s teboj v nebesih živeti. Tudi za vse drugo se ti zahvalim, o moj dobrotljivi stvarnik, kar si nam na zemlji vstvaril; zakaj ti nas, kakor skrbni oče svoje otroke z vsem previdiš,

karkoli potrebujemo. Zahvalim se ti, moj usmiljeni odrešenik Jezus Kristus, kateri si iz ljubezni do nas svoj nebeški tron zapustil, in si na ta revni svet prišel, si veliko let v revščini, v pomankanji in v zaničevanji živel, in si svoje sveto življenje na križi v strašnih bolečinah za nas dal, da si nas večnega pogubljenja rešil in nam nebesa zopet odprl. Posebno se ti pa zahvalim tudi zato, o Jezus, ker si mojo dušo že tolikokrat s svojim presvetim rešnjim Telesom razveselil. Zahvalim se tudi tebi, o tolažnik sv. Duh! za vse svete gnade, ktere si mi od prvega začetka mojega življenja dosihmal dodelil. Pri sv. krstu si me razsvetlil, in si mi svoje sv. darove dodelil; pri sv. birmi si me v veri, v gnadi in v vsem dobrem potrdil, in mi sploh pri prejemanji svetih zakramentov svojo sveto gnado, brez ktere nič dobrega storiti ne morem, deliš in množiš. Presveta

Trojica, dobrotljivi, usmiljeni Bog! vse, kar sem in kar imam, je tvoj dar, kterega mi ti ne po mojem zasluženju, ampak le po svoji neskončni dobroti daješ. — O presveti, trojedini Bog! daj mi gnado, da se bom vseh tvojih darov vselej tako poslužil, kakor je tebi najbolj dopadljivo, da mi porečeš, kedar bodeš tirjal odgovor od vseh talentov, ki si mi jih dal: „Prav je, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v majhnem zvest, te bom čez veliko postavil: pojdi v veselje svojega Gospoda“. Amen.

Molitve v praznik sv. rešnjega Telesa in skozi osem dni.

Prizadeni si, kristijan, če ti je le mogoče, da boš osem dni po sv. Telesu vsak dan pri sv. maši, in moli z živo vero, s trdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo Jezusa v presvetem zakramentu, in prosi ga posebnih gnad; in pred tronom božje milosti boš gotovo uslišan, če bo le, kar boš prosil, Bogu k časti in tvoji duši k zveličanju.

Litanije

v čast presvetemu Rešnjemu Telesu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, kateri si sam sebe pri
zadnji večerji učencem za-
vžiti dal,

Jezus, kateri si v presvetem
zakramentu resnično priču-
joč, kakor Bog in človek, s
krvjo in z mesom, z dušo in
s telesom,

Jezus, živi kruh, kateri si iz
nebes prišel,

Jezus, kruh angeljev,

Jezus, kruh izvoljenih,

usmili se nas!

Jezus, kruh močnih,
 Jezus, čeznatorni kruh,
 Jezus, skriti Bog in Zveličar,
 Jezus, studenec vseh milosti,
 Jezus, vedna in najčistejša da-
 ritev,
 Jezus, nekrvava daritev nove
 zaveze,
 Jezus, nedolžno Jagnje Božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, ktera je meso
 postala, in zdaj vedno med
 nami prebiva,
 O najsvetejši Zakrament,
 Največa skrivnost Božja,
 Spomin n a j v e č i h čudežev
 Božjih,
 Prečudno znanje največe lju-
 bezni Božje,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost svete vere,
 Daritev sprave za žive in
 mrtve,
 Največa moč v skušnjavah,
 Najmočnejši orožje zoper hu-
 dobnega duha,

usmili se nas!

Najimenitnejši vseh darov Bož-
jih,

Presveti spomin Gospodovega
trpljenja in njegove smrti,

Presveta Gospodova večerja,
pri kateri angeli strežejo,

Največe veselje pobožnih duš,

Največa dobrot a vernih kri-
stijanov,

Najslajši živež naših duš,

Moč slabih,

Tolažba žalostnih,

Pomoč zapuščenih,

Popotnica njim, kateri v več-
nost gredó,

Zastava večnega življenja,

Bodi nam milostljiv, zanesi
nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas,
o Jezus!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Nevrednega prejemanja
tega presv. Zakramenta,

Poželenja mesa,

usmili se nas!

reši nas,
o Jezus!

Poželenja oči,
 Prevzetnega življenja,
 Vseh grešnih priložnosti in
 nevarnosti,
 Skrivnih skušnjav in zalezovanja
 hudobnega duha,
 Vseh nesreč,
 Nagle in neprevidene smrti,
 Večne smrti,

Z ljubeznijo, s katero si ta sv.
 Zakrament postavil,

Z ljubeznijo, s katero si pri
 zadnji večerji svoje apo-
 steljne obhajal,

Z ljubeznijo, s katero tudi nas
 s svojim presvetim Telesom
 hraniš,

Z ljubeznijo, s katero se v tem
 presvetem Zakramentu za
 nas daruješ,

Z ljubeznijo, s katero v tej
 daritvi Božji pravici zado-
 stuješ,

Z ljubeznijo, s katero nevred-
 nim kristjanom prizanašaš,

reši nas, o Jezusi!

Z ljubeznijo, s katero v tem
presvetem Zakramentu to-
liko nečasti pretrpiš,

Z ljubeznijo, s katero s sedeža
svoje milosti tako usmiljeno
na nas gledaš,

Z ljubeznijo, s katero nas tako
dobrotljivo poslušáš,

Z ljubeznijo, s katero nam v
tem presvetem Zakramentu
toliko milost skazuješ,

Z ljubeznijo, s katero v tem
presvetem Zakramentu do
konca sveta pri nas ostaneš,

 Mi ubogi grešniki,

Da nam zanesesh,

Da nam naše grehe odpustiš,

Da nas v živi veri v ta pre-
sveti Zakrament potrdiš in
ohraniš,

Da v naših srcih trdno za-
upanje v ta najsvetejši Za-
krament obudiš,

Da v naših srcih gorečo lju-
bezen do tega najsvetejšega
Zakramenta pomnožiš,

reši nas, o Jezus!

prosimo te usliši nas!

Da nam vedno večo pobožnost
 do tega presv. Zakramenta
 v srce vlivaš,
 Da nam milost daš, vselej z
 dobro pripravo k Božji mizi
 pristopiti,
 Da nam sad tega Zakramenta
 obilno podeliš,
 Da resnično češenje tega Za-
 kramenta med nami pom-
 nožiš,
 Da vso nečast od te častitljive
 skrivnosti odvrneš in za-
 braniš,
 Da svojo sveto cerkev vladaš
 in ohraniš,
 Da vsem, kateri v te ne veru-
 jejo, luč prave vere podeliš,
 Da naše misli k nebeškim že-
 ljam povzdigneš,
 Da naša srca s svojim milost-
 ljivim obiskovanjem razve-
 seliš in očistiš,
 Da nam vselej veselje nad tem
 presvetim Zakramentom v
 srce daš,

prosimo te, usliši nas!

Da vedno v nas ostaneš in mi
v tebi,

Da nas ob koncu našega živ-
ljenja s to nebeško popot-
nico previdiš in obveseliš,

Da nas poslednji dan k več-
nemu življenju obudiš,

Da vsem dušam mir in pokoj
dodeliš,

Da nas na tem sedeži svoje
milosti uslišati hočeš,

Jezus, Sin Božji!

prosimo te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe
sveta, zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod usmili se nas!

Oče naš... Češena si Marija...

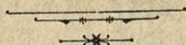
- V. Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spomin svojih čudežev storil.
 R. Dal je hrano njim, ki se ga bojé.
 V. Kruh z nebes si nam dodelil.
 R. Ki vse razveseljenje v sebi ima.
 V. S tvojega altarja, o Gospod, prejemamo Kristusa,
 R. Nad katerim se razveseljujeta duša in telo.
 V. Gospod usliši mojo molitev.
 R. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog, kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Rožni venec na čast sv. rešnjemu
Telesu.

- I. Jezus, ki v sv. rešnjem Telesu
naše duše razveseli.
- II. Jezus, ki v sv. rešnjem Telesu
naše duše nasiti.
- III. Jezus, ki v sv. rešnjem Telesu
naše duše potolaži.
- IV. Jezus, ki v sv. rešnjem Telesu
naše duše peklenškega ognja
varuje.
- V. Jezus, ki v sv. rešnjem Telesu
naše duše v nebeško kralje-
stvo pripelje.

Litanije.

na čast presvete rešnje krvi.

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Kriste, sliši nas!
Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin odrešenik svetá,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog!
 O presveta rešnja kri Jezusova,
 O žlahtna kri,
 O izvoljena kri,
 O visoko češena kri,
 O predraga kri,
 O neprecenjena kri,
 O prečista kri,
 O prečudna kri,
 O neomadežvana kri,
 O nedolžna kri,
 O zasluženja polna kri,
 O mogočna kri,
 O očišujoča kri,
 O posvečujoča kri,
 O tolažljiva kri,
 O milosti polna kri,
 O razveselujoča kri,
 O zveličanska kri,
 O preljubeznjiva kri,
 O presladka kri,
 O dobrotljiva kri,
 O božja kri,

usmili
se nas!

očisti nas!

O nedolžnega božjega jagnjeta kri,
očisti nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam
o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas o
Jezus!

Vsega hudega,
Vsega greha,
Svoje jeze,
Zasluženih kazni,
Vseh dušnih in telesnih nesreč,
Nagle in neprevidene smrti,
Večnega pogubljenja,
S svojo presveto krvjo,
S sveto krvjo, ki si jo v svo-
jem obrezovanji prelil,
S sveto krvjo, katero si na olj-
ski gori prelil,
S sveto krvjo, katero si v svoji
ječi prelil,
S sveto krvjo, katero si pri Pi-
latu prelil,
S sveto krvjo, katero si v svo-
jem bičanju prelil,

reši nas, o Jezus!

- S sveto krvjo, ktero si v svo-
 jem kronanji prelil,
 S sveto krvjo, ktero si prelil,
 kedar si svoj težki križ nesel,
 S sveto krvjo, ktero si pri svo-
 jih treh padcih prelil,
 S sv. krvjo, ktero si prelil, ke-
 dar so oblačila s tebe trgali,
 S sveto krvjo, ktero si prelil,
 kedar so te na križ pribijali,
 S sveto krvjo, ktero si prelil,
 kedar je križ po koncu po-
 stavljen bil,
 S sveto krvjo, ktero si na križi
 viséč prelil,
 S sveto krvjo, ktero si iz svoje
 prebodene strani prelil,
 S sveto krvjo, ktero si iz svo-
 jih svetih ran prelil,
 S sveto krvjo, ktero si za od-
 rešenje vsega sveta do zad-
 nje kaplje prelil,
 S sveto krvjo, ktero še dan-
 današnji pri vsaki sv. maši
 nebeškemu Očetu za nas da-
 ruješ,

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod usmili se nas!

Oče naš ... Češena si Marija ...

Molitev.

Sprejmi, o dobrotljivi Jezus! litanije, katere sem zdaj k časti tvoje presvete krvi zmolil. To pobožnost darujem v edinosti z najmočnejšim darovanjem, s katerim si vse kaplje svoje prelite krvi svojemu nebeškemu Očetu daroval. In te prosim po moči in zasluženji tvoje prečastitljive krvi, katero si iz ljubezni do nas do zadnje kaplje prelil v strašnih bolečinah, dodeli

mi, da bo moja grešna duša očiščena. Amen.

Počešenje Jezusa v presvetem zakramentu altarja.

O neizrečena skrivnost v presvetem zakramentu! Nismo v stanju je zapopasti! Serafi je ne razumejo! O kako človek zasluži, da ti toliko zanj storiš, o dobrotljivi, usmiljeni Jezus!

Milostljivo si nas odrešil, za nas si dal svoje življenje, nebo nam je odprlo tvoje neskončno zasluženje. Ljubi milostljivi Jezus, da nam daš večno srečo, si pripravljen smrt prestati!

Preden si zapustil svet, si nam, o Jezus, še več namenil. Dal si nam sveti zakrament, samega sebe si nam dodelil. Tukaj v svetem zakramentu, o Jezus, sam živiš. Ponizno te tukaj molimo.

Noč in dan si zdaj med nami v svetem zakramentu; zdaj nas več ne zapustiš, prisrčno nas ljubiš.

O neizrečene skrivnosti! Pre-sveto rešnje Telo! Na tem tronu Jezus kraljuje!

Ti si tukaj pričujoč pod podobno kruha in vina, našim očem sicer skrit, pa pokaže te nam naša vera. Tukaj je nedolžno jagnje! Jezus, ti tukaj živiš, da nam milost in gnade deliš.

O dobrotljivi božji Sin! kruh si vzel pri mizi v roke, blagoslovil, razlomil in dal, rekši: „Jejte vsi, to je moje Telo“. Vzel si potem kelh z vinom, blagoslovil, učencem dal, rekši: „To je moja kri, pite vsi“.

Ravno tako še zdaj vsak dan storiš med nami ta sveti čudež. Pri sveti maši na altar, o Jezus, iz nebes prideš! — Kor vseh angelov te spremi, kedar v sveti zakrament prideš iz nebeškega trona!

Ravno tako se nam zdaj daš, kakor si se dal svojim učencem. Jezus! z nami ravnaš, kakor z

največimi prijatliji. Kmalo na vse pozabiš, kakorkoli smo te že žalili. Le ljubezen nam skazuješ.

Kako zelo nas počastiš! O kako si nam dober! Tje k svoji mizi nas pustiš, o nebeški kralj dobrotljivi! Tamkaj daš našim dušam svojo kri, svoje Telo, da jih živiš za nebesa.

Kedar te bomo prejeli, daj nam vselej svojo gnado, da te bomo vredno vžili, kakor je tvoja sveta volja. Nikdar nismo vredni, da bi prejeli sveti zakrament; ti, o Jezus, nas stori vredne!

Daj nam spokornega duha, da bi te vselej v pravi pokori s čistim srcem prejeli in tvojo ljubezen zaslužili. Daj nam milost, da bi vredno to sveto rešnje Telo tudi še zadnjo uro prejeli.

Prosimo pa zdaj tudi tebe, o Marija, prečista devica, zahvali se Jezusu, mi se mu ne moremo dosti zahvaliti, da se tukaj samega sebe

nam, svojim ovčicam, dá v presvetem zakramentu.

Če utegneš, moli še križev pot svetega rešnjega Telesa na 198. strani.

II.

Molitve

ob praznikih matere božje.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin, Odrešenik svetá,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Sveta Marija,
 Sveta Mati Božja,
 Sveta devic Devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti Božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,

usmili
se nas!

za nas Boga pros!

Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvir-
 nega greha spočeta,
 Kraljica sv. rožnega venca,

Za nas Boga prosí!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš ... Češena si Marija ...

Molitve.

K presvetemu Rešnjemu Telesu.

(Kedar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

R. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z

**Bogom Očetom v edinosti sv. Duha,
Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.**

K sveti Devici Materi Mariji.

**Pod tvojo pomoč pribežimo, o
sveta Božja porodnica! ne zavrzi
naših prošenj v naših potrebah,
temuč reši nas vselej vsih nevar-
nosti. O častitljiva in blažena De-
vica, naša gospa; naša srednica;
naša besednica; naša pomočnica!
S svojim Sinom nas spravi, svojemu
Sinu nas priporoči, svojemu Sinu
nas izroči.**

**Ÿ. Prosi za nas sveta Božja po-
rodnica.**

**R. Da bomo vredni obljub Kristu-
sovih.**

M o l i m o.

**Dodeli nam, svojim služabni-
kom, prosimo, Gospod Bog! da vedno
zdravje na duši in na telesu vži-
vamo, in da bomo po častitih proš-
njah presvete Marije vselej device
sedanje žalosti rešeni in večnega
veselja deležni.**

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, Devica prej in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Angelj Gospódov je oznanil Mariji.

R. In je spočela od sv. Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše srca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenji, včlovečenje Kristusa tvojega Sina spoznali, po njegovem trpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva! ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je

padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, Devica prej in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Po porodu si Devica čista ostala.

R. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l i m o.

Bog, kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil; daj, prosimo, da občutimo, da za nas prosi ona, po kateri nam je sreča došla, da smo prejeli življenja začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

Od svečnice do velicega četrтка.

Bodi češčena, nebeška kraljica, češčena angelska gospa; češčena korenina, češčena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, mimo vseh

najlepši; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

Ÿ. Naj te hvalimo, Devica presveta!

R. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

M o l i m o.

Dodeli, milostljivi Bog! brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

Od velike sobote do 1. nedelje po binkošti.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kterega si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smrti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

Ÿ. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

R. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog! ki si po vstajenji svojega Sina Gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi materi Devici Mariji dosežemo večnega življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češena bodi Kraljica! Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad svojega telesa; o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica.

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite device matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo svetega Duha pripravil, daj nam, ki se njenega spomina veselimo, da bomo po njenih milostljivih prošnjah prihodnjih zlegov in večne smrti rešeni.

K svetemu Jožefu.

Glejte, moder in zvest hlapec, ktereга je postavil Gospod čez svojo družino.

Ÿ. Prosi za nas, sveti Jožef!

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! za služenje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

Za vse potrebe.

Gospod, ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije in vseh svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatlje hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatljom in neprijatljom, in obvaruj to faro z vsemi, kateri v nji prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kristjanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega svetlega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse

krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi iz nebes doli na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas!

R. Amen.

Oče naš... Češena si Marija...
(Petkrat.)

Razložena češena Marija.

Češena Marija, milosti polna. O presveta devica, zmed vseh milijonov Adamovih hčer izvoljena nebeška kraljica! počastim in pozdravim te, kakor te je pozdravil angel Gabriel, od Boga poslan, da ti je oznanil tvoje izvoljenje k najviši časti. Bodi stotisočkrat češena in pohvaljena, o prečista devica Marija, naša lju-

beznjiva mati, naša najviša gospa, naša najmogočnša pomočnica! Bodi sto tisočkrat češena, o prečudna mati milosti božje od vekomaj izvoljena posoda vseh božjih milosti! Ti si milosti polna, z vsemi gnadami najobilniši od Boga obdarovana. O milosti polna mati Marija, sprosi tudi meni od Boga vse tiste gnade, katerih od njega potrebujem, da bom zamogel lepo živeti in enkrat zveličan biti.

Gospod je s teboj. O srečna devica, ktera si tako zvesto s to gnado delala, da si vedno z Bogom sklenjena ostala. Gospod Bog je bil s teboj, vedno je presveta Trojica v tebi, kakor v svojem tempelju prebivala. Sklenjen je bil s teboj Bog Oče, kakor s svojo preljubo hčerjo; Bog Sin, kakor s svojo deviško materjo; Bog sv. Duh, kakor s svojo prečisto nevesto. — O Marija prosi Gospoda, da bi tudi pri meni vedno s svojo sveto gnado ostal, in da bi ga nikdar več s

kakim grehom ne razžalil, in iz svojega srca pregnal.

Blagoslovljena si med ženami. Med vsemi drugimi svojega spola si izvoljena, in z največimi, z najimenitnišimi darovi od Boga obdarovana. Nad teboj je storil vsegamogočni Bog največe čudeže svoje milosti, svoje modrosti in svoje ljubezni. Preden si še luč sveta zagledala, so bili že čudeži božje milosti nad teboj storjeni. Ker si bila od vekomaj od Boga pred vsemi drugimi izvoljena za prečisto mater njegovega Sinú, si bila tudi vselej obvarovana pred vsem madežem, in nikdar te ni tista kača pičila, kateri si glavo strla. — O resnično blagoslovljena med vsemi ženami! sprosi tudi nam nebeški blagoslov, da bomo v dobrem zmirom rasli, in z bogaboječim kršanskim življenjem pokazali, da smo poklicani, enkrat z vsemi blagoslovljenimi nebeškega Očeta v njegovo večno kraljestvo priti.

In blagoslovljen je sad
tvojega telesa Jezus. Gotovo,
blagoslovljen nad vse blagoslov-
ljen, in svet nad vse svet je Jezus
Kristus, naš Bog in Gospod, večni
Sin večnega Očeta. — O Marija!
visoko češena devica, ki si Jezusa
od sv. Duha spočela, zares si drevo
večnega življenja, kterega je des-
nica božja v nebeški raj zasadila,
ker je Jezus Kristus tvoj sad, od
kterega nam pride večno življenje.
O presveta devica, prosi svojega
ljubega Jezusa, ki nam je odprl
nebeška vrata, da bi jih naše hu-
dobije nam zopet ne zaprle, tem-
več, da bi mi s pomočjo njegove
svete gnade časno življenje tako
končali, da tamkaj v večnem živ-
ljenji njega gledati, in brez konca
vživati zaslužimo.

Sveta Marija, mati božja!
Oprečudna mati devica! kakor pre-
čista devica si nam Jezusa rodila,
ki je Bog in človek skupaj; po vsi
pravici si tedaj mati božja ime-

novana, ker je sam Bog nebeški od tebe hotel rojen biti. — O nezapopadljiva čast in visokost, ktere še nikoli nobena druga stvar dosegla ni! On, ki te je vstvaril, je hotel od tebe rojen biti, in tvoj Bog in Gospod je tvoj otrok postal! O visoka nebeška kraljica! ozri se s svojega nebeškega sedeža na nas revne stvari v tej dolini solz, na nas zapušene otroke Evine, in bodi vedno naša ljubeznjiva in dobrotljiva mati, kakor te je izročil tvoj Jezus na svetem križi nam vsem za mater. —

Prosi za nas grešnike, zdaj in ob naši smrtni uri. Amen. O Marija, pribežališče vseh spokornih grešnikov! jaz grešen človek, pribežim v svojih dušnih težavah z vsem zaupanjem k tebi, in te ponižno prosim, o mati milosti božje, govori za-me in za nas vse uboge grešnike na svetu, in sprosi nam od Jezusa, svojega ljubeznjivega Sina, ki je na svet prišel

iskat in zveličat, kar je bilo zgubljeno; sprosi nam vsem od njega resničnega duha pokore, da bi svoje grehe vse na tanko spoznali, jih obžalovali, božjim namestnikom zvesto razodeli, se vredno spokorili, in tako od Boga milostljivo odpuščenje zadobili. — O Marija, usmiljena pomočnica, ktera si že tolikanj grešnikom k resničnemu spreobrnjenju in k pravi pokori s svojimi svetimi prošnjami pred Bogom pomagala; o pomagaj tudi nam, ubogim grešnikom, ki tako srčno na tvojo pomoč zaupamo. Pomagaj nam v vseh nevarnostih našega življenja, pomagaj nam v vseh skušnjavah in priložnostih; pomagaj nam pa posebno ob naši smrtni uri, kedar se bodo naše duše ločile iz tega sveta. Pridi nam takrat s svojim ljubim Jezusom na pomoč; stoj nam zvesto na strani, brani nas pred hudobnim sovražnikom, in pelji naše duše iz tega revnega sveta tje v večno nebeško kraljestvo,

kjer se bomo s teboj in z vsemi izvoljenimi vekomaj pri Bogu veselili. Amen.

Zdihovanje k žalostni materi božji.

O presveta in dobrotljiva devica Marija! pred tvojimi svetimi nogami padem na svoje grešna kolena, in iz vsega srca te prosim po tvojem britkem zapušenji, kedar si svojega preljubega Sina Jezusa raztepenega, s trnjem kronanega in križanega, vsega krvavega in ranjenega vidila umreti, in ko si od vsega sveta zapuščena bila: oh! preljubeznjiva devica Marija! po tem tvojem britkem zapuščenju te prosim, nikdar me ne zapusti v mojih težavah in nadlogah; nikdar me ne zapusti, da bi srčnost zgubil in omagovati začel; odvrni od mene vso nesrečo in vse hudo na duši in na telesu. O žalostna zapuščena mati božja! nikar me ne zapusti v mojem časnem življenju, zlasti ne zapusti me ob moji zadnji uri.

Nezapusti me, kedar bom na smrtni postelji od vsega sveta zapuščen bolan ležal. Ne zapusti me, kedar mi bo mrzli mrtvaški pot po obrazu tekel. Ne zapusti me v mojih zadnjih težavah in skušnjavah, da v obupanje ne pridem. Ne zapusti me, kedar moj slab jezik že ne bo mogel več presvetih imen Jezus Marija in sv. Jožef izreči. Ne zapusti me, kedar moje zaprte oči tvoje svete podobe ne bodo mogle več gledati. Ne zapusti me, kedar svojih slabih rok ne bom mogel več k tebi stegniti. Ne zapusti me, kedar mi bo grenka smrt srce trgala. Ne zapusti me, kedar se bo moja uboga duša od telesa ločila. Oh, ne zapusti me, kedar se bo moja uboga duša, polna strahu prikazala pred ojštrim sodnikom Jezusom Kristusom. — O Marija, presveta devica! upanje vseh vernih grešnikov, veselje vseh žalostnih in omagljivih kristjanov, in tolažba vseh umirajočih! zadobi mi, da bom

po tvoji prošnji na desno stran sodnikovo postavljen, da se bo enkrat moja uboga duša v svetem raji s teboj in z vsemi izvoljenimi brez konca veselila. Amen.

Molitev k materi božji za srečno smrt.

O ljubeznjiva, milostljiva in od vekomaj izvoljena devica, mati Jezusova, Marija! prosimo te za voljo tvoje in tvojega ljubeznjivega Sina Jezusa Kristusa britkosti in grenkosti, ktero sta imela ti pod križem, on na svetem križi, najbolj pa tisto uro, ko se je njegova sveta duša od njegovega telesa ločila; prosi za nas, da nam na pomoč pride, kedar se bodo naše uboge duše od našega telesa ločile, da jih sprejme v svoje milostljive roke, in jim večno zveličanje v svetem raji dodeli. Zdaj ti priporočimo svoje duše za tisto uro, ne zapusti nas, o Marija. Amen.

Lastnosti matere božje.

- I. Marija je hči Očeta nebeškega.
- II. Marija je mati Jszusa Kristusa, Sina božjega.
- III. Marija je nevesta tolažnika sv. Duha.
- IV. Marija je častitljiva kraljica vseh zveličanih duhov.
- V. Marija je izvoljena posoda vseh božjih milosti.
- VI. Marija je prečudni zgled deviške čistosti, brez vsega madeža spočeta.
- VII. Marija je sama ponižnost in krotkost.
- VIII. Marija je dobrotljiva mati vseh vernih kristjanov.
- IX. Marija je usmiljena tolažnica vseh žalostnih in revnih.
- X. Marija je pribežališče vseh spokornih grešnikov.
- XI. Marija je naša pomoč v vseh nadlogah.
- XII. Marija je najmogočnejša pomočnica ob zadnji uri in pri sodbi božji.

Hvalna pesem device Marije.

(Luk. 1, 46—55.)

Moja duša povišuje Gospoda:
In moj duh se veseli v Bogu, mo-
jem zveličarji.

Ker se je ozrl na nizkost svoje dekle,
zakaj glej, odsihmal me bodo
srečno imenovali vsi narodi.

Zakaj velike reči mi je storil, on, ki
je mogočen, in sveto njegovo ime.

In njegovo usmiljenje jim je od
rodu do rodu, kateri se njega boje.

Moč je skazal s svojo roko; raz-
kropil je v misli svojega srea
napuhnjene.

Mogočne je s sedeža vrgel, in po-
nižne je povzdignil.

Lačne je z dobrotami napolnil, in
bogate je prazne izpustil.

Svojega služabnika Izraela je spre-
jel, in se spomnil svojega usmi-
ljenja.

Kakor je obljubil našim očakom,
Abrahamu in njegovemu zarodu
na vekomaj.

III.

Molitve

ob zapovedanih praznikih svetnikov.

Molitev v praznik svetega Štefana,
prvega mučenika.

Daj nam, prosimo te, o Gospod! posnemati svetega Štefana, ki ga častimo, da bomo tudi mi sovražnike ljubili, ker njegov praznik obhajamo, kateri je tudi za svoje preganjavce prosil Gospoda našega Jezusa Kristusa, tvojega Sina, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O sveti Štefan, prvi vseh krščanskih mučenikov, današnji dan si najprvi med vsemi kristjani častitljivo krono mučenikov v nebesih prejel v plačilo svoje velike gorečnosti za božjo čast, in svoje neprestrašene stanovitnosti, s katerim si

se za svet nauk Jezusov ustavil njegovim sovražnikom. Bil si poln svetega Duha, in pripravljen raje življenje zgubiti, kakor se Jezusu in njegovemu nauku odpovedati. In kedar so te tvoji hudobni sovražniki že k smrti peljali, si jih še ljubil; in ko so te že s kamni pobijali, si še za-nje Boga prosil, kakor Jezus na križi. Zato je pa tudi Jezus, kterega si v svojem trpljenju videl stati na desnici Boga Očeta, z dopadajenjem tvojo sveto dušo v nebesa vzel, kakor si jo ti izročil pred svojo smrtjo v njegove roke. O častitljivi prvi mučenik! prosimo, sprosi nam od Boga tako vedenje do preganjavcev in sovražnikov, kakoršno je bilo tvoje. Sprosi nam milost, da bomo tudi mi sovražnikom svete vere srčno in stanovitno se ustavljali, kedar nas hočejo s silo ali z zvijačo zapeljati, da bi Jezusa in njegov svet nauk s pregrešnim djanjem zatajili. Sprosi nam krščansko ljubezen do bliž-

njega, celo do sovražnika, da ne bomo imeli do nobenega človeka sovraštva in jeze v srcu, temveč, da bomo vsem dobro želeli, in dobro storili, tudi njim, ki nas sovražijo; in da bomo za vse molili, tudi zanje, ki nas žalijo in preganjajo. Sprosi nam pa tudi srečno zadnjo uro, da bo naše duše v svoje roke sprejel, in vzel v večno nebeško kraljestvo. Amen.

Pobožnost v praznik svetega Jožefa, ženina device matere Marije, in posebnega patrona sv. katoliške cerkve.

Litanije na čast sv. Jožefu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Sv. Marija, nevesta sv. Jožefa,
 Sv. Jožef, ti sin Davidov,
 Sv. Jožef, ti deviški ženin De-
 vice Marije,
 Sv. Jožef, ti gospodar svete
 družine,
 Sv. Jožef, ti rednik Jezusov,
 Sv. Jožef, ti vodnik Jezusu in
 Mariji na ptujem,
 Sv. Jožef, ti ponižni tesar,
 Sv. Jožef, ti dobri in zvesti
 hlapec,
 Sv. Jožef, ti pravični mož,
 Sv. Jožef, ti posnemavec Je-
 zusa in Marije,
 Sv. Jožef, ti od Boga posku-
 šeni mož,
 Sv. Jožef, ti ogledalo poniž-
 nosti,
 Sv. Jožef, ti lilija neomade-
 žane čistosti,
 Sv. Jožef, ti patron notranjega
 življenja,

usmili
se nas!

prosi za nas!

Sv. Jožef, ti varh svete cerkve,
 Sv. Jožef, ti delivec milosti,
 Sv. Jožef, ti naš pomočnik,
 Sv. Jožef, ki si v rokah Jezusa
 in Marije umrl,
 Sv. Jožef, ti priprošnik umi-
 rajočim,

prosi za nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš ... Češena si Marija ...

Ÿ. Prosi za nas, sveti Jožef!

R. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

M o l i m o .

O Bog, ki si v svoji nam nerazumljivi previdnosti sv. Jožefa ženina svoji presveti Porodnici zvolil; dodeli nam, te prosimo, da

njega, katerega tu na zemlji svojega varha častimo, v nebesih svojega priprošnika imamo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev v praznik svetih aposteljnov Petra in Pavla.

Bog, kateri si današnji dan z muko aposteljnov Petra in Pavla posvetil, daj svoji cerkvi vse po nji zapovedi storiti, po kateri je vera začetek dobila. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sveta aposteljna Peter in Pavel, katerih spomin in praznik danes imajo katoliška cerkev z veseljem in z hvaležnostjo obhaja, prosita Boga za vladanje in ohranjenje svete cerkve, za katero sta vidva, dokler sta bila na svetu, tolikanj delala in trpela, z veseljem celo svoje življenje za-njo dala. Hvaležno se spominjamo danes vsega vajnega prizadevanja in trpljenja,

in se veselimo, da vama je Bog tako gnado in stanovitnost dodelil, da sta do konca svojega življenja njegova najzvestejša služabnika ostala in da vama pravični Bog zdaj v nebesih z večno krono plačuje vse, kar sta za njegovo sveto cerkev delala in trpela. Prosita za nas usmiljenega Boga, kateri nam je po svojem Sinu Jezusu Kristusu ta zveličanski nauk iz nebes poslal, ki sta ga vidva tako zvesto oznavala; prosita Boga, da bi mi z njegovo gnado in pomočjo njegove svete nauke zvesto dopolnovali, da bi eden nad drugim le dobra dela videli, in Očeta v nebesih hvalili. Sprosita nam tudi tako stanovitnost v dobrem, kakor sta jo vidva imela, da bomo do konca stanovitni in Bogu zvesti ostali, in večno zveličanje dosegli. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog vseti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Sveti Mihael,

Sveti Gabriel,

Sveti Rafael,

Vsi sveti angelji in arhangelji, za
nas Boga prosite!

Vse svete vrste zveličanih duhov,
za nas Boga prosite!

usmili
se nas!

za nas
Boga
prosi!

**Sveti Janez Krstnik, za nas Boga
prosi!**

Sveti Jožef, za nas Boga prosi!

**Vsi sveti očaki in preroki, za nas
Boga prosite!**

Sveti Peter,

Sveti Pavel,

Sveti Andrej,

Sveti Jakop,

Sveti Janez,

Sveti Tomaž,

Sveti Jakop,

Sveti Filip,

Sveti Jernej,

Sveti Matevž,

Sveti Simon,

Sveti Tadej,

Sveti Matija,

Sveti Barnaba,

Sveti Lukež,

Sveti Marka,

za nas

Boga

prosi!

**Vsi sveti aposteljni in evangelisti,
za nas Boga prosite!**

**Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas
Boga prosite!**

**Vsi sveti nedolžni otroci, za nas
Boga prosite!**

Sveti Štefan,	}	za nas Boga prosi!
Sveti Lovrenc,		
Sveti Vincenc,		

Sveta Fabijan in Boštjan,	}	za nas Boga pro- sita!
Sveta Janez in Pavel,		
Sveta Kozma in Damijan,		
Sveta Gervazi in Protazi,		

**Vsi sveti marterniki, za nas Boga
prosite!**

Sveti Silvester,	}	za nas Boga prosi!
Sveti Gregor,		
Sveti Ambrož,		
Sveti Avguštin,		
Sveti Hieronim,		
Sveti Martin,		
Sveti Miklavž,		

**Vsi sveti škofje in spoznovavci, za
nas Boga prosite!**

**Vsi sveti učeniki, za nas Boga
prosite!**

Sveti Anton,	}	za nas Boga prosi!
Sveti Benedikt,		
Sveti Bernard,		
Sveti Dominik,		

Sveti Frančišek, za nas Boga prosi!
Vsi sveti mašniki in leviti, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za
nas Boga prosite!

Sveta Marija Magdalena,	}	za nas Boga prosi!
Sveta Agata,		
Sveta Lucija,		
Sveta Neža,		
Sveta Cecilija,		
Sveta Katarina,		
Sveta Anastazija,		

Vse svete device in vdove, za nas
Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za
nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam,
o Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas,
o Gospod!

Vsega hudega,	}	reši nas, o Gospod!
Vsega greha,		
Svoje jeze,		
Šibe potresa,		

Nagle in neprevidene smrti, reši
nas, o Gospod!

Skušnjav hudičevih,
 Jeze, sovraštva in vse hude
 volje,
 Duha nečistosti,
 Treska in hudega vremena,
 Kuge, lakote in vojske,
 Večne smrti,
 Po skrivnosti svojega svetega
 včlovečenja,
 Po svojem prihodu,
 Po svojem rojstvu,
 Po svojem krstu in svetem
 postu,
 Po svojem križu in trpljenju,
 Po svoji smrti in svojem po-
 kopu,
 Po svojem svetem vstajenju,
 Po svojem čudnem vnebohodu,
 Po prihodu tolažnika svetega
 Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori
 pripelješ,

prosimo te,

usliši nas!

rozi nas, o Gospodi!

Da svojo sveto cerkev vladaš
 in ohraniš,
 Da pastirja apostoljskega in
 vse cerkvene stanove v svoji
 sveti veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cerkve
 ponižaš,
 Da kršanskim kraljem in ob-
 lastnikom mir in pravo slož-
 nost daruješ,
 Da nam cesarja obvaruješ,
 Da vsemu kršanskemu ljud-
 stvu mir in edinost daš,
 Da nas vse v svoji sveti službi
 potrdiš in obdržiš,
 Da naše misli k nebeškim že-
 ljam povzdigneš,
 Da vsem našim dobrotnikom
 večne dari dodeliš,
 Da duše naše in naših bratov,
 bližnjih in dobrotnikov več-
 nega pogubljenja rešiš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da vsem vernim dušam večni
 pokoj dodeliš,
 Da nas uslišiš,

prosimo te, usliši nas!

Sin Božji, prosimo te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod usmili se nas!

Oče naš ... Češena si Marija ...

Molitve.

K presvetemu Rešnjemu Telesu.

(Kedar je izpostavljeno.)

R. Kruh z nebes si jim dodelil.

V. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil: daj nam te prosimo,

svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog na vekomaj. Amen.

Za odvrnjenje vseh nadlog
in nevarnosti.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče, poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drágo Kri na svetem križu prelil. Po tem Gospodu Jezusu odvrni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne in revne čase. Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po poti večnega

življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernikov, glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa L., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, nad katere je postavljen, z besedo in z dejanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju L., svojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblasti in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji božji časti, k našemu zveličanju, in k miru in sreči vsega krščanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijetlje in neprijetlje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Vsegamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpusčenja vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdrtja in ločitve. Preobrni naša srca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smrti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam svojo milost tukaj uživati in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselju in zveličanju hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! Po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog verkomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas!

R. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
(Petkrat.)

69. Psalm.

(V dan sv. Marka in križev teden.)

O Bog hiti me otet;
Gospod! teci mi pomagat.
Omoteni in osramoteni naj bodo,
kteri mi strežejo po življenju.

Odstopijo naj in sram jih bodi,
kteri mi hudo hočejo.

Obrnejo naj se osramoteni, ki se
mi posmehujejo.

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se
veselé in radujejo.

Vedno naj rekajo: Hvaljen bodi
Bog! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak, o
Bog! pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj Odrešenik,
Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom.

R. Ki v te zaupajo, moj Bog!

Ÿ. Bodi nam, Gospod! močen turn.

R. Pred sovražnikom.

Ÿ. Nič naj ne opravi sovražnik
pri nas.

R. In otrok krivice naj se ne loti
nam škodovati.

Ÿ. Gospod! ne ravnaj z nami po
naših grehih.

R. In ne povračuj nam po naših
hudobijah.

Ÿ. Molimo za našega papeža I.

Ř. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osrečuj ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

Ÿ. Molimo za cesarja I.

Ř. Gospod! ohrani cesarja, ter nas usliši ob dnevu, ko kličemo v té.

Ÿ. Molimo za svoje dobrotnike.

Ř. Povrni, Gospod! milostljivo za voljo svojega Imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storé.

Ÿ. Molimo za verne mrtve.

Ř. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Ÿ. Naj počivajo v miru.

Ř. Amen.

Ÿ. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

Ř. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog.

Ÿ. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.

Ř. In varuj jih iz Siona.

Ÿ. Gospod, usliši mojo molitev.

Ř. In moje vpitje naj k tebi pride.

M o l i m o.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpušenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas vseh grehov odvežeš in rešiš kazni, ktere za nje zaslužimo.

Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva in odvrni od nas šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

Vsegamogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika I., našega papeža, in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel in z vso močjo storil.

Prosimo, vsegamogočni Bog! da tvoj služabnik, naš cesar I., ki je po tvojem usmiljenji sprejel cesarsko vladarstvo, naj tudi prejema rast v vseh čednostih, da z njimi lepo ozalšan more ostudnih grehov se varovati, sovražnike premagati, in k tebi, ki si pot, resnica in življenje, dopadljiv priti.

O Bog! od katerega pridejo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša srca tvojim zapovedim vdana, in po zatrtem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! vžgi naša srca z ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili in z očiščenim srcem dopadli.

Bog stvarnik in Odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da milostljivo odpuščenje, katerega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duhom naše djanje in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpusenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Bog! usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši. O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru. O. Amen.

Litanije za duše v vicah.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog oče nebeški, usmili se duš v vicah!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se duš v vicah!

Bog sv. Duh, usmili se duš v vicah!

Sveta Trojica en sam Bog, usmili se duš v vicah!

Sveta Marija,

Sveta mati božja,

Sveta devic devica,

Sveti Mihael,

Sveti Gabriel,

Sveti Rafael,

Sveti Jožef,

za-nje

Boga

prosi!

Sveti Lavrenc,
 Sveti Nikolaj (Tolentin),
 Sveti Dizma,
 Sveta Barbara,
 Sveta Uršula,

za-nje
 Boga
 prosi!

Vsi sveti angeli in arhangeli,
 Vsi sveti patrijarhi in preroki,
 Vsi sveti aposteljni in evan-
 gelisti,

Vsi sveti učenci Gopodovi,
 Vsi sveti mučenci,
 Vsi sveti škofi in spoznovavci,
 Vsi sveti mašniki in leviti,
 Vsi sveti minihi in pušavniki,
 Vse svete device in vdove

Vsi svetniki in svetnice božje,
 O Jezus! bodi jim milostljiv, za-
 nesi jim o Gospod!

O Jezus! bodi jim milostljiv, usliši
 nas o Gospod!

S svojim svetim imenom,
 S svojo bitko muko,
 S svojim svetim trpljenjem,
 S svojim svetim križem,
 S svojimi svetimi peterimi
 ranami,

odreši jih,
 o Jezus!

odredi jih,
o Jezusi!

prosimo te, usliši nas, o Jezusi!

S svojo nedolžno smrtjo,
 S svojim svetim rešnjim
 Telesom,
 S svojo sveto rešnjo Krvijo,
 S svojim sv. zasluženjem,
 S svetimi mašami,
 Z našimi prošnjami,
 Mi ubogi grešniki,
 Da se vseh ubogih duš v vicah
 usmiliš,
 Da se duš naših staršev us-
 miliš,
 Da se duš naših bratov in
 sester usmiliš,
 Da se duš vseh naših sorod-
 nikov usmiliš,
 Da se duš vseh naših dušnih in
 teles. dobrotnikov usmiliš,
 Da se duš usmiliš, ktere mo-
 rebiti zavoljo nas kaj več v
 vicah trpe,
 Da se vseh duš v vicah usmiliš,
 za ktere veš, da nam je po-
 sebno prositi,
 Da se vseh vernih duš v vicah
 usmiliš,

Da jih njih velicega trpljenja rešiš,

Da njih goreče želje spolniš in jih k sebi vzameš,

Da jim večni mir in pokoj dodeliš,

Da jim večno luč svetiti daš,

Da jim večno nebeško veselje dodeliš,

Usmiljeni Jezus, Sin božji,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi ubogim dušam v vicaah!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se vseh vernih duš v vicaah!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; daj jim večni mir in pokoj!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod usmili se nas!

Oče naš ... Češena si Marija ...

prosimo te,
usliši nas, o Jezus!

Ÿ. Gospod, usliši mojo molitev.
 R. In moj glas naj pride k tebi.

Molitev.

O Bog, ki odpušenje deliš, in naše zveličanje ljubiš, tvojo milost, prosimo, da našim bratom, sestram, sorodnikom in dobrotnikom in vsem vernim kristjanom, kateri so šli iz tega sveta, po prošnji Marije device in vseh svojih svetnikov dodeliš v družčino zveličanih priti.

O Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vseh grehov, da milostljivo odpušenje, ki so ga vselej želele, po gorečih prošnjah dosežejo.

O Jezus Kristus, naš Bog in Gospod! pohlevno te prosimo, po tvoji britkosti, ki si jo na sv. križi prestal, in po veliki žalosti tvoje ljube matere pod križem; usmili se vseh vernih duš, ktere so se iz tega sveta ločile, in po tvoji prav-

vični sodbi vice zaslužile; reši jih vsega trpljenja, in pelji jih po svoji neskončni milosti v nebeški raj in večno veselje. Amen.

Molitev ob kvaternih tednih.

O Gospod! „vse stvari priča-
kujejo od tebe, da jim daš jed o
pravem času. Kedar jim daš, po-
birajo; kedar svojo roko odpreš, so
vse z dobrotami nasitene.“ (Ps.
103, 27, 28.) Zares dobrotljivi Bog,
usmiljeni Oče nebeški! le od tebe
prejemamo vse, kar na duši in na
telesu dobrega imamo; le od tebe,
Oče nebeški! pride vsak dober dar,
ki nas tukaj razveseli. — O koliko
dobrot si nam zopet v tem času
leta dodelil! Kako dobrotljivo si
skrbel za nas! Vse si nam dal, kar
potrebujemo, da tukaj srečno in
mirno živeti in tamkaj večno zve-
ličanje doseči zamoremo. Iz vsega
srca se ti zahvalimo, o dobrotljivi

oče, za vse tvoje darove, za vse pridelke zemlje, ktere si iz nič vstvaril; za vse druge časne dobrote, ktere nam vsak čas leta daješ; in zahvalimo se ti tudi za vse gnade in dušne dobrote, ktere nam vedno deliš. Iz vsega srca se ti zahvalimo za vsako tvojo dobroto. Zraven te pa tudi ponižno prosimo, daj nam zdaj še to gnado, da bomo vse tvoje gnade in dobrote tako uživali, kakor je tvoja sveta volja, da bomo vselej tudi namene dopolnili, ktere imaš, kedar nam gnade in dobrote deliš. Tvoj namen je pri vseh rečeh, da bi bilo vse k tvoji božji časti in k večnemu zveličanju naših duš. Daj nam tedaj, dobrotljivi Oče nebeški! daj nam zdaj in vselej zraven svojih gnad in dobrot to največi gnado, da bomo iz ljubezni in hvaležnosti do tebe vse, kar nam daš, tako obrnili, da bomo v vseh rečeh tvojo božjo čast pomnožili in svojim dušam večno plačilo zaslužili. Amen.

Molitev za dobre duhovne pastirje.

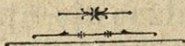
O Jezus, naš dobrotljivi odrešenik, ki si sveto kršansko cerkev s svojo lastno krvjo odkupil, in se ž njo skrivnostno zaročil, ozri se milostljivo na to svojo nevesto, in spomni se, o Gospod, svoje svete besede, katero si v naše veliko veselje in prid izrekel, da boš svojega svetega Duha svoji cerkvi poslal, da bo pri nji ostal vse dni do konca sveta, in jo učil vso resnico. Napolni tedaj, te prosimo, o Gospod, srca svojih namestnikov s svojim svetim Duhom in vodi jih zmiraj po poti, ki najbolj gotovo v nebesa pelje, da bodo tudi oni nas zmiraj prav vodili, učili, in enkrat k tebi, našemu večnemu pastirju, pripeljali.

Posebno te pa prosim, o Jezus, za nove mašnike, ki bodo v teh časih po vsem kršanskem svetu posvečeni. Dodeli jim obilno sv. Duha, razsvetli njih um in spomin, da bodo vso resnico spoznali, in le

tebe, križanega Jezusa, vedeli. (1. Kor. 2, 2.) Nagni njih voljo, nakloni njih srce, da bodo le tebe iskali. in tudi vrnim kristjanom le tebe čez vse ljubiti, le tebe v vseh rečeh iskati priporočali. Potrdi jih v sveti srčnosti, da bodo tvoje sveto ime pred neverniki naših časov neprestrašeno oznanovali, in trdovratnim grešnikom tvoje večne kazni, pravičnim in spokornim kristjanom pa tvoje večno plačilo s pri srčnim veseljem in z gorečnostjo oznanovali. — Dodeli jim, o Jezus! te gnade po svoji neskončni milosti. Amen.

Nam pa daj to gnado, o dobrotljivi Jezus, da bomo tvojim namestnikom, svojim duhovnim učnikom, vselej zvesto pokoršino skazovali, da bomo vselej tudi tako storili, kakor nas oni v tvojem imenu uče, da ne bomo samo poslušalci, ampak tudi dopolnovalci tvoje svete besede. — O Jezus, ki si od svojih namestnikov rekel:

„Kdor vas posluša, mene posluša;
kdor vas zaničuje, mene zaničuje!“
daj nam tedaj gnado, da bomo
nauke tvojih božjih namestnikov
ravno tako poslušali in dopolno-
vali, kakor ko bi ti sam k nam prišel
in nas učil; da nas ne bodo tvoji
namestniki pred teboj tožili ob
dnevu strašne sodbe. Amen.

Razne molitve.

Molitev za svojega spovednika.

O Jezus, ki si nam, kedar si
svet zapustil, namesto sebe svoje
namestnike postavil, da nam v tvo-
jem imenu grehe odpušajo, in nam
pravo pot v nebesa kažejo, ponižno
te prosim, ozri se milostljivo na
svojega namestnika, mojega duhov-
nega pastirja, in razsvetli ga z
gnado tolažnika sv. Duha, da bo
revni stan moje duše vselej na

tanko spoznati zamogel, da mi bo vselej take nauke dajal, in take pripomočke svetoval, kateri me zamorejo s tvojo gnado in pomočjo najpred na pravo pot pripeljati. — O Jezus! povrni pa tudi obilno vse njegove velike dobrote, ki mi jih skazuje, ker me od greha odvrtačuje, in k tebi napeljuje. — Meni pa daj gnado, o Jezus! da se bom vselej s ponižnostjo njegovi sodbi in njegovim zapovedim podvrgel; da bom vselej zvesto spolnoval, kar mu obljubim, in da bom vse njegove nauke ravno tako poslušal in ubogal, kakor ko bi mi jih ti sam dajal, da tako po poti duhovne pokorščine, in po poti resnične pokore v nebesa pridem, k tebi, o Jezus! Amen.

Molitev staršev za svoje otroke.

O Gospod, nebeški Oče! ti si oče mojih otrok, ti si njih stvarnik in njih Gospod; jaz jih popolnoma in z vsem zaupanjem tvoji očetovski

ljubezni prepustim. Posebno te prosim, daj mi gnado, da bodo vedno tvoje zapovedi ohranili, da jih hudobni in zapeljivi svet nikdar od tebe ne odvrne. Daj jim gnado, da bodo moje svarjenje in podučevanje vselej radi poslušali, in radi ubogali, da se bodo posebno slabih tovaršev, slabe družčine skrbno ogibali in varovali. Daj jim gnado, da bodo kakor v letih, tako tudi v modrosti in v gnadi, pred teboj in pred ljudmi rastli. — Meni pa daj gnado, da jih bom z besedo in z djanjem k dobremu napeljeval, da jim bom s potrebnim naukom, svarjenjem in strahovanjem, in z lepim kršanskim zgledom pravo pot proti nebesom kazal in enkrat z njimi vred srečno prišel v večno veselje. Amen.

Molitev otrôk za svoje starše.

O Gospod Bog, ki si nam zapovedal, svoje starše spoštovati, častiti in ljubiti, in si nam že tukaj

časno, tamkaj pa večno srečo obljubil, če bomo te dolžnosti do svojih staršev zvesto dopolnovali! prosimo te, ker brez tvoje pomoči tvojih zapovedi ne moremo spolnovati, daj nam gnado, da bomo svoje starše vselej prav spoštovali in častili, njih nauke radi poslušali, od njih posvarjeni spodobno molčali, in njih besede, opominjevanja in povelja tako na tanko dopolnovali, kakor ko bi nam jih ti sam dajal. Daj nam gnado, da jih bomo pri srčno ljubili, in jim ljubezen tudi v djanji skazovali; da jim bomo radi postregli, z njimi do konca voljno potrpeali, v potrebah jim radi pomagali, in jim tako njih dobrote povračevali, ktere so nam od prvega začetka našega življenja skazovali. O ljubi Oče nebeški! daj nam gnado, da bomo vse svoje dolžnosti do svojih staršev zvesto dopolnili, in se enkrat z njimi vred na večno pri tebi veselili. Amen.

Molitev (višega) predpostavljenega.

O Gospod, za gospodarja in višega čez druge si me postavil. Jaz sicer nisem vreden, da bi komu zapovedoval, pa tvoja volja je tako. O Bog! ker si me v ta stan postavil, daj mi tudi gnado, da bom zvesto dopolnil svoje svete dolžnosti. Daj mi gnado, o Gospod! da bom za svoje posle in podložne ravno tako skrbel, kakor dober oče za svoje otroke; da jim bom vselej zvesto dal, kar jim gre; da jih ne bom iz lakomnosti k prevelikemu delu preveč priganjal; da ne bom grdo in sovražno z njimi ravnal. Daj mi tudi gnado, o Gospod! da bom posebno za njih večno zveličanje, kolikor bo mogoče, skrbel; da bom na njih vedenje gledal, da jih bom z besedo in z lastnim zgledom k pobožni molitvi, k božji službi in k vrednemu prejemanju sv. zakramentov opominjal. — Za-nje te pa prosim, daj jim gnado, da bodo moje nauke in moje svarjenje vselej radi

poslušali in radi ubogali, da z zvestim dopolnovanjem vseh svojih dolžnosti večno plačilo zaslužijo. Amen.

Molitev posla.

O Bog, naš Gospod! brez tvoje svete volje se z nami nič ne zgodi, en sam las ne pade z naše glave brez tvoje volje. Po svoji božji previdnosti hočeš, da v nizkem služnem stanu živim, in si v tem stanu nebesa služim. Kar mi daš in storiš, o moj nebeški Oče! je vselej dobro za-me, tedaj hočem tudi svoj služni stan, dasiravno imam veliko trpljenja v njem, za ljubo imeti, ker ti hočeš, da v njem živim. Le tega te ponižno prosim, moj dobrotljivi nebeški Oče, daj mi svojo sveto gnado, da bom vse dolžnosti svojega stanu na tanko dopolnoval; da bom svojim višim zmiraj tako zvesto in pridno delal, naj me vidijo ali ne, kakor bo v moji moči, da jim nikdar z nepotrebnim stanjem

in zgovarjanjem ne bom časa kratil, da bom zvesto za-nje skrbel, da se jim nesreča ali škoda ne zgodi; da jih bom rad ubogal v vseh poštenih in pravičnih rečeh; da bom njih svarjenje voljno pretrpel, da jim nikdar ne bom grdo odgovarjal, ali se jezil nad njimi; da jih ne bom pri družih ljudeh opravljal in slabo o njih govoril; in da bom sploh vse težave svojega služnega stanu s potrpežljivostjo prenašal, in vse v pokoro svojih grehov obrnil. — O moj dobrotljivi nebeški Oče! vseh teh gnad te prosim v imenu Jezusa Kristusa, tvojega ljubeznjivega Sina, kateri je tudi v nizkem stanu na svetu živel, in podobo hlapca na-se vzel, da bi nas s svojo ponižno nizkostjo k nebeški visokosti in večni časti povzdignil. Amen.

Molitev za prijatlje in dobrotnike.

O moj Bog! zahvalim se ti za vse dobrote, ktere mi moji prijatlji

in dobrotniki s pomočjo tvoje svete gnade skazujejo. O Gospod! vzemi vse, kar store ravno tako, kakor ko bi tebi storili, in povrni jim z večnim nebeškim plačilom vse dobrote, ktere mi na duši in telesu skazujejo! Skaži jim milost, kakor mi oni milost skazujejo, in ti sam bodi njih veliko plačilo. — Meni pa daj hvaležno srce, da bom vsem svojim prijatljem in dobrotnikom besedo in v djanji hvaležnost skazoval, in vedno za-nje molil, dokler z njimi vred ne pridem v večno življenje. Amen.

Molitev za sovražnike.

O Jezus! ki si na sv. križu v svojih največih bolečinah za svoje sovražnike molil, ti si nam zapovedal, da tudi mi svoje sovražnike ljubimo in jim dobro storimo; da molimo za-nje, kateri nas žalijo in preganjajo; prosim te tedaj, o Jezus! usmili se vseh mojih sovražnikov in odpusti vsem, kateri mi

hudo žele; saj morda sami ne vedo, kako hudobno delajo, ker sovražijo svojega bližnjega, ki so ga ljubiti dolžni. Prosim te toraj, o Jezus! daj jim pravo spoznanje, da bodo svoje hudobno djanje spoznali, se ga iz srca skesali, se z menoj zopet v prijaznost in ljubezen podali, in od tebe odpušenje zadobili. Prosim te pa tudi, moj dobrotljivi Jezus! daj mi pravo kršansko potrpežljivost, da bom vse hudobne djanje svojih sovražnikov voljno prenašal, da bom vse to za pokoro vzel, in da nikdar ne neham zanje moliti, in njih prijaznost želei in iskati. Odpusti mi pa tudi, o milostljivi Jezus! kar sem te kdaj razžalil, odpusti mi vse moje grehe po tvojem neskončnem zasluženji. Amen.

Molitev za kakega bolnika.

O Bog, Gospod našega življenja in naše smrti! usmili se svojega služabnika I., kterega si s to boleznijo obiskal, ohrani ga še pri

življenji, če je tvoja sveta volja, in daj mu gnado, da si v tej bolezni veliko za nebesa zasluži; daj mu stanovitno kršansko potrpežljivost, da vse svoje bolečine in težave do konca voljno prenaša, daj mu resničnega duha pokore, da spozna, da si mu ti to bolezen v časno kazen in v pokoro njegovih grehov poslal, in da ti bo tudi vse, kar ima v svoji bolezni trpeti, za pokoro daroval. Daj mu pa tudi, o Gospod, če je tvoja sveta volja, skoraj zopet ljubo zdravje, ki je več vredno, kakor vse blago sveta. — Njim pa, kateri mu strežejo, daj presrčno ljubezen do njega, in voljno potrpljenje z njim, da mu bodo tako radi vse storili in postregli, kakor ko bi sam ti, o Jezus, pri njih bolan ležal. —

Če si pa, o Bog, sklenil, tega bolnika iz te njegove bolezni k sebi poklicati, te prosim, daj mu srečno zadnjo uro, pusti ga v tvoji sveti gnadi iz tega sveta se ločiti, in vzemi ga iz tega revnega časnega

življenja tje v večno življenje, da bo tamkaj v družini vseh izvoljenih tebe gledal, ljubil in brez konca vžival. Amen.

Molitev k sv. angelju varhu.

O moj sv. angel varh, moj najzvestejši prijatelj! — Naš dobrotljivi nebeški Oče te mi je dal, da me po vseh mojih potih varuješ, da me od hudega odvračuješ, in k dobremu napeljuješ, in da bi me tako po poti kršanske pobožnosti v nebesa pripeljal. — Zahvalim te, moj ljubi angel varh! za vse tvoje velike dobrote, ki si mi jih od prvega začetka mojega življenja do te ure skazal; ker si me zmiraj tako zvesto na duši in na telesu varoval, in pred vso nesrečo svaril. O ko bi bil zmiraj za tvoje svarjenje in opominjevanje maral, in te vselej vbogal, gotovo bi še zdaj belo oblačilo svete nedolžnosti neomadežvano imel, kakor sem ga pri sv. krstu iz nebes dobil. — Oh, pa

vsaj posihmal te hočem bolj zvesto poslušati, in vselej ubogati. Ta misel, da si, o moj sv. angel varh vedno pri meni, ta misel naj me zdaj vedno varuje, da ne bom nič tacega več mislil ali govoril ali storil, kar Boga in tebe žali, in kar bi si še pred kakim pravičnim človekom storiti ne upal. Zdaj hočem po tvojem lepem zgledu ravnati, in božjo voljo zmiraj tako z veseljem dopolnovati, kakor jo ti vselej z veseljem dopolniš. Prosi zame Boga, da me v tem sklepu potrdi. — In zdaj te še prosim, ostani do konca mojega življenja moj zvesti prijatelj in varh, in posebno ob moji zadnji uri me prav zvesto varuj, da se moja duša srečno loči iz tega sveta; in sprosi Jezusa, da jo vzame v srečno število svojih izvoljenih. Amen.

Molitev k svojemu sv. patronu.

Sveti I., po božji previdnosti si mi bil odločen ti pri sv. krstu

za patrona in posebnega pomočnika, da bi Boga zame prosil, jaz pa po tvojem svetem zgledu živel, da bi tudi, kakor ti, enkrat v nebesa prišel. Prosim te tedaj, o sveti I., nikdar me ne zapusti, dasiravno nisem vreden, da se na-me spomniš, temveč zvesto Boga za-me prosi, da mi svojo sveto gnado dodeli, da bom s pomočjo njegove gnade zamogel po tvojem svetem zgledu živeti, tako gorečo ljubezen do Boga imeti, kakor si jo ti imel; in tako zvest in stanoviten v dobrem ostati, kakor si ti v vseh svojih težavah in skušnjavah do konca Bogu zvest ostal. — Tega mi sprosi od Boga, moj sveti patron! da bom tako s kršanskim življenjem večno plačilo v nebesih zadobil. Amen.

Molitev ob dnevu svojega godu.

Gospod, moj Bog in dobrotljivi nebeški Oče, dans dokončam po tvoji božji previdnosti zopet eno leto svojega življenja, in se spom-

nim s hvaležnim srcem vseh tvojih
 velikih gnad in dobrot, ktere si mi
 ves čas mojega življenja, brez vsega
 mojega zasluženja, iz milosti do-
 delil. — O dobrotljivi Bog, precej
 v prvih urah mojega življenja si
 me po največi gnadi svetega krsta
 v število svojih otrok vzel, si mi
 nebesa odprl, in si me neskončnega
 Jezusovega zasluženja deležnega
 storil. In tudi vse tvoje druge gnade
 in dobrote — oh kdo jih zamore
 prešteti! — Oh! kako ljubeznjivo
 si do zdaj zmiraj z mano ravnal!
 Koliko veselih dni si mi napravil!
 Koliko sreče in blagoslova sem že
 od tebe prejel! Koliko tolažbe in
 pomoči si mi v vseh mojih teža-
 vah in britkostih dodelil! Mislil
 si že na-me, preden sem bil še kaj
 misliti v stanu; v vseh nevarnostih
 mojega življenja si mi zvesto na
 strani stal, in le tvoja mogočna
 desnica me je vselej rešila. Toli-
 kokrat sem zoper tebe grešil, pa ti
 si mi zanesel; tolikokrat sem pa-

del, pa ti si me vselej zopet ljubeznjivo vzdignil; kolikokrat sem te zapustil, pa si tako dolgo za menoj hodil, in si me ljubeznjivo klical, dokler se nisem zopet k tebi vrnil; in kakor hitro sem zopet k tebi prišel, si me vselej kakor ljubeznjivi Oče z veseljem sprejel. — O moj dobrotljivi nebeški oče! dans ko se spet dokonča eno leto mojega življenja, ki je polno tvojih gnad in dobrot; danes povzdignem k tebi svoje srce, in se ti v imenu Jezusa Kristusa zahvalim za vso ljubezen, ki mi jo skazuješ, dasiravno sem je ves nevreden. — O Gospod, moj dobrotljivi Oče! če mi moje življenje še dalje pustiti hočeš, daj mi tudi gnado, da bom vse tvoje dobrote posihmal tako vžival, kakor je tebi najbolj dopadljivo, da si bom v tem časnem življenji večno življenje zaslužil. Amen.

(Danes moli tudi molitev k svojemu sv. patronu, in ponovi tudi sveto krstno obljubo.)

Molitev mladega kristjana,
ki želi nedolžnost in čistost ohraniti in
lepo živeti.

„O kako lep je čisti rod, ki se
čednosti sveti! zakaj njegov spo-
min je večni, ker pri Bogu in pri
ljudeh hvalo ima.“ (Buk. modr. 4, 1.)

O moj Bog, ko bi večkrat to
prav premislil: čistost in sra-
možljivost je najlepša čed-
nost mladega kristjana, bi
vso svojo čast in svoje veselje le
v sveti čistosti iskal, in čistost srca
bi kakor najlepší zaklad skrbno
varoval in ohranil. Lepota in mla-
dost zgine, kakor roža, ki danes v
svoji lepoti stoji in lepo cvete,
jutri pa pade, zvane in se posuši.
Tako tudi lepo nečimrno oblačilo
sicer razveseljuje; tebi pa, o Go-
spod! je zoprno, ker le ponižnost
ljubiš. In ko bi me ves svet hvalil
in častil, ti pa, o Bog! bi me sovra-
žil; bi bil vendar najrevnejša, naj-

nesrečniša stvar na svetu. Zatorej, samo tebi dopasti, o moj Bog, in tvojo ljubezen imeti, to naj bo moja prva, edina in največa skrb. Obvaruj me, o moj dobrotljivi nebeški Oče, da ne bom nikdar zapeljivega prilizovanja poslušal, in da se ne bom z nobenim posvetnim veseljem, z nobenimi praznimi obeti preslepiti dal. Razsvetli in potrdi me, da bom pri tolikih žalostnih in zapeljivih zgledih, ktere vidim, vedno skrbel za sveto čistost, da bom svoje oči od nevarnih, pregrešnih pogledov odvracal, in da ne bom nikoli nič govoril ali poslušal, kar je čistosti nasproti. S tvojo sveto gnado, o moj Bog, hočem v svojem oblačilu ponižen, v svojih pogledih zdržen, v svojih besedah varen biti. Daleč od mene naj bo vsa nečimrnost in prevzetnost, ktera le popačenemu svetu dopade, ti pa, o sveti Bog, jo grozno sovražiš; in prevzetnost gotovo pomeni večno pogubljenje.

O moj Bog! čez vse te ljubiti in čistost srca ohraniti želim. Pomagaj mi k taki stanovitni čistosti, da bo vse zapeljevanje in vse skušnjave vedno premagala, in sramožljivost naj bo vedni varh moje čistosti. O moj Bog, moj dobrotljivi nebeški Oče! varuj me prvega padca, zakaj za prvim pridejo radi še drugi. Daj mi gnado v skušnjavah, da bom vedno tebe pred očmi imel, da nikdar na-te ne pozabim, daj mi gnado, da bom v skušnjavah vselej mislil: Oh, kako smem ta greh storiti vpričo svojega Boga, ki vse vidi, vpričo svojega prihodnjega sodnika, pred katerim bom mogel od vsake minute svojega življenja oster odgovor dati; in za en sam smrtni greh, če ga nespokornega pred sodbo božjo prinesem, bom k večni kazni obsojen. — Pred tvojimi očmi, o Bog! me nobena tema ne skrije; ti veš moje najskrivniši misli in želje. Ko bi tudi zdaj moja hudobija pred svetom

skrita ostala, vendar tvoji pravični sodbi in večnim kaznim oditi ne morem. Enkrat bode vendar odkrita vsa moja hudobija na mojo največo sramoto pred vsem svetom. Moje pregrešno posvetno veselje, ki le kratek čas trpi, bi se potlej v celi studenec grenkih solz in večnega trpljenja spreobrnilo, ker bi se nesrečno veselje nečistega življenja v neskončno večnost peklenskega ognja spremenilo, iz kterega ne bo rešenja več!

O Bog, moj Gospod! obudi v meni pravo sovraštvo do vsega, kar sveto čistost omadežva, da bo moje srce in moje telo vedno čisto ostalo, da ga bom kakor živi tempelj sv. Duha do smrti brez madeža ohranil, in pri smrti čisto dušo iz čistega telesa tebi izročil. Daj moji duši sveti strah, da bom spoznal žalostni konec in nezmerni brezen, v kterega nečistost človeka pripelje, in iz kterega se nikdar več nobeden ne izkoplje.

Pokliči mi, o Bog! večkrat smrt v spomin, da bom nečimernost vseh posvetnih reči bolj spoznal. O, da bi pač svojo smrt vedno premišljeval! Oh! kaj bo enkrat z menoj! Kaj bom enkrat imel od tega sveta, ki me zdaj vabi in zapeljuje?

O Gospod! daj mi gnado, da si večne kazni večkrat v spomin pokličem, kjer nepokojni črv nikdar ne bo nehal grizti; kjer bo grešna vest brez konca pekla; kjer bo vsaka nečista duša trpela neizrečene bolečine vso večnost. O kako strašen bo stan nečiste duše v večnih mukah, ko se bo spomnila svojega življenja, in ko bo večno zdihovala: „Oh, kaj sem mislila, da sem tako živela! Oh, kaj sem storila! — Oh, kaj sem zgubila, ko bi bila lahko dosegla! Oh, kje se najdem! in na vse večne čase! brez odrešenja, brez polajšanja, brez upanja! — Oh, in le sama sem si vsega tega kriva!“ O moj Bog! če to prav premislim, kako bi mogel

potlej kaj takega misliti, govoriti, storiti ali privoliti, kar sveto čistost omadežva? Kako bom mogel take reči za majhne grehe imeti, ktere me zamorejo večno od tebe ločiti, in za ktere me čakajo grenke solze skozi vso večnost, in najhujše muke v večnem peklenškem ognji! — Varuj me, o moj Bog! prisrčno te prosim, varuj me prvega padca! Oh! tresem se, kedar se spomnim svoje slabosti, kedar se spomnim, kako lahko bi tudi jaz v ravno tako nesrečo in slepoto prišel, v kakoršno pride toliko mladih ljudi. —

Zatorej hočem vse storiti, da sveto čistost ohranim, se vsega ogibati, kar ji je zoprno in nevarno. Da se pa jaz slab človek v te goljufive, od peklenškega sovražnika mi nastavljene mreže ne vjamem, stoj mi ti, o ljubeznjivi Jezus! na strani, daj mi gnado in moč, da se bom stanovitno vsem grešnim skušnjavam ustavljal, in da se ne podam v nobeno nevarno priložnost. —

Preljubi Jezus! ponižno te prosim, pomagaj mi, da do konca svojo čistost ohranim, in da ostane moja duša zmiram tvoja ljuba nevesta. O Jezus, moj preljubeznjivi ženin, le tebi želim dopasti, le tebi služiti, le tebe nad vse ljubiti! O moj Jezus! če le tebe imam, vse imam; če pa tebe nimam, celo nič nimam!

O Marija, lepota vseh devic; brez vsega madeža spočeta, od vekomaj izvoljena devica! tebe si izvolim v zgled svojega vedenja, in za tovaršico svojega življenja. Vse tvoje svete čednosti, posebno tvojo sveto ponižnost in čistost, želim zvesto posnemati. O Marija, mogočna pomočnica! sprosi mi od Jezusa njegovo sveto gnado, da sveto čistost, ki mu je tako dopadljiva, do konca ohranim; in da srečno pridem v število izvoljenih, kateri so na svetu zmiraj čisto srce ohranili, in zdaj v nebesih večno Boga gledajo. Amen.

Nevarnosti,

katerih naj se mladi ljudje varujejo.

- I. Posvetnost in želja ljudem dopasti, je prva stopinja v padec. Iši le Bogu dopasti, in tedaj bodo tudi pametni ljudje nad teboj dopadenje imeli. Kaj bi ti pomagalo, ko bi te ves svet ljubil, Bog pa sovražil?
- II. Napuh in prevzetno oblačilo, radovedni in nesramni pogledi so zadrge, v katere se boš najpopred vjel, če se jih ne varuješ. Ponižnost in sramožljivost je pa lepota devic in začetek vseh lepih čednosti.
- III. Boj se posvetnih zapeljivcev, ki ti časno srečo obetajo. Kdor se ti prilizuje, nima dobrih misli do tebe, in le išče tvojo dušo pogubiti.
- IV. Varuj se noči, ona je temna; njo ljubijo otroci teme, ti pa bodi otrok luči. Ne izvoli si družega tovarša, kakor dobro vest, ktera

te zamore v prebivališče izvoljenih pripeljati.

V. Majhne reči ali majhni grehi, ki se ti pripušeni zdé, pripeljali te bodo sčasoma v večje hudobije, če jih precej od začetka ne sovražiš, in če se jih ne varuješ.

VI. Nečiste misli, nespodobni pogovori, pohujšljive pesmi, nezmerni smeh in prilizovanje, to obudi hudobne in nečiste želje; lete pa zapeljejo lahko v nečisto djanje. — Obrni svoje misli in svoje oči proč od nespodobnih reči; skaži nejevoljo in sovražstvo do takih reči; obrni govorjenje na kaj družega pametnega, beži od takih ljudi, ki nespodobnost ljubijo.

VII. Nečimernega posvetnega veselja se skrbno zdrži; varuj se krajev, kateri so čistosti nevarni; ljubi tiho, samotno, spodobno življenje; ogibaj se vsega posvetnega šuma; odpovej si tudi večkrat kako pripuščeno veselje.

posebno bodi zdržen v jedi in v
pijači, da se boš vadal svoje po-
čutke krotiti.

VIII. Vsega, kar veš, da ti je ne-
varno, ogibaj se skrbno, in išči
le nedolžnega veselja, katerega se
ti ni treba sramovati. Nedolžnost
je rada vesela; čistost srca naj
bo tvoje največje veselje.

IX. Ne bodi nikdar brez dela, da te
peklenski skušnjavec nikoli v
samopašni lenobi ne najde. Pri-
trgaj si pri spanji; zapusti zgo-
daj posteljo, ktera naj ti je veden
spomin groba. Kedar se v posteljo
vležeš, spomni se svojega groba,
v katerega bo po smrti tvoje truplo
položeno. Kakor hitro se pa zjut-
raj zbudiš, vstani iz postelje, in se
spomni, da boš ravno tako na glas
angelske trobente iz groba vstal,
in šel pred oistro sodbo božjo, kjer
se bo tvoje truplo svetilo, kakor
solnce, ali pa bo ostudno, kakor
strašna pošast, kakor si si boš za-
služil zdaj v svojem življenji.

Pripomočki deviško čistost ohraniti.

Čuj in moli. — Čuj, glej kaj se v tebi godi, zatéraj precej od začetka nečiste misli in hudobno poželenje; zakaj če v začetku premagovanje opustiš, padeš zmirom globokeje, in v strašne globočine utegneš zabresti, iz katerih se ne boš mogel več izkopati.

Spoznaj vselej pred Bogom svojo slabost, in prosi ga gnade in pomoči. Nikar sam na-se ne zaupaj, tvoja moč je slaba, najmanjša skušnjava te zamore premagati.

Imej krščansko previdnost in srčnost. Kedar se ti kak posveten skušnjavec približa, varuj se ga bolj, kakor strupene kače, on želi tvojo dušo umoriti. Ustavi se mu z vso močjo, in odženi ga z ojstrostjo. Ohrani svoje telo čisto in sveto, kakor živi tempelj s. Duha in kakor živi ud Kristusov. Sramožljivost naj bo zvesti varh tvoje čistosti.

Môli rad, môli prisrčno in pobožno. Zjutraj se precej priporoči

Bogu, prečisti devici Mariji, in svojemu zvestemu angelu varhu; in premisli, v kake priložnosti in skušnjave bi utegnil ta dan priti, in kako bi se bilo v njih vesti. Prosi Boga, da bi ti gnado dal vse hude priložnosti in skušnjave premagati. Zvečer pa premisli, kako si dan preživel, obžaluj vse svoje grehe, ponovi svoje dobre sklepe, opravi pobožno svoje večerne molitve, priporoči se zopet dobrotljivemu Bogu materi božji in angelu varhu, in tako pojdi spodobno k pokoju.

Spomni se pa tudi večkrat čez dan na Boga, kateri je povsod pričujoč. Če se boš v skušnjavah vselej na Boga, svojega pravičnega in ojstrega sodnika spomnil, pred katerim boš mogel od vsega svojega življenja ojster odgovor dati, ne boš lahko grešil.

Kedar si pa tako nesrečen, da se kaj pregrešiš, in svojega Boga razžališ, ne zgubi zaupanja, temveč obrni se s pravo srčno žalostjo k

Bogu. Prosi ga s solzami resnične pokore odpuščenja; in kakor hitro imaš priložnost, očisti svojo vest z odkritosrčno ponižno spovedjo, in z resničnim poboljšanjem. Tako te bo vzel usmiljeni Bog zopet v svojo gnado.

Da boš pa v skušnjavah še večjo moč imel, pristopi večkrat k sv. zakramentom z vredno pripravo in z resnično voljo, svoje življenje poboljšati, in čedalje sveteje živeti.

Nedelje in praznike posvečuj s pravo pobožnostjo; preživi jih v božji službi in v branji svetih bukev; zapomni dobro pridigo in nauk, premišluj božjo besedo večkrat čez teden. Kedar prideš na pokopališe, spomni se, da si tudi vsak dan svojemu grobu bližje; vsaka stopinja, ktero storiš, te bližej smrti in večnosti pripelje.

Premisli večkrat namen, za kterega si vstvarjen; vzemi si k srcu, da Bog želi, da bi po njegovi volji živel, in po tem življenji

večno izveličan bil. Zatorej ljubi Boga čez vse, in bližnjega kakor sam sebe; bodi prijazen, krotak in ponižen, in ljubi mirno, tiho in delavno življenje. Tako boš v vsakem stanu, v mladosti in starosti, na tem svetu in tamkej v večnosti vesel in srečen. Amen.

Cerkvene molitve

v posebnih potrebah.

Molitev za lepo vreme.

O večni nebeški Oče! ponižno k tebi zdihujemo, usliši milostljivo naše ponižne prošnje, prosimo te, in dodeli nam v sedanji potrebi lepo, stanovitno, gorko vreme; razveseli nas in zemljo z ljubim solncem, da, ker smo zavoljo grehov pravično pokorjeni, po tvoji dobroti usmiljenje dosežemo in obču-

timo. Po Jezusu Kristusu, tvojem ljubeznjivem Sinu, kateri s teboj in s sv. Duhom živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev za dež.

O Bog, nebeški Oče, kateri nas svoje stvari, po svoji mogočnosti živiš, in po svoji dobroti milostljivo ohraniš; ponižno te prosim s prsrčno molitvijo, daj nam potrebnega deža, in pomoči suho zemljo z roso svoje nebeške milosti, da bomo s telesnimi dobrotami razveseljeni, tvoje nebeške dari z večim zaupanjem zaželeli. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev ob času kuge.

O Bog, kateri ne želiš smrti, ampak pokoro grešnih ljudi, ozri se milostljivo na svoje ljudstvo, katero se k tebi vrne, da od njega, ki zdaj pred teboj ponižno moli, šibe svoje

jeze milostljivo odvrneš. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu itd.

Molitev ob času živinske kuge.

O Bog! kateri si ljudem tudi živino za pomoč dal, pohlevno te prosimo, da nam živali, brez katerih se človeški rod ne more živiti, pri naših potrebah ne odvzameš. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu itd.

Molitev ob času vojske.

O Bog! kateri vojske potareš, in sovražnike teh, ki v te zaupajo, z močjo svoje brambe preženeš; pomagaj svojim služabnikom, kateri na tvojo milost kličejo, da bomo tebe, po premagani sili naših sovražnikov, brez nehanja hvalili in častili. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu i. t. d.

(Molitev za mir je na 403. strani.)

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost i. t. d.

Razne molitve

za bolnike.

Molitev k nebeškemu Očetu.

Moj dobrotljivi nebeški Oče! ti si me po svoji božji previdnosti s to boleznijo obiskal, ker me ljubiš, in mi priložnost dati hočeš, da bi kaj več za nebesa zaslužiti zamogel. O dobrotljivi Oče nebeški! tukaj ležim z boleznijo in s slabostmi obdan, in nobenega ni, da bi mi zamogel pomagati, kakor le ti sam. Gospod! spoznam, kako si ti zmiraj dober in milostljiv; s svojimi velikimi grehi sem še veliko večo kazen zaslužil, kakor mi jo tukaj naložiš. O moj Bog, po milosti me kaznuješ, in za majhne kazni, če jih v duhu pokore voljno pretrpim,

velike dolgé izbrišeš. Zato hočem s tvojo gnado in pomočjo trpljenje in bolezen, katero si mi ti zdaj poslal, s potrpežljivostjo prestat, da bom tvojo božjo čast povišal, za svoje velike grehe ti nekoliko zadostil, in časne kazni, katere bi mogel za svoje grehe v vicah trpeti, že tukaj nekoliko dostal.

O moj nebeški Oče! če je pa tvoja volja, če je tebi k časti, moji duši pa k zveličanju, da zopet ozdravim, prosim te pa ponižno, vzemi to trpljenje, to bolezen od mene; pa ne moja, ampak tvoja presveta volja naj se zgodi. — Ti si moj najboljši zdravnik, le ti me zamoreš ozdraviti. — O Gospod! glej, tvoj prijatelj, katerega ljubiš, bolan leži, pridi tedaj, pridi in ozdravi ga, če je tvoja sveta volja. Oh! jaz sicer nisem vreden, da bi ti k meni prišel, ali da bi se dobrotljivo mene spomnil; pa naj gre tvoje usmiljenje pred tvojo pravico; zapovej moji bolezn, le z besedo, in hitro me bo

zapustila. — O Gospod; moj dobrotljiv nebeški Oče, ti si moja edina pomoč, k tebi kličem v svojih nadlogah, k tebi zdihujem v svojih težavah, k tebi pribežim v svoji bolezni, vzemi me v gnado in odpusti mi milostljivo vse moje grehe, s katerimi sem tolikokrat razžalil tebe, svojega največega dobrotnika. O milostljiv in dobrotljiv si, ti vdariš, pa zopet zaceliš; vzemi od mene kelih mojega trpljenja, če je tvoja sveta volja. Če pa hočeš, da še dolgo in veliko trpim, ali še celo umrjem, naj se zgodi, kakor je tebi dopadljivo. Le samo to te prosim, daj mi pravo krščansko potrpežljivost, da bom vse voljno prestal; daj mi stanovitnost do zadnjega, da ne omagam, ampak tudi v težavah in v trpljenji tebi vselej zvest ostanem. Daj mi zadnjič po Jezusovem zasluženji milost, da se srečno ločim iz tega sveta, da v tvoji sveti gnadi umrjem, in tamkaj pri tebi na večno živim. Amen.

Molitev bolnika k materi božji.

O Marija, prečista devica! ti si naša ljubeznjiva dobrotljiva mati; ti si usmiljena pomočnica vseh žalostnih in revnih; ti si naša pomoč v vseh nadlogah, in najmogočnša pomočnica za Bogom. Torej stavim v tej svoji težavi in nadlogi, v tej bolezni vse svoje zaupanje za Bogom v te, o presveta mati božja! Prisrčno te prosim, kakor otrok svojo mater, prosi za-me nebeškega Očeta, da mi v moji bolezni pomaga in mi dá zopet ljubo zdravje, če je njegova sveta volja. Če je pa božja volja, da še dalje v tej bolezni trpim, prosi za-me, da jo prenašam tako, kakor Bog hoče. Prosi za-me, da mi dá Bog pravo kršansko potrpežljivost, ktera je bolnikom najbolj potrebna! prosi za-me, da se udam v svojih težavah popolnoma presveti božji volji. Prosi za-me, da prav spoznam to, da Bog res ravno tiste ljubi, ktere tepe; zakaj on jim da s tem priložnost, da z

majhnim trpljenjem na tem svetu,
 če ga z voljo pretrpe, že tukaj ne-
 koliko prestopé svoje časne kazni
 za grehe, in veliko trpljenje od-
 vrnejo, katero bi v vicah morali
 prestati; prosi za-me, da bom tudi
 v velikem trpljenji vedno Bogu
 zvest, in mu hvaležen za vse nje-
 gove dobrote, ktere mi on tudi v
 trpljenji skazuje; prosi za-me, da
 bi dobrotljivi Bog tolikanj bolj svo-
 jo sveto gnado v mojem srcu pomno-
 žil, kolikor moja bolezen hujša
 prihaja; prosi za-me, da bi meni
 Gospod Bog presrčno žalost čez vse
 moje grehe podelil, zavoljo katerih
 zaslužim še tisočkrat več trpeti,
 kakor zdaj trpim; prosi za-me, da
 bi me Bog potrdil v mojem res-
 ničnem sklepu, ker hočem v pri-
 hodnje vse drugače živeti, če mi
 dá Bog še enkrat zdravje. Če je pa
 volja mojega nebeškega Očeta, kateri
 je gospodar življenja in smrti, da
 v tej bolezni umrjem, prosim te
 pa, o preljuba mati Marija! ker

si ti najmogočnejša pomočnica v zadnji uri, pomagaj mi v mojih smrtnih težavah s svojo mogočno prošnjo pred Bogom, da se bo moja uboga duša ločila v gnadi božji iz tega sveta; pomagaj mi v zadnji uri vse moje sovražnike z orožjem svete vere premagati; sprosi mi od Boga trdno zaupanje v njegovo milost, in obvaruj me pred vsem škodljivim omagovanjem. O Marija, prečista devica, žalostna mati Jezusova! ki si ravno takrat pod sv. križem stala, kedar je Jezus svojo presveto dušo izročil v roke svojega nebeškega Očeta; bodi tudi pri moji smrti, in tolaži mojo ubogo dušo, in kedar se bo ločila iz tega umrjočega trupla, spremi jo tje pred sodnji stol Jezusa Kristusa, in tam prosi zame svojega Sina Jezusa, da bi me on milostljivo sodil, da bi ne gledal na moje grehe, ampak le na svojo presveto kri, katero je prelil za odrešenje moje duše.

— O Marija, mati milosti božje! v

te trdno zaupam, pomagaj mi zvesto v vseh mojih težavah, v življenji in v smrti, s svojo mogočno prošnjo pred Bogom; in bodi moja ljubeznjiva mati in pomočnica zdaj in v moji smrti uri. Amen.

Molitev

h križanemu, in na križi umirajočemu Jezusu, za srečno smrt.

O moj križani Jezus! ki si pretrpel na lesi svetega križa tri ure najhujše muke, in po tem najstrašnejšo smrt, tako da je solnce otemnelo, in da se je zemlja stresla, zavoljo tvoje strašne smrti te prosim, o križani Jezus! da mi pomajššaš moje smrtne težave, kedar se bo moja duša ločila iz tega sveta, in da mi dodeliš mirno srečno smrt. Daj mi, o milostljivi Jezus! kedar bom umiral, v pomoč in veselje moje duše, in za razveseljenje mojega srca v najhujših smrtne težavah, daj mi žalost svoje žalostne

duše; dodeli mi o Jezus! solze svojih milostljivih oči, kedar si obževal moje strašne pregrehe; dodeli mi, o Jezus! grenko zdihovanje svojega žalostnega srca, da s skesanim srcem k tebi zdihujem za odpuščenje svojih obilnih grehov. O moj križani Jezus! kateri si prestal take grozovitne muke, in tako grenko smrt trpel, da bi nam srečno smrt zadobil; ponižno te prosim, dodeli mi vse zasluženje svojega svetega trpljenja, da bo moja uboga duša, kedar jo pokličeš od tod, na večno pri tebi živel. Dodeli mi tedaj, o Jezus! zasluženje krvavega potu svojega svetega obraza, da v njem očistim svojo omadežvano dušo; dodeli mi zasluženje svojih krvavih globokih ran, s katerimi je bilo raztepeno in razbito tvoje nedolžno telo, da v njih potolažim in uteselim svojo grešno dušo; dodeli mi zasluženje svojega neusmiljenega tepenja, da se ubranim tvoji jezi in večnemu pogubljenju; do-

deli mi zasluženje svojega kronanja s trnjem, da po smrti zadobim krono večnega življenja. Dodeli mi, o križani Jezus! obilno zasluženje vseh svojih grozovitnih muk, in vseh čednosti svojega najsvetejšega življenja. — O Jezus, moj usmiljeni odrešenik, dodeli mi gnado, da v tvoji presveti krvi, katero si ti iz svojih ran in iz svoje presvete krvi do zadnje kaplje prelil, da v tej krvi svojo dušo očistim vseh grehov in tebi prijetno storim. — Za te gnade te prosim, o Jezus! in jih upam od tebe zadobiti, ker si večna ljubezen, neskončno dobrotljiv in milostljiv; in vse to postavim med svoje grehe, in med pravično jezo nebeškega Očeta. — Oh, moj Jezus! kedar zadnjo uro že ne bom mogel več govoriti, takrat, o moj križani Jezus! takrat naj govori za-me tvoja presveta rešnja kri; takrat naj zdihuje zame tvoje prebodeno ljubeznjivo srce; takrat naj se razžaljenemu nebeškemu

Očetu skažejo za-me tvoje presvete krvave rane, da pred svojo smrtjo zadobim gnado in milost pred tvojim božjim obličjem! — O križani Jezus! tvoje bitko trpljenje naj bo moje veselje, tvoja grenka smrt moje večno življenje. Amen.

Molitve

pri umirajočih.

Umirajočemu kristjanu je posebno dobro naprej moliti vero, upanje in ljubezen; pa počasi se mu mora moliti in razločno.

Zadnje želje umirajočega kristjana.

O moj Bog in moj Gospod! tebi izročim svoje življenje, ktero sem prejel od tebe; vsaki čas sem pripravljen umreti po tvoji sveti volji.

Pripravljen sem umreti, ker ti tako hočeš, in ker si ti odločil vsakemu človeku, enkrat umreti.

Pripravljen sem umreti, da s težavami in britkostmi svoje smrti tvoji božji pravici vsaj nekoliko zadostim za vse svoje grehe, katerih je brez števila, s kterimi sem zaslužil že tisočkrat smrt.

Pripravljen sem umreti, da neham enkrat grehe delati, s kterimi sem te že tolikokrat razžalil.

Pripravljen sem umreti, da se skažem hvaležnega za tolikanj dobrot, ktere sem prejel od tebe.

Pripravljen sem umreti, da s smrtjo pokažem, da bolj želim tvojo čast povikšati, in tvojo voljo dopolniti, kakor svoje življenje ohraniti.

Pripravljen sem umreti, da te bom zamogel posihmal na vekomaj ljubiti in hvaliti, ker si ti moj zadnji namen, zavoljo kterega sem vstvarjen.

Pripravljen sem umreti iz prave in čiste ljubezni do tebe, ker si se ponižal, na sv. križi iz ljubezni do nas umreti.

O moj Bog, moj nebeški Oče! za krvave rane in za britko smrt tvojega Sina Jezusa te prosim, daj mi srečno zadnjo uro, in ne zavrzi moje uboge duše, ktero je tvoj ljubeznjivi Sin Jezus s svojo presveto krvjo odrešil.

Zadnji zdihljeji umirajočega.

O moj Bog! molim te svojega samega, pravega, živega Boga. —

Vérujem v te, o večna resnica! — zaupam v te, o neizrečena milost! — ljubim te nad vse, o večna dobrotá! —

O Gospod! iz ljubezni do tebe mi je žal, da sem te tolikokrat razžalil! O Gospod, odpusti mi vse moje grehe!

O Jezus! Sin Davidov! usmili se me! —

O Gospod! ne moja, ampak tvoja presveta volja naj se zgodi!

Tukaj, o moj Bog! na tem svetu mi trpljenje nakladaj; tamkaj pa me reši večnega trpljenja! —

O Jezus! bodi moj Jezus! moj zveličar, in reši me večnega pogubljenja, in dodeli mi večno izveličanje! —

O Jezus! moj usmiljeni odrešenik! tebi živim; tebi umrjem; tvoj hočem biti živ in mrtev; tvoj hočem biti tudi na tem svetu, in tamkej v večnosti!

O moj Gospod in moj Bog, moj stvarnik in odrešenik in razsvetljevalec! —

O Jezus! Marija! in sv. Jožef! vam izročim svojo dušo! —

O Jezus! o Jezus; v tvoje svete rane izročim svojo ubogo dušo! O Jezus, milostljivo jo vzemi!

O sv. Marija! milostljiva mati Jezusova! moja najmogočnša pomočnica za Bogom! spomni se name sedaj v mojih največih težavah, prosi za-me v mojih zadnjih potrebah! —

O Marija! mati Jezusova! mati milosti božje! prosi za-me Boga, da

me peklerskega sovražnika obvaruje v mojih zadnjih skušnjavah.

O sv. Mihael! pridi mi na pomoč v moji zadnji vojski, in brani mojo ubogo dušo proti hudobnemu sovražniku, ki jo želi pogubiti!

O moj sv. angelj varh! ki si me zvesto varoval ves čas mojega življenja v tolikih nevarnostih, ne zapusti me zdaj v moji zadnji uri in največi nevarnosti; bodi moj varh in moj pomočnik ob moji zadnji uri!

O vsi sveti angeli in arhangeli! pridite mi na pomoč, vojskujte se za-me, premagajte vse moje sovražnike, in spremite mojo ubogo dušo srečno na oni svet!

O sv. Dizma, sv. Barbara, sv. Jožef, prosite za-me, da me v svoji sveti milosti vzame iz tega sveta!

Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za-me Boga, da me vzame iz tega revnega sveta v vašo sveto družčino, kjer želim z vami vred Boga večno hvaliti in ljubiti!

O Jezus! o Jezus, vzemi mojo ubogo dušo v svoje roke! — O Jezus! o Jezus! v tvoje svete krvave rane priporočim svojo ubogo dušo, ktero kličeš iz tega sveta! O Jezus! moj Jezus! milostljivo jo vzemi, da tudi jaz občutim sad tvojega odrešenja! —

Oče! v tvoje roke izročim svojo ubogo dušo, sedaj in na vekomaj. Amen.

Molitev za umirajočega

k materi božji za srečno zadnjo uro.

O ljubeznjiva, milostljiva in od vekomaj izvoljena devica, mati Jezusova, Marija! prosimo te po tisti tvoji in tvojega ljubeznjivega Sina, Jezusa Kristusa, britkosti in grenkosti, ktero sta vi dva imela, ti pod križem, on pa na sv. križi, največ pa ob tisti uri, kedar se je njegova duša ločila od njegovega telesa. Prosimo te tedaj, da prideš temu umirajočemu kristjanu na

pomoč, kedar se bo njegova duša od njegovega telesa jela ločiti; in da jo sprejmeš v svoje milostjive roke, in izročiš našemu izveličarju, svojemu ljubeznjivemu Sinu Jezusu. — Prisrčno ti priporočimo to dušo, in te prosimo z velikim zaupanjem za-njo, ker si najmočnejša pomočnica v zadnji uri, nikar je sedaj ne zapusti, ker tvoje pomoči najbolj potrebuje. Pridi po njo, in sprejmi jo pred sodni stol Jezusa Kristusa, in tam prosi svojega ljubeznjivega Sina, da skaže gnado in milost tej duši, da ne gleda na njene grehe ampak na svojo presveto rešnjo kri, katero je prelil tudi za to dušo do zadnje kaplje. O Marija, mati milosti božje! sprosi tej duši gnado in milost, in večno izveličanje. Amen.

Litanije pri umirajočih.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Vsi sv. angelji in arhangelji,

Sveti Abelj,

Vsa družba pravičnih,

Sveti Abraham,

Sveti Janez Krstnik,

Sveti Jožef,

Vsi sveti očaki in preroki,

Sveti Peter,

Sveti Pavel,

Sveti Andrej,

Sveti Janez,

za-nj (za-njo) Boga prosí,
(prosite)!

Vsi sveti aposteljni in evan-
 gelisti,
 Vsi sveti učenci Gospodovi,
 Vsi sveti nedolžni otroci,
 Sveti Štefan,
 Sveti Lavrenc,
 Vsi sveti marterniki,
 Sveti Silvester,
 Sveti Gregor,
 Sveti Avguštin,
 Vsi sv. škofje in spoznovavci,
 Sveti Benedikt,
 Sveti Francišek,
 Vsi sveti mnihi in pušavniki,
 Sveta Marija Magdalena,
 Sveta Lucija,
 Sveta Barbara,
 Sveta Katarina,
 Vse svete device in vdove,
 Vsi svetniki in svetnice Božje,
 Bodi mu (ji) milostljiv; zanesi mu
 (ji), o Gospod!
 Bodi mu (ji) milostljiv; odreši ga
 (jo), o Gospod!
 Svoje jeze, reši ga (jo), o Gospod!

za-nj (za-njo) Boga prosi, (prositi)!

Nesrečne smrti,
 Vsega hudega,
 Skušnjav hudobnega duha,
 Oblasti peklenške hudobe,
 Večnega pogubljenja,
 S svojim svetim rojstvom,
 S svojim svetim križem in tr-
 pljenjem,
 S svojo smrtjo in svojim po-
 kopom,
 S svojim častiljivim vstaje-
 njem,
 S svojim čudnim vnebohodom,
 Z gnado tolažnika sv. Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 Da se na tega umirajočega mi-
 lostljivo ozri,
 Da mu (ji) vse grehe odpusti,
 Da ga (jo) v veri, zaupanju in
 ljubezni potrdi,
 Da mu (ji) resničnega duha
 pokore in pravo žalost dodeli,
 Da ga (jo) hudih misli varuj,
 Da mu (ji) v pričujoči nevar-
 nosti pomagaj,

reši ga (jo), o Gospod!
 prosimo te, usliši nas!

Da ga (jo) v zadnji uri s svojo sv. gnado ne zapusti, Da ga (jo) v večno veselje pelji, Da naš usliši, O Jezus, Sin božji, Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe svetá, zanesi nam, o Jezus! Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe svetá, usliši nas, o Jezus! Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe svetá, usmili se nas, o Jezus!	}	prosimo te, usliši nas!
---	---	----------------------------

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Molimo.

O Gospod, naš Bog! usliši našo
molitev, in bodi milostljiv tej duši,
ki se bo sedaj ločila s tega sveta.
Odpusti ji vse grehe, reši jo vseh
kazni, in vzemi jo v večno nebeško

stanovanje, ktero ji je pripravil Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinstvi sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Rožni venec za umirajoče.

- I. Jezus! potrdi tega umirajočega v pravi veri.
- II. Jezus! daj temu umirajočemu trdno zaupanje na tvojo neskončno milost.
- III. Jezus! pomnoži v srcu tega umirajočega gorečo ljubezen do tebe.
- IV. Jezus! reši tega umirajočega vseh skušnjav hudobnega duha.
- V. Jezus! vzemi tega umirajočega iz tega sveta v svoje nebeško kraljestvo.

Molitev za umirajočega.

Loči se, o verna duša, iz tega sveta v imenu Boga Očeta vsega-mogočnega, ki te je vstvaril! v imenu Jezusa Kristusa, Sina živega

Boga, ki je za-te trpel in umrl, da te je odrešil; v imenu tolažnika sv. Duha, ki te je razsvetlil; v imenu nebeške kraljice Marije; v imenu vseh angelov in arhangelov; v imenu kerubinov in serafinov; v imenu patrijarhov in prerokov; v imenu sv. aposteljnov in evangelistov; v imenu svetih mučenikov in spoznovavcev; v imenu svetih minihov in puščavnikov; v imenu vseh svetih devic; v imenu vseh svetnikov in svetnic božjih. — Naj bo dans tvoje mesto v miru, in tvoje prebivališče v nebeškem Sionu. Po našem Gospodu Kristusu. Amen.

O milostljivi, usmiljeni Bog, ki po svojem velikem usmiljenji grehe teh, kateri pokoro delajo, zbrišeš, in kazni za storjene grehe po prizanašanji in odpuščenji odvzameš! poglej milostljivo na tega svojega služabnika in nas usliši, ker te prisrčno prosimo odpuščanja njegovih grehov. — O dobrotljivi Oče nebeški! popravi v njem vse,

kar je po človeškej slabosti razdjano, ali kar je po hudobnem duhu poškodovano in oslajljeno, in ker je tudi on ud svete katoliške cerkve, in deležen Kristusovega odrešenja, pripelji in pridruži ga k številu izvoljenih. — Usmili se, o Gospod! njegove duše, in ker nima družega zaupanja, kakor v tvojo milost, tedaj ga pusti v svoji sveti gnadi pred obličje svoje milosti priti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Priporočenje duše umirajočega.

Priporočim in izročim tvojo dušo Bogu vsegamogočnemu, ker si njegova stvar, da se zopet vrneš k svojemu stvarniku, kedar se ločiš iz tega sveta, ki ti je dal življenje. In kadar bo tvoja duša iz tvojega telesa poklicana, naj ji pride naproti častitljiva devica Marija in vsi angeli nebeški; naj jo srečajo sveti aposteljni, naj jo obdajo sveti mučeniki in spoznovavci; naj jo

prijazno sprejme vesela množica svetih devic, naj doseže tvoja duša večni mir in pokoj v naročji svetih patrijarhov. — Ljubeznjivi in veseli pogled Jezusa Kristusa se ti prikaži, in Jezus te pridruži tem, kateri se z njim vesele. Naj bo pred teboj skrito vse, kar je grozovitega v temi, vse, kar dela muke in trpljenje. Naj zbeži pred teboj peklenški satan s svojimi tovarši. Ukaži, o Gospod! in naj bodo razpodeeni tvoji sovražniki; naj zbeže pred tvojim obličjem, kateri te sovražijo; kakor zgine dim, naj zginijo; kakor se razstopi vosek pri ognji, naj poginejo hudobni pred božjim obličjem, pravični pa naj se vedno pred Bogom vesele. — Sramota naj obide vso peklenško trumo, in hudobni duhovi naj se ne podstopijo zadržati tvoj prihod v nebesa. — Kristus, ki je bil zate križan, reši te vsega trpljenja; Kristus, Sin živega Boga, pelji te v veselje večnega življenja; Kristus,

pravi dobri pastir, te spoznaj za svojo ljubo ovčico; očisti te vseh tvojih grehov, in te na svojo desnico postavi med svoje izvoljene, da boš svojega izveličarja od obličja do obličja gledal, in vžival v družini vseh izveličanih duš sladkost božje prijaznosti vekomaj. Amen.

Kratke prošnje okolostoječih
za umirajočega.

O Gospod! usliši naše prošnje za dušo, ktero kličeš iz tega sveta.

O Marija, najmogočnša pomočnica v zadnji uri! prosi svojega ljubeznjivega Sina Jezusa za srečno ločenje te duše.

Ponižno te prosim, o Jezus! vzemi tega svojega služabnika iz tega zapeljivega sveta v prebivališče večnega izveličanja, kateri ga je upal doseči od tvoje milosti. —

Češena si Marija . . .

O Jezus! reši to dušo, ktero si tako drago kupil, za ktero si svojo

sveto kri prelil; reši jo vsega hudega; reši jo vseh kazni, ktere je zaslužila zavoljo svojih grehov. —

Češena si Marija . . .

O Gospod Bog! reši to dušo večne smrti, kakor si rešil Enoha in Elija časne smrti. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo potopa v peklenški brezen, kakor si rešil Noeta vesoljnega potopa. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo zapeljivega skušnjavca, kakor si rešil Abrahama iz dežele malikovalcev.

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo večnega pogubljenja, kakor si rešil Izaka, da ga ni daroval njegov oče Abraham.

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo večnega ognja, kakor si rešil Lota ognja hudobnega mesta Sodome. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo iz rok vseh njenih sovražnikov, kakor si rešil Mojzesa iz rok kralja Faraona.

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo iz oblasti hudobnega sovražnika, kakor si rešil Danijela iz levnjaka. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo peklen-skega plamena, kakor si rešil tri mladenče iz plamena goreče peči.

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo pred svojo ojstro pravično sodbo po svoji neskončni milosti, kakor si rešil nedolžno Suzano krivične sodbe.

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo vse moči hudobnega duha, kakor si rešil Davida iz rok Golijata in Savla. —

Češena si Marija . . .

O Gospod! reši to dušo, če je tvoja sveta volja, tega umirajočega trupla, kakor si rešil svojega aposteljna Petra iz ječe. —

Češena si Marija . . .

O Gospod, usmiljeni Oče nebeški! pošlji angeljce iz nebes, da bodo vzeli to dušo iz tega sveta, in jo nesli v nebеса, da se bo tamkaj s teboj in z vsemi izvoljenimi ve-
komaj veselila. Amen.

Molitev.

Priporočimo ti, o Gospod! to dušo, in te prosimo, o Jezus, usmiljeni odrešenik vsega sveta! da vzameš to dušo, za katero si trpel in umrl, v svoj nebeški raj. Spoznaj, o Gospod! svojo stvar, ktera ni od drugih bogov vstvarjena, ampak od tebe samega, pravega in živega Boga, ker ni drugega Boga, kakor ti sam, in nič ni tvojim delom enako. — O Gospod! vzemi to dušo pred svoje božje obličje, in ne spomni se njenih pregreh in nevrednosti, ktere je storila po svoji človeški slabosti, temveč spomni se, o Gospod, svoje neskončne milosti in drage krvi svojega edinega

Sina Jezusa Kristusa, s katero je to dušo kupil, in kateri ji je pripravil prebivališče v nebesih. Amen.

**Kedar se je duša že iz sveta ločila,
(in tudi kedar smrtno uro zvoni) se
lahko tako za-njo moli:**

**Pridite na pomoč, vsi svetniki
božji! pridite naproti, vsi angelci
Gospodovi! vzemite to dušo, in
spremite jo pred božje obličje, in
jo prinesite v nebeško prebivališče.
— O Jezus Kristus! ti jo k sebi
vzemi, kateri si jo iz tega sveta po-
klical. Amen.**

Gospod, usliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usliši nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

**O Gospod! dodeli tej duši večni
mir in pokoj.**

In večna luč naj ji sveti!

Naj počiva v miru. Amen.

Molimo.

Tebi, o Bog! priporočimo to dušo, da bi zdaj, ko se je ločila iz sveta, pri tebi v nebeškem kraljestvu prebivala! in kar je po slabosti svoje človeške natore v svojem življenji pregrešila, odpusti ji po svoji neskončni milosti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Zdaj pa še moli za dušo, ki se je sedaj iz sveta ločila psalm:

„Iz globočine“ i. t. d. na 149. strani in Oče naš . . . Češena si Marija . . . Verujem . . .

Svete pesmi.

I. Sv. maša.

Vstop.

Pred tabo na kolenih,
O Bog, te molimo,
In polni želj ognjenih
Dobrot te prosimo.
Daritev svete maše,
Naj ti prijetna bo;
Molitve prošnje naše
Usliši milostno.

Slava.

Čast tvoja naj razlega
Nezmerna se o Bog,
Nebesa naj presega,
Napolni zemlje krog!
Svoj blagi mir dodeli
Na zemlji milostno,

Da sveto vsi živeli,
Prišli bomo v nebo.

Evangelij.

Iz Božjih ust izhaja
Svet evangelium,
Srce naj nam navdaja
In razsvitljuje um.
Bog sam uči nas večni,
Pri katerem zmote ni;
O srečni, trikrat srečni,
Če njemu smo zvesti.

Vera.

Bog Oče, vsi spoznamo,
Da vse je tvoja stvar,
Kar je in kar imamo,
Je tvoje roke dar.
Sin tvoj od Duha večni
Bil svetega spočet,
Po Dvici rojen srečni,
Odrešil ves je svet.

Darovanje.

Naj, Bog dopade tebi,
Kar ti darujemo;
Seer kruh je sam na sebi,
In vino je samo,

Pa, z kruha in iz vina
 Bo kmalu, kar zdaj ni;
 Edinega ti Sina
 Telo in prava kri.

Svet.

Povzdignimo, kristjani,
 Vesele glase zdaj;
 Zapijmo v Bogu zbrani:
 Svet, svet na vekomaj!
 Gospodu množca vdana
 Prepevaj radostno
 Zveličarju: Hosana!
 Med nas zdaj prišel bo.

Po povzdigovanji.

Molimo klečijoči
 Boga zakritega,
 Oko ga ne razloči
 Pa vera ga pozna.
 Z duhovnega pogleda,
 O Bog, te vidimo;
 Zadosti je beseda,
 Da v tebe verjemo.

Povživanje.

Glej čudeže odkriva
 Zveličar grešnikom;

Gospoda hlapec vživa,
 Je hrana Jezus sam.
 Podoba le je vina
 In kruha belega,
 Telo in kri pa Sina
 Zares je Božjega.

Konec.

Končan zdaj svete maše
 Je nekrvavi dar;
 Usliši prošnje naše,
 Nas ne zapust' nikdar!
 Naj spravno bo to djanje
 Nam, Jezus, naš pastir;
 Naj bo ti v čast spoznanje,
 Nam v časni, večni mir.

II. Sv. maša.

Vstop.

Pred stolom Tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči,
 In tebe Bog v ponižnosti
 Svoj'ga srca časti.
 Daj milost jim, ki hrepene
 V solzah izmiti vse dolge,
 Odpusti Oče grešnikom
 In skaži se dobrotljiv nam.

Slava.

Čast bodi v visokosti
 Bogu na vekomej,
 In mir po širokosti
 Ljudem naj bo vselej!
 V ponižnosti pojemo
 Ti hvalo trojni Bog!
 Od Tebe zgolj prejmemo
 Rešenje iz nadlog.

Evangelij.

Iz Tvojih ust izhaja
 Svet evangelium;
 Srce naj nam navdaja,
 Razsvitlja naj naš um,
 Modrost naj slava večna,
 Resnico nas uči;
 Bo duša večno srečna,
 Če vere se drži.

Vera.

Gospod pred Tabo s trepetanjem
 Te Tvoja verna stvar spozna,
 Veruje z živim spoštovanjem
 V Tebe edinega Boga.
 Veruje tudi v Tvoj'ga Sina
 Spočet'ga od svet'ga Duha,

Ko Jessova ga korenina
V deviškem cveta je cvetla.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
•Gospod, dari le-te;
Ž njim ljudstvo posvečuje
Ti misli in želje.
To kruha je in vina
Za grehe naše dar,
Spomin je Tvoj'ga Sina
Položen na oltar.

Svet.

Poj: Sveti, sveti, sveti,
Je Bog in naš Gospod,
Poj s kerubini: Sveti
Si Ti Bog Sabaot!
Vsa zemlja naj ti poje,
Nebo naj Te časti,
Ime presveto Tvoje
Povsod naj se slavi.

Po povzdigovanji.

Poglej, o Oče, z visokosti
Ves milostljiv na ta oltar!
Naj pokladamo po dolžnosti
Zdaj Tebi dopadljivi dar;

Tvoj Sin je dar le ta presveti
 Iz zgolj ljubezni darovan,
 Ki zvolil je za nas trpeti
 Ko jagnje bil za nas zaklan.

Jagnje božje.

O glejte, Božje Jagnje
 Za nas preлива kri,
 Na križu glavo nagne,
 Do smrti že medlí;
 Vse grehe nam odjemlje,
 Umerje za dolgé;
 Národi cele zemlje
 Po njem si mir dobé.

Obhajilo.

Gospod, oh nisem vreden,
 Da Tebe bi zavžil,
 Te v duhu zdaj prejeti,
 Iz srca hrepenim,
 Daj ženin naš presveti,
 Da milost zadobim.

Konec.

Daritev smo končali
 Dar bil je božji Sin,

In smrti praznovali
 Njegove smo spomin.
 Po njem sedaj prejeli
 Nebeških smo darov;
 Naj Bog nam še dodeli
 Z nebes svoj blagoslov!

III. Sv. maša.

Vstop.

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo srce!
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje!
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbriše grehe naše,
 Naj varje nas nadlog!

Slava.

Bog Oče večne slave
 Vsa hvala Ti, vsa čast!
 Ljudém mir volje prave,
 Na zemlji bodi v last!
 Bog Sin nedolžno Jagnje,
 Si z duhom svetim svet;

Naj Duh tvoj k nam se nagne,
K češčenju srca vnet!

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
Življenja srečni pot,
Temoto razsvetljuje,
Nas varje grešnih zmot.
Kristjani poslušajmo,
To Jezusov je glas,
Po njem se vsi ravnajmo,
Da bo zveličal nas.

Vera.

Spoznam, o Bog nebeški!
Da si ti stvarnik moj;
Odrešil rod človeški
Je Sin edini tvoj;
Svet' Duh pri nas prebiva,
Nam učenik poslan,
Njegovo milost vživa
Na zemlji vsak kristjan.

Darovanje.

Sprejmi, Bog, Oče večni!
Za nas prečisti dar,
Ga grešniki nesrečni
Ti damo na altar

Za svoje hudobije
 In celega sveta;
 Naj nam jih čisto zmiје,
 Nam tvojo milost da.

Svet.

Svet, svet, svet, Bog nebeški,
 Oblast imaš nad vse.
 Ves svet in rod človeški
 Ti hvalo, čast daje.
 Naj vedno hvaljen bode,
 Povikšan in češčen,
 Ki je za vse narode
 Na križu bil vmorjen.

Po povzdigovanji.

O angeljci hitite
 In pridite z nebes!
 Nebeški kruh molite,
 Ni kruh več, Bog je res.
 Počutkom je telesa
 Sam Jezus tukaj skrit,
 Naj vabi nas v nebesa,
 Ga pridemo častit.

Povživanje.

Moj Jezus tebe vžiti
 Iz srca koprnim,

Bojim se k tebi priti,
 Ker tolikrat grešim.
 Očisti dušo mojo,
 Zedini se z menoj,
 Pokaži milost svojo,
 Naj bodem vedno tvoj.

Konec.

Zdaj dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogu,
 Očetu darovali
 Edinega Sinu.
 Umrlim, živim sprava
 Za grehe bode naj,
 Naj nam bo vsim zastava
 Za blažen sveti raj.

Pesem pri blagoslovu.

Častimo Te, kruh živi angeljski,
 Ti pravi človek skup in večni Bog nebeški.
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, vedno sveto
 Jezusovo je Telo
 V zakramentu moljeno.

(Po drugem blagoslovu.)

Nikdar nas ne zapusti,
O Jezus, vir sladkosti;
Zlasti pa poslednji čas
Bodi Jezus, Ti pri nas!

I. Adventna.

Vi oblaki ga rosite!
Ali zemlja naj ga da!
Vé nebesa ga pošljite
Skor Zveličarja sveta!
Milo so ljudje zdihvali,
V grehah in temi ječali,
Bog je bil zemljo preklel,
Greh nebo človeku vzal.

Oče se nebeški vsmili,
Vidi toljko bolečin;
Da bi se ljudje rešili,
Se ponudi Božji Sin:
D'vico Gabriel pozdravi,
In Marija čista pravi:
Glej pokorno je srce,
Kar Gospod mu zapové.

Zgodba sveta in vesela!
 Nam odklepa vsim nebo:
 Glej, Devica je spočela,
 In beseda je meso!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost zahvalimo.
 Blagor tebi grešni svet!
 Jezus pride grehe vzet.

Bratje! dosti že je spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odvrnimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetlobo,
 Da preide grehov noč,
 In nas vodi božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostelj nas uči,
 Ne nečisto, ne požrešno,
 Nevošljivost naj beži.
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Kter'ga prihod se nam bliža,
 Da prav s čistim srcem vsak
 Bo Mesiju bolj enak.

O Zveličar! pridi skorej,
 Da se spolni, kar želim;
 In prinesi moč od zgorej,
 Da se čisto spokorim.
 Ti prinesi mir nebeški,
 Da ga vživa duh človeški;
 Daj, da pridem sodnji dan
 Med ovce na desno stran.

II. Adventna.

O Marija! lepši cvet!
 Ko je kdaj imel ga svet,
 Od Boga zmed vseh si zbrana,
 Mati milosti nam dana,
 Da pred Jezusom stojiš,
 Grešnikom pomoč deliš.

Sveta Mati vseh dobrot!
 Spomni se nas revnih srot,
 V srcu maternem nas nosi,
 In pred Bogom za nas prosi;
 On z veseljem vse stori,
 Kar ga prosiš, Mati, ti.

Nam pomoč, Marija, daj,
 Da poboljšamo se zdaj;
 Prosi božjiga sodnika,
 Njega milost je velika,
 Da nam on odpustil bo,
 Storil milostno sodbo.

Grešnik grehe objokuj,
 Vredno zanje zadostuj,
 Če se bomo spokorili,
 Ino Jezusa ljubili,
 Bo Marija zadnji čas
 Milost sklicala čez nas.

Božična pesem.

Poglejte, čudo se godi!
 Kaj mora nek to biti!
 Tak svetli dan o polnoči,
 Kaj to če pomeniti.
 Glej angelja pred nami stat',
 Luč svetla ga obsega;
 Od groze moram trepetat';
 Povejte, kaj bo s tega?

Tako pastirji govoré,
 Pa angelj se oglasi:
 Veselje oznanujem le,
 O srečni, srečni časi!
 Zveličar se nocoj rodi,
 Ni treba nič se bati,
 Ubožen, v jaslicah leži,
 Lahko ga je poznati.

Zaslišijo nebeških tram
 Častit Boga na nebi,
 Veselja mu ženejo šum,
 Da svet otme v potrebi.
 Njih petja glas razlega se
 Veselo po širjavah:
 Mir Vam, ki dobre volje ste,
 Bogu čast po višavah!

Pastirji se razvesele,
 Ko slišijo novico:
 Do Betlehema hrepene,
 Spoznat že le pravico.
 Pogledat pojmo, pravijo,
 Kar angelji so rekli:
 Tekó in se ne vstavijo,
 Da k jaslim so pritekli.

Tam dete vidi jo lepo,
 Ga ni se moč nagledat',
 Tak ljubeznjivo in sveto!
 Žele mu dopovedat',
 Da ljubijo ga iz srca,
 Da vse bi radi dali,
 Nauke vse, katere dá,
 Da bodo spolnovali.

Tud' k jaslicam zdaj pojdimo,
 Bodimo vsi veseli,
 Zahvalo, čast Bogu dajmo,
 Ker smo pomoč prejeli.
 Pozdravljen bod', Zveličar moj!
 Pozdravljen, Jezus ljubi!
 Si prišel sam do nas nocoj,
 Da nas otmeš pogubi.

Velikonočna pesem.

Zveličar gre iz groba,
 Ob moč je smrt, trohnoba!
 Velikonočno jagnje bil,
 Je za-me drago kri prelil.

Aleluja!

Že človek je odrešen.
 In v brezno satan trešen;
 Smrt grenka nima žela več,
 Odprt je grob in kamen preč.
 Aleluja!

Odrešil je očete,
 Veliko časa vjete,
 Častito jih pelja sabó
 V zaprto z grehom pred nebo.
 Aleluja!

O kako se svet'jo rane,
 Nevsmiljeno mu dane,
 Se angelj tudi oglasi,
 Da smrt je mrtva, nas uči.
 Aleluja!

Je trdna naša vera,
 Resnica jo podpera;
 Zveličar je od smrti vstal,
 Tud' nas ne bode grob končal.
 Aleluja!

Le kratka noč bo v grobi,
 Ker angelj kmal' zatrobi:
 Telo potem tud' popeljá
 Zveličar v raj in smrt nehá.
 Aleluja!

Dopolnit naše želje
 Pripravit nam veselje;
 Greš Ti Zveličar pred menoj,
 Prišel bom, upam, za Teboj.
 Aleluja!

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer pri Očetu zdaj sediš,
 Pravičnim plačo vsim deliš.
 Aleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S krvjo bom Jagnjeta oprán,
 Med Tvoje svate svat odbrán.
 Aleluja!

Aleluja, Aleluja!
 Aleluja, Aleluja!
 Po tvoje, Jezus, bratam brat,
 Daj nam vsem od smrti vstat'!
 Aleluja!

Pesem o binkoštih.

Prid' sveti duh! apostolom dan,
 Ki danes bil nad nje si poslan,
 Da čuda božja pravijo,
 Sovražnikom se vstavijo.
 Prid' sveti Duh! Te prosi kristjan.

Prid' sveti duh! daj svoje dari,
 In jih nad svoje verne razli,
 Resnico da poslušajo,
 In nje sladkost okušajo.
 Prid' sveti Duh! razsvetli nas Ti.

Prid' sveti Duh! omeči srcé,
 Zažgi nam v srcih svete želje;
 Ljubit', kar je pravičnega,
 Se varvati krivičnega.
 Prid' sveti Duh! ljubezni svete.

Prid' sveti Duh! podpiraj slabost,
 Potrdi v srcih pravo svetost;
 Daj, da se ne spotaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo.
 Prid' sveti Duh! Ti naša krepost.

Prid', sveti Duh! Ti zvesti vodnik!
Veselje naše, naš pomočnik.

O, vodi nas do večnosti,
Pripelji nas do srečnosti.

Prid', sveti Duh! Ti naš potrdnik!

I. Sveto rešnje Telo.

Praznika svetega
Dan's veselimo se,
Prav iz unetega
Srca naj hvala gre.
Staro preide naj,
Vse novo bodi zdaj,
Misli, djanje vsak prenavljaj.

Danes praznujemo
Zadnje noči spomin,
Ker se spomnujemo,
Kako je božji Sin
Svoje prijat'lje zbral,
Jagnje jim jesti dal,
S tem zapoved judov dostal.

Učenci vživajo
Velikonočno jed,

Zadnjič dobivajo
 Rešnje Telo prejet,
 Jesti jim ga dajé,
 Pa razdeli se ne:
 Vsak posebej cel'ga prejme.

Kadar prejemajo
 Slabi njega Telo,
 Se ga navzamejo,
 Moč jim je prava to;
 Kelih jim tud' zroči,
 Dá jim ga in veli:
 Pijte ga vsi, moja je kri.

Tak' je postavljeno
 Njega Telo za dar,
 Dušam pripravljeno,
 Da ga zavživa stvar.
 Mašniki to storé;
 Sami po njem živé,
 In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškega
 Kruha naš duh živi,
 S kruha človeškega
 Bog se nam prav' deli,

Čudi se o kristjan,
 Jezus jed vsém je dan,
 Bod' si reven, zaničevan.

Skupaj te molimo,
 Trojni edini Bog!
 Srčno te prosimo,
 Varuj nas vseh nadlog;
 Živi nas slabe zdaj,
 Te vživat' vekomaj
 V slavi Tvoji slednjič nam daj!

II.

Danes radujmo se dneva častitega,
 In iz srca naj se pesmice zlegajo:
 Staro naj vmakne se, novo vse bodi zdaj;
 Srca, glasi in djanje vse.

Zadnje večerje spominek obhajamo,
 V kateri je Kristus podaril apostolom,
 Jagnje in kruh, kakor zakon veleval je,
 Ki z Očaki je sklenjen bil.

Kadar so jagnje zavžili in nehali jesti,
 Gospodovo telo je dano jim,
 Kolikor vsi, ravno toljko prejel je vsak'
 Z rok Njegovih, to ver'jemo.

Svoje podaril za hrano jim telo je,
 Čašo krvi je prežalostnim piti dal,
 Rekši: Vzemite posodo, ki dam vam jo,
 Sleherni pije naj iz nje.

Tak je postavil daritev precenjeno,
 Ktere opravek zročiti je hotel le,
 Mašnikom samim. Dar'vati tak morajo,
 Da jejo in dajó drugim.

Žalostna mati Božja.

Mati žalostna je stala
 Zraven križa se jokala,
 Ko na njem je visel Sin.
 Dušo njeno, ki zdihuje,
 V britki žalosti tuguje,
 Meč prebada bolečin.

O kak žalostna je bila
 Ta preblazena in mila
 Mat' edinega Sina.

Kak žal'vala, kak zdih'vala,
 Kak je tresla se, jokala,
 Kadar strašno je trpel.

Kje je človek, da solzica
 Britka mu ne zmoči lica
 Ko bi videl Mater to!
 O koga bi ne ganilo,
 Ko bi videl Mater milo,
 S Sinom ki trpi grozno.

Za pregrehe svoj'ga roda
 Vidi Jezusa Gospoda
 V bolečinah bičan'ga,
 V Sina ljub'ga gled upira,
 Ki v britkosti grozni vmira
 In življenja tek konča.

O Devica, vir ljubezni,
 Daj, da čutim moč bolezní,
 Da se s Tabo posolzím.
 Daj, da srce bo goreče,
 Kristusa Boga ljubeče,
 Da dopasti mu želim.

Sveta Mati, to dodeli,
 Rane Kristusa preseli,
 Vtisni živo v srce mi.

Muke Sina, ki v rešenje
 Moje je dar'val življenje,
 Mati, deli z mano Ti.

Daj, da s Tabo jaz žalujem,
 Da nad križanim tugujem
 Vedno, dokler kolj živim.
 Zraven križa s Tabo stati,
 Združen s Tabo žalovati,
 S Tabo jokati želim.

Blažena devic Devica,
 Meni sladka pomočnica,
 Daj, da s Tabo jokam se.
 Daj, da Kristusa trpljenje
 Nosim celo to življenje
 Rane vtisni mi v srce.

Rane mi v telo utisni,
 Križ na rame mi pritisni,
 Za ljubezen Sinovo.
 Ogenj ta naj me ogreva,
 Brani Ti me, čista Deva,
 Kadar strašna sodba bo.

Naj me sveti križ tolaži,
 Smrt naj Kristusa me blaži,
 Milost me obdaja naj.

Ko pa smrt mi truplo vzame,
 Daj, da dušo mi objame
 Slave večne srečni kraj.

Čast Marije. I.

Glas iz srca poženimo,
 Mater božjo poslaviti,
 Da pusti nam, jo prosimo,
 Jo presrečno počastiti;
 Ona je nebes Kraljica,
 Ona naša pomočnica.
 Naj jo hval'jo vse stvari:
 Bod' češčena. D'vica Ti!

Je prišla za nas rojena,
 Lepšat in osrečit svet,
 Kakor lil'ja zasajena,
 Lepšal jo je d'viški cvet,
 Je živela le v samoti,
 Le v ponižnosti, tihoti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Z božjo milostjo navdana,
 Polna od Boga dobrot,

Mati Božja bila zbrana
 In veselje nas sirot,
 Jezusa nam je rodila,
 Nam zveličanje dobila.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Čast Marije. II.

Češčena Mati in Kraljica,
 Marija, vsmiljena Gospa,
 Nam upanje in pomočnica,
 Češčena, sliši glas prošnja.

Zagrešeni otroci Eve
 Te kličemo, pomagaj nam,
 V dolini solz uboge reve
 Se tebi vržemo k nogam.

Ozri se, naša ljuba Mati,
 Ozri se milostno na nas,
 Po smrti daj nam pokazati
 Zveličarjev častit obraz.

Devica sladka, mila, sveta,
 Pomagaj nam, živet' sveto,
 Ti pros' nebeškega Očeta,
 Da k Tebi pridemo v nebo.

Čast Marije III.

O Marija, bod' češčena,
 Polna milosti, dobrot ;
 Teb' podobna ni nobena,
 Bog je s Tabo, Tvoj Gospod !
 Blažena si med ženami,
 Blažen Tvoj presveti sad ;
 Jezus Kristus, sam Bog z nami,
 Nam začetnik božjih gnad.

Prosi, sveta Božja Mati,
 Za nas grešnike Boga,
 Da nam njega da spoznati,
 In ljubiti iz srea.
 Grešnim milost spokorjenja
 Sprosi nam, Marija, zdaj ;
 Zadnjo uro pa življenja,
 Sprosi nam nebeški raj.

Čast Marije. IV.

Kristjani ! Marijo častimo,
 Nebeška je ona Gospa ;
 Jo s petjem veselim hvalimo,
 Rodila je Kralja sveta ;

Iz srca jo toraj prosimo lepo,
 Da naj nam pri Bogu besednica bo,
 Če človek pomoči želi,
 Pri nji jo gotovo dobi.

Marija presveta Devica!

Ki polna si božjih darov,
 Preblaga nebeška Kraljica!
 Češčena od srečnih dniov!
 Pogledj nas na zemlji pregrešnih sirot,
 Ki tare nas breme pretežkih pomot,
 Mi kličemo, da bi nas Bog
 Odrešil iz naših nadlog.

O mati nar bolj dobrotljiva!

Ki revežem pomoč deliš,
 Oči, ki jih solza zaliva,
 Vsa rada tolažiš, vedriš!
 O prosi preljubega svojega Sinu,
 Zveličarja našega, Kralja miru,
 Da milo na nas se ozre,
 In grehe zanese nam vse.

Ko duša se bode ločila

Od tod iz telesnih slabost,
 O prosi Marija premila!
 Da pride v nebeško sladkost,

Kjer gleda, kar tukaj ne vidi oko.
 Poslušaj, kar tukaj ne sliši uho,
 Kjer vživa veselje serce,
 Kjer spolni Bog dušne želje.

Čast Marije. V.

O Kraljica družb nebeških,
 Mati celega sveta!
 Sliši pesem ust človeških
 Zvirajočo iz srca.
 Sliši mile ti glasove;
 V zgolj slabostih in pregreških
 Prosi tvojih gnad darove
 Revna stvar v dolin' solza.

Bodi naša pomočnica,
 Mati večnega Sinu,
 Milosti si porodnica,
 Sladke sprave in miru.
 Daj nam zdravje v duš boleznih,
 Da ne spači nas krivica,
 Da se vnemamo v ljubezni,
 Priporočaj nas Bogu.

Bodi ljubeznjiva Mati!
 Pribežališe grešnikom;
 Ti nam moreš pomagati
 Vpehanim popotnikom;
 Vsem sovražnikom nas brani,
 Daj nam srečno tek končati;
 Stoj, Marija nam na strani,
 Pred sodnikom Jezusom.

Čast Marije VI.

Kako bi dost' storili?
 Marijo počastili?
 Hvalite jo
 Povikšano!
 Nikol' ne bo prehvaljena;
 Hvalite neprenehoma!

 Stvari ti vse pojejo,
 Duhovi čast dajejo,
 Te tam časte
 Se poklone,
 Nebes kraljica! pred teboj,
 O poj srčneje, jezik, poj.

Te vredno počastiti,
 Se z angeljci skleniti
 Kristjan želi,
 In te časti;
 O bodi vedno hvaljena,
 K si Mati naš'ga Jezusa.

Ti, vseh pobožnih želje!
 Ti, grešnikov veselje!
 Obrni v nas
 Častit obraz.
 O srednica pred Jezusam!
 Pokaži, da si mati nam!

O bodi nam, Devica,
 V potrebah pomočnica!
 Tud zadnjo noč
 Nam daj pomoč:
 Pripelji nas v nebeški raj,
 Boga tam gledat vekomaj.

Sladko ime Marije.

Marija, o sladko ime,
 Je Tvoje, Mati in Devica,
 Stvarem Gospa, nebes Kraljica,

Napolni z upanjem sree,
Marija, o sladko ime!

Marija, o sladko ime,
Si mati milosti nam dana,
Pomoč krist'janov imen'vana;
V potrebah Tebi se zroče,
Marija, o sladko ime!

Marija, o sladko ime,
Ti sprosiš grešnim spokorjenje,
Pred Bogom milim odpuščenje;
V skušnjavah k tebi pribeže,
Marija, o sladko ime!

Marija, o sladko ime,
Ko nam ločenje se oznani,
Nam Ti stojiš zvesto na strani,
Oči mrtvaške zastoje,
Marija, o sladko ime!

Dobri pastir.

Ti o Jezus, srčno mili,
Naš pastir najboljši si.
O kako bi ne ljubili
Zvesto te iz vseh moči?

Doli k nam si se ponižal,
 In ovčie iskat prišel;
 Ljud nezdušni te je križal,
 Za naš greh si smrt trpel.

Kako vbožne me ovčice,
 Tebi to vrnile bi?
 Svoje damo ti dušice
 V duhu vse ponižnosti.
 Zvesto bomo poslušali
 Tvojih ust presladki glas.
 Tvojo voljo spolnovali
 Radi bomo vsaki čas.

Oh, prijetno je hoditi,
 Pasti s Tvojo čedo se!
 Sladko Tebi zmir slediti,
 In ljubiti večno Te!
 Pasi nas, o Jezus mili!
 V cvetji svojega sladú;
 Daj, da bomo pristopili
 Vsi k studencu večnemu.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod' Bogu!

Vse stvari ga zdaj molite!
Stvarnika dobrotnika

In Očeta ga častite!
Kerub', Seraf' mu pojó,
Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet' Gospod'!

Vse je polno Tvoje hvale;
Trume zvoljenih, o Bog!

Večno čast Ti bodo gnale;
Vsi svetniki Te časté,
Vsi pravični Te slavé,

Bodi milostljiv nam Ti,

Pota v grehe nam zagradi;
Ti podpiraj vedno nas,

Da storimo dobro radi.
Pelji naše duše v raj,
Delež zvoljenih nam daj.

K a z a l o.

	Stran.
Vvod	3
Jutranja molitev	5
Pred jedjo in po jedi	11
Večerna molitev	12
I. Sveta maša	16
Molitev pred pridigo	22
Molitev po pridigi	24
II. Sveta maša	38
III. Sveta maša za mrtve	57
Spovedne molitve	72
Molitev pred spovedjo	105
Molitev po spovedi	107
Spokorne litanije	113
Razložen očenaš	119
Sedem spokornih psalmov	137
Obhajilne molitve	152
Razne lepe molitve pred in po sv. obhajilu	175
Tri prošnje za poglobitve krščanske čednosti	182
Premišljevanje pred sv. obhajilom	187
Križev pot na čast sv. rešnjemu Telesu	198
Tri božje čednosti	235
Molitve po sv. obhajilu	241

Krajše molitve za spoved ali za sv. obhajilo	251
Molitev v adventu	262
Molitev na sveti dan	264
Molitev na novega leta dan	267
Molitev v praznik sv. treh kraljev	272
Molitev na čast sladkemu imenu Jezusovemu	274
Molitev sv. Bernarda na čast sladkemu imenu Jezusovemu	276
Litanije na čast najsvetejšemu Jezusovemu Imenu	278
Dyanajst lastnosti Jezusa Kristusa	281
Molitev za odpustke	282
Litanije v čast Kristusovemu trpljenju	288
Molitev sv. Avgušтина na čast Kristusovemu trpljenju	288
Sveti križev pot sv. Očeta Leonarda Porto- Mavriškega	290
Molitev pred božjim grobom veliki teden	323
Molitev in zdihovanje k Jezusu v svetem rešnjem Telesu	328
Molitev o veliki noči	337
Molitev v praznik Kristusovega vnebohoda	340
Molitev o binkošti	342
Sad sv. Duha	345
Molitev v praznik sv. Trojice	345
Litanije v čast presvetemu Rešnjemu Telesu	349
Litanije na čast presvete Rešnje krvi	357
Počesenje Jezusa v presvet. zakramentu altarja	362
Lavretanske litanije	365
Razložena češena Marija	376

	Stran.
Zdihovanje k žalostni materi božji . . .	382
Molitev k materi božji za srečno smrt . . .	384
Lastnosti matere božje	385
Hvalna pesem device Marije	386
Molitev v praznik svetega Štefana, prvega mučenika	387
Litanije na čast sv. Jožefu	389
Molitev v praznik svetih aposteljnov Petra in Pavla	392
Litanije vseh svetnikov	394
Molitev za odvrnenje vseh nadlog in nevarnosti	401
69. Psalm, v dan sv. Marka in križev teden	404
Litanije za duše v vicah	410
Molitev ob kvaternih tednih	415
Molitev za dobre duhovne pastirje	417
Molitev za svojega spovednika	419
Molitev staršev za svoje otroke	420
Molitev otrôk za svoje starše	421
Molitev predpostavljenega	423
Molitev posla	424
Molitev za prijatelje in dobrotnike	425
Molitev za sovražnike	426
Molitev za kakoga bolnika	427
Molitev k sv. angelju varhu	429
Molitev k svojemu sv. patronu	430
Molitev ob dnevu svojega godu	431
Molitev mladega kristjana, ki želi nedolžnost in čistost ohraniti in lepo živeti	434
Nevarnosti, katerih naj se mladi ljudje va- rujejo	441
Pripomočki deviško čistost ohraniti	444

Molitev za lepo vreme	447
Molitev za dež	448
Molitev ob času kuge	448
Molitev ob času živinske kuge	449
Molitev ob času vojske	449
Molitev za bolnike k nebeškemu Očetu	450
Molitev bolnika k materi božji	453
Molitev k križanemu in na križi umirajočemu Jezusu, za srečno smrt	456
Zadnje želje umirajočega kristjana	459
Zadnji zdihljeji za umirajočega	461
Molitev za umirajočega k materi božji za srečno zadnjo uro	464
Litanije pri umirajočih	466
Rožni venec za umirajoče	470
Molitev za umirajočega	470
Priporočanje duše umirajočega	472
Kratke prošnje okolostoječih za umirajočega	474
Molitev kedar se je duša že iz sveta ločila	478

Svete pesmi.

I. Sveta maša	480
II. Sveta maša	483
III. Sveta maša	487
Pesem pri blagoslovu	490
I. Adventna	491
II. Adventna	493
Božična pesem	494
Velikonočna pesem	496
Pesem o binkošti	499

	Stran.
Sveto Rešnje Telo, I.	500
„ „ „ II	502
Žalostna mati Božja	503
Čast Marije, I.	506
II.	507
III.	508
IV.	508
V.	510
VI.	511
Sladko Ime Marije	512
Dobri pastir	513
Zahvalna	515

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000412554

